Cat-480

వాత్స్యాయన కామ సూత్రాలు 1

రెంటాల గోపాలకృష్ణ

వాత్స్యాయన కామ సూత్రాలు

(పూర్వార్థం)

మొదటి భాగం

రెంటాల గోపాలకృష్ణ

డీలక్సు పబ్లికేషన్సు
ఏలూరురోడ్ - విజయవాడ-2

వాత్స్యాయన కామ సూత్రాలు-1

ర చ న :

రెంటాల గోపాలకృష్ణ

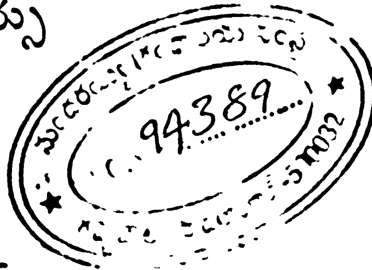
మొదటి ముద్రణ :

డిసెంబరు 1986

ము ద్ర ణ :

విజయశ్రీ ప్రింటర్సు

విజయవాడ-2

ముఖ చిత్రం :

చంద్ర

ప్రచురణ :

డీలక్స్ పబ్లికేషన్స్

విజయవాడ-2

వెల : రూ. 25-00

విషయ సూచిక

పుట

గతం - స్వగతం

విద్వద్వరేణ్యులు బ్రహ్మశ్రీ పంచాగ్నుల ఆదినారాయణశాస్త్రిగారి వంటివారు వ్యాఖ్యానించ వలసిన వాత్స్యాయన కామ సూత్రాలకు నా వంటి వాడు వ్యాఖ్య వ్రాయడం విడ్డూరంగా లేదూ?-ఇప్పటి పండితుల్లో ఎవరికైనా ఈ ప్రశ్న ఉదయించవచ్చు. అవును-నిజం! పంచాగ్నులవారు కామ సూత్రాలకు వ్యాఖ్య వ్రాశారు ఎప్పుడో అర్ధశతాబ్దం క్రితం. ఇప్పుడు నేను ఈ సాహసం చేశాను. అయితే ఇది దుస్సాహసంకాదు.

నలభై ఏళ్ళ పైమాట. నేను గుంటూరులో చదువుకునే రోజులు. "పండితులకు మాత్రమే పరిమితం" అని టైటిల్ పేజీపై ముద్రించబడి ఉన్న పంచాగ్నులవారి కామ సూత్రాలకు తెలుగు వ్యాఖ్యాన గ్రంథాన్ని నేను తొలిసారి చదవడం సంభవించింది. అంతకు ముందే పండితులవల్ల ఈ గ్రంథాన్ని గురించి విని ఉన్నప్పటికే పంచగ్నులవారి గ్రంథం చదివి నప్పటి నుంచీ, ఈ రచనపట్ల అమితమైన ఆసక్తి, ఉత్సుకత, గౌరవం నాలో ఏర్పడినాయి. ఆ తరువాత కొంది కాలానికే బెనారస్‌లోని Chowkhamba Sanskrit Series వారికి వ్రాసి నాగర లిపిలో యశోధర జయమంగళ వ్యాఖ్యతో ఉన్న వాత్స్యాయన కామ సూత్రాల ఒరిజినల్ గ్రంథాన్ని తెప్పించుకున్నాను. ఆటుపైన 1883లోనే తొలిసారిగా వెలువడిన ఆంగ్లానువాదం పునర్ముద్రణ ప్రతిని కూడా సంపాదించాను. ఆధునిక తెలుగు పాఠకులకు రుచించే విధంగా, జయమంగళ వ్యాఖ్యాను సారం మూలశ్లోకాలతో నాకు తోచిన పద్ధతిలో వ్యాఖ్యానం వ్రాయాలని నాకు బుద్ధి పుట్టింది. బుద్ధి పుట్టడమే కాదు. ఈ బృహత్కార్యం నెర వేర్చాలనే పట్టుదల కలిగింది.

అర్బత్‌నాట్, రిచెర్డు బర్టన్‌ల ఇంగ్లీషు అనువాదం, మూలంలోని అంశాలు ఎక్కడా పోకుండా ప్రామాణికంగా ఉంది. అయినా సంస్కృత

వ్యాఖ్యానుసారం వ్రాయాలని నా అభిలాష. అయితే "రఘువంశం" లాంటి కావ్యాలకు కొద్దికాలం నేను పాఠం చెప్పించుకున్నా వాస్తవానికి సంస్కృతంలో నాది మిడి మిడి జ్ఞానమే. ఆ సంగతి నాకు తెలుసు. అలాంటి అల్పజ్ఞుడను ఎక్కడ తప్పటడుగు వేస్తానో, ఈ శాస్త్రీయ గ్రంథానికి అన్యాయం చేసి, పండిత లోకంలో ఎక్కడ అభాసుపాలవుతానో అన్న భీతికలిగింది. అయినా అభిలాష మాత్రం నన్ను విడిచిపెట్ట లేదు. ఇంగ్లీషు అనువాదాన్ని అనుసరించి తెలుగులో ఒక చిత్తు ప్రతిని తయారు చేశాను.

అది 1957-59 మధ్య. ఆ సమయంలో నేను నా మిత్రులు స్వర్గీయ శ్రీ చదలవాడ పిచ్చయ్యగారి ఆధ్వర్యాన నడుస్తున్న "నవభారతి" సాహిత్య మాసపత్రికకు ఇన్‌చార్జి ఎడిటర్‌గా పనిచేస్తున్నారు. ఆ రోజుల్లో గురువర్యులు, కవిసమ్రాట్ శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి ఇంటికి వెళ్ళి అల్లసాని వాని అల్లిక జిగిబిగి, మధ్యాక్కరలు, రామాయణ కల్పవృక్షం-మున్నగు వాటిపై విమర్శనాత్మక వ్యాసాలు వారు చెపుతూ ఉంటే వ్రాసుకుని వచ్చి "నవభారతి"లో ధారా వాహికంగా ముద్రించే వాడను. ఆ సమయంలో ఎస్. ఆర్. ఆర్, అండ్ సి. వి. ఆర్. ప్రభుత్వ కళాశాలలో శ్రీ గరికెపాటి సత్యనారాయణ అనేవారు సంస్కృత భాషాధ్యాపకులుగా పనిచేస్తూ వుండేవారు. విశ్వనాథంవారి స్వగృహంలోగల ఔట్ హౌస్‌లోనే వారి నివాసం. ఆయన సంస్కృత పాఠాలు" సీరియల్‌గా నవభారతి కోసం వ్రాసేవారు. ఆ విధంగా శ్రీ గరికెపాటి వారితో నాకు పరిచయమై అది రానురాను ప్రగాఢమైనమైత్రిగా పరిణమించింది. అప్పటికే నేను కామ సూత్రాలకు తెలుగు వ్రాయడంలో కొంతకృషి చేసి ఉన్నదుంన, సంస్కృత మూలంలో నాకు అర్థం కాని, బొత్తిగా కొరుకుడు పడని అనేక విషయాలు శ్రీ గరికెపాటి వారిని అడిగి తెలుసుకుని వాటి భావాన్ని, వ్యాఖ్యానంలో గల విశేషార్థాలను నోట్సుగా వ్రాసిపెట్టుకున్నాను. ఆ విధంగా దరిమిలా ఈ రచన సాగించడం నాకు చాలా సులువైంది. దాంతో

మరింత ఉత్సాహం, ఉద్వేగం పుట్టుకొచ్చాయి. కాని ఆశించినంత త్వరగా నా అభిలాష, కార్యరూపం ధరించలేదు. కారణం మరేం కాదు.

'ఆంధ్రప్రభ' దినపత్రిక సంపాదక వర్గంలో గురుతర బాధ్యతా యుతమైనా ఉద్యోగం. అందువల్ల ఏనాడో ప్రారంభమైన ఈ రచన ఇటీవల మాత్రమే పూర్తి చేయగలిగాను. మూలంలోని విషయం ఎక్కడా విడిచి పెట్టలేదు. లేనివి చేర్చలేదు. న్యూనాతిరిక్తంగానే రచన సాగించాను. అయితే, నేను చేసిన పని ఒకటి ఉంది. అది చెప్పాలి. "బౌద్దాలకి" అనే ఋషి పేరు మూలంలో వచ్చిందనుకోండి. నేను వేర్వేరు గ్రంధాలు నాకు లభ్యమైనవి పరిశీలించి ఆ మహర్షికి సంబంధించిన వివరాలు కొన్ని కుండలీ కరణాలలో (బ్రాకెట్లలో) ఇచ్చాను. అలాగే "నాయిక"ను గురించి చెప్ప వలసి వచ్చినప్పుడు అష్టవిధ నాయికల వివరాలు, ఇప్పటి పరిస్థితులకు అను గుణంగా చిన్న చిన్న వ్యాఖ్యలు పొందుపరిచాను. గ్రంథం సమగ్రంగా, సర్వాంగ సుందరంగా రూపుదిద్దుకోవాలన్న నా చాపల్యమే ఇందుకుకారణం. శిష్ట వ్యవహారిక భాషలోనే రచన సాగించాను. సాధ్యమైనంత వరకూ చౌక బారు పదాలు, అసభ్యకరమైన శబ్దాలు దొర్లకుండా జాగ్రత్త పడ్డాను. ఇలాంటి శృంగార రచనలు సాగించేటప్పుడు పాఠకుల మనో దౌర్బల్యాలను ఆసరాగా తీసుకుని ఉద్రేకాలు రేకెత్తించే అవకాశం ఎంతో ఉంది. అయినా నేను ఆ పంథా తొక్కలేదు. కాగా అనేక సంస్కృత శబ్దాలకు సందర్భాను సారం వాటి అర్థాలు స్ఫురించలేదు. నిఘంటువులుకూడా ఉపయోగపడలేదు. అయినా, శక్తిమేరకు భావాన్ని చెప్పాను. ముఖ్యంగా ఔపనిషదకాధి కరణంలో వైద్యశాస్త్ర పారిభాషిక పదాలు, పండితులు, మిత్రులు, సహృద యులు సరియైన అర్థాలు, రచనలోగల దోషాలు నాకు తెలియపరిస్తే మలి ముద్రణలో సవరించుకుంటానని మనవి.

ఈ రచనకు స్ఫూర్తినిచ్చిన స్వర్గీయ పంచాగ్నులవారికీ, మూలంలోని ఎన్నో విషయాలు, విశేషాలు నాకు విడమర్చి చెప్పిన మిత్రులు స్వర్గీయ గరికెపాటి సత్యనారాయణగారికీ, ఈ గ్రంథం పూర్వార్థంలో చాలావరకు

దాదాపు 40 వారాలపాటు ధారావాహికంగా ప్రచురించి, అటుపైన ఏవో అర్థ రహితమయిన, అనుచితమయిన ఒత్తిడులకు లోనయి ప్రచురణ నిలిపివేసిన "ఆంధ్రజ్యోతి" సచిత్ర వారపత్రిక యాజమాన్యానికీ. సంపాదక మిత్రులు శ్రీ పురాణం సుబ్రహ్మణ్య శర్మగారికి కృతజ్ఞుడను.

ఇక ప్రస్తుతం—ఇందులో గుణాలు ఏవైనా కనిపిస్తే, అవన్నీ వాత్స్యాయనులవి. దోషాలు దొర్లితే అవన్నీ నావి. కామ సూత్రాల ప్రాశస్త్యాన్ని గురించి ఈ గ్రంథం ప్రారంభంలోనే విపులంగా వ్రాశాను. కాబట్టి మరల ఇక్కడ ఉపోద్ఘాతం చర్వితచర్వణం అవుతుంది. ఈ రచనతో ఇప్పటివరకూ ముద్రితమయిన నా రచనలు శతాధికమయినాయి. నా ఇతర రచనలు ఆదరణ పొందినట్లే ఈ విశిష్ట గ్రంథం కూడా తెలుగు పాఠకుల ఆదరాభిమానాలు చూరగొంటుందని ఆశిస్తున్నాను. దీన్ని సకాలంలో సచిత్రంగా ప్రచురిస్తున్న డీలక్సు పబ్లిషర్స్ అధినేత శ్రీ బోసుగారికి నా అభివందనలు.

ఈ శాస్త్రాన్ని శ్రద్ధగా చదవండి. బుద్ధిగా అనుష్ఠించండి. దుర్వినియోగం మాత్రం చేయకండి దయచేసి.

సాహితీ స్రవంతి,
విజయవాడ-11
ది. 5-12-1986

రెంటాల గోపాలకృష్ణ

వాత్స్యాయన కామసూత్రాలు

కామ సూత్రాలు ఎందుకు? - 1

కావ్యం వేరు, శాస్త్రం వేరు. కావ్యానికి రసం ఆత్మ. రససిద్ధి కలిగించేది కావ్యం. కావ్యసృష్టి చేసినవాడు స్రష్ట. మరి శాస్త్రం అలాకాదు. శాస్త్రం ఎవరు వ్రాసినా, అందులోని విషయం వారి స్వంతం కాదు. అంటే, వారు కొత్తగా సృష్టించింది కాదు వేదాలు దర్శించబడినవి కాబట్టి అవి అపౌరుషేయా లన్నారు అందుకే వేద ఋషులను మంత్ర ద్రష్టలన్నారు. శాస్త్రం కూడా అలాంటిదే. దానికి యదార్ధమైన కర్తృత్వం లేదు ఎందుచేతనంటే అది కూడా దర్శింపబడినదే కాబట్టి. శాస్త్రంలోని సత్యాలు, శాస్త్ర నిర్మాణానికి ముందే లోకంలో నిగూఢంగా ఉన్నాయి. ప్రజ్ఞావంతుడు, ప్రతిభా వ్యుత్పత్తులు కలవాడూ అయిన ఒక మహా మేధావి ఆ సత్యాలను దర్శిస్తాడు. వాటిని సూత్రీకరించి, విశ్వానికి విశదం చేస్తాడు అందుచేత శాస్త్రకారులు కూడా ద్రష్టలే అనిపిస్తుంది. శాస్త్రాలు కూడా అపౌరుషేయాలే అని అనవలసి వస్తుంది.

ద్రష్ట అయిన అలాంటి ప్రాచీన శాస్త్రకారుల్లో వాత్స్యాయనుడు ఒకడు. అతడు కామశాస్త్రాన్ని నిర్మించాడు. అది సూత్రప్రాయంగా ఉన్నది కాబట్టి దానికి 'కామసూత్రమ్' అని పేరు పెట్టాడు. అసలు, ప్రాచీన భారతీయులు నిర్మించని శాస్త్రమంటూ లేదు, అది లౌకికం

కాని, అలౌకికం కాని, వారి మేధాశక్తి అసాధారణమైనది సత్యాన్వేషణకై తపించారు వారు ప్రకృతిలోని రహస్యాలనూ, అద్భుతాలనూ శోధించి వెలికి తీశారు. అవి దైవలీలలని విశ్వసించారు. గాలి, నీరు, నింగి, నేల, తేజస్సు - మున్నగు వాటికి ఆ దివ్యత్వాన్ని ఆపాదించారు. మనోజ్ఞమైన ఉషస్సు, సుందరమైన సాయం సంధ్య, గలగల ప్రవహించే సెలయేళ్ళు, అగాధ జలధి, మహోన్నతమైన పర్వత శ్రేణులు వీటన్నిటి లోనూ ఒకానొక దివ్యత్వాన్ని దర్శించారు. అవును. సత్యం ఒక్కటే - అది భిన్న రూపాల్లో ఉంది. ఆ భిన్నత్వంలోనే ఏకత్వం. ఆ విధంగా వారు ఒక సంపూర్ణతను, సమన్వయాన్ని సాధించి జీవిత సాఫల్యాన్ని నిర్ధారించారు ఆ రోజుల్లో వారికి ఎంతో శాంతి ఉండేది. ఆలోచించ డానికి, ప్రయోగాలు జరపడానికి ఎంతో విశ్రాంతి దొరికేది వారికి. కనుకనే ప్రాచీన భారతీయ విజ్ఞానులు కళ, విజ్ఞాన రంగాలలో అత్యద్భుత మైన, అనన్య సామాన్యమైన విజయాలు సాధించగలిగారు. శిల్ప, వైద్య, యోగ, గణిత, తత్వశాస్త్రాదుల్లో ప్రాచీన భారతీయులదే అగ్రస్థానం. చిన్న వెంట్రుకలను సయితం రెండుగా చీల్చగల నేర్పు, అందుకు అవసరమైన పరికరాలు వారికి ఉండేవట. మెదడులో 'ట్యూమర్' లాంటి వాటికి కూడా శస్త్ర చికిత్స చేయగలిగే వారట. మానవ శారీరక, మానసిక ప్రవృత్తులను వారు క్షుణ్ణంగా పరిశీలించారు. సృష్టి రహస్యాలను ఛేదించడంలో భారతీయులు ఎంతటి విజయాలు సాధించారో, సత్యాన్వేష ణలో వారు ఎంతగా కృషి చేశారో ఉపనిషత్తులు ఋజువు చేస్తున్నాయి. శ్రీమాన్ చక్రవర్తుల రాజగోపాలాచారి చెప్పినట్లు ప్రపంచంలో అత్యంత ప్రాచీనమైన ఈ పవిత్ర గ్రంథాలు ఈనాటికి ఎంతో ఆధునికంగా ఉండి ఉపయుక్తంగా ఉంటున్నాయి. శరీరాన్ని, మనస్సును ఎలా స్వాధీనంలో ఉంచుకోవాలో ఉపనిషత్తులు ప్రబోధిస్తున్నాయి. శరీర వ్యాపారం, మాన సిక శక్తి యుక్తులను గురించి యోగశాస్త్రం ఎన్నో వినూత్న విషయాలు

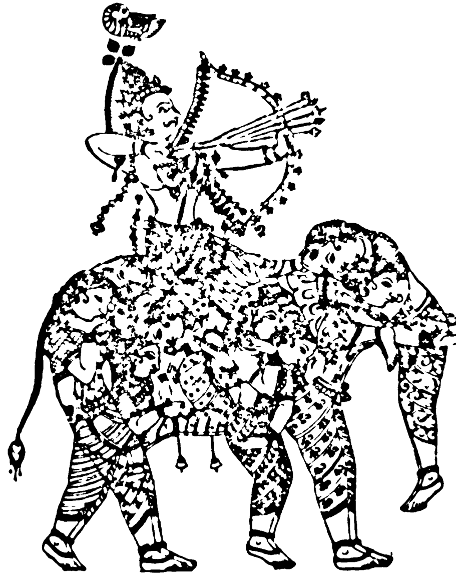
వెల్లడించింది. కర్మేంద్రియాలనూ, జ్ఞానేంద్రియాలనూ ఆధీనంలో ఉంచుకో డానికి యోగం ఎంతగానో ఉపకరిస్తుంది. యోగంతో హృదయ స్పంద నను ఆపవచ్చునట. ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలను నిలిపి వేయవచ్చునట. ఇలా ఎన్నో గంటలు సమాధి స్థితిలో ఉండిపోవచ్చు. ఇది ఒక తమాషా కాదు. ఇంద్రజాలం అంతకన్నా కాదు. ఇది ఒక సహేతుకమైన, శాస్త్రీయమైన విద్య.

ఈ విషయాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని వాత్స్యాయన కామసూత్రాలను పరిశీలించవలసి ఉంది. 'సెక్సు' అనేది మానవ జీవితంలో విడదీయరాని ఒక భాగం. స్త్రీ, పురుషుల మధ్య సంబంధాలను గురించి కృత్రిమంగా ఆలోచించ కూడదు. ఈ సంబంధాన్ని బట్టే మానవ జీవితం రూపు దిద్దుకుంటుంది. అందుచేత ఈ అంశాన్ని గురించి పరిశీలించినకొద్దీ, అధ్య యనం చేసిన కొద్దీ మనం వాస్తవాన్ని తెలుసుకోగలుగుతాము. ఆహారం, నిద్ర సమస్త ప్రాణులకూ సహజమైనట్లే, మానవ జీవితంలో అతి ప్రధాన భాగమైన 'సెక్సు' కూడా సహజమైనది. దీన్ని ఎంత మాత్రం నిరాదరణ చేయడానికి వీలు లేదు. అయితే, ఆత్మనిగ్రహం, ఆత్మవిచారం ఈ రెండూ ఉండి కామ సుఖం అనుభవించినప్పుడే దాని సార్థకత. డాక్టర్లు, గైనొకాల జిస్టులు, సైకియాట్రిస్టులు అవశ్యం తె సుకోవలసిన విజ్ఞానం సెక్సువిజ్ఞానం. కాని సామాన్య మానవుడి విషయం ఏమిటి? వారికి కూడా తెలియ జెప్పడం కోసం ప్రాచీన భారతీయులు కామశాస్త్రాన్ని గురించి నిష్పక్షపాతంగా, కూలంకషంగా పరిశీలించారు. తక్కిన కళలవలెనే దీన్ని కూడా ఒక కళగా ఆరాధించారు. లైంగిక సంబంధమైన రహస్యాలు ఎన్నో తెలుసుకున్నారు. తక్కిన ప్రకృతి ధర్మాలలాగానే దీన్ని ఒక ప్రకృతి ధర్మంగా భావించి, త్రికరణ శుద్ధిగా అనుష్ఠించారు. అంతేకాని, ఇది ఒక అశ్లీలతగా, ఒక అసహ్యకరమైన విషయంగా వారు పరిగణించలేదు. జీవితం మరింత సుఖ ప్రదంగా, ఆనందమయంగా, క్రమబద్ధంగా ఉండాలన్నదే వారి లక్ష్యం.

కామ్యతే సర్వైరితి కామం – అని వ్యుత్పత్తి. అందరిచేత అభిలషింప బడేది కామం. స్త్రీ, పురుషులలో కలిగే సంభోగాభిలాష కామమే. ఒకానొక అంతర్లీనపు వల్ల కలిగే కోరిక అది ఋగ్వేదం మొదలైన వేదాలు బృహదారణ్యకాది ఉపనిషత్తులు ఈ కోరికను గురించి ఉగ్గడించాయి మనస్సుకు మూలం ఇది. అవ్యక్తంగా ఉన్న దీన్ని మహర్షులు తమ బుద్ధి బలంతో కనుగొన్నారు. మనస్సులో ప్రాదుర్భవించిన ఈ అవ్యక్తమే సమస్త సృష్టికి మూలం. ఈ కోరిక ఏమిటని ఆలోచించిన మహర్షులకు సృష్టి రహస్యం అవగతమైంది. ఒక్కడుగా ఉన్న విరాట్ పురుషుడివల్ల ఈ విశాల విశ్వాన్ని సృష్టించడం వీలుకాదు. కేవలం ఒక స్త్రీ వల్లా సృష్టి జరగదు. రెండుగా చీలిన విత్తనం నుంచి చెట్టు ఎలా మొలకెత్తదో అలాగే కేవలం పురుషుడివల్ల, లేదా కేవలం స్త్రీ వల్ల సృష్టి జరగదు. ఈ విషయం తెలుసుకుని అతడు మరో దాని కోసం ఆరాటపడ్డాడు. తన దేహాన్నే రెండు భాగాలుగా చేశాడు. ఆ రెండికే మిథున మని పేరు. వారే దంపతులు వారి మైథున క్రియ మూలంగా సృష్టి ఆరంభమైంది.

పురుషార్థాలు నాలుగు : అవి. ధర్మం, అర్థం, కామం, మోక్షం ప్రతి పురుషుడూ ఈ నాల్గింటినీ సాధించాలి, వీటిలో మోక్షము పరలోకానికి సంబంధించినది. మొదటి మూడికి త్రివర్గ మని పేరు. మానవుడు లోకంలో సుఖంగా జీవించడానికి ఈ మూడూ అవసరం. అయితే, వీటిని సాధించడం ఎలా ? అందుకు మార్గం ఏమిటి ? అది చెప్పడానికే కామ శాస్త్రం పుట్టింది ఈ శాస్త్రం ఋషిప్రోక్తం. వాత్స్యాయన ముని ప్రణీతం. ఇది పుక్కిటి పురాణం కాదు. హేతు బద్ధమైన శాస్త్రం. 'సెక్సు'ను శాస్త్రబద్ధం చేసిన ప్రసిద్ధ రచన ఇది. కామ పురుషార్థాన్ని ఎలా సాధించి, అనుభవించి సాఫల్యం చేసుకోవాలో వివరిస్తుంది ఈ శాస్త్రం. అనాది భారతీయ సమాజం సంస్కృతి, నాగరికత, సాంఘిక జీవనం, ఆచార వ్యవహారాలు, వీటన్నిటి

అర్థం పడుతుంది. అంతే కాకుండా, మానవ ప్రవృత్తిని అంతరాంతరాల్లో శోధించి చెప్పిన గ్రంథం ఇది శారీరక శాస్త్రం, మానసిక శాస్త్రం కూడా. కాలం మారినా, మనుషులు మారినా, ఆచారాది వ్యవహారాలు మారి పోయినా, ఈ కాలానికి కూడా అత్యంత ఉపయుక్తమైన రచన ఇది. ఎందుచేతనంటే- ఆత్మానంద హేతువైన కామం సకల జీవులకూ సర్వ కాలాల్లో ఆస్వాదించ దగినదే కాని పరిహరించ దగినది కాదు. ప్రాచీన భారతంలో 'కామం' అనేదానికి ఇప్పుడున్న విపరీతార్థం కానీ, అసహ్యం, జుగుప్సా కానీ లేవు ఇంతటి గోప్యం లేదు. ఆ రోజుల్లో 'సెక్సు' విజ్ఞానాన్ని గురించి సహేతుకంగా. సశాస్త్రీయంగా బహిరంగ ప్రదేశాల్లో చర్చించేవారు. సామాన్య ప్రజలకు విజ్ఞానదాయకంగా ఉండి, నిత్యజీవితంలో ఉపయోగపడడానికి గాను స్త్రీ, పురుషుల లైంగిక సంబంధమైన విషయాలపై గోష్ఠులు జరిపేవారు కామ కళా ప్రదర్శనలూ, సభలూ, ఏర్పాటు చేసేవారు కాని కామ శాస్త్రాన్ని అతి గోప్యంగా ఉంచబట్టే, ఈనాడు 'సెక్సు' అనేది విచ్చలవిడిగా వెర్రి తలలు వేస్తూ, అనేక వికృత రూపాలలో సాక్షాత్కరిస్తున్నది, విపత్కర పరిణామాలకు దారి తీస్తున్నది అందుచేత ఈ కామ శాస్త్రం నీతిబాహ్యమైనదీ, కేవలం తృష్ణ తీర్చుకునేది కాదనీ గ్రహించాలి. చక్కగా శాస్త్రాన్ని అవగతం చేసుకొని ధర్మార్థ కామాలకు పరస్పర వైషమ్యం కలగకుండా, జితేంద్రియులై కామ పురుషార్థాన్ని అనుష్ఠిస్తే. అది ఐహిక ఆముష్మిక సాధకమై, సుఖంగా జీవయాత్ర సాగించడానికి సహాయపడుతుంది. ★

కామదేవుడు మన్మధుడు

స్త్రీ, పురుష సంబంధాలపై మొదటి మాట చివరి మాట వాత్స్యాయనుడిదే

స్త్రీ, పురుష సంబంధాలపై మొదటి మాట, చివరి మాట వాత్స్యాయనుడిదే. ఇది ఎవరో, ఎప్పుడో అన్న మాట కాదు మొన్న మొన్ననే ప్రపంచ ప్రసిద్ధులైన లైంగిక విజ్ఞాన నిపుణులంతా ముక్తకంఠంతో చెప్పిన మాట.

1985 నవంబర్‌లో మన దేశంలో ప్రప్రథమంగా ఏడవ ప్రపంచ సెక్సు నిపుణుల మహాసభ జరిగింది. భారతదేశంతో సహా అమెరికా, ఇటలీ, ఫ్రాన్స్, స్పెయిన్, చైనా మొదలైన 30 దేశాల సెక్సు నిపుణులు సుమారు 700 మంది ఈ మహాసభలో పాల్గొన్నారు

వాత్స్యాయన కామసూత్రాలపై ఈ సభలో సుదీర్ఘమైన చర్చలు కొనసాగాయి. 16 శతాబ్దాలు గడిచినా ఇప్పటికీ ఈ శాస్త్ర గ్రంధం ఆధునికంగా వున్నదని అంతా ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించారు.

కామ సూత్రాలం వెనుక సహేతుక మైన శాస్త్రీయ దృష్టి వున్నందు వల్లనే అవి ఎన్నో శతాబ్దాల కాల వాహినికి ఎదురీది నేటికి ఆధుని కంగా నిలిచి వున్నాయని నిపుణు లందరు ఉగ్గడించారు. సెక్సు విజ్ఞానానికి సంబంధించిన భారతీయ సంఘం అధ్యక్షుడు డాక్టర్ ప్రకాష్ కొఠారి ఈ సభలో ప్రసంగిస్తూ, సుఖమూ, ఆనంద మయమూ అయిన సమాజంకోసం లైంగిక తత్వాన్ని, సెక్సు విజ్ఞానాన్ని పెంపొందించుకోవాలని ప్రాచీన భారతీయ విధానాలు ప్రబోధిస్తున్నాయని పేర్కొన్నారు. మానవాళి ఆరోగ్య భాగ్యంతో మనుగడ సాగించా లన్నా, సుఖ శాంతులు పొందా లన్నా పాఠశాలలలో, కళాశాల లలో సెక్సు విద్యను ప్రవేశపెట్టా లనీ, అందుకు అవసరమైన చర్యలు గైకొనవలసినదిగా అన్ని దేశాల ప్రభుత్వాలనూ కోరాలని ఈ మహాసభ తీర్మానించింది.

సంఘంలో లైంగిక సంబంధ మైన రుగ్మతలు అనేకం చోటు చేసుకున్నాయి. వాటిని అరికట్టి, ఆరోగ్యకరమైన వాతావరణాన్ని సృష్టించాలంటే అందుకు సాధనం సెక్సు విజ్ఞానం ఒక్కటే అని నిపుణులు అభిప్రాయ పడటం విశేషం.

దూరదర్శన్ ద్వారా జాతీయ స్థాయిలో ఈ మహాసభలకు బహుళ ప్రచారం జరగడం గమ నించదగిన విషయం. అంతే కాకుండా, ఒక ఎగ్జిబిషన్‌ను ఏర్పాటుచేసి, శృంగార సంబంధ మైన శిల్పాలు, ఫోటోగ్రాఫ్‌లు, చిత్రపటాలు ఆ ప్రదర్శనలో చూపించడం ప్రశంసనీయం.

దీన్ని బట్టి శాస్త్రీయమైన సెక్సు విజ్ఞానం ఎంతైనా అవసర మని, దానివల్ల అనర్థాలకు, అకృత్యాలకు అవకాశం లేకుండా ఆరోగ్యకరమైన వాతావరణం మధ్య సామాజిక పురోభివృద్ధిని సాధించవచ్చునని స్పష్టమవు తున్నది. ★

కామ సూత్రాలు ఎందుకు ? - 2

స్త్రీ, పురుషులిద్దరూ రెండు అరసున్నాల్లాంటి వారు. రెండు అరసున్నాలు కలిస్తే పూర్ణానుస్వారం (నిండు సున్నా) అయినట్లు, స్త్రీ పురుషులు కలిసినప్పుడే పూర్ణత ఏర్పడుతుంది. శివ శక్తుల సముల్లాసమే మహా కామ సంవిధానమని తత్త్వ శాస్త్రజ్ఞులంటారు ఆ సముల్లాసం సృష్టిలో సమస్త ప్రాణులందూ వ్యాప్తమై ఉండడం చేత ప్రపంచం యావత్తూ కామానంద భరితమై వుందని శాస్త్రజ్ఞులు వ్యాఖ్యానిస్తారు.

'కామి గాని మోక్ష కామి కాదు' అని నానుడి వుంది. దీనికి రకరకాల అర్థాలు చెపుతారు. కామితం ఉన్నప్పుడే మోక్షం కలుగుతుందని ఈ మాటకు అర్థం. అయితే, కామంలో మోక్షం ఉన్నదా అని ప్రశ్న. అవును ఉన్నది. ధర్మయుక్తమైన కామ సేవనం మోక్షదాయకమే అంటున్నాడు వాత్స్యాయనుడు. కామం ఒక మహా సంకల్పం. రతిలో సకల ప్రాణులకూ హృదయానందం కలుగుతూ ఉంది. కల్మషం లేని కామం వల్లనే జీవుల మనోవృత్తులు శాంతి పొందుతూ వున్నాయి. ఇది అఖండానందం 'ఆనందో బ్రహ్మ' అన్నారు కదా !

ఏదైనా మితంగా వుంటే మేలు అదే ఆరోగ్యం కూడా. 'అతి సర్వత్రా వర్జయేత్' - అద్భుత కళ అయిన కామాన్ని ఉచితమైన సమయాల్లో మితంగా సేవించినప్పుడే సత్సంతాన ప్రాప్తి అలా కాక కామం కళ్ళు కప్పి, మితి మీరి ప్రవర్తిస్తే అనర్థం తప్పదు. అతి సంభోగం వల్ల నిర్వీర్యులై అర్ధాయుష్కులవుతారు వారికి కలిగే సంతానం కూడా దుర్బలంగా వుంటుంది. అతి కాముకత్వం వల్ల నశించిపోయిన పురుషులు అనేక పురాణ గాథల్లో కనిపిస్తారు వారిలో విచిత్ర వీర్యుడు ఒకడు.

[ఇతని కథ భారతంలో వుంది. శంతన మహారాజుకు సత్యవతివల్ల కలిగిన కుమారుడు విచిత్ర వీర్యుడు. అతనికి అంబిక, అంబాలిక అని ఇద్దరు భార్యలు. సుందరాంగులైన ఆ ఇద్దరు రమణీ మణులతో కూడి, రాజ్య విషయాలు పట్టించుకోకుండా నిరంతరం రతి క్రీడల్లో మునిగి తేలుతూ వచ్చాడు విచిత్ర వీర్యుడు. ఆ విధంగా ఏడేండ్లు మితిమీరిన సురత క్రీడవల్ల విచిత్ర వీర్యుడికి క్షయ రోగం ప్రాప్తించి మరణించాడు.]

అలాగే అగ్నివర్ణుడు కూడా ఎల్లప్పుడూ స్త్రీ లోలుడై, భోగపరాయణుడై నశించిపోయాడు.

రఘువంశంలో పుష్యుడనే రాజున్నాడు. అతని మనుమడు సుదర్శనుడు. ఆ సుదర్శనుడి కుమారుడే అగ్నివర్ణుడు. అతను స్త్రీ లోలుడు కావడం వల్లనే అల్పాయుష్కుడై మరణించాడు.

ఇలా ఎన్నో కథలు. అంతే కాకుండా 'కామాతురాణాం న లజ్జా న భయం' అన్నట్లు కామాంధులైన వారు సిగ్గు, భయం, నీతి, నియమం లేకుండా పర భార్యలను కోరడం లోకంలో సహజం. అలాంటిదాన్ని నివారించి, పురుషుడు స్వభార్య యందే అనురక్తుడై మితంగా కామ సుఖాలు అనుభవించడానికి, సద్బ్రహ్మచారి అయిన వాత్స్యాయన ముని ఈ శాస్త్రం రచించాడు. స్త్రీని ఆకర్షించడంలో పురుషుడే ఎక్కువ నేర్పు కలిగి వుండాలి. స్త్రీ ఎలాంటి పురుషుణ్ణి నచ్చుతుందో, ఎలాంటి పురుషుడు ఎలాంటి స్త్రీకి తగినవాడో కూడా లోక హితువును అభిలషించి చెప్పాడు శాస్త్రకారుడు. అందుచేత ఈ శాస్త్రం మంచిని బోధించడానికే పుట్టింది కాని చెడును బోధించడానికి కానే కాదు.

అన్ని దేశాల వాఙ్మయంలోనూ ప్రేమ, శృంగారాలకు సంబంధం

చిన రచనలు అనేకం కానవస్తాయి. ఆయా రచయితలు విభిన్న దృక్పథాల నుండి ఈ విషయాన్ని పరిశీలించి రచనలు సాగించారు. స్త్రీ, పురుషుల లైంగిక సంబంధాలపై హావలాక్ ఎల్లిస్ రచన ప్రసిద్ధమైనది. అయితే, మన దేశంలో వాత్స్యాయన మహర్షి సంస్కృతంలో రచించిన 'కామ సూత్రాలు' అత్యంత ప్రాచీనమైనవిగా, పరమ ప్రామాణికమైనవిగా పరిగ ణిస్తారు. మరి వాత్స్యాయనుడికి ముందూ, ఆ తర్వాతా ఇలాంటి రచనలు లేవా అంటే – ఉన్నాయి. ఉన్నప్పటికీ భారతీయ శృంగార సాహిత్యంలో వాత్స్యాయనుడే తరువాతి వారందరికీ మార్గ దర్శకుడుగా కనిపిస్తాడు.

వాత్స్యాయనుడికి ముందు

ప్రజాపతి ప్రజలను సృష్టించి, వారు ధర్మార్థకామాల క్రమ పద్ధతిలో సాధించి సుఖ జీవనం సాగించడానికి లక్ష అధ్యాయాలు గల శాస్త్రం ప్రవచించాడట. అందులో ఒక్క ధర్మాన్ని మాత్రమే తీసుకుని వైవస్వత మనువు ధర్మాధికారికమైన శాస్త్రం నిర్మించాడు. అలాగే అర్థాన్ని విడిగా గ్రహించి దేవ గురువైన బృహస్పతి అర్థాధికారికమైన శాస్త్రం రచించాడు. ఇక మిగిలిందల్లా కామం శంకరుని కింకరుడైన నందీశ్వరుడు కామ పురుషార్థాన్ని వేరుగా గ్రహించి, వేయి అధ్యాయాల కామ సూత్రాన్ని చెప్పాడు. ఆ తరువాత దాన్నే ఔద్దాలకి అయిన శ్వేతకేతువు సంగ్రహించి ఐదు వందల అధ్యాయాల కామ శాస్త్రం రచించాడు. పిమ్మట దాన్నే సంక్షేపించి పాంచాల దేశస్థుడైన బాభ్రవ్యుడు నూట యాభై అధ్యాయాల శాస్త్రం సంతరించాడు. అందులో ఏడు అధికరణాలు వున్నాయి. సాధా రణం, సాంప్రయోగికం, కన్యాసంప్రయుక్తం, భార్యాధికారికం, పార దారికం, వైశికం, ఔపనిషదికం, – అని వాటి పేర్లు. ఆరవది అయిన వైశ్యాధికరణాన్ని విడిగా తీసుకుని దత్తకుడనేవాడు పాటలీ పుత్రంలోని

వేశ్యలకోరికపై ప్రత్యేక గ్రంథంగా రూపొందించాడు అలాగే సాధారణాధి కరణాన్ని చారాయణుడు, సాంప్రయోగికాన్ని సువర్ణనాభుడు, కన్యా సంప్రయుక్తకాన్ని ఘోటకముఖుడు, భార్యాధికారికాన్ని గోనర్దీయుడు, పారదారికాన్ని గోణికా పుత్రుడు ఔపనిషదికాన్ని కుచుమారుడు వేరు వేరు గ్రంథాలుగా నిర్మించారు. [వీరిని గురించి మరి కొంత ముందు ముందు వివరిస్తాను]

ఈ విధంగా పూర్వాచార్యులు పలువురు ఖండ ఖండాలుగా నిర్మించిన కామశాస్త్రం కాలక్రమేణా ఛిన్నమైపోయింది. బాభ్రవ్యుడి గ్రంథం సంపూర్ణమైనదే అయినా చాలా పెద్దది, చదవడానికి సాధ్యం కానిది. ఇక దత్తకాదులు ఏడుగురు రచించిన శాస్త్ర భాగాలు అసంపూర్ణాలు. అందు చేత పూర్వాచార్యులు నిర్మించిన శాస్త్రాలలోని విషయాలన్నీ సంక్షేపించి పఠన యోగ్యంగా, ప్రామాణికంగా ఉండేలా వాత్స్యాయనుడు ఒక శాస్త్రాన్ని నిర్మించి దానికి 'కామసూత్రమ్' అని పేరు పెట్టాడు.

వాత్స్యాయనుడి తరువాత

ఒక్క వాత్స్యాయనుడి కామ సూత్రాలు తప్ప, తక్కిన పూర్వపు గ్రంథాలేవీ ఇప్పుడు మనకు లభ్యం కావు. ప్రస్తుతం మనకు లభించే గ్రంథాలు ఇవి :

1) రతి రహస్యం, 2) పంచసాయకం 3) స్మర ప్రదీపం, 4) రతి మంజరి, 5) రస మంజరి, 6) అనంగరంగం..

ఇవన్నీ వాత్స్యాయనుడి కామ సూత్రాల తరువాత వచ్చినవే. కొక్కోకం, కోకశాస్త్రం అనే పేర్లతో బహుళ ప్రచారం పొందిన రచన 'రతి రహస్యం'. దీని రచయిత కొక్కోకుడు వేణు దత్తుడి ప్రీతి కోసం (బహుశా ఇతడు ఒక రాజై ఉండవచ్చు) ఈ గ్రంథం రచించినట్లు

తెలుస్తున్నది. ఇది పది పరిచ్ఛేదాల గ్రంథం. ప్రతి అధ్యాయం చివర తన పేరు సిద్ధపతీయ పండిత అని పేర్కొన్నాడు రచయిత. ఈ గ్రంథంలో చెప్పిన కొన్ని విషయాలు వాత్స్యాయనుడి కామ సూత్రాల్లో కనిపించవు. ఉదాహరణకు పద్మిని, చిత్తిని, శంఖిణీ, హస్తిని— అనే స్త్రీల జాతుల లక్షణాలు. ఏఏ జాతి స్త్రీలు, ఏఏ రోజుల్లో, ఏఏ సమయాల్లో కామోద్దీపనం కలిగి వుంటారో కూడా ఈ గ్రంథంలో రచయిత వివరించారు. దీని రచనా కాలం ఎప్పుడో ఇదమిద్ధంగా చెప్పలేము. దీపిక అనే పేరుతో కాంచీనాథుడు, సుప్రకాశిక అనే పేరుతో రామచంద్ర బుధేంద్రుడు కొక్కోకానికి వ్యాఖ్యలు రచించినట్లు సంస్కృత వాఙ్మయ చరిత్రకారులు చెపుతున్నారు. ఈ గ్రంథాన్ని బట్టే హరిహర పండితుడు 'శృంగార దీపిక' అనే నామాంతరం గల మరొక 'రతి రహస్యం' రచించాడట. ఏమైనా కొక్కోక కవి సింహళీయుడనీ, మల్లినాథుడు పేర్కొన్న ఈ కవి పదిహేనవ శతాబ్దంలోని వాడై వుంటాడని సంస్కృత వాఙ్మయ చరిత్ర కర్త మహామహోపాధ్యాయ మల్లాది సూర్యనారాయణ శాస్త్రివర్యుల అభిప్రాయం.

ఇక 'పంచసాయకం' రచయిత జ్యోతిరీశుడు. ఇతడు కవి చూడామణి అని, చతుష్షష్టి కళా కోవిదుడని, సంగీత విద్వాంసుడని చెపుతారు. దేవతలు వెల్లడించిన ప్రణయ సూత్రాలను ప్రతిబింబింపజేస్తూ, గోణికా పుత్రుడు, మూలదేవుడు, బాభ్రవ్యుడు, రతిదేవుడు, నందికేశ్వరుడు, క్షేమేంద్రుడు, మున్నగు వారి అభిప్రాయాలను పరిశీలించి తాను ఈ గ్రంథం రచించినట్లు రచయిత చెప్పుకున్నాడు. అయితే ఇతడు పేర్కొన్న రచయితల గ్రంథాలేవీ ఇప్పుడు కనిపించవు. మన్మధుడి ఐదు బాణాలకు ప్రతీకలుగా ఐదు అధ్యాయాలు గల గ్రంథం 'పంచసాయకం' సుమారు 600 శ్లోకాలు.

'స్మర ప్రదీపం' రచయిత గుణాకరుడు. నాలుగు వందల శ్లోకాల గ్రంథం ఇది. ఇందులో ప్రేమ సూత్రాలకు సంబంధించిన విషయాలు చాలా అల్పం. తక్కిన విషయాలు అధికం.

'రతి మంజరి' రచించినవాడు ప్రసిద్ధ కవి జయదేవుడట. ఈ మహా కవి కేవలం 125 శ్లోకాలలో శృంగార కావ్యాన్ని రచించాడు. ఇక 'రస మంజరి' రచయిత భానుదత్తుడు. ఈ గ్రంథం వ్రాతప్రతిలోని చివరి శ్లోకంలో ఇతడు గణేశ్వరుడనే బ్రాహ్మణపుత్రుడనీ, కవి అని, తిర్హుత్ రాష్ట్రానికి చెందిన వాడనీ వుందట. ఈ సంస్కృత గ్రంథంలో నాలుగు జాతుల స్త్రీ, పురుషులను గురించి చెప్పాడు రచయిత. వయస్సు, రూపు రేఖలు, గుణగణాలు, ప్రవర్తన మొదలైన వాటిని బట్టి స్త్రీ పురుష లను ఇలా జాతులుగా విభజించాడు. ఇది మూడు అధ్యాయాల గ్రంథం. రచనా కాలం ఎప్పుడో చెప్పడం కష్టం.

ఇక మిగిలింది 'అనంగరంగం'. అనంగుడంటే మన్మథుడు. దీని రచయిత కళ్యాణ మల్లుడు. ఈ గ్రంథంలో కొన్ని భాగాలు మరీ పచ్చిగా వర్ణించబడినాయి. మహమ్మదీయ నాయకుడు 'లోడీఖాన్' సంతుష్టి కోసం రచయిత ఈ గ్రంథాన్ని రచించినట్లు తెలుస్తున్నది. రచనాకాలం 15' లేక 16వ శతాబ్దమని చరిత్రకారులు ఊహిస్తున్నారు. పది ప్రకరణాల గ్రంథం ఇది. ఇంగ్లీషులోకి తర్జుమా అయింది. కామ శాస్త్రానికి సంబం ధించిన సంస్కృత గ్రంథాలలో ఇదే చివరిది కావచ్చు. ★

కామ సూత్రాలు ఎందుకు? —౩

వాత్స్యాయనుడి అసలు పేరు మల్లినాగుడు. వాత్స్యాయన అనేది గోత్రనామం, వంశనామం కూడా. ఇతడు కఠోర బ్రహ్మచర్యం అవలంబించిన మహర్షి. అలాంటివాడు శృంగార శాస్త్రం రచించడమేమిటి? ఎవరికైనా వింతగా తోచవచ్చు. కాని, వేదార్థాలనే తత్త్వదృష్టితో పరిశీలించి లోక శ్రేయస్సు కోసం ఈ శాస్త్రాన్ని రచించాడు. సకల వర్ణాలవారూ తమ తమ గృహస్థ ధర్మాలు సవ్యంగా అనుష్ఠించడానికి జితేంద్రియులై ఐహిక, ఆముష్మికాలు సాధించడానికి సుఖ సంతోషాలతో జీవయాత్ర సాగించడానికి ఈ కామ శాస్త్రాన్ని నిర్మించాడనేది సుస్పష్టం. ముఖ్యంగా బాభ్రవీయమైన కామ శాస్త్రాన్ని అనుసరించి రచించిన ఈ కామ సూత్రాలకు కొందరు వ్యాఖ్యానాలు వ్రాశారు. వాటిలో యశోధరుడి జయమంగళ వ్యాఖ్య, వీరభద్రుడి కందర్ప చూడామణి, భాస్కర నృసింహశాస్త్రి కృత సూత్ర వృత్తి ముఖ్యమైనవి. వీటిలో 'జయమంగళ' వ్యాఖ్య ప్రశస్తమైనది. వ్యాఖ్యాత యశోధరుడు 10వ శతాబ్దం వాడని చరిత్రకారుల అభిప్రాయం. ఇతడు ఒక సామంత ప్రభువట. ఇతడి గురువు పేరు ఇంద్రపదుడు. తనకు దూరమైన భార్య యశోధర పేర ఈ వ్యాఖ్య రచించాడని కొందరంటారు. ఇక భాస్కర వంశీయుడైన నృసింహ శాస్త్రి కృతసూత్ర వృత్తి, జయమంగళ వ్యాఖ్య తరువాత పుట్టింది. ఈ నృసింహ శాస్త్రి కాశీ నివాసుడట. సర్వేశ్వర శాస్త్రి శిష్యుడట. వత్సరాజు ఆదేశంపై కామ సూత్రాలకు వ్యాఖ్యానం రచించినట్లు తెలుస్తున్నది. ఇతడు 18వ శతాబ్దం ప్రథమ భాగంలోని వాడనీ, భాస్కర అనే ఇంటిపేరును బట్టి ఆంధ్రుడై వుంటాడనీ బ్రహ్మశ్రీ మల్లాది సూర్యనారాయణ శాస్త్రి అభిప్రాయం.

వాత్స్యాయనుడు ఎవరు ? ఎప్పటివాడు ?

కౌటిల్యుడి అర్థశాస్త్రం, వాత్స్యాయనుడి కామశాస్త్రం లోక ప్రసిద్ధ మైనవి. వాత్స్యాయనుడు క్రీ. పూ. ప్రథమ శతాబ్దం వాడనీ, కాదు క్రీ. శ. మూడవ శతాబ్దం వాడనీ రెండు మతాలున్నాయి. కీత్ మొదలైన పండితులు కొందరు ఈ రెండో అభిప్రాయాన్నే సమర్థించారు. కామ సూత్రాల్లో కుంతల దేశాధీపుడైన శాతకర్ణి శాతవాహనుని ప్రస్తావన వుంది. ఇతని భార్య మలయవతి. కామోద్రేకంలో ఇతడు 'కర్తరి' ప్రయోగం చేసి భార్యను చంపాడనీ అందుచేత ఉద్రేకంతో ఇలాంటి పనులు చేయరాదని హెచ్చరిస్తాడు. ఈ రాజు కాలం ఒకటవ శతాబ్దం. కాబట్టి వాత్స్యాయనుడు కూడా ఆ కాలం వాడే అయి వుంటాడని ఒక అభిప్రాయం. కాగా, ప్రఖ్యాత జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్త వరాహమిహిరుడు తన 'బృహత్సంహిత' 18 వ అధ్యాయంలో కామశాస్త్రాన్ని గురించి చెప్పాడు. అతడు చాలా విషయాలు వాత్స్యాయనుడి కామ సూత్రాల నుంచి స్వీక రించినట్లు కనిపిస్తుంది. వరాహమిహిరుడి కాలం 6వ శతాబ్దం అని చరిత్ర కారుల నిర్ణయం. కాబట్టి కామ సూత్రాల రచనాకాలం దీనికి పూర్వమే అని అనుకోవలసి వుంది. ఆ విధంగా వాత్స్యాయనుడు క్రీ. పూ. ఒకటవ శతాబ్దికి ముందువాడు కాని, క్రీ శ. ఆరవ శతాబ్దానికి తరువాతివాడు కాదని స్పష్టమౌతుంది. అంతే కాకుండా కాళిదాసు, దండి, భవభూతి, మున్నగువారు వాత్స్యాయనుడి కామసూత్రాలలోని అంశాలను తమ కావ్యాలలో పొందు పరిచారు. దీన్నిబట్టి కామ సూత్రాలపై వారికి ఎంతటి గౌరవం వుందో తెల్లమవుతుంది. వాత్స్యాయనుడు వీరందరి కంటే పూర్వీకుడనే విశదమవుతుంది. ఏమైనా అనేకమంది కాల నిర్ణయం లాగానే వాత్స్యాయనుడి కాలాన్ని గురించి కూడా ఇంకా ఇంకా విచారించ వలసి వుంది.

కామ సూత్రాలు ఏడు అధికరణాల గ్రంథం. దాదాపు 1250 క

పైగా సూత్రాలు. ముప్పయి ఆరు అధ్యాయాలు. ప్రపంచంలోని ప్రధాన భాషలన్నింటిలోకి ఇది తర్జుమా చేయబడింది. సంస్కృత మూలంలోని ముఖ్యాంశాలు ఏవీ విడిచిపెట్టకుండా సర్ రిచెర్డు బర్టన్, ఎస్. ఎఫ్. ఆర్బత్ వాట్‌లు ఇంగ్లీషులోకి అనువదించారు. ఆంగ్లానువాదం మొట్టమొదటిసారిగా 1883 లో లండన్ నుంచి, వారణాసి నుంచి వెలువడింది. దీన్ని అనుసరించే ఆ తరువాత అనేక భాషల్లోకి తర్జుమా అయి, పలు రూపాలలో ఖరీదైన ముద్రణలు వెలువడినాయి. కొద్ది కాలం క్రిందట ముల్కరాజ్ ఆనంద్, నాన్‌స్కేన్ సంపాదకత్వంలో చాలా అందమైన ఇంగ్లీషు ముద్రణను వెలువరించాడు. అందులో అపురూపమైన చిత్ర పటాలు, శిల్ప చిత్రాలు, దారు ప్రతిమలు చేర్చారు. సర్వాంగ సుందరమైన ఈ ప్రతి వెల ఎనిమిది వందల రూపాయిలు!

కామసూత్రాలలో పారదారిక ప్రకరణం అని ఒకటి వుంది. మరి, పరస్త్రీ పొందు కోరడం నీతి బాహ్యం కాదా అని ప్రశ్నించవచ్చు. కాని, ఈ శాస్త్రాన్ని ఆద్యంతం శ్రద్ధగా చదివితే పరదార గమనం ప్రవృత్తికి కాదని, దాని నివృత్తికే అని స్పష్టమౌతుంది కామాంధులై పర భార్యలను అభిలషించేవారు చేసే రకరకాల చేష్టలు, వారు పన్నే ఉపాయాలు ఇందులో చెప్పాడు వాత్స్యాయనుడు. సమృద్ధితో, నిగ్రహంతో వాటిని గురించి చదివిన వారు పర భార్యల జోలికి పోరు. స్వ భార్యల యందే అనురక్తులవుతారు. అంతే కాకుండా ఏ శాస్త్రమైనా మనలను సన్మార్గంలో పెట్టడానికే ఉద్దేశించబడింది కాని, దుర్మార్గ ప్రవర్తకులుగా చేయడానికి కాదు. లోక వృత్తి పరిశీలించి, తెలుసుకోడానికే శాస్త్రకారుడు దోషాలను వివరించాడు. వాటిని గుణాలుగా భావించరాదు. అందుచేతనే వాత్స్యాయనుడు ఒక హెచ్చరిక చేశాడు. ఒక పురుషుణ్ణి, ఒక స్త్రీ ప్రేమించాలంటే, ఆమె ప్రేమించగల లక్షణాలు అతనిలో వుండాలి. అప్పుడే ఆ స్త్రీకి అతను ప్రియుడు కాగలుగుతాడు. పురుషుడు ఎంతటి శ్రీమంతు

డైనా, స్త్రీ ప్రేమించగల లక్షణాలు లేకపోతే, ఆమెకు నిజమైన ప్రియుడు లేదా భర్త కాలేకపోడు. ఈ విషయం అందరూ గ్రహించాలి. లోకంలో వివాహాలు అనేకం విఫలం కావడానికి ఇది కూడా ఒక కారణం కావచ్చు. ముఖ్యంగా ఐశ్వర్యవంతులూ, అధికారం కలవారు అవశ్యం అవగతం చేసుకోవలసిన విషయం ఇది. ఎందుచేత నంటే, లోకంలో సామాన్య ప్రజానీకానికి ఆదర్శ ప్రాయులెవరు? ప్రభువులూ, దేశనాయకులూ, ఉన్నత పదవుల్లో వుండి వ్యవహారాలు నిర్వర్తిస్తూ సమాజాన్ని నడిపించే వారు. మరి వారే అపమార్గం పట్టి, అవినీతి పరులైతే జన సామాన్యం కూడా వారినే అనుసరిస్తుంది 'యథా రాజా తథా ప్రజా' – అన్నారు అందుకే. కాబట్టి పెద్ద లనిపించుకున్న వారు ఎప్పుడూ తప్పుత్రోవ పట్టకూడదు. వాత్స్యాయనుడు ఈ విషయాన్నే ఒక హెచ్చరికగా చెప్పాడు.

ఒక పని చేయాలంటే, అందుకు తగిన అర్హత, అధికారం వుండాలి. కేవలం అభిలాష సరిపోదు. అభిలాష వున్నంత మాత్రాన అర్హత, అధికారం రాదు. వాటిని సంపాదించుకోవాలి. అందుకే జితేంద్రియులూ, రాగద్వేషాలు లేనివారు, ధర్మ ప్రవృత్తి, పాపభీతి కల వారు, మంచి ఆరోగ్యవంతులూ, కామ పురుషార్థాన్ని ధర్మబద్ధంగా సాధించాలనుకున్నవారు ఈ శాస్త్రం చదవాలని వాత్స్యాయనుడు చెప్పాడు.

*

'సెక్స్' రోగాలు కుదిర్చే 'అద్దె భార్య'!

సెక్స్ రోగాలు కుదర్చడానికి అమెరికాలో ఓ డాక్టరమ్మగారు "సరికొత్త సరదా పద్ధతి"ని అవలంబిస్తున్నారు. ఆవిడ పేరు ప్యాట్రిసియా డి. పెర్ల్మన్. పెళ్ళైంది. ముగ్గురు పిల్లలు పుట్టాక భర్త విడాకులు యిచ్చాడు. వారిలో ఇద్దరు కొడుకులు కంప్యూటర్ కంపెనీలలో పని చేసుకొంటున్నారు. ఇది ఆవిడ పూర్వాశ్రమం కథ.

ఇక యిప్పటి ఆవిడ ఆశ్రమం 'సెక్స్'సమస్యలతోసతమతంఅవుతున్న స్త్రీ పురుషులకు కొత్త జీవితము ప్రసాదించడం. ఆవిడ యీ మధ్యఢిల్లీలో జరిగిన ఏడవ ప్రపంచ సెక్స్ మహాసభకు హాజరై తన సెక్స్ వైద్యం గురించిన పత్రాన్ని అందరికి చదివి వినిపించింది. అంగస్తంభనం సరిగా లేదనో, ప్రిజిడిటి వంటి రుగ్మతలతో బాధపడుతున్నాననో తన దగ్గరకు వచ్చే పురుషులకు, స్త్రీలకు ఆమె 'సెక్స్' పరిజ్ఞానం కలిగించి ముందు అనుమానాలు - భయాలు పోయేటట్టు చేస్తుంది అయినా వారికి జబ్బునయం కాకపోతే తనే వారి దాంపత్య జీవింలో "అద్దె భార్యగా భాగస్వామ్యం" స్వీకరించి రుగ్మతలు పోగొడుతుంది.

"ఇలాచేయడంవల్ల నాకు నష్టం యేమిలేదు. వయసులో ఉన్న స్త్రీ పురుషులు భయం, సంకోచాలు విడిచి కామతృప్తి పొందుతారు. అంతకన్నా సెక్స్ చికిత్స ఏమిటి?" అంటుందావిడ.

"వాత్స్యాయన కామసూత్రాల్ని" ఆవిడ బాగా చదివిందట! దానివల్ల తన వైద్యానికి యెంతో ఉపయోగం ఉందని అందావిడ భారతీయుల స్త్రీ పురుల సౌందర్యాన్ని, అమెరికన్‌లు ఆడదాని స్తన సౌందర్యాన్ని ఆస్వాదిస్తారని చెప్పింది గడుసరిగా ఆ అమెరికన్ నెరజాణ.

విడిచిపెట్టిన భర్త తిరిగి దగ్గరకు వస్తే ఏం చేస్తారని అడిగితే "డాక్టర్‌గా ఆయన సెక్స్ రుగ్మతలు గురించి" ఆలోచిస్తానంది.

ఒకటి - సాధారణాధికరణం

ప్రథమాధ్యాయం

శాస్త్రసంగ్రహం :

1. ధర్మార్థ కామేభ్యోనమః

2. శాస్త్రే ప్రకృతత్వాత్

పురుషార్థాలు నాలుగు. అవి : ధర్మం, అర్థం, కామం, మోక్షం. వీటిలో మొదటి మూడు అయిన ధర్మార్థకామాలను 'త్రివర్గం' అంటారు.

వాత్స్యాయన ముని 'కామసూత్రమ్' అనే శాస్త్ర రచన ఆరంభిస్తూ, ధర్మార్థ కామాలకు నమస్కరిస్తున్నాడు. ఏ రచయిత అయినా గ్రంథం రచించేటప్పుడు ప్రారంభంలో తన ఇష్టదైవాన్ని ప్రార్థించటం ఆనవాయితీ. అదే ధర్మం కూడా. అయితే, వాత్స్యాయనుడు అలా చేయలేదు. ఎందు చేతనంటే, అతడు వ్రాస్తూ ఉన్న శాస్త్రానికి ధర్మార్థ కామాలే ప్రధానమైన విషయాలు కావటం వల్ల వాటికే ప్రణమిల్లి, వాటినే గౌరవించాడు.

3. తత్సమ యావద్బోధకే భ్యశ్చాచార్యేభ్యః
4. తత్సంబంధాత్.

ధర్మార్థ కామాలను ప్రణామం చేసి వాత్స్యాయనుడు, ఆ తరువాత వాటిని ఉపదేశించిన ఆచార్యులకు కూడా నమస్కారం అంటున్నాడు. ఎందుకంటే, ఆ ఆచార్యపద్మాలకు సయితం ఈ శాస్త్రంతో సంబంధం వుంది కాబట్టి.

కామశాస్త్రానికి కర్తలెవరు ?

5. ప్్రజాపతిర్హి ప్రజాః సృష్ట్వా తాసాం
స్థితి నిబంధనం, త్రివర్గస్యసాధన
మధ్యాయానాం శత సహస్రేణాగ్రే ప్రోవాచ

ప్రజాపతి మొట్ట మొదట మానవులను సృష్టించాడు. వారి సుఖ జీవనానికి సాధనమైన ధర్మార్థాలను గురించి ఒక శాస్త్రం ప్రవచించాడు. దాని పేరు "స్థితి బంధనం". లక్ష అధ్యాయాలు గల బృహద్గ్రంథం అది.

6. తస్యైకదేశం స్వాయంభువో
మనుర్ధర్మాధికారికం పృథక్చకార

ఈ 'స్థితి బంధనం'లో గల ధర్మార్థ కామాలలో, ధర్మాన్ని మాత్రం తీసుకుని స్వాయంభువ మనువు ప్రత్యేకంగా ఒక ధర్మ శాస్త్రం నిర్మించాడు.

(మనువులు పద్నాలుగు మంది స్వాయంభువ, స్వారోచిష, ఉత్తమ, తామస, రైవత, చాక్షుష, వైవస్వత, సూర్యసావర్ణిక, దక్ష సావర్ణిక, బ్రహ్మ సావర్ణిక, రుద్ర సావర్ణిక, ధర్మ సావర్ణిక, రౌచ్య, భౌచ్య అని వారి పేర్లు. బ్రహ్మపుత్రుడైన స్వాయంభువు మొదటి మనువు. అతని భార్య శతరూప. ప్రియ వ్రతుడు, ఉత్తానపాదుడు కుమారులు. సూతి, ప్రసూతి, దేవహూతి కుమార్తెలు. మనువు కాలపరిమాణాన్నే మన్వంతరం

అంటారు అంటే 71 దివ్యయుగాలు ఇప్పుడు నడుస్తున్నది వైవస్వత మన్వంతరం.)

7. బృహస్పతి రర్థాధికారికం

8. మహాదేవాను చరశ్చ నందీ
సహస్రేణాధ్యాయానాం
పృథక్కామ సూత్రం ప్రోవాచ.

అలాగే అర్థాన్ని వేరుగా గ్రహించి, దేవ గురువైన బృహస్పతి ఒక అర్థశాస్త్రాన్ని నిర్మించాడు. ఇక మూడవది అయిన కామ పురుషార్థాన్ని స్వీకరించి, శంకరుడి బంటు అయిన నందీశ్వరుడు కామశాస్త్రాన్ని చెప్పాడు ఇది వెయ్యి అధ్యాయాల గ్రంథం.

9. తదేవ తు పంచభిరధ్యాయ
శతైః ఔద్దాలకిః శ్వేతకేతుః సంచిక్షేప.

ఔద్దాలకి అంటే ఉద్దాలకుడి కుమారుడు. అతనే శ్వేతకేతువు. నందీశ్వరుడి కామ శాస్త్రాన్ని ఈ శ్వేతకేతువు సంక్షిప్తం చేసి ఐదువందల అధ్యాయాలు గల గ్రంథంగా రచించాడు.

[ఉద్దాలకుడు ఒక ముని ఇతడు శ్వేతకేతువు తండ్రి, అష్టావక్రుడి మేనమామ. బ్రహ్మజ్ఞాని ఇతని ఇంటికి వచ్చిన అతిథి ఒకడు ఇతడి భార్యను కామించి, ఆమెతో రమించాడు. ఆ కాలంలోని మానవ సమాజంలో కొన్ని దురాచారాలుండేవి. అతిథి ఎవరైనా ఇంటికొస్తే, గృహస్థు అతన్ని అన్ని విధాలా సంతోష పెట్టాలి. భోజనం మొదలైన మర్యాదలతో పాటు, అతను కోరితే, తన స్త్రీ జనాన్ని కూడా పంపించి అతన్ని తృప్తిపరచాలి. ఇలాంటి ఘోరమైన ఆచారాలు ఎన్నో వుండేవి ఆ రోజుల్లో.

మరి శ్వేతకేతువు గొప్ప సంస్కర్తలా కనిపిస్తాడు. ఈ దురాచారాలను తీవ్రంగా ఖండించాడు స్త్రీలకూ పురుషులకూ కూడా శీలం విషయంలో కొన్ని నియమాలూ, నిబంధనలూ ఏర్పరచాడు తన గ్రంథంలో. ఈయన కామశాస్త్రం త్రేతాయుగంలోని ప్రజల కోసం వ్రాయబడినదిగా కనిపిస్తుంది.

ఈ శ్వేతకేతువు మహాపండితుడు. ఒకనాడు ఇతను ప్రవాహనుడనే రాజు సభకు వెళ్ళాడు అప్పుడారాజు 'నీవు విద్య సంపూర్ణంగా నేర్చుకున్నావా?' అని ప్రశ్నించాడు నేర్చుకన్నానని చెప్పాడు శ్వేతకేతువు. అంతట రాజు 'అయితే చనిపోయిన జీవులు ఎక్కడికి పోతారు? పితృలోకం ఎలా వుంటుంది? జీవులు మళ్ళీ భూమి మీదకి ఎలా వస్తారు?' అని అడిగాడు. శ్వేతకేతువు సమాధానం చెప్పలేకపోయాడు. అప్పుడా రాజు 'ఇంతేనా నీ చదువు?' అని ఆక్షేపించాడు అంతట శ్వేతకేతువు ఇంటికి వచ్చి జరిగిన సంగతి తండ్రికి చెప్పాడు. రాజు ప్రవాహనుడు అడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పగల విద్య తనకెందుకు నేర్పలేదని తండ్రిని అడిగాడు. ఆ విషయాలు తెలుసుకోగల విద్య తనకూ రాదని చెప్పి, తండ్రి ఉద్దాలకుడు తానే ప్రవాహనుడి దగ్గరికి వెళ్ళాడు. అయన వల్ల జీవులు మేఘాలై, జలమై, తరువాత ఓషధులై ఎలా జన్మించేదీ తెలుసుకున్నాడు. ఆ తరువాత కుమారుడు శ్వేతకేతువుకు బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని ఉపదేశించాడు.]

10. తదేవ తు పునరధ్యర్ధే నాధ్యాయ
శతేన, సాధారణ, సాంప్రయోగిక,
కన్యా సంప్రయుక్తక, భార్యాధి
కారిక, పారదారిక, వైశికౌప
నిషదికైః సప్త భిరధి కరణై
ర్బాభ్రవ్యః పాంచాలః సంచిక్షేప.

ఆ తరువాత శ్వేతకేతువు గ్రంథాన్నే ఇంకా కొంత సంక్షిప్త పరిచి బాభ్రవ్యుడనే అతను ఒక కామ శాస్త్రాన్ని నిర్మించాడు. ఇతను పాంచాల దేశస్థుడు. (ఇంతకన్నా వివరాలు తెలియవు) నూట యాభై అధ్యాయాల శాస్త్రం ఇది. అందులో ఏడు అధికరణాలు (ప్రకరణాలు) ఉన్నాయి. అవి సాధారణం, సాంప్రయోగికం, కన్యాసంప్రయుక్తం, భార్యాధికారికం, పారదారికం, వైశికం, ఔపనిషదికం అనేవి ఈ శాస్త్రం ద్వాపరయుగంలో ప్రజల కోసం ఉద్దేశించబడింది

11. తస్య షష్ఠం వైశిక మధికరణం
పాటలీ పుత్రకాణాం, గణికానాం
నియోగా॰ ద త్తకః పృథక్చకార.

బాభ్రవ్యుడి కామ శాస్త్రంలో వైశికం అనే అధికరణం ఉంది. అది కేవలం వేశ్యలకు సంబంధించింది. దాన్ని ఆధారం చేసుకుని దత్తకుడనే అతను ఒక గ్రంథం రూపొందించాడు పాటలీపుత్రంలో (ఇప్పటి పాట్నా) ఉంటూ వున్న వేశ్యాంగనలు తనను ఎంతగానో వేడుకోగా దత్తకుడు ఈ గ్రంథాన్ని రచించినట్లు చెపుతారు. ఇతనికి దత్తకుడనే పేరు రావడానికి, ఇతని శాస్త్రం వ్రాయడానికి కారణమైన ఒక కథ జనంలో ప్రచారమై వుంది.

దత్తకాచార్యుడి కథ

పాటలీపుత్ర నగరంలో ఒక బ్రాహ్మణుడుండే వాడు. వృద్ధాప్యంలో అతనికొక కొడుకు పుట్టాడు వాడు పుట్టగానే తల్లి చనిపోయింది. ముసలి వాడైన తండ్రి ఆ పిల్లవాణ్ణి పెంచలేక ఒకామెకు పెంపకానికి ఇచ్చాడు. తరువాత కొన్నాళ్ళకు అతను చనిపోయాడు. దత్తత తీసుకున్నది కాబట్టి పెంపుడు తల్లి ఆ పిల్లవాడికి దత్తకుడని పేరు పెట్టింది. పెంచి పెద్దవాణ్ణి

చేసింది. దత్తకుడు సకల విద్యాపారంగతుడైనాడు అన్ని కళల్లోనూ గొప్ప పాండిత్యం సంపాదించాడు. మహా వక్తగా, ఆచార్యుడుగా ప్రసిద్ధి కెక్కాడు.

అయితే, ఇంత చదివినా దత్తకుడికి లోకయాత్రను గురించి తెలియదు. కామకళను గురించి అనుభవపూర్వకమైన జ్ఞానం అసలే లేదు. అది తెలుసుకోవాలని బుద్ధి పుట్టిందతనికి కాని, ఆ కాలంలో ఈ కామకళ ఒక్క వేశ్యలకే బాగా తెలుసు. ఆ రోజుల్లో పాటలీ పుత్రనగరం వేశ్యాంగనలకు ప్రసిద్ధి అందచందాల్లోనూ, ఆటపాటల్లోనూ వారికెవరూ సాటిరారు. సరససల్లాపాలాడడంలో, వివిధ రీతుల్లో సురత క్రీడ సలపడంలో వారు ఎంతో నేర్పు కలవారు. అందుచేత దత్తకుడు మెల్లగా ఆ వేశ్యలతో పరిచయం ఏర్పరచుకున్నాడు. వారి మందిరాలలో యధేచ్ఛగా విహరించాడు. స్వతహాగా బుద్ధిశాలీ, పండితుడూ కావడంవల్ల స్వల్ప కాలంలోనే కామకళలో రహస్యాలు, మెళుకువలు ఒట్టే గ్రహించి చివరకు వేశ్యలనే మించిపోయాడు. తరువాత యౌవ్వనంలో వున్న వీరసేన అనే వేశ్య, మరి కొందరు గణికలు దత్తకుడి దగ్గరకి వచ్చి విటులను ఆకర్షించి ఆకట్టుకోడానికి, వారిని నానా విధాల సంతోష పెట్టడానికి కామకళా రహస్యాలు చెప్పమని ఎంతగానో ప్రార్థించారు

"పురుషుణ్ణి ఎలా సుఖపెట్టాలి? అతను ఎల్లప్పుడూ మాపైనే మరులుగొని ఉండేలా చేయాలంటే ఎలా ప్రవర్తించాలి? ఆ రహస్యాలన్నీ మాకు విపులంగా చెప్పండి స్వామీ!" అని బతిమాలు కున్నారట. అప్పుడు దత్తకుడు బాభ్రవ్యుడి కామశాస్త్రం లోని వేశ్యాధి కరణాన్ని తీసుకుని అందులోని విషయాలకు తాను అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకున్న రహస్యాలు కూడా జోడించి ఒక గ్రంథాన్ని రచించాడు ఆ వేశ్యల కోసం.

ఈ దత్తకుణ్ణి గురించి మరో కథ కూడా ప్రచారంలో వుంది. మొదట ఇతను మితిమీరిన వేశ్యాలంపటుడు. ఇతని ప్రవర్తన చూచి ఏవగించుకుని ఒక మహా పురుషు దెవరో 'ఆడదానివి కమ్మ' అని శపించాట్ట. ఆ శాపం వల్ల దత్తకుడు స్త్రీ గా మారాడు. కొన్నాళ్ళ తరువాత మళ్ళీ ఆ మహానీయుడి అనుగ్రహం వల్ల పురుష రూపం పొందాట్ట. ఈ విధంగా దత్తకుడు అటు స్త్రీ గానూ ఇటు పురుషుడు గానూ వుండి, ఎవరికీ తెలియని అనేకానేక రతి రహస్యాలు తెలుసుకోగలిగాడు. అందువల్లనే కామశాస్త్రాన్ని ఎంతో చక్కగా విశ్లేషించి వ్రాయగలిగాడని అంటారు. ఈ కథలు ఎంతవరకు నిజమో తెలియదు కాని, ఒకటి మాత్రం సత్యం. వేశ్యల పరిచయంతో కామకళా రహస్యాలు క్షుణ్ణంగా తెలుసుకుని దత్తకుడు తన శాస్త్రం రచించాడు. అందుచేతనే అది ఎన్నో విశేషాలు గల గొప్ప గ్రంథంగా ప్రసిద్ధమైంది.

12. తత్ప్రసంగాచ్చారాయణః
సాధారణ మధికరణం పృథ క్ప్రోవాచ.

ఈ విధంగా బాభ్రవ్యుడి గ్రంథంలోని వేశ్యాధికరణం ఆధారంగా దత్తకాచార్యుడు విడిగా కామ శాస్త్రం రచించినట్లే, చారాయణుడు (ఇతని విషయం తెలియదు) సాధారణాధికారాన్ని విశ్లేషించి మరో శాస్త్రి రూపొందించాడు.

★

కామశాస్త్రంలో ఏం ఉంది ?

బాభ్రవ్యుడి బృహత్ గ్రంథంలోని వేర్వేరు ప్రకరణాలను పృథక్క రించి శాస్త్రకారులు విడివిడిగా గ్రంథాలు నిర్మించారు.

13. సువర్ణ నాభః సాంప్రయోగికం,
14. ఘోటక ముఖః కన్యాసంప్రయుక్తకం,
15. గోనర్దీయో భార్యాధికారికం,
16. గోణికా పుత్రః పారదారికం,
17. కుచుమార ఔపనిషదికం.

సాంప్రయోగికాన్ని సువర్ణనాభుడూ, కన్యాసంప్రయుక్తకాన్ని ఘోటకముఖుడూ, భార్యాధికారికాన్ని గోనర్దనీయుడూ, పారదారికాన్ని గోణికాపుత్రుడూ, ఔపనిషదికాన్ని కుచుమారుడూ వేర్వేరు గ్రంథాలుగా రచించారు. (ఈ పూర్వాచార్యుల పుట్టుపూర్వోత్తరాలు తెలియవు).

18. ఏవం బహుభిరాచార్యైః
తచ్ఛాస్త్రం ఖండశః
ప్రణీత ముత్పన్న కల్పం భూయాత్.

ఇలా బాభ్రవ్యుడు రచించిన కామ శాస్త్రాన్ని తరువాత వచ్చిన ఆచార్యులు ఖండ ఖండాలుగా చేశారు. బాభ్రవ్యుడి గ్రంథం సంపూర్ణ మైనదే అయినా, చదవడానికి సాధ్యం కానంత పెద్దది. తక్కిన శాస్త్ర వేత్తలు దాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చేయడంతో, క్రమక్రమేణా అది శిథిలమైపోయింది.

19. తత్ర దత్తకాదిభిః ప్రణీతానాం
శాస్త్రావయవానామేక దేశత్వాత్,
మహదితి చ బాభ్రవీయస్య
దురధ్యేయత్వాత్, సంక్షిప్య
సర్వ మర్థ మల్పేన గ్రంథేన
కామ సూత్రమిదమ్, ప్రణీతమ్.

అప్పుడు వాత్స్యాయనుడు అనే మునివర్యుడు 'కామ సూత్రమ్' అనే గ్రంథం రచించాడు. పూర్వపు ఆదాయ్యుల గ్రంథాలు ముఖ్యంగా బాభ్రవ్యుడి శాస్త్రాన్ని అనుసరించి వాత్స్యాయనుడు తన గ్రంథం రచించినట్లు కనిపిస్తుంది. గ్రంథం యావత్తూ సూత్రప్రాయంగా వున్నందున దానికి 'కామ సూత్రమ్' అనే పేరు సార్థకమైంది. ఇప్పుడు మనకు లభ్యమయే కామ శాస్త్రాలలో ఇదే మొదటిదని చెపుతారు. అంతే కాకుండా మరే కామ శాస్త్రానికి లేని ప్రసిద్ధి ఉంది దీనికి. దీన్నే ప్రామాణికంగా పరిగణిస్తారు.

20. తస్యాయం, ప్రకరణాధికరణ
సముద్దేశః శాస్త్రసంగ్రహః
21. త్రివర్గ ప్రతిపత్తిః
22. విద్యా సముద్దేశః
23. నాగరిక వృత్తమ్
24. నాయక సహాయ దూతీకర్మ విమర్శః
ఇతి సాధారణమ్, ప్రథమ మధికరణమ్,
ప్రకరణాని పంచ.

ఈ కామశాస్త్రం ఏడు అధికరణాలుగా ఉంది. మొదటిది సాధారణాధికరణం. ఈ అధికరణాన్ని మళ్ళీ ఐదు ప్రకరణాలుగా విభజించాడు వాత్స్యాయనుడు. అందులో మొదటిది శాస్త్రం సంగ్రహం. శాస్త్రంలో చెప్పే విషయాలు ఇందులో సంగ్రహంగా వివరించాడు రచయిత. రెండవది త్రివర్గ ప్రతిపత్తి, ధర్మార్థ కామాలను ఒక దానికొకటి విరుద్ధం కాకుండా ఎలా సేవించాలో ఇందులో వుంది. మూడవది విద్యా సముద్దేశం. ఇక్కడ విద్యలంటే కళలు. ఈ కళలు ఆరాధించడానికి అధికారులు ఎవరో ఈ ప్రకరణలో చర్చించాడు శాస్త్రకారుడు. నాలుగవ ప్రకరణం నాగరిక వృత్తం. నగరాలలో నివసించే వారే నాగరికులు. వారి ప్రవర్తనను గురించి ఇందులో చెప్పాడు రచయిత, ఐదవది నాయక సహాయ దూతీకర్మ విమర్శ. నాయికా నాయకులకు సహాయపడే దూతికలు మొదలైన వారిని గురించి ఇందులో విచారణ చేశాడు శాస్త్రకారుడు. ఈ విధంగా ఆ విషయాలకు తగినట్టుగా ప్రకరణాలకు పేర్లు పెట్టాడు వాత్స్యాయనుడు.

25. ప్రమాణకాల భావేభ్యో రతావ స్థాపనం
26. ప్రీతి విశేషాః
27. ఆలింగన విచారాః
28. చుంబన వికల్పాః
29. నఖరదన జాతయః
30. దశనచ్ఛేద్యవిధయః
31. దేశ్యా ఉపచారాః
32. సంవేశన ప్రకారాః
33. చిత్రరతాని
34. ప్రహణన యోగాః

35. తద్యుక్తాశ్చసీత్కృతోపక్రమాః
36. పురుషాయితం
37. పురుషోపసృప్తాని
38. ఔపరిష్టికం
39. రతారంభావసానికం
40. రత విశేషాః
41. ప్రణయ కలహాః

ఇతి సాంప్రయోగికం, ద్వితీయ మధికరణమ్,
అధ్యాయాదశ, ప్రకరణాని సప్తదశ.

రెండవది సాంప్రయోగికం అనే అధికరణం. ఇందులో పది అధ్యాయాలూ, పదిహేడు ప్రకరణాలూ వున్నాయి స్త్రీ, పురుషుల అంగ ప్రమాణం, రేతస్సు స్ఖలనమయ్యే సమయం, స్త్రీ పురుషుల భావ ప్రాప్తి — ఈ విషయాలు రతావస్థాపనాధ్యాయంలో వర్ణితం. అలాగే, ప్రణయ విశేషాలూ, స్పృష్టకం మొదలైన ఆలింగన (కౌగిళ్ళు), చుంబనాది (ముద్దులు) విశేషాలూ, నఖ క్షతాలూ (గోళ్ళ నొక్కులు) దంత క్షతాలూ (పంటి నొక్కులు), దేశీయాలైన ఉపహాస చర్యలూ, సంభోగం కోసం స్త్రీ పురుషులను ఆసక్తపరచడం, చిత్ర రతాలూ, ప్రణయ తాడనాలూ, రతికూజితాలూ, పురుషాయితమూ (ఉపరతి), పురుషోపసృప్తము, ఔపరిష్ట కమూ, సురతారంభం, సురతాంతం, రతిగతి విశేషాలూ, ప్రణయ కల హాలూ — ఇత్యాదులన్నీ ఈ అధికరణంలో వాత్స్యాయనుడు వివరించాడు.

42. వరణ విధానం
43. సంబంధ నిర్ణయః

44. కన్యావిస్రంభణం
45. బాలాయా ఉపక్రమాః
46. ఇంగితాకారసూచనం
47. ఏక పురుషాభియోగః
48. ప్రయోజ్యస్యోపావర్తనం
49. అభియోగతశ్చ కన్యాయాః ప్రతిపత్తిః
50. వివాహ యోగః

ఇతి కన్యాసంప్రయుక్తకం, తృతీయ
మధికరణం, అధ్యాయాః, పంచ, ప్రకరణాని నవ.

మూడవది కన్యా సంప్రయుక్తాధి కరణం. కన్యను వరించే పద్ధతి, కన్యను వివాహం చేసుకునే విధానమూ, కులస్త్రీని వశపరచుకునే పద్ధతి, బాలను పొందాలంటే, ఆమెతో రతికి ఉపక్రమించే మార్గాలూ, ప్రియురాలికి తన అభిప్రాయాలు ఎలా తెలియజేయవలసిందీ, ప్రయోజ్యుణ్ణిని

వర్తింపజేయడమూ, దాది, మొదలైన వారిద్వారా స్త్రీని పొందాలంటే విధానాలూ ఇందులో వున్నాయి.

51. ఏకచారిణీ వృత్తం

52. ప్రవాసచర్యా

లోకంలో ఒక స్త్రీని ఒక పురుషుడు పెళ్ళాడినప్పుడు ఆమెను భార్య అంటారు. అలాంటి భార్యకు సంబంధించిన సమస్త విషయాలూ చెప్పేది భార్యాధికరణం. ఇది నాలుగవది. ఇందులో రెండు అధ్యాయాలూ, ఎనిమిది ప్రకరణాలూ వున్నాయి

ఒక్క భర్తచేతనే ప్రేమించబడుతూ అతని అధీనంలోనే వున్న భార్యను 'ఏకచారిణి' అని అంటారు ఆమెను గురించి వివరించేదే ఏకచారిణీ వృత్తాధ్యాయం తన భర్త ఏదైనా అవాంతరం వచ్చి దేశాంతరంలో వున్నప్పుడు ఈ ఏకచారిణి ఏ విధంగా ప్రవర్తిస్తూవుండాలో చెపుతుంది ప్రవాస చర్యాధ్యాయం.

53. సపత్నీషు జ్యేష్ఠావృత్తం

54. కనిష్ఠావృత్తం

55. పునర్భూవృత్తం

56. దుర్భగా వృత్తం

57. అంతః పురికం

58. పురుషస్య బహ్వీషు ప్రతిపత్తిః

ఇతి భార్యాధికారికం, చతుర్థమధికరణం,

అధ్యాయౌ ద్వౌ, ప్రకరణాన్యష్టౌ.

ఈ భార్యాధికరణంలోని రెండు అధ్యాయాలలో ఇంకా అనేక విషయాలు చెప్పాడు శాస్త్రకారుడు.

ఒక పురుషుడికి అనేకమంది భార్యలు వున్నప్పుడు వారంతా సవతులు కదా! వారిలో పెద్ద భార్య అనుసరించవలసిన విధానాలూ, అలాగే అందరిలోకి చిన్నదైన భార్య ప్రవర్తించవలసిన తీరూ, పునర్భువు (అంటే మారుమనువు కట్టుకున్న స్త్రీ), దుర్భగ (గయ్యాళి, ధూర్త అయిన కారణంగా మగడొల్లని స్త్రీ) అంతఃపురిక (రాణివాస స్త్రీ) ఈ స్త్రీల నడవడికలూ ఇందులో విశదీకరించాడు రచయిత.

59. స్త్రీ పురుష శీలావస్థాపనం
60. వ్యావర్తనకారణాని
61. స్త్రీషు సిద్ధాః పురుషాః
62. అయత్న సాధ్యా యోషితః
63. పరిచయ కారణాని
64. అభియోగాః
65. భావపరీక్షా
66. దూతీ కర్మాణి
67. ఈశ్వరకామితం
68. అంతఃపురికం దారరక్షితకం

ఇతి పారదారికం, పంచమ మధికరణం - అధ్యాయాః షట్, ప్రకరణాని దశ.

పారదారికం అనే ఐదవ అధికరణంలో అధ్యాయాలు ఆరు. ప్రకరణాలు పది. పరస్త్రీ ఎలాంటిదో, ఎలా వుంటుందో, చెప్పేది కావడంవల్ల ఈ అధికరణానికి పారదారికం అని పేరు. స్త్రీ పురుషుల

స్వభావాలు సాధారణంగా ఎలా ఉంటాయి? పురుషుల పట్ల స్త్రీలు విముఖులుగా వుండడానికి కారణాలు ఏమిటి? స్త్రీల కోసం వెంపరలాడే పురుషుణ్ణి కనుక్కోడం ఎలాగ? అప్రయత్నంగా లభ్యమయ్యే స్త్రీలు ఎలాంటి వారు? - ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు దొరుకుతాయి. ఇందులో.

69. గమ్యాచింతా
70. గమన కారణాని
71. ఉపావర్తన విధిః
72. కాంతానువర్తనం
73. అర్థాగమోపాయాః
74. విరక్తలింగాని
75. విరక్త ప్రతిపత్తిః
76. నిష్కాసన ప్రకారాః
77. విశీర్ణ ప్రతిసంధానం
78. లాభవిశేషః
79. అర్థానర్థానుబంధ సంశయ విచారః

కామం అంటే ఏమిటి?

ఆరవ అధికరణం వైశికం. ఇందులో ఏడు అధ్యాయాలూ, పన్నెండు ప్రకరణాలూ వున్నాయి. వేశ్యలను గురించి సంపూర్ణంగా వివరించిన అధికరణం ఇది. వేశ్యల దగ్గరికి వెళ్ళాలంటే అందుకు సహాయ పడే వాళ్ళు ఎలా వుండాలి? పొందదగిన పురుషులెవరో? పొంద తగని

80. వేశ్యావిశేషాశ్చ

ఇతి వైశికం, షష్ఠమధికరణం, అధ్యాయాః షట్ ప్రకారణాని ద్వాదశ.

పురుషులెవ్వరో నిర్దేశించి చెప్పడం ఎలా? కారణాలు ఎలాంటివి? పొందదగిన వాళ్ళను ఎలా దగ్గరికి రప్పించుకోవాలి? ఈ విషయాలన్నీ మొదటి అధ్యాయంలో వున్నాయి. రెండవ అధ్యాయంలో కాంతానువృత్తం గురించీ, మూడవ అధ్యాయంలో ధనార్జన చేయడానికి అవసరమైన ఉపాయాలను గురించీ వుంది అలాగే, స్త్రీ అంటే విరక్తిపుట్టిన వారెవరో గుర్తించడం, నిష్కాసన (వాళ్ళను వెళ్ళగొట్టే) పద్ధతి చెప్పారు. నాలుగో అధ్యాయంలో వియోగం పొందిన వారిని, మరల సమకూర్చడం, ప్రతి సంధాన విధానం వర్ణించారు. ఐదవ అధ్యాయంలో లాభానికి సంబంధించిన విశేషాలూ, ఆరో అధ్యాయంలో అర్థ అనర్థానుబంధ సంశయ విచారం వివరించారు శాస్త్రకారుడు.

81. సుభగంకరణం
82. వశీకరణం
83. వృష్యాశ్చ యోగాః
84. నష్టరాగ ప్రత్యాయనం
85. కామవృద్ధిః
86. వృద్ధి నిధయః
87. చిత్రాశ్చ యోగాః

ఇత్యౌపనిషదికం, సప్తమ మధికరణం, అధ్యాయాద్వౌ, ప్రకరణానిషట్.

ఈ శాస్త్రంలో చివరిదైన ఏడవ అధికరణం ఔపనిషదికం. ఇందులో రెండు అధ్యాయాలూ, ఆరు ప్రకరణాలూ వున్నాయి. రకరకాల తంత్రాలు ప్రయోగించినా, కామపురుషార్థాన్ని పొందడం సాధ్యం కాక పోతే, అప్పుడు ఔషధాలు ఏవో, అవసరం అవుతాయి. మరి, ఆ ఔషధాలు, వాటిని ఎలా ప్రయోగించాలో వివరించే అధికరణం ఇది మొదటి అధ్యాయంలో సుభగంకరణమూ, నష్టమైపోయిన కామాన్ని తిరిగి పొందడానికి ఉపాయాలూ, కామం వృద్ధిపొంద డానికి కావలసిన యోగ ప్రక్రియలూ వర్ణితమైనాయి. అలాగే రెండవ అధ్యాయంలో ప్రేమానురాగాలు పోగొట్టుకుంటే వాటిని తిరిగి సంపాదించే మార్గాలూ, ప్రేమను వృద్ధి చేసే యోగాలూ, ఇంకా రకరకాల చిత్ర యోగాలూ ఇవన్నీ చెప్పాడు శాస్త్రకారుడు.

ఏవం షట్ త్రింశ దధ్యాయాః
చతుః షష్టిః ప్రకరణాని, అధికరణాని సప్త, పాదం
శ్లోకసహస్రం, ఇతి శాస్త్ర సంగ్రహః

ఈ విధంగా వాత్స్యాయన కామసూత్రాలు అనే గ్రంథం మొత్తం ముప్ఫయి ఆరు అధ్యాయాలతోనూ, అరవైనాలుగు ప్రకరణాలతోనూ, ఏడు అధికారణాలతోనూ, సహస్రాధికమైన శ్లోకాలతోనూ అలరారుతూ ప్రపంచంలో ప్రఖ్యాతి పొందింది.

ఇతి శ్రీ వాత్స్యాయనీయే కామ సూత్రే సాధారణే
ప్రథమే ధికరణే శాస్త్ర సంగ్రహః
ప్రథమోధ్యాయః
ప్రథమాధి కరణమ్

ఇది వాత్స్యాయన ముని విరచిత కామసూత్రాల్లో సాధారణం అనే ప్రథమాధికరణంలోని శాస్త్ర సంగ్రహ అనే మొదటి అధ్యాయం.

ద్వితీయాధ్యాయం

త్రివర్గ ప్రతిపత్తి

శతాయుర్వై పురుషః,
విభజ్యకాల మన్యోన్యానుబద్ధం,
పరస్పర స్యానుప ఘాతకం, త్రివర్గం, సేవేత.

ధర్మం, అర్థం, కామం – ఈ మూటినే త్రివర్గం అంటారు. ఈశాస్త్రానికి ఫలితం ఏమిటయ్యా అంటే, ఆ త్రివర్గాన్ని సాధించడమే. ధర్మార్థకామాలు ఒకదాని నొకటి ఆశ్రయించుకుని వున్నాయి. ప్రతి మనిషి ఈ మూటినీ సాధించడానికి నిరంతరం కృషి చేస్తూనే వుండాలి. తప్పదు అయితే వీటిని సాధించడట అంత సులభంకాదు. అందుకు ఉపాయం కావాలి. మరి, ఏమిటా ఉపాయం? సాధారణంగా ఉపాయం మూడు విధాలు ఒకటి అనుష్ఠానం. రెండు అవబోధం. మూడు సంప్రతిపత్తి. అనుష్ఠానం అంటే ఆచరించడం. అవబోధం అంటే తెలుసుకోడం. సంప్రతిపత్తి అంటే ఫలితాన్ని అనుభవించడం.

అయితే, ఇక్కడ ఒక విశేషం వుంది ఈ మూటికోను, అనుష్ఠానం ముఖ్యమైంది. కాబట్టి, దాన్ని గురించే ఇక్కడ చెబుతున్నాడు వాత్స్యాయనుడు. లోకంలో సాధారణంగా మానవుడి ఆయుర్దాయం నూరేండ్లు, ఈ నూరు సంవత్సరాలలోనూ ధర్మార్థ కామాలు మూటినీ సాధించడానికి ప్రతి మానవుడూ ప్రయత్నించి తీరాలి అంతే కాదు, ఈ మూడూ ఒక దానితో ఒకటి సంబంధం కలిగి వుండేలా, ఒక దాని కొకటి విరుద్ధం కాకుండా వుండేలా విభజించుకోవాలి.

2. బాల్యే విద్యా గ్రహణాదీ నర్థాన్

మానవునికి పదహారేండ్లు వచ్చే వరకు బాల్యదశ. పదిహేడు లగాయతూ డెబ్బయవ ఏడు వచ్చేవరకూ మధ్యదశ ఆ తరువాత వృద్ధాప్యం. గ్రంథాంతరంలో చెప్పిన వయో విభాగం ఇది. కాని, న్యాయశాస్త్ర ప్రకారం పరిశీలించి చూస్తే అలా లేదని తేలుతుంది. చెప్పిన విషయం గ్రహించడం, గ్రహించింది జ్ఞాపకం పెట్టుకోడం, ఈ లక్షణం ఎవరిలో వుంటుందో అది వున్నంతవరకూ వాడు బాలుడి క్రిందనే లెక్క. ఇక విద్య అంటే చదువు లేక జ్ఞానం బాల్యంలో విధిగా విద్య నేర్చుకోవాలంటాడు వాత్స్యాయనుడు.

3. కామంచ యౌవనే

4. స్థావిరే ధర్మం, మోక్షంచ

ఆయుర్దాయం అనేది మన చేతుల్లో లేదు. కాబట్టి దీపం వున్నప్పుడే ఇల్లు చక్కబెట్టుకోమన్నట్లు, యౌవనంలో ఉన్నప్పుడే, విద్యతో పాటు కామాన్ని కూడా సేవించాలనీ, కామ సౌఖ్యాలు అనుభవించడానికి ప్రయత్నించాలనీ అంటాడు వాత్స్యాయనుడు. అవును. యౌవనం మెరుపు తీగ లాంటిది తళుక్కుమని మాయమైపోతుంది. మరి కామ శాస్త్రం చదవకపోతే, ఆ మెళుకువలు జాగ్రత్తగా తెలుసుకోక పోతే, కామ సౌఖ్యం పూర్తిగా ఎలా లభిస్తుంది? అందుచేత యౌవనంలో వుండగానే ఈ కామశాస్త్రం అధ్యయనం చేయాలని స్పష్టం అవుతూ వుంది. అయితే, 'ధనమూలం ఇదం జగత్' — ఈ జగత్తులో ఏ పని చేయాలన్నా ధనం అవసరం. కామ సౌఖ్యాలు పొందాలన్నా ధనం కావాలి. కాబట్టి కామసాధనకు సహాయకారి అయిన అర్థాన్ని (ధనాన్ని) కూడా సంపాదించాలని భావం

ఇక స్థావిరం అంటే వృద్ధాప్యం ముసలితనంలో ధర్మాన్నీ, మోక్షాన్ని కూడా సంపాదించడానికి ప్రయత్నం చెయ్యాలి.

5. అనిత్యాత్వా దాయుషో
యథోపపాదం వా సేవేత

ఈ విధంగా మానవుడు ఏ ఏ వయసుల్లో, ఏ ఏ విషయాలు సాధించాలో చెప్పాడు వాత్స్యాయనుడు. అయితే మానవుడి ఆయుష్షు అస్థిరమైంది. ప్రతి మనిషీ నూరేండ్లు బ్రతుకుతాడన్న నమ్మకం లేదు. ఎప్పుడు ఆయుష్షు తీరిపోతుందో తెలియదు. అలాంటప్పుడు మానవుడు బాల్య, యౌవన, కౌమార, వృద్ధాప్యం — అనే అన్ని దశలూ అనుభవించి నిండా నూరేండ్లు జీవిస్తాడని చెప్పలేం కాబట్టి ప్రతివాడూ కాలం వృధా పుచ్చకుండా బాల్యం నుండే ధర్మార్థాలు సంపాదించడానికి కృషి చేయాలి. వార్ధక్యంలో ధర్మాన్ని, శక్తి వుంటే అర్థ కామాలనూ కూడా సాధించవచ్చు.

6. బ్రహ్మచర్యమేవ త్వా
విద్యా గ్రహణాత్

విద్య పూర్తయ్యేదాకా బ్రహ్మచర్యం అవలంబించాలి. అంటే కామ సుఖాలను ఆశించకూడదన్నమాట. కామశాస్త్రం చదివి, అందలి విషయాలు తెలుసుకోవాలే కాని, కామంపై ఆసక్తి పెంచుకోకూడదు. అలా పెంచుకుంటే విద్య కాస్తా మట్టికొట్టుకు పోతుంది. కామకేళీ విలాసాల్లోకి దిగితే, ఇక విద్య ఏం వంటపడుతుంది ? పైగా అది అధర్మ ప్రవర్తన అవుతుంది. ధర్మం, అర్థం, నశించపోవడానికి కూడా అది దారి తీస్తుంది. అందుచేత విద్యాభ్యాస కాలంలో కామశాస్త్రం చదివినా, నిగ్రహంతో వుండాలని శాస్త్రకారుడు హెచ్చరిస్తాడు. ఈ విధంగానే ధర్మ విరుద్ధం కాకుండా ప్రతి పురుషార్థాన్నీ సాధించవలసి వుంటుంది

నూరేండ్ల ఆయుః ప్రమాణాన్ని పై మూడు దశలకూ పంచాలనీ, అంటే ముప్పయిమూడు సంవత్సరాల దాకా బాల్యదశ క్రిందనే లెక్క

అని కొందరు శాస్త్రకారులంటారు. పదహారవ ఏడు నుంచే మనిషిలో కామం అంకురిస్తుంది. కాబట్టి, బాల్యంలో కూడా ధర్మార్థ కామాలు మూడినీ సంపాదించవచ్చునని వీరి వాదం.

7. అలౌకికత్వాద దృష్టార్థత్వా
దలౌకికానాం, యజ్ఞాదీనాం
శాస్త్రాత్ప్రవర్తనం, లౌకికత్వా
దృష్టార్థత్వాచ్చ ప్రవృత్తే భ్యశ్చ
మాంసభక్షణాది భ్యశ్శాస్త్రా
దేవ నివారణం ధర్మః

యజ్ఞం, యాగం, తపస్సు మొదలైనవి అందరూ ఆచరించలేరు. అవి అలౌకికాలు, అదృష్టార్థాలూను. అవి ఆచరించలేని వారిని కూడా ఆచరించేలా చేస్తుంది ఈ శాస్త్రం కామశాస్త్రం అంటే ఏదో అశ్లీలం అని కొట్టి పారేయకండి లౌకికాలనూ, దృష్టార్థాలనూ, మాంస భక్షణాదులనూ నిషేధించేది కూడా ఈ శాస్త్రమే. పైన పేర్కొన్న ఈ రెండు రకాల ధర్మభేదాన్ని తెలుసుకునే మార్గం వుంది. అదేమిటి అంటే —

8. తంశ్రుతేర్ధర్మజ్ఞ సమవాయాచ్చ ప్రతిపద్యేత.

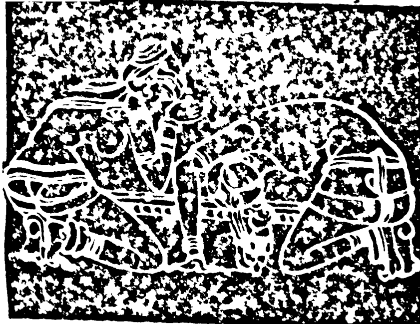
వేదంవల్ల కాని, ధర్మజ్ఞులైన పెద్దల వల్ల కానీ ఈ ధర్మ భేదాన్ని గురించి తెలుసుకోదం.

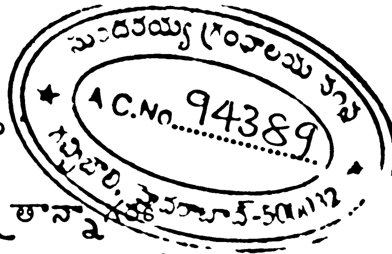
9. విద్యా భూమి హిరణ్య పశుధాన్య
భాండోపస్కర మిత్రాదీనా
మర్జనం, అర్జితస్య పరిరక్షణార్థః

పురుషుడు సంపాదించుకోవలసినవి — ఏమిటో చెపుతున్నాడు శాస్త్రకారుడు. విద్య అంటే అరవైనాలుగు విద్యలు. [ఇవి ముందు

12. స్పర్శ విశేష విషయే త్వస్యా
అభిమానిక సుఖానువిద్ధా
ఫలవత్యర్థ ప్రతీతిః
ప్రాధాన్యాత్కామః

పైన చెప్పింది సామాన్య కామం. ఇక విశేష కామం వుంది. ఈ సూత్రంలో చెప్పిన స్పర్శ విశేష మంటే అర్థం సురతం. రతి సమయంలో స్త్రీ, పురుష రూపాలలో వున్న జీవులకు, చుంబనాది క్రియల వల్ల అభిమాన పూర్వకమైన ఒకానొక సుఖం కలుగుతుంది. అలా సుఖంతో కూడి ఫల ప్రదమవుతూ వున్న అర్థ ప్రతీతే కామం. ముఖ్యమైన లేదా నిజమైన కామం అంటే ఇదే. అర్థ ప్రతీతి అంటే స్ఖలనావస్థలో ఏ ఇంద్రియం అయితే, ఆనం దానికి కారణమైన కర్మను పుట్టిస్తుందో, ఆ ఇంద్రియం తాలూకు ఆంతరంగిక స్పర్శ విశేషాన్ని గురించిన భావం అన్నమాట. అభిమాన పూర్వకమైన సుఖం అంటే – 'ఈ పురుషుడు నన్ను గిచ్చుతున్నాడు నన్ను కొరుకుతున్నాడు అని స్త్రీ 'ఈ స్త్రీని నేను ముద్దు పెట్టుకుంటున్నాను, కౌగలించుకుంటున్నాను' అని పురుషుడూ – ఇలా ఒకరి నొకరు అభిమానించుకుంటూ ప్రేమించుకుంటూ పొందే సుఖం

13. తం కామ సూత్రాన్నా...
జన సమవాయాచ్చ ప్రతిపద్యేత.

ఈ విధంగా సామాన్య కామాన్ని గురించీ, విశేష కామాన్ని గురించీ ప్రతి ఒక్కరూ తెలుసుకోవాలి. ఈ కామ శాస్త్రం వల్ల కానీ, కామ శాస్త్రం చదివి తెలుసుకున్న నాగరకుల వల్ల కానీ తెలుసుకోవచ్చు.

14. తేషాం సమవాయే పూర్వః
పూర్వో గరీయాన్.

ధర్మార్థ కామాలు సాధించడానికై కొన్ని పద్ధతులు అనుసరించ వలసి వుంది. ఈ మూడు పురుషార్థాలూ ఒకేసారి సాధించడం ఎవరికీ సాధ్యం కాదు. అందువల్ల వీటిని సాధించడంలో గల కష్ట సుఖాలను గుర్తించి ప్రవర్తించాలి. ఒకవేళ, ధర్మార్థ కామాలు మూడు ఒకే మాటు సమ కూడినవని అనుకుందాం 'అప్పుడు కామాన్ని విడిచి అర్థాన్నీ, అర్థాన్ని వదిలి ధర్మాన్నీ సాధించాలి. అంటే - ఒకచోట ధర్మం, అర్థం ప్రాప్తిస్తే అర్థాన్ని విడిచి ధర్మాన్నే స్వీకరించాలి. అలాగే, అర్థ కామాలు రెండూ ఒకేసారి ప్రాప్తిస్తే, కామాన్ని వదిలి అర్థాన్నే స్వీకరించాలి. దీని సారాంశం ఏమిటి అంటే, ధర్మార్థాలకు విరుద్ధం కాకుండా, వాటికి అడ్డు తగులకుండా ప్రాప్తించే కామాన్నే సేవించాలని శాస్త్రకారుడి అభిప్రాయం. ఈ విధంగా కామం, కంటే అర్థం గొప్పది. అర్థం కన్న ధర్మం గొప్పది - అని తేలుతూ వుంది. కాబట్టి ధర్మార్థాలను త్రోసిపుచ్చి, కేవలం కామ వాంఛ తీర్చుకోడానికై ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రవర్తించమని ఈ శాస్త్రం చెప్పడం లేదు. అలా ప్రవర్తించాలని అనుకునే వారు శాస్త్ర జ్ఞానం లేని వారు. అయితే, ఇక్కడొక విశేషం వుంది. అన్ని వర్ణాల వారికి నిబద్ధం చేసిన విధానం కాదు ఇది.

15. అర్థశ్చ రాజ్ఞః -

అన్నాడు వాత్స్యాయనుడు. ధర్మార్థ కామాలు ఒకే సమయంలో తటస్థిస్తే, క్షత్రియుడైన వాడు ధర్మ కామాలను వదిలి పెట్టి అర్థానికి మాత్రమే ప్రాముఖ్యం ఇవ్వవలసి వుంటుంది.

లోకయాత్ర అంటే ఏమిటి ?

16 తన్మూలకత్వాల్లోకయాత్రాయాః

బ్రాహ్మణులూ, క్షత్రియ లూ, వైశ్యులూ, శూద్రులూ మొదలైన వర్ణాల వారికి సంబంధించిన క్రమం ఒకటి వుంది అలాగే బ్రహ్మచర్యం, గార్హస్థ్యం, వాన ప్రస్థం, సన్న్యాసం అనే నాలుగు ఆశ్రమాలలో వుండే వారికి సంబంధించిన క్రమం కూడా ఒకటి వుంది. ఈ క్రమాన్ని సక్రమంగా అనుసరించడాన్నే లోకయాత్ర అంటారు. ఎప్పుడూ కూడా ఇది తారుమారు కాకూడదు. లోక యాత్ర సక్రమంగా సాగేలా చూడడం, అంటే దాన్ని సర్వ విధాలా సంరక్షిస్తూ, వుండడం రాజుల ధర్మం [అన్ని కాలాలకూ వర్తించే ధర్మం ఇది] ప్రభువూ, లేదా పరిపాలకుడి శక్తి సామర్థ్యాల పైన, వారి నీతి - నిజాయితీల పైన ఇది ఆధారపడి వుంటుంది. వారి శక్తి సామర్థ్యాలకు అర్థ బలం, అంగబలం, ఆత్మబలం ఆధారం కాబట్టి, లోకయాత్రకు అర్థబలమే మూలమన్న మాట

17. వేశ్యా యాశ్చ

ఇతి త్రివర్గ ప్రతిపత్తిః

వేశ్య వుంది. ఆమెక్కూడా ధనమే ముఖ్యం. ఒకడు అందమైన గాడనుకోండి అయితే, అతను ధనహీనుడు మరొకడు కురూపి అయినా అతను ధనవంతుడు వీరిద్దరూ ఒకే సమయంలో వారకాంత (వేశ్య) ఇంటికి వెడితే ఆమె ధనం లేని అందగాణ్ణి దూరంగా వుంచి ధనమున్న

కురూపినే పొందాలని కోరుకుంటుంది. ఇది ఆమె వృత్తి ధర్మం. ఒకవేళ ఆమె ఇందుకు భిన్నంగా ప్రవర్తించిందని అనుకుందాం. అప్పుడా వేశ్య పరిస్థితి తలక్రిందులవుతుంది.

ఈ విధంగా త్రివర్గ మనబడే ధర్మార్థ కామాలను సేవించే విధానం చెప్పాడు వాత్స్యాయనుడు.

18. ధర్మస్యా లౌకికత్వాత్త దభి
దాయకం శాస్త్రయుక్తం

19. ఉపాయ పూర్వకత్వాదర్థ సిద్ధేః

20. ఉపాయ ప్రతి పత్తిః శాస్త్రాత్

ఈ శాస్త్రాన్ని నిందిస్తారు కొందరు అలాంటి వారు అవివేకులనే చెప్పాలి. ప్రతి ఒక్కరూ విధిగా ఈ శాస్త్రం గురించి తెలుసుకోవలసిందే. ఎందుచేతనంటే, ధర్మం అనేది అలౌకికం. దాన్ని గురించి మానవులకు జ్ఞాపకం చేయడం, వారిని ఆ ధర్మ మార్గంలో నడిపించడం ఈ శాస్త్రం లక్ష్యం కాబట్టి ఈ శాస్త్రం రచించడం యుక్తమే అంటున్నాడు వాత్స్యాయనుడు.

ప్రతి ఒక్కరూ ధనం సంపాదించాలి. కాని దానంతట అది వస్తుందా ధనం ? మరెలా ? ఎలా అంటే ఉపాయం. ధన సంపాదనకు ఏదో ఒక ఉపాయం అవసరం. సంపాదించిన ధనం కాపాడుకోవాలన్నా ఉపాయమూ, తెలివి తేటలూ వుండాలి. అర్థశాస్త్రం, మొదలైనవి చదివి ఉపాయాలు తెలుసుకోవాలి ఉపాయం తెలియకుండా ఎంత ప్రయత్నించినా ధనంరాదు. ధనం వృద్ధి పొందదు అంతే కాదు, ధనం లేకుండా దారి ద్ర్యంతో అవస్థపడే వాడికి బుద్ధి కూడా సరిగ్గా పనిచేయదు. బుద్ధిబలం ఎప్పుడైతే సన్నగిల్లుతుందో, అప్పుడే మనిషికి, ప్రతి విషయంలోనూ సందేహాలు తలఎత్తుతాయి ఏ పనికీ సాహసించలేడు. అందుచేత ధన సంపాద నకు అవసరమైన ఉపాయాలు తెలుసుకొని తీరాలి.

21. తిర్య గ్యోని ష్వపి తుస్వయం
ప్రవృత్తత్వాత్, కామస్య
నిత్యత్వాచ్చ, న శాస్త్రేణ
కృత్యమస్తీ త్యాచార్యాః

ధర్మం, అర్థం, సంపాదించడానికి శాస్త్రాలు అవసరం అయినట్లు గానే, కామ సౌఖ్యం పొందడానికి కామ శాస్త్రం కూడా అవసరమే. అయితే, ఇక్కడ ఒక విశేషం వుంది. పశువులకూ, పక్షులకూ, మృగాలకూ, శాస్త్రజ్ఞానం లేదుకదా ! మరి అవి కూడా కామ సుఖం అనుభవిస్తున్నాయే, ఏమంటారు ఇది ? - అని ప్రశ్న వేయవచ్చు. మానవులలో కొందరికి కామవాంఛ, ఒక్కొక్కప్పుడు పశువులకన్నా ఎక్కువగా వుండడం మనం చూస్తూంటాం. అంతే కాకుండా శాస్త్రం చదివి తెలుసుకోకుండానే మానవులు కామ సుఖాలు అనుభవిస్తూ వున్నారు. దీన్ని బట్టి ఒక విషయం స్పష్టం అవుతూ వుంది – కామం అనేది ఫలానా విధంగా వుంటుందనీ ఎవరూ చెప్పాల్సిన పనిలేదు. ప్రతి ప్రాణిలోనూ 'కామం' సహజంగానే వుంది. అది ఎల్లప్పుడు దేహాన్ని అంటి పెట్టుకునే వుంటుంది. అలాంటప్పుడు ఈ శాస్త్రం ఎందుకని ప్రశ్న ? ఇది వ్రాయవలసిన పని లేదని ధర్మార్థ మోక్షవాదులైన ఆచార్యులు అంటారు.

22. సంప్రయోగ పరాధీనత్వాత్
స్త్రీ పుంస యోర్యుపాయ
మపేక్షేత.

ఈ ప్రశ్నకు వాత్స్యాయన ముని సమాధానం చెపుతున్నాడు. సామాన్య కామమైనా, విశేష కామమైనా స్త్రీ పురుషుల సంయోగంపై ఆధారపడి వుంటుంది. మరి, ఈ సంయోగం అన్నది ఉపాయం లేకుండా సంభవించదు. ఆ ఉపాయం తెలియజెప్పడం కోసమే ఈ శాస్త్రం.

23. సాక్షాచ్చోపాయ ప్రతిపత్తి :
కామసూత్రాదితి వాత్స్యాయనః

అందుకే వాత్స్యాయన ఋషి ఈ శాస్త్రం చెప్పాడు. ఇతని అసలు పేరు మల్లనాగుడు. వాత్స్యాయన అనేది గోత్ర నామం.

కామ సమయం !

పశు, పక్ష్యాదులకు ఏ ఉపాయమూ తెలియదు. మనుష్యుల్లా బట్ట కట్టుకుని మానాన్ని కాపాడుకోవడం లాంటివి కూడా వాటికి లేవు. ఆయా ఋతుకాలాలలో మాత్రమే అవి సంభోగిస్తూ వుంటాయి. పరిమితమైన రతితోటే అవి తృప్తిపడుతూ వుంటాయి. ఎప్పుడుబడితే అప్పుడు సంభోగించాలన్న కోరిక వాటికి వుండదు. కాబట్టే ఉపాయం తెలియకపోయినా అవి కామ సుఖాన్ని అనుభవిస్తూ వున్నాయి. మరి, మనుష్యులంటారా ? అలా కాదు. ఈ కాలం, ఆ కాలం, అనే వివక్షణ లేకుండా, ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు, కామసుఖాల కోసం తపిస్తూ వుంటారు. సంతానం కోసం ఋతుసమయయాల్లోనూ, స్త్రీలను సంతోషపెట్టడం కోసం ఇతర సమయాల్లోనూ కామకేళీ విలాసాల్లో మునిగితేలుతూ వుంటారు. పశు పక్ష్యాదులు ధర్మంకోసం, లేదా అర్థంకోసం, లేదా వంశవృద్ధికి మూలమైన సంతానం కోసం బుద్ధి పూర్వకంగా సంభోగించవు. మరి, మానవులది బుద్ధి

24. తిర్యగ్యోనిషు పునరనా
వృతత్వాత్, స్త్రీ జాతేశ్చ
ఋతౌ యావదర్థం
ప్రవృత్తే రబుద్ధి పూర్వక

త్వాచ్చ ప్రవృత్తీనా
మనుపాయః ప్రత్యయః

పూర్వకమైన కామ సుఖం. అందువల్ల వీరికి కామ శాస్త్రం అన్ని విధాలా అవసరం అవుతున్నది అంతేకాదు. అందరూ రతి క్రీడ సలుపుతారు. ఏదో గ్రుడ్డెద్దు చేలో పడ్డట్టు! కాని, ఈ శాస్త్రం చదివినవాళ్ళు స్త్రీలను పురుషులూ, పురుషులను స్త్రీలూ ఎక్కువగా సంతోష పెట్టగలుగుతారు. కారణం ఏమంటే అందుకు అవసరమైన ప్రత్యేక విషయాలు, మెళుకువలు అనేకం ఈ శాస్త్రం చదవడంవల్ల తెలుస్తున్నాయి. ఒకవైపు ఆరోగ్యం కాపాడుకుంటూ, మరోవైపు ఒక క్రమ పద్ధతిలో, శాస్త్ర విజ్ఞానం అనే వెలుగులో కామ సుఖం అనుభవించడానికి వీలవుతుంది.

25. నధర్మాం శ్చరేత్
26. ఏష్యత్ఫలత్వాత్
27. సాంశయి కత్వాచ్చ
28. కో హ్యా బాలిశో హస్తగతం, పరగతం కుర్యాత్
29. వరమద్య కపోతశ్శ్వో మయూరాత్.

అసలు ఈ ధర్మార్థ కామాలు అనేవి అవసరమా, కాదా అన్నది ప్రశ్న. యజ్ఞయాగాదుల వల్ల కలిగే ఫలం ఈ జన్మలో లభించదు. మరో జన్మలోనే వీటి ఫలితం. కాబట్టి అవి అలౌకికాలు. వ్యవసాయం మొదలైన వాటిలాగా, అప్పటికప్పుడే కాకుండా ఎప్పుడో ఫలితం ఇచ్చే ఈ ధర్మాన్ని అనుష్ఠించడం అనవసరం అని కొందరి వాదం.

ముందెప్పుడు ఏం జరుగుతుందో ఎవరికి తెలుసు? ఎంతో కష్టపడి బ్రహ్మచర్యం, తపస్సు మొదలైనవి ఆచరిస్తే మాత్రం ఫలితం వుందో లేదో నిర్ధారణగా ఎవరు చెప్పగలరు? — ఇలా సందేహంతో కూడిన ధర్మం కోసం ప్రాకులాడడం వ్యర్థం కదూ! బుద్ధి గలవాడెవడైనా చేతికి చిక్కిందాన్ని ఇతరులకు కట్టబెట్టి ఊరుకుంటాడా? ఎప్పుడో పుణ్యమో,

సుఖమో లభిస్తుందని ఈ లోకంలో చేతికి అందిన సౌఖ్యాలను జార విడుచుకోడం అవివేకం కాదా? రేపు లభించే నెమలి కన్నా ఈ రోజు దొరికిన పావురం మేలు అంటే రేపటి పరలోక సుఖం కన్నా ఈనాటి ఇహలోక సౌఖ్యం మేలు.

29. వరం సాంశయి కాన్నిష్కాద
సాంశయికః కార్షాపణ
ఇతి లౌకాయతికాః

ఇందుకు ఉదాహరణగా ఒక కథ ఉంది —

వెనుకటికి ఒకాయన యాచన కోసం ఒక పెద్దమనిషి దగ్గరికి వెళ్ళాడు. 'ఇవాళ నా వద్ద అంతగా ధనంలేదు. ఒక కార్షాపణం మాత్రం వుంది. [పదహారు పణాల ఎత్తు నాణెం] అది తీసుకో, లేదా రేపురా. నాకు కొంత ధనం వస్తుంది. అప్పుడు నీకు ఒక నిష్కం వరకూ [నిష్కం అంటే మాడ ఎత్తు బంగారు నాణెం] ముట్టచెపుతాను. అన్నాట్ట ఆ పెద్దమనిషి అప్పుడా యాచకుడు బాగా ఆలోచించాడు. రేపు ఆ నిష్కం వస్తుందో రాదో సందేహం. ఇప్పటికిప్పుడే చేతిలో పడే కార్షాపణమే మేలు' అని అనుకుని, ఆ ఇచ్చినదాన్నే పుచ్చుకుని చక్కా పోయాట్ట. ఇదంతా ధర్మంతో పనిలేదని చెపుతూ ధర్మాన్ని ఆక్షేపించే వారి వాదం.

30. శాస్త్ర స్యా నభిశంక్యత్వా,
దభిచారాను వ్యవహార యోశ్చ
క్వచిత్ఫల దర్శనా, న్నక్షత్ర
చంద్రసూర్య తారాగ్రహ చక్రస్య

లోకార్థం బుద్ధి పూర్వకమివ
ప్రవృత్తేర్దర్శనా, ద్వర్ణాశ్రమా
చారా స్థితి లక్షణార్థత్వా, చ్చ
లోక యాత్రాయాః హస్తగతస్య చ
బీజస్య భవిష్య తస్సస్యార్థే
త్యాగ దర్శనాచ్చరే ద్ధర్మానితి
వాత్స్యాయనః

అయితే, ఈ వాదాన్ని ఖండించి, ధర్మం ముమ్మాటికీ అవసరమే అని అంటున్నాడు వాత్స్యాయనుడు.

శాస్త్రాన్ని ఎప్పుడూ శంకించకూడదు. చేతబడులు, ప్రయోగాలు మొదలైన అభిచార కర్మలున్నాయి. అవి హింసాత్మకాలు. శాంతి, పౌష్టిక మున్నగు మంగళప్రదాలైన కర్మలున్నాయి. అవి శుభం చేకూర్చేవి. ఈ కర్మలకు వాటివాటి ఫలితాలు ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తూనే వున్నాయి. సూర్యచంద్రులూ, గ్రహ నక్షత్ర తారకలూ—ఈ ఖగోళం యావత్తూ క్రమం తప్పకుండా ప్రకాశిస్తూ వుంది కదా! ఎవరు చెపితే అది ఈ పని చేస్తున్నదంటారు? లోకం కోసం అది బుద్ధి పూర్వకంగానే ఇలా ప్రకాశిస్తూ వున్నట్లు కనిపిస్తుంది వర్ణాశ్రమాలూ, ఆచార వ్యవహారాలూ, లోక యాత్రా - వీటన్నిటికీ ఉనికి మాత్రమే స్వరూపంగా గ్రహించినట్లు తోస్తుంది. అందుచేత ధర్మం దేనికని ప్రశ్నించడం అవివేకమే అవుతుంది. ఎప్పుడో వచ్చే పంటకోసం, మనం మన చేతుల్లో వున్న విత్తనాలను ముందే వెదజల్లుతున్నాం. కాబట్టి, రానున్న ఫలితాలకోసం ఇప్పుడే ధర్మాన్ని ఆచరించి తీరాలని అంటాడు వాత్స్యాయనుడు.

31. నధర్మాంశ్చరేత్

32. ప్రయత్నతో౽పి హ్యేతే
అనుష్ఠీయమానా నైవ
కదా చిత్స్యుః

ధర్మాచరణ అనవసరం అనేవారి వాదం ఎలా వుంటుందో పైన పేర్కొని, ఇక్కడ దానికి సమాధానం చెపుతున్నాడు వాత్స్యాయనుడు. అలాగే అర్థాన్ని (ధనాన్ని) సంపాదించడానికి ప్రయత్నం అక్కర్లేదు, దానికోసం ఉపాయాలు వెదకవలసిన పనిలేదు—అనే వాదాన్ని కూడా పూర్వ పక్షం చేస్తున్నాడు.

పట్టుదలతో, ఎన్నో ఉపాయాలు వెదికి, వాటిని ప్రయోగించినా ఒక్కొక్కప్పుడు ధనం లభించకపోవడం మనం లోకములో చూస్తూనే వున్నాము. ఒకవేళ లభించినా, అది కాలమహిమే కాని, అందులో నీ ప్రయోజకత్వం ఏమీలేదు. అంటే, నీ ఉపాయం వల్ల ఆ ధనం రాలేదన్న మాట.

33 అననుష్ఠీయమానా అపి
యదృచ్ఛయా లభేయుః

34. తత్సర్వం కాలకారితమితి

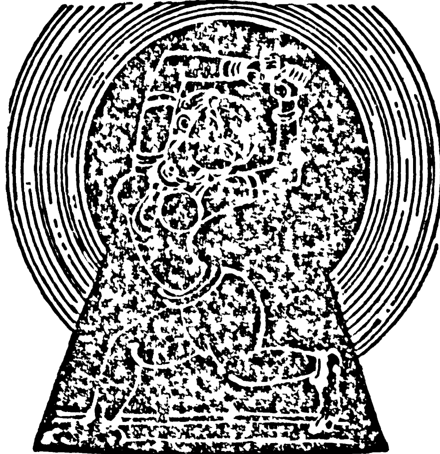
ఉపాయంతో పనిలేకుండానే ఒక్కొక్కప్పుడు ధనం లభిస్తున్నప్పుడు, ఇక అర్థశాస్త్రం దేనికి ? అనవసరమే కదా !

మరి, లోకములో ధనం లభించడం, లభించకపోవడం అనేవి ఎలా జరుగుతున్నాయని ప్రశ్నిస్తే, అదంతా కాలమహిమేనని సమాధానం చెప్పవలసి వుంటుంది. కాబట్టి ప్రతి మానవుడూ కాలాధీనుడు. ఆ కాలానికి మరో పేరు దైవం (కాలోస్మి లోకక్షయకృత్ప్రవృద్ధో - అన్నాడు కృష్ణ భగవానుడు గీతలో - అంటే లోకక్షయం కోసం వృద్ధిపొందిన కాల మూర్తిని నేను అని చెప్పాడు అలాగే ఖగోళ, జ్యోతిశ్శాస్త్రాలలో మేషాది

పన్నెండు రాశులూ కాలపురుషుడి అవయవాలుగా పేర్కొన్నారు శాస్త్ర వేత్తలు. కాలం శివస్వరూపం అన్నారు కొందరు. అందువల్ల కాలం దైవమనే భావం ఏర్పడింది) దైవాధీనం జగత్సర్వమ్ - అనికదా ఆర్యోక్తి. దీన్నే కాలవాదం అంటారు.

35. కాల ఏవహి పురుషానర్థా
నర్థాను బంధయోర్జయ
పరాజయయోః, సుఖదుఃఖ
యోశ్చ స్థాపయతి

జగత్తు అంతటికీ కాలమే ఆధారం. ప్రపంచాన్ని సృష్టించేదీ, పోషించేదీ, చివరకు నాశనం చేసేదీ కాలమే. పురుష ప్రయత్నంవల్ల జరగనివి ఎన్నో వుంటున్నాయి ఇదీ కాలవాదుల సిద్ధాంతం. మానవుడు ఒకప్పుడు ధనవంతుడవుతాడు. ఒకప్పుడు సర్వం పోగొట్టుకుని దారిద్ర్యం అనుభవిస్తాడు. ఒకప్పుడు కార్యాల్లో జయం కలుగుతుంది. మరొకప్పుడు అపజయం సంభవిస్తుంది. ఒకప్పుడు సుఖం, వేరొకప్పుడు కష్టం - ఇదంతా కాలప్రభావమె కాని ఇంకొకటి కాదు. ఇదీ కాలవాదుల వాదం.

36. కాలేన బలిరింద్రః కృతః
కాలేన వ్యపరోపితః,
కాల ఏవ పునరప్యేనం,
కర్తేతి కాలకారణికాః

బలి చక్రవర్తి కర్కశస్వభావుడైనా కాల ప్రభావం వల్ల ఇంద్ర పదవి అలంకరించాడు. మళ్ళీ ఆ కాలమే అతన్ని పదవీ భ్రష్టుణ్ణి చేసింది. కాలం అనుకూలిస్తే, తిరిగి అతను ఇంద్రుడు కావచ్చు. కాబట్టి కాలమే అన్నిటికీ మూలం.

బలి చక్రవర్తి కథ

బలి దానవులలో ఒకడు. ఇతని తండ్రి విరోచనుడు, భార్య పేరు ఆశన బాణుడు మొదలైనవారు ఇతని కుమారులు. బలి దాతగా లోక ప్రసిద్ధుడు. ఇతడు కృతయుగములోని వాడు. (కృత యుగే బలిర్దాత - అని నానుడి) ఆడినమాట తప్పనివాడు. దానవులు దేవతలకు విరోధులు కావడంవల్ల వారి బాధ భరించలేక బలి, ఇంద్రుడిపై దండెత్తి వెళ్ళాడు. ఇంద్రుడు భయపడి తమ గురువైన బృహస్పతిని సలహా అడిగాడు. ఇతనితో నీవు యుద్ధము చేయలేవు. ఇంద్రలోకం విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పాడు బృహస్పతి. ఇంద్రుడు అలాగే చేశాడు. బలి ఇంద్రుడై ముల్లో కాలకూ ప్రభువైనాడు. ఆ తరువాత చాలా కాలానికి ఇంద్రుడు విష్ణు మూర్తికి తన గోడు చెప్పుకుని కాపాడమని ప్రార్థించగా, విష్ణువు వామనావ తారం ఎత్తి, బలిదగ్గరికి వెళ్ళాడు మూడడుగుల నేల దానం ఇవ్వమని అడిగాడు. సరేనన్నాడు బలి అప్పుడు రాక్షసగురువైన శుక్రాచార్యుడు, ఆ వచ్చినవాడు విష్ణుమూర్తి అని, రాజ్యం అపహరించడానికి వచ్చాడని దానం ఇవ్వవద్దని బోధించాడు. అయినా బలి దాత కాబట్టి, ఆడిన మాట

తప్పక దానం ఇవ్వడానికి సిద్ధపడ్డాడు. అంతట విష్ణువు త్రివిక్రముడై ఒక అడుగుతో భూ మండలాన్ని, రెండవ అడుగుతో ఆకాశాన్ని ఆక్రమించి, మూడవ అడుగు పెట్టడానికి చోటు చూపమని అడగ్గా, తన శిరస్సుపై పెట్టమన్నాడు బలి. విష్ణువు అలాగే చేసి, బలిని పాతాళానికి అణగద్రొక్కాడు. ఆ విధంగా విష్ణువు, బలి నుండి త్రిలోకాధిపత్యం గ్రహించి, తిరిగి ఇంద్రుడికి ఇచ్చివేశాడు. ఈ బలి చక్రవర్తి కథ భాగవతంలో వస్తుంది. ★

అకాల కామం ?

కాలవాదులు సిద్ధాంతీకరించి, దేనికైనా పురుష ప్రయత్నం అనవసరం. కాబట్టి ఈ శాస్త్రం కూడా అవసరం లేదంటారు. ఆ విధంగా మొదటికే మోసం వస్తున్నందువల్ల, వాత్స్యాయనుడు ఆ వాదాన్ని ఖండిస్తూ సమాధానం చెపుతున్నాడు. లోకంలో ప్రతి పనీ మానవ ప్రయత్నంపైనే

37. పురుషకార పూర్వకత్వాత్సర్వ
ప్రవృత్తీనాముపాయః
ప్రత్యయః

ఆధారపడి వుంది. ప్రయత్నం లేకుండా ఏ పనీకాదు. ఆ ప్రయత్నానికి కూడా ఏదో ఒక ఉపాయం, ఏదో ఒక మార్గం వుంటే తప్ప అది ఫలప్రదం కాదు అందుచేత ఏ పనికైనా ఉపాయం ముఖ్యం అది లేని పురుష ప్రయత్నం ధన సంపాదనకు సహాయపడదు.

38. అవశ్యం భావినోప్యర్థస్య,
ఉపాయ పూర్వ కత్వాదేవన
నిష్కర్మణోభద్రమ స్తీతి
వాత్స్యాయనః

ఒకవేళ ఎప్పుడైనా, యాదాలాపంగా ధనం ప్రాప్తించినా, అది

కూడా అనుకోకుండా ఉపాయం వల్లనే లభించిందని అనుకోవాలి. ఎందుచేతనంటే, ధనం విధిగా ప్రాప్తించవలసి వున్నప్పటికీ, ధనార్జన అనేది ఉపాయపూర్వకమైనది కాబట్టి, మానవ ప్రయత్నంలో లోపం వుంటే, ఆ ధనం లభించదని వాత్స్యాయనుడు అంటున్నాడు. ఈ విధంగా చూచినప్పుడు, అర్థప్రాప్తికి మానవ ప్రయత్నమూ, దైవానుగ్రహమూ రెండూ అవసరమేనని స్పష్టమవుతుంది. ఈ రెంటివల్లనే లోకం నడుస్తూ వుంది. కాబట్టి పురుష ప్రయత్నానికి ఉపాయం వుండితీరాలి. అలాంటి ఉపాయం చెప్పడానికి శాస్త్రం అవసరం. ఈ రీతిగా కాలవాదుల సిద్ధాంతాన్ని వాత్స్యాయనుడు పూర్వపక్షం చేశాడు.

39. న కామాంశ్చరేత్

ఇక కామ పురుషార్థానికి సంబంధించిన శాస్త్రం అనవసరం అనే వారి వాదాన్ని గురించి చెప్పి, అవసరమనే తన వాదాన్ని సమర్థిస్తూ సమాధానం చెపుతున్నాడు శాస్త్రకారుడు.

40. ధర్మార్థయోః ప్రధానయో
రేవ మన్యేషాం చ సతాం,
ప్రత్యనీకత్వాదనర్థ జనసంసర్గ
మసద్వ్యవసాయ మశౌచమనా
యతిం చైతే పురుషస్య జనయంతి.

కామ సాధనకు ఉపాయాలు వెదక్కూడదు. ధర్మార్థాలకూ తక్కిన మంచి పనులకూ ఈ కామం ప్రబల విరోధి. ఎందుచేతనంటే, కామోద్రేకాన్ని రేకెత్తించడంలో నటులూ, నర్తకులూ గాయకులూ మున్నగువారు ప్రధానపాత్రవహిస్తారు. ఈ కామోపాయాలు వారితో స్నేహాన్ని కల్పిస్తాయి. పాడు పనులు చేయడానికి దారి చూపిస్తాయి అర్ధరాత్రి వేళ వ్యభిచారం చేసే ఆడదాని కోసం వెంపరలాడడం, ఉచ్చనీచాలు లేకుండా వ్యభిచ

రించడం మొదలైన దుకలనాట్లకు ఘరిచేస్తాయి. అంతే కాకుండా, ఈ పని చేయడంలో కాముకుడు ఋచీ, స్వర్థం ఆలోచించడు. సిగ్గూ, భయమూ విడిచిపెట్టి సంచరిస్తాడు. అంతకుముందు ఏదైనా ప్రజ్ఞ ఉంటే, ఈ పరస్త్రీ లోలత్వంతో అది కాస్తా మట్టి కొట్టుకుపోతుంది. ధర్మం ధనం, కీర్తి - అన్నీ నశిస్తాయి. మానవుడు పశువు కన్నా హీనంగా తయారవు తాడు. కాబట్టి జన్మ జన్మలకూ ఈ కామోపాయాలు వద్దు బాబూ!

41. తథా ప్రమాదం లాఘవ
మప్రత్యయ మగ్రాహ్యతాం చ

అంతేకాదు, ఈ కామోపాయాలతో చెడు తిరుగుళ్ళు తిరిగి ఆరోగ్యం పాడవుతుంది చివరకు ప్రమాదాన్ని తెచ్చి పెడుతుంది. నలుగురిలో పలుచన అవుతాడు మనిషి అలాంటివాడిపై ఎవరికీ నమ్మకం వుండదు. జార పురుషుణ్ణి ఎవరూ దగ్గరికి రానివ్వరు ఛీ ఛీ - అని ఈసడించు కుంటారు

42. బహవశ్చ కామవశగా
స్సగణా, ఏవ వినష్టా
శ్శ్రూయంతే

ఇలా కామానికి దాసులై సంచరించేవారు అన్ని విధాలా కాము నాశనమైపోవడమే కాకుండా, తమ చుట్టూ వున్న వారిని కూడా నాశనం చేసి నట్లు పురాణాల్లో అనేక కథలు న్నాయి

దాండక్యుడి కథ

43. యథా దాండక్యోనామ భోజః
కామాద్బ్రాహ్మణ కన్యామభి
మన్యమానః సబంధు రాష్ట్రో
వినినాశ.

పూర్వం ఒకప్పుడు భోజ వంశంలో దాండక్యుడనే రాజు వుండే వాడు. అతి కాముకుడతను. అతని కామదాహానికి అంతు వుండేదికాదు.

ఒకనాడు ఆ దాండక్యుడు వేటకై అడవికి వెళ్ళాడు. అక్కడఅతనికి భార్గవ మహర్షి ఆశ్రమం కనిపించింది. వేటవల్ల బడలి వున్న దాండక్యుడు మహర్షి తనకు ఆతిధ్యం ఇచ్చి సత్కరిస్తాడని భావించి ఆశ్రమంలోకి వెళ్ళాడు. కాని ఆశ్రమంలో మహర్షి లేడు. అతని కుమార్తె వుంది. ఆమె చాలా చక్కనిది. పెళ్ళికాని పిల్ల. యౌవనంలో మిసమిసలాడుతూ వున్న ఆ మునికన్యను చూడగానే, మితిమీరిన కామేచ్ఛగల దాండక్యుడికి మతి పోయింది. వెంటనే ఆమెను బలాత్కారంగా తన రధంపై ఎక్కించు కుని వెళ్ళిపోయాడు.

సమిధలూ, దర్భలూ తెచ్చుకోవడానికై వనాలకు వెళ్ళిన భార్గవ మహర్షి, కొంతసేపటికి ఆశ్రమానికి తిరిగి వచ్చాడు. కుమార్తె కనిపించ లేదు. చుట్టుపక్కల వెదికాడు. లాభం లేకపోయింది. అప్పుడు దివ్య దృష్టితో జరిగింది తెలుసుకున్నాడు. ఆగ్రహంతో బంధుమిత్ర పరి వారంతో నశించిపొమ్మని దాండక్యుని శపించాడు. అంతే ! దాండక్యుడు తన వారందరితో నశించిపోయాడు. పూర్వం అలా దాండక్యుడు నాశనమై పోయిన ప్రదేశం తరువాత దండకారణ్యం అనే పేరు పొందింది.

అహల్యా - ఇంద్రుడు

44. దేవరాజ శ్చాహల్యా మతిబలశ్చ
కీచకో ద్రౌపదీం, రావణశ్చ
సీతా మపరేచాన్యేచ,
బహవో దృశ్యంతే కామవశగా !
వినష్టా ఇత్యర్ధ చింతకాః

అలాగే అహల్య, ఇంద్రుడూ. అందరికీ తెలిసిన కథ ఇది. గౌతమ మహర్షి భార్య అహల్య. ఆమె అందాలరాశి. దేవతలకు ప్రభువైన ఇంద్రుడు ఆమెను కామించాడు. మహర్షి లేని సమయం కనిపెట్టి, మాయోపాయంతో ఆశ్రమంలో ప్రవేశించి, అహల్యను పొందాడు. వారు అలా క్రీడిస్తున్న సమయంలోనే గౌతముడు ఆశ్రమానికి తిరిగి వచ్చాడు. అప్పుడు అహల్య, ఇంద్రుణ్ణి- తన గర్భంలో ఇముడ్చుకుని తన భర్తకు కనిపించకుండా చేసింది. ఆ తరుణంలోనే గౌతముడికి ఎక్కడనుంచో ఆహ్వానం వచ్చింది, తక్షణం రమ్మని. గౌతముడు అహల్యను వెంటపెట్టుకుని అక్కడికి వెళ్ళాడు. గౌతముణ్ణి ఆహ్వానించిన ఆయనకూడా, మహనీయుడు. అహల్య, ఇంద్రుడు చేసిన పని ఆయన దివ్య దృష్టితో తెలుసుకున్నాడు. అందుకే గౌతముడు రాగానే మూడు ఆసనాలు వేసి సిద్ధంగా వుంచాడు. అలా మూడు ఆసనాలు అమర్చి వుండడం చూచి గౌతముడికి 'నేను నా భార్యతో వచ్చాను. మా ఇద్దరికీ చెరొక ఆసనం వేయాల్సింది, మూడు ఆసనాలు వేసి వుంచారేమిటి ?' అని సంశయం కలిగింది యోగదృష్టితో అహల్య తప్పు చేసిందనీ, ఆ మూడో ఆసనం ఇంద్రుడి కోసమే వేశారనీ తెలుసుకున్నాడు. పట్టరాని కోపం వచ్చింది గౌతమ మహర్షికి సహస్ర భగుడవుకమ్మని ఇంద్రుణ్ణి శపించాడు. పతితురాలైన అహల్యను పాషాణమై పడి వుండమని శాపం పెట్టాడు కామం కళ్ళకు ఎగదట్టి, ఉచితానుచితాలు లేకుండా ప్రవర్తించాడు కాబట్టి ఆ దేవరాజు వళ్ళంతా యోనులై దురవస్థ పొందాడు.

ఇలా ఇంకా ఎందరో ఉన్నారు. ద్రౌపదిని బలాత్కరించిన కీచకుడూ, సీతను చెఱబట్టిన రావణాసురుడూ తమ బంధుమిత్ర పరిజనులతో హతమైపోయారు. కామంవల్ల ముప్పు తప్పదనీ, అందుచేత కామశాస్త్రం చదవడం అనవసరమనీ అనేవారు చెప్పే కారణాలు ఇవన్నీ. అయినా వీటిని నిర్ద్వంద్వంగా ఖండిస్తున్నాడు వాత్స్యాయనుడు.

45. శరీరస్థితి హేతుత్వాదాహార
సధర్మాణో హి కామాః

ఈ వాదాలన్నీ పసలేనివి. ఆహార నిద్రామైథునాలు అన్ని ప్రాణులకూ ముఖ్యావసరమైనవి. దేహ పుష్టికి ఆహారం ఎలా అవసరమో ఆరోగ్యానికి సంభోగం కూడా అలాగే అవసరం. కామవాంఛ తీర్చుకోకుండా, అణచి పెట్టడంవల్ల అనారోగ్యం ప్రాప్తిస్తుంది. పిచ్చి, మతిభ్రమలాంటి రోగాలు వస్తాయి. కాబట్టి నిత్యం ఆహారం పుచ్చుకున్నట్లే, కామాన్ని కూడా సేవించి తీరాలి.

[వయస్సు వచ్చిన అమ్మాయిలకు సకాలంలో పెళ్ళి చేయకపోవడమో, వివాహం అయినా ఏదో ఒక కారణంచేత కామ సుఖం లోపించి, అసంతృప్తి చెందడమో జరిగితే, వారికి హిస్టీరియా లాంటి వ్యాధులు రావడం ఇప్పుడు మనం చూస్తూనే వున్నాం. అధునికమైన వైద్యులు కూడా ఈ విషయం ధ్రువీకరిస్తూ వున్నారు.]

46. ఫలభూతాశ్చ ధర్మార్థయోః

అంతే కాకుండా, కామం అనేది ధర్మార్థాలకు ఫలభూతంగా వుంటున్నది. అంటే కామం వల్లనే ధర్మం, అర్థం ప్రాప్తిస్తున్నవన్న మాట. గ్రంథాంతరంలో ఇంకా ఇలా చెపుతారు. ధర్మాలు ఆచరించడం వల్ల లభించేది స్వర్గమే కదా! అక్కడా రంభ, ఊర్వశి, మేనక, తిలోత్తమ లాంటి అందగత్తెలైన అప్సరాంగనలున్నారు పుణ్యం చేసుకున్నవారు, ఆ అందాల బరిణలతో సుఖాలు అనుభవించడమే స్వర్గ సౌఖ్యం. కాబట్టి, ధర్మాత్ములైన మానవులకు ఇటు ఇహంలోనూ, అటు పరంలోనూ లభించేది కామోపభోగాలే అని స్పష్టమవుతున్నది. ఇంకా చెప్పాలంటే స్త్రీలు, పురుషులకు అనేకవిధాల మేలు చేకూరుస్తున్నారు. వంశ వృద్ధి కోసం సంతానాన్ని ప్రసాదిస్తూ ఉన్నారు. ఇహపర గతులను కారణం

అవుతున్నారు. అమితమైన ఆనందాన్ని అందిస్తున్నారు. కాబట్టి స్త్రీ పురుషుల కలయిక ఎప్పటికీ అవసరమే. అది లేకపోతే ప్రపంచమే లేదు.

47. బోద్ధవ్యం తు దోషేష్వేవ, న హి
భిక్షుకాః సంతీతి స్థాల్యో నాధి
శ్రీయంతే ? న హి మృగాః సంతీతి
యవా నోప్యంతే ?— ఇతి
వాత్స్యాయనః

అలాంటప్పుడు కామశాస్త్రం ఎలా అవసరమవుతుంది? ఈ శాస్త్రంలో దోషం ఏమున్నది? ఇలా ప్రశ్న వేసి శాస్త్రకారుడు సమాధానం చెప్తున్నారు: అవును— ఉన్నదల్లా ఒక్కటే దోషం— ఆహారం అధికమైతే అజీర్ణాది రోగాలు వచ్చినట్టే, కామప్రవృత్తి మితిమీరితే ముప్పు వాటిల్లుతుంది. అందుచేత ఈ దోషాన్ని పరిహరించుకుంటూ కామసుఖం అనుభవించాలి. అడుక్కునేవాడు ఎక్కువైనారని అన్నం వండుకోవడం మానుకుంటామా? అసలు పొయ్యే త్రవ్వేసుకుంటామా? పంటలనూ, పైర్లనూ పాడుచేసే మృగాలు, పక్షులు, చీడ పురుగులు వున్నాయని, పైరు వేయడం మానుకుంటామా? లేదు. .అలాగే ఏదో దోషం వున్నదని కామాన్ని వదులుకోడానికి వీలులేదు. ఇదీ వాత్స్యాయనుడి వాదం. సంభోగ సుఖాన్ని ద్వేషించే మనిషి, మనిషేకాడు! దోషం లేని సుఖం అంటూ సృష్టిలోనే లేదు. దోషాన్ని తొలగించుకుంటూ, సుఖం అనుభవించడం మానవ ధర్మం. కామశాస్త్రాన్ని ఆక్షేపించే ప్రబుద్ధులకు వాత్స్యాయన ముని సహేతుకంగా చెప్పిన సమాధానం ఇది.

48. భవంతి చాత్రశ్లోకాః
ఏవమర్థం చ కామం చ ధర్మం చో
పాచరన్నరః ఇహాముత్ర చ
నిశ్శల్య_మత్యంతం సుఖమశ్నుతే

పైన చెప్పినట్లుగా ప్రతి మానవుడూ అర్థ, కామ, ధర్మాలు మూడింటినీ విధిగా సేవించాలి. జాగ్రత్తగా వీటిని సేవించడం వల్ల ఇహంలోనూ, పరంలోనూ కూడా ఉత్తమ సుఖ సంతోషాలు ప్రాప్తిస్తాయి.

కామమంత్రం

ధర్మార్థ కామాలకు భంగం కలగుతుందన్న సందేహం రాకుండా వుండేపని ఏదైతే వుంటుందో, సుఖానికీ, అర్థానికీ హాని కలిగించని పని ఏదైతే వుంటుందో అలాంటి పనే ఎప్పుడూ చేయాలి మానవుడు. చరిత్ర తెలిసినవారూ, శిష్టులూ అలాగే చేస్తారు.

49. కింస్యాత్పరత్రేత్యాశంకా
కార్యే యస్మిన్న జాయతే,
న చార్థఘ్నం సుఖం చేతి
శిష్టాస్తత్ర వ్యవస్థితాః

50. త్రివర్గ సాధకం యత్స్యాద్ద్వయోరే
కస్య వా పునః, కార్యం తదపి కుర్వీత
న త్వేకార్థం ద్విబాధకం.

త్రివర్గాలైన ధర్మార్థ కామాలు మూడింటికి గానీ, లేక వీటిలో ఏ రెండింటికి గానీ, లేదా ఏ ఒకదానికి గానీ సాధనంగా వుండేపని ఏదో, అదే అందరూ చేయాలి. అంతేకాని పురుషార్థాలకు సాధకం కాని పని ఎప్పుడూ చేయకూడదు. ధర్మార్థ కామాల్లో దేన్ని అయినా బాధించే ఒక పురుషార్థాన్ని ఎన్నడూ సేవించకూడదు.

ఇతి శ్రీ వాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే సాధారణే
ప్రథమేధికరణే త్రివర్గ ప్రతిపత్తిః ద్వితీయోధ్యాయః

ఇది వాత్స్యాయన విరచిత కామసూత్రాల్లో సాధారణమనే ప్రథమాధికరణంలో త్రివర్గ ప్రతిపత్తి అనే రెండో అధ్యాయం.

తృతీయాధ్యాయం

విద్యాసముద్దేశం

ఇంతకు ముందు అధ్యాయాలలో కామసూత్రాలు ఎందుకో, వీటికి కర్తలెవరో, ఇందులో ఉన్న విషయాలు ఏమిటో, కామాన్ని ఎలా సేవించాలో మొదలైన అంశాలు చెప్పాడు వాత్స్యాయనుడు. ఇక ఈ అధ్యాయంలో విద్యాసముద్దేశాన్ని గురించి వివరిస్తున్నాడు.

1. ధర్మార్థాంగ విద్యాకాలా
   ననుపరోధయన్ కామ సూత్రమ్,
   తదంగ విద్యాశ్చ పురుషోధీయీత.

ధర్మార్థ కామాలు సేవించే దశ వచ్చిన మానవుడికి కామసిద్ధి కలగాలంటే, దానికి మొదటి ఉపాయం కామ విద్యాగ్రహణం. ఈ విద్య తెలియని మనిషికి తరువాత పనలేవీ జరగవు కాబట్టి కామ విద్యాసముద్దేశాన్ని గురించి చెపుతున్నాడు శాస్త్రకారుడు. సముద్దేశం అంటే, ఎంతో విస్తారంగా ఉన్న విషయాన్ని క్లుప్తీకరించి చెప్పడం

ధర్మ విద్యకూ, అర్థ విద్యకూ అంగభూతమైనది దండ విద్య. అందుచేత ఆ ధర్మవిద్యనూ, అర్థ విద్యనూ, దండ విద్యనూ అభ్యసించే తరుణంలో కాకుండా, తక్కిన సమయాల్లో ఈ కామసూత్రాన్ని అభ్యసించాలి. అంతే కాకుండా దీనికి అంగభూతాలైన సంగీతాది విద్యలను కూడా పురుషుడు అధ్యయనం చేయాలి. అంటే, ప్రతి యువకుడు తన మామూలు విద్యాభ్యాసానికీ, తక్కిన వృత్తులకూ ఆటంకం రాకుండా ఈ కామశాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేయాలని పిండితార్థం.

ఈ శాస్త్రం చదవకపోతే మాత్రం పురుషుడు స్త్రీతో సంపర్కం చేయలేడా ?- అని ఎవరైనా ప్రశ్నించవచ్చు. చదవకపోయినా చేయవచ్చు. కాని, అది గ్రుడ్డెద్దు చేలో పడినట్లుంటుంది ! ఈ శాస్త్రం తెలిసి, స్త్రీ సంపర్కం చేసేవాడికి అమితమైన సౌఖ్యం కలుగుతుంది. కామశాస్త్రం తెలియని యువతీ యువకుల పొందు - మూలికల ప్రభావం తెలియని వైద్యుడి వైద్యం లాగా, మంత్రమహిమ ఎరుగని మాంత్రికుడి మంత్రంలాగా ఉంటుందని వాత్స్యాయనుడు అంటున్నాడు. అవును, నిజం ! భూసారం, విత్తనాల బలం మొదలైన వ్యవసాయ పద్ధతులు తెలిసి చేసే సేద్యానికీ, తెలియకుండా చేసే సేద్యానికి తేడా లేదూ ?

2. ప్రాగ్యౌవనాత్ స్త్రీ

యౌవనం అంకురించడానికి ముందే, స్త్రీలు, తండ్రి ఇంట్లో ఉన్నప్పుడే ఈ కామశాస్త్రాన్ని, దీనికి అంగవిద్యలైన నృత్య, సంగీతాది విద్యలను కూడా నేర్చుకోవాలి ఎందుచేతనంటే, వయస్సు వచ్చిన ఆడపిల్లలకు సాధారణంగా పెళ్ళి చేస్తారు అప్పుడు వారికి ఈ శాస్త్రం చదివే అవకాశం ఉండదు. కామ సుఖాన్ని అనుభవించే కాలం అది.

3. ప్రత్తాచ, పత్యురభిప్రాయాత్.

అయితే, పెండ్లి తరువాత కూడా భర్త అనుమతితో స్త్రీ ఈ కామ శాస్త్రాన్ని చదవవచ్చు. అతని అనుమతి లేకుండా చదివితే, భర్త, బంధు జనులు ఆమెను స్వేచ్ఛా విహారిణిగా అనుమానించే అవకాశం ఉంది.

4. యోషితాం శాస్త్ర గ్రహణ
స్యాభావా దనర్థకమిహ, శాస్త్రి
స్త్రీశాసన మిత్యాచార్యాః

శాస్త్రాభ్యాసం చేసే అధికారం స్త్రీలకు లేదనీ, శాస్త్రాన్ని గ్రహించే సామర్థ్యం కూడా వారికి లేదనీ, అందుచేత కామశాస్త్రంలో స్త్రీల విషయమై ఇది చెయ్యవచ్చు, ఇది చెయ్యకూడదు అన్న నియమం పెట్టడం అనర్థ దాయకమనీ ప్రాచీన కామశాస్త్రాచార్యుల అభిప్రాయం.

5. ప్రయోగ గ్రహణం త్వాసాం,
ప్రయోగస్య చ, శాస్త్ర పూర్వకత్వా
దితి వాత్స్యాయనః

అయితే, ప్రయోగించే విధానం తెలుసుకోవడం స్త్రీలకు ముఖ్యంగా అవసరం. అది కూడా శాస్త్రం వల్లనే తెలుసుకోవాలి కాబట్టి స్త్రీలకు సయితం ఈ శాస్త్రంతో ప్రమేయం ఉండాలనడం దోషమూ కాదు, అనర్థ దాయకమూ కాదు - అని అంటున్నాడు. ఈ విధంగా వాత్స్యాయనుడు పూర్వాచార్యుల అభిప్రాయానికి భిన్నంగా, విప్లవాత్మకమైన పంథా అనుస రించాడని చెప్పవచ్చు. ఆ కాలంలో ఎన్నో విమర్శలకూ, నిందలకూ, ప్రతిఘటనలకూ గురిఅయి కూడా ఈ శాస్త్రకారుడు ధైర్యంగా నిలువబడి తాను నమ్మిన సిద్ధాంతాన్ని లోకంలో ప్రచారం చేయడం గమనార్హమైన విషయం.

6. తన్న కేవల మిహైవ,
సర్వత్ర హి లోకే కతి
చిదేవ శాస్త్రజ్ఞాః,
సర్వజన విషయశ్చ
ప్రయోగః

ప్రయోగ విధానాన్ని గురించి స్త్రీలు విధిగా తెలుసుకోవాలనడం ఈ శాస్త్రంలోనే కాదు - వ్యాకరణ, జ్యోతిషాది శాస్త్రాల్లో కూడా ఉంది. కాబట్టి కామశాస్త్రం స్త్రీలు తెలుసుకోవాలనడం అనర్థకం కానేకాదు. నిజానికి లోకంలో శాస్త్ర పరిజ్ఞానం కలిగి ఉండే శక్తి చాలా కొద్దిమందికే ఉంటుంది. కాని ప్రయోగం విషయంలో మాత్రం జనులంతా సమర్థులై ఉంటారు. అందువల్ల ఆ ప్రయోగం ప్రధానంగా శాస్త్రం వల్లనే నేర్చుకోవాలి.

7. ప్రయోగస్య చ దూరస్థ మపి
శాస్త్రమేవ హేతుః

ఒకవేళ శాస్త్రం చదవడం అందరికీ వీలుకాక పోయినప్పటికీ, సామాన్యజనులు ఆచరించే విధానాలు మాత్రం శాస్త్రంలో చెప్పబడినవిగానే ఉంటాయి. ఎలా అంటే, ఎవరో ఒకరు శాస్త్రాన్ని అభ్యసించి ఉంటే, అతని నుండి ఒకడు ప్రయోగాన్ని నేర్చుకుంటాడు. అతనివల్ల మరొకడు, ఇలా పరంపరగా ఒకరి నుండి ఒకరికి ప్రయోగ విధానం అబ్బుతుంది. మొత్తం మీద చూస్తే ఏ ప్రయోగానికైనా ఆధారం శాస్త్రమే అని స్పష్ట మవుతున్నది.

8. అస్తి వ్యాకరణ మిత్య వైయాకర
ణా అపి యాజ్ఞికాః,
ఊహం క్రతుషు ప్రయుంజతే.

ఇక్కడ ఒక దృష్టాంతాన్ని కూడా చెపుతున్నాడు శాస్త్రకారుడు ఒక మంత్రంలో ఒకానొక శబ్దం, ఏదో ఒక లింగంలోనూ, విభక్తి లోనూ, వచనంలోనూ ప్రయోగించబడితే, ప్రసంగాన్ని బట్టి ఆ శబ్దాన్ని తమకు అవసరమైన లింగంలోకి, విభక్తిలోకి, వచనంలోకి మార్చుకోడాన్ని 'ఊహ' అంటారు. యుక్తి మీద ఆధారపడి ఉన్న విషయం ఇది పైన పేర్కొన్న లింగ, విభక్తి, వచనాల విషయం యావత్తూ వ్యాకరణ శాస్త్రంలో ఉంటుంది యజ్ఞయాగాదుల్లో పురోహితులు మంత్రాలు ఉచ్చరించేటప్పుడు ఈ లింగ, విభక్తి, వచనాదులను మార్చి పఠిస్తూ ఉంటారు. పరంపరగా వచ్చిన ప్రయోగజ్ఞానం వల్లనే ఇది జరుగుతూ ఉంది.

9. అస్తి జ్యోతిషమితి పుణ్యా
హేషు కర్మ కుర్వతే.

జ్యోతిశ్శాస్త్రంలో ఉన్నదన్న విశ్వాసంతోనే యాజ్ఞికులు, ఆ శాస్త్రం ఎప్పుడూ చూడకపోయినా, శుభాశుభాలు తెలుసుకుని పుణ్యకర్మలు నిర్వహిస్తున్నారు. ఈ తెలుసుకోడానికి పరంపరగా వచ్చిన శాస్త్రమే కారణం.

కామసూత్రాలు ఎవరివల్ల నేర్చుకోవాలి ?

.10. యథా అశ్వారోహాః, గజారోహాశ్చ
అశ్వాన్, గజాంశ్చ అనధిగత
శాస్త్రా అపి వినయంతే.

అశ్వశాస్త్రం, గజశాస్త్రం ఉన్నాయి. ఈ శాస్త్రాలు స్వయంగా చదవకపోయినా, అశ్వారోహకులూ, గజారోహకులూ ఈ శాస్త్రాలు తెలిసిన వారివల్ల రహస్యాలు తెలుసుకుని, ఆయా జంతువులను నడపడంలో నేర్పరులై ఉంటున్నారు.

11. తథా అ స్తి రాజేతి దూరస్థా అపి
జానపదా, న మర్యాదా మతి
వ ర్తంతే తద్వదేతత్.

ప్రజానీకు పాలించే ప్రభువు ఎక్కడో దూరంగా ఉంటాడు. అయినా, జనం హద్దుమీరి ప్రవ ర్తించడంలేదు. పైన ప్రభువనే వాడు ఒకడున్నాడన్న భయంతో ప్రజలు చట్టాన్ని అతిక్రమించకుండా నడుచుకుంటున్నారు. అలాగే శాస్త్రాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూడకపోయినప్పటికీ, కామం విషయములో ప్రజలు పరంపరగా తెలుసుకుని ఆ విధానాలు అనుసరిస్తూ ఉన్నారు.

12. సం త్యాపిఖలు శాస్త్ర ప్రహత
బుద్ధయో గణికా, రాజ
పుత్ర్యో మహామాత్ర దుహితరశ్చ.

ఈ కామశాస్త్రం అభ్యసించినవారిలో స్త్రీలు కూడా ఉన్నారు. ముఖ్యంగా వేశ్యలు, రాకుమా ర్తెలు, మహాసామంతుల, సామంతుల పుత్రికలు ఈ శాస్త్రంలో ఆరితేరినవారు.

కామవిద్యాదాతలు !

యువతులు ఈ శాస్త్రాన్ని ఎలా నేర్చుకోవాలో వాత్స్యాయనుడు చెపుతున్నాడు. కామ సూత్రాలు చదివి గ్రహించడమేకాక, వాటిని ప్రయోగం ద్వారా అనుభవం గడించిన స్త్రీలున్నారు. అలాంటి నమ్మకస్థురాలైన స్త్రీవల్ల గ్రహించాలి ఇది ఉత్తమ పద్ధతి

13. తస్మా ద్వైశ్వాసికాజ్జనా
ద్రహసి ప్రయోగాన్,

శాస్త్రమేక దేశం వా స్త్రీ
గృహ్ణీయాత్.

అందుకు అవకాశం, శక్తి సామర్థ్యాలు లేకపోతే, కనీసం ప్రయోగ విధానాన్ని అయినా అభ్యసించాలి. ఇలా అభ్యసించడం మధ్యమ పద్ధతి.

14. అభ్యాస ప్రయోజ్యాంశ్చ
చతుష్షష్టికాన్ యోగాన్,
కన్యా రహస్యేకాకి న్యభ్యసేత్.

స్త్రీ కన్యగా ఉన్నప్పుడే అభ్యాసంవల్ల ప్రయోగించడానికి వీలైన కామరహస్యాలనూ, బోద్ధ్యకమూ, భ్రమదుకమూ మున్నగు చతుష్షష్టి (64) యోగాలనూ ఒంటరిగా, రహస్యంగా నేర్చుకోవాలి.

15. ఆచార్యాస్తు కన్యానాం
ప్రవృత్త పురుష సంప్రయోగా,
సహ సంప్రవృత్తా ధాత్రేయికా,
తథాభూతా వా, నిరత్యయ సంభాషణా
సఖీ, సవయాశ్చ
మాతృష్వసా, విస్రబ్ధా, తత్స్థానీయా
వృద్ధదాసీ, పూర్వ సంసృష్టా వా
భిక్షుకీ, స్వసా చ విశ్వాస
సంప్రయోగాత్.

ఈ కామశాస్త్రాన్ని బోధించే విషయంలో స్త్రీలకూ, పురుషులకూ గురుత్వాన్ని వహించడానికి అర్హులైన నమ్మకస్థులెవరో వాత్స్యాయనుడు చెపుతున్నాడు. పురుషులు మొదటి నుంచీ సర్వతంత్ర స్వతంత్రులు.

కాబట్టి వారికి ఈ శాస్త్రం ఉపదేశించే వారు సులభంగా దొరుకుతారు. మరి, స్త్రీలు అలాకాదు. వారి విషయం వేరని వేరే చెప్పనక్కర్లేదు. కాబట్టి పురుషుడితో ఎంతో కాలం రతి సలిపి, రతి రహస్యాలు చక్కగా తెలిసిన స్త్రీ వల్లగానీ, తనకు ఈడు - జోడుగా ఉండి, తనతోపాటు పెరిగిన దాది కూతురు వల్ల గానీ అలాంటిదే అయి, తన మనస్సు తెలిసి ప్రవర్తించే చెలికత్తె వల్లకానీ, తనకు ఈడు - జోడుగా ఉన్న పినతల్లి వల్లగానీ, తమ ఇంట్లో పనులు చేస్తూ నమ్మకస్థురాలుగా ఉన్న వృద్ధ దాసీ వల్లగానీ, పూర్వం పురుష సంబంధం గల భిక్షుకి వల్లగానీ, తన అక్క ద్వారాగానీ, కన్యలు ఈ కామశాస్త్రాన్ని నేర్చుకోవాలి. కన్యలకు గురుత్వం వహించి ఈ రతి రహస్యాలు నేర్పడానికి వారే తగిన వారు.

దీన్నిబట్టి ఒక ముఖ్యమైన విషయం స్పష్టమవుతూ ఉంది. కామ శాస్త్రం చదివినా, పురుషుడితో సుఖం అనుభవించని వారు రతి రహస్యాలు బోధించలేరు. అలాంటి అనుభవం కలవారే నేర్పడానికి అర్హులు.

కామసూత్రాలు ఎవరి వల్ల నేర్చుకోవాలో చెప్పాడు వాత్స్యాయనుడు. అయితే, సురత క్రీడలో స్త్రీ, పురుషులు అపరిమితమైన సుఖం, ఆనందం అనుభవించాలంటే కేవలం కామ సూత్రాలు నేర్చుకోవడంతోనే సరిపోదని అంటున్నాడు ఈ శాస్త్రకారుడు. లోకంలో చతుష్షష్టి కళలున్నాయి. అంటే అరవై నాలుగు. ఈ అరవై నాలుగూ మూల కళలు. వీటిలో కర్మాశ్రయాలైన కళలు ఇరవైనాలుగు. జూదానికి ఆశ్రయమైన కళలు ఇరవై అలాగే శయనోపచారికాలైన కళలు పదహారు. ఉత్తర కళలు నాలుగు. ఆ విధంగా మొత్తం అరవైనాలుగు. ఈ అరవై నాలుగు కళలు కామశాస్త్రానికి అంగ విద్యలు. కాబట్టి కామ సూత్రాలతో పాటు ఈ విద్యలు కూడా నేర్చుకోవాలి. అలా నేర్చుకున్న స్త్రీ, పురుషులు మాత్రమే సంభోగంలో సంపూర్ణమైన తృప్తి పొందగలుగుతారు. అంగ విద్యలుగా వున్న ఆ అరవై నాలుగు కళలు ఇవి :

16. గీతం, వాద్యం, నృత్యమ్, ఆలేఖ్యమ్, విశేషకచ్ఛేద్యమ్, తండుల కుసుమ బలివికారాః, పుష్పాస్తరణమ్, దశనవసనాంగరాగః, మణిభూమికా కర్మ, శయన రచనమ్, ఉదక వాద్యమ్, ఉదకాఘాతమ్, చిత్రాశ్చ యోగాః, మాల్యగ్రథన వికల్పాః, శేఖరకాపీడయోజనమ్, నేపథ్య ప్రయోగాః, కర్ణపత్రభంగాః, గంధయుక్తిః, భూషణ యోజనమ్, ఇంద్రజాలాః, కౌచుమారాశ్చ యోగాః, హస్తలాఘవమ్ విచిత్ర శాకయూష భక్ష్య, వికారక్రియా, పానకర సరాగా నవయోజనమ్, సూచీవాన కర్మాణి, సూత్రక్రీడా, వీణా డమరుక వాద్యాని, ప్రహేళికా, ప్రతిమాలా, దుర్వాచక యోగాః, పుస్తక వాచనమ్, నాటకాఖ్యాయికాదర్శనమ్, కావ్య సమస్యా పూరణమ్, పట్టికా వేత్రవాన వికల్పాః, తక్షకర్మాణి, తక్షణమ్, వాస్తువిద్యా, రూప్య రత్న పరీక్షా, ధాతువాదః, మణిరాగా కర

జ్ఞానమ్, వృక్షాయుర్వేద యోగాః, మేషకుక్కుట లావకయుద్ధ విధిః, శుక శారికా ప్రలాపనమ్, ఉత్సాదనే సంవాహనే కేశమర్దనే చ కౌశలమ్, అక్షరముష్టికా కథనమ్, మ్లేచ్ఛిత కవికల్పాః, దేశ భాషా విజ్ఞానమ్, పుష్ప శకటికా, నిమిత్త జ్ఞానమ్, యంత్ర మాతృకా, ధారణ మాతృకా, సంపాఠ్యమ్, మానసీ కావ్య క్రియా, అభిధాన కోశః, ఛందోజ్ఞానమ్, క్రియా కల్పాః, ఛలితక యోగాః, వస్త్ర గోపనాని ద్యూత విశేషాః, ఆకర్ష క్రీడా, బాల క్రీడ నకాని, వైనయికానామ్, వైజయికానామ్, వ్యాయామికానామ్ చ విద్యానామ్ జ్ఞానమ్ ఇతి చతుష్షష్టి రంగ విద్యాః కామ సూత్రస్యా వయ విన్యః.

1. మొదటిది గీతం. అంటే సంగీతం అన్నమాట. గానం చేయ ఐదేది కాబట్టి సంగీతం అన్నారు ఇది స్వర, పద, లయ ప్రధానంగానూ, మనస్సు యొక్క అవధానం ప్రధానంగా లోలోపల గానం చేసేదిగానూ- ఇలా నాలుగు రకాలుగా వుంటుంది.

2. వాద్యం - వాయించదగినది కాబట్టి వాద్యం అన్నారు. ఇది కూడా నాలుగు విధాలుగా వుంటుంది. తాళాలతో వాయించేది ఒకరకం. దీన్ని ఘనం అంటారు. మద్దెల మొదలైన వాటిపై వాయించేది మరొక రకం. దీన్ని వితతం అంటారు. తీగలున్న వీణ మొదలైన వాటితో వాయించేది ఇంకొకరకం. దీన్ని తతం అంటారు. పిల్లనగ్రోవి మొదలైన వాటితో వాయించేది వేరొకరకం. దీన్ని సుషిరం అంటారు. ఇలా మొత్తం నాలుగురకాల వాద్యాలు.

3. నృత్యం- కరణాలు, అంగహారాలు, విభావాలు, భావాలు, అనుభావాలు, రసాలు, ప్రత్యేకమైన అవయవాలు- వీటితో కూడింది నృత్యం. ఇది ప్రధానంగా అభినయ స్వరూపమైనది. అంటే విభావాలనూ, అనుభావాలనూ, భావాలనూ కూడా చేతులు, కాళ్ళు, వేళ్ళు, మున్నగు అవయవాలతోనూ, శరీరంతోనూ ప్రకటిస్తూ రసస్ఫూర్తి కలిగేలా అభిన యించడం. నాట్యానికి సంగ్రహ స్వరూపం ఇది.

4. ఆలేఖ్యం- ఆలేఖ్యం అంటే చిత్ర లేఖనం. అందంగా, సంపూర్ణంగా ఒక ఆకారాన్ని చిత్రించడం అన్నమాట. దీనికి ఆరు అంగాలు ఉన్నాయి 1) రూపభేదం, 2) ప్రమాణం, 3) భావయోజనం, 4) లావణ్య యోజనం, 5) సాదృశ్యం, 6) పుష్పాస్తరణం, వర్ణికాభంగం.

5. విశేషకచ్ఛేద్యం-అంటే స్త్రీలు తిలకంతో ముఖాన్ని, స్తనాలను అలంకరించుకోడం. శిరోజాలను, శరీరంలో ఇతర అవయవాలను అలంక రించుకోడం, పత్ర భంగాలు మొదలైన వాటి చిత్రణ ఇది.

6. పుష్పాస్తరణం- పూలతో రకరకాల ఆసనాలు, శయ్యలు తయారుచేయడం.

7. తండుల కుసుమ బలి వికారం- పుష్పాలతోనూ, బియ్యప్పిండి తోనూ, రక రకాలుగా ముగ్గులు పెట్టడం, రంగవల్లులు తీర్చడం. భూత తృప్తికోసం చేస్తారు ఇవి.

8. దశన వసనాంగరాగం - దంతాలకు, కట్టుకునే వస్త్రాలకు, శరీరానికి అందంగా, ఆకర్షణీయంగా వుండే రంగులు వేసుకోడం.

9. మణి భూమికాకర్మ - మణులతో బొమ్మలు తయారుచేయడం.

10. శయన రచనం - వసంతం, గీష్మం, వర్ష, శరత్, హేమంతం శిశిరం - అని ఋతువులు ఆరు. ఒక్కొక్క ఋతువులో ఒక్కొక్క విధంగా వుంటుంది శీతోష్ణస్థితి ఆయా శీతోష్ణస్థితులకు తగినట్లుగా శయ్యలు ఏర్పాటు చేయడం.

11. ఉదక వాద్యం అంటే జలతరంగిణి.

12. ఉదకా ఘాతం అంటే పిచికార్లతో నీళ్ళు చిమ్మటం.

13. చిత్ర యోగాలు - రకరకాల వేషాలు వేసుకుని సంచరించడం.

14. మాల్యగ్రథన వికల్పాలు - చిత్ర విచిత్రాలైన పూలంరులు, పూలచెండ్లూ, మాలికలు కూర్చే నేర్పు.

15. శేఖర కాపీడయోజనం - పుష్పాలతో కిరీటాలు, తలచుట్టూ అలంకరించుకునే పూల నగిషీలు తయారుచేయడం.

16. నేపథ్య ప్రయోగాలు - రకరకాలుగా అలంకారాలు చేసుకునే విధానాలు.

17. కర్ణపత్ర భంగాలు - ఏనుగు దంతాలతోనూ, శంఖాలతోనూ, చెవులకు అలంకరించుకునే వస్తువులు తయారుచేయడం.

18. గంధయుక్తి - అత్తరు మొదలైన పరిమళ ద్రవ్యాలు తయారు చేసే నేర్పు.

19. భూషణ యోజనం - నగలు, సొమ్ములు పెట్టుకునే విధానాలు.

20. ఇంద్రజాలం - ఇంద్రజాల విద్య. చూపరుల కళ్ళకు భ్రమ కల్పించడం.

21. కౌచుమారం - సుభగం కరణాది యోగాలు తెలుసుకోడం.

22. హస్తలాఘవం - చేతిలో వున్న వస్తువులు మాయం చేయడం మొదలైనవి.

23. విచిత్ర శాక యూషభక్ష్య వికార క్రియాపాన కర సరాగాసవ యోజనం - అంటే రకరకాల కూరలు, వంటలు, రొట్టెలు, భక్ష్యాలు పానకాలు, షర్బత్‌లు మొదలైన వంటకాలు, పానీయాలు తయారుచేసే నేర్పు.

24. సూచీవాన కర్మ - గుడ్డలు కుట్టడం.

25. సూత్ర క్రీడ - దారాలు తెంచి, కాల్చి మళ్ళీ ఆ దారాలు వున్నవి వున్నట్లుగా చూపించే నేర్పు.

26. వీణా డమరుక వాద్యాలు - వీణ, డమరుకం మొదలైన ప్రసిద్ధ వాద్యాలను వాయించడంలో ప్రజ్ఞ.

27. ప్రహేళికలు - ఇది కవిత్వంలో ఒక భాగం. పైకిమాత్రం సామాన్య అర్థాన్ని వ్యక్తం చేస్తూ, అసలు అర్థం నిగూఢంగా వుండేటట్లు కవిత్వం చెప్పడం.

28. ప్రతిమాల - చాటు పద్యాలు చెప్పే నేర్పు.

29. దుర్వాచక యోగాలు - క్లిష్టంగా అర్థం కాకుండా వున్న పద్యాలను వినోదం కోసం వ్రాసి, చదవడం.

30. పుస్తక వాచనం - కావ్యాలను, పురాణాది గ్రంథాలను రప వత్తరంగా, శ్రావ్యంగా చదవడం.

31. నాటకాఖ్యాయికాదర్శనం - నాటకాలు, గద్య గ్రంథాలు, చంపువులు, మొదలైనవన్నీ చదివి, సరిగా అర్థం చేసుకునే నేర్పు.

32. కావ్య సమస్యా పూరణం - పద్య పాదాలుగా ఇచ్చిన క్లిష్టమైన సమస్యలను పూరించడం.

33. పట్టికావేత్ర వానవికల్పాలు - అంటే పేముతో కుర్చీలు, మంచాలు, బుట్టలు అల్లడం.

34. తర్కుకర్మలు - విలాసార్థం కొయ్యలతోనూ, ఇతర వస్తువులతోనూ రకరకాల బొమ్మలు తయారుచేయడం.

35. తక్షణం - కొయ్యలను రకరకాల బొమ్మలుగా చెక్కడం.

36. వాస్తు విద్య - గృహ వాస్తు విద్య నేర్చుకోడం. అంటే ఇళ్ళు కట్టడానికి అవసరమైన కొలతలు లెక్కకట్టడం.

37. రూప్య రత్న పరీక్ష - రూపాయిలనూ, రత్నాలనూ పరీక్షించి మంచి చెడ్డలు తెలుసుకోడం.

38. ధాతువాదం - భూగర్భంలో లోహాలు ఎక్కడెక్కడ వున్నాయో కనిపెట్టడం.

39. మణిరాగాకర జ్ఞానం - మణులు, రత్నాలు, వున్న గనులను కనుక్కోడం.

40. వృక్షాయుర్వేద యోగాలు - ఆయుర్వేదంలో వృక్షాయుర్వేదం ఒక భాగం. చెట్ల వైద్యం ఇది.

41. మేషకుక్కుట లావక యుద్ధ విధులు - పొట్టేళ్ళు, లేళ్ళు, లావక పిట్టలు మొదలైన వాటితో పందాలు వేయించి, పోట్లాడించే నేర్పు.

42. శుక శారికా ప్రలాపాలు - చిలుకలనూ, గోరువంకలనూ పలకరించి, వాటి చేత మాటలు చెప్పించడం.

43. ఉత్సాదనే, సంవాహనే, కేశమర్దనేచ కౌశలం - అంటే ఒళ్ళు పట్టడం, పాదాలు ఒత్తడం, తల అంటడం - ఈ పనులలో నేర్పు.

44. అక్షరముష్టికా కథనం - చేత్తో మధ్య మధ్య అక్షరాలు వ్రాస్తూ, కవిత్వం చెప్పడం.

45. మ్లేచ్ఛిత వికల్పాలు - ఇతరుల కవిత్వం ఎంత గొప్పగా వున్నా, దానిలో తప్పులు, అపశబ్దాలు వున్నట్లు భ్రమ పెట్టడం.

46. దేశభాషా విజ్ఞానం - దేశ భాషలన్నింటిలో తగినంత పరిజ్ఞానం కలిగి వుండడం.

47. పుష్ప శకటిక - పూల రథం, పూల పల్లకి మొదలైనవి తయారుచేయడం.

48. నిమిత్త జ్ఞానం - అంటే శుభాశుభ శకునాలను గురించి తెలుసుకోడం.

49. యంత్ర మాతృక – జలయంత్రాలు మున్నగునవి నిర్మించే నేర్పు.

50 ధారణ మాతృక – ఒకమాటు విన్న దాన్ని ధారణ పట్టి చెప్పడం – అవధాన ప్రక్రియలో ఇది చాలా అవసరం.

51. మానసిక్రియ – మనస్సుతోనూ, బుద్ధితోనూ, ఆలోచించి చేసే అష్టావధాన, శతావధానాది అవధానాలు చేయడంలో ప్రజ్ఞ

52. సంపాఠ్యం – అనేకమంది గొంతులతో గొంతు కలిపి ఏదైనా చదవడం, పాడడం.

53. కావ్య క్రియ – కావ్యాలు రచించే నేర్పు.

54. అభిధానకోశం – నిఘంటువులను పఠించడం

55. ఛందోజ్ఞానం – ఛందస్సులు ఇరవై ఆరు – అవి– ఉక్త, అత్యుక్త, మధ్య, ప్రతిష్ఠ, సుప్రతిష్ఠ, గాయత్రి, ఉష్ణిక్కు, అనుష్టుప్, బృహతి, పంక్తి, త్రిష్టుప్, జగతి, అతిజగతి, శక్వరి, అతిశక్వరి, అష్టి, అత్యష్టి, ధృతి, అతిధృతి, కృతి, ప్రకృతి, ఆకృతి, వికృతి, సంకృతి, అభికృతి, ఉత్కృతి. ఈ ఇరవైఆరు ఛందస్సులతో కూడిన ఛందో శాస్త్రాన్ని క్షుణ్ణంగా నేర్చుకుని, గణ యతి ప్రాసాది లక్షణాలతో కూడిన విలక్షణమైన కవిత్వాన్ని చెప్పే నేర్పు.

56. క్రియాకల్పం – ఏ పనిలోనైనా స్వతంత్రమైన సృజనాత్మక శక్తి కలిగి వుండడం.

57. ఛలితక యోగం – ఒక వస్తువును మాయచేసి, దాని రూపాన్నే మార్చి మరో వస్తువును చూపడం.

58. వస్త్ర గోపనం – ఆలనాడు శ్రీకృష్ణుడు గోపికల వస్త్రాలను మాయం చేసినట్లుగా, గుడ్డలను మాయం చేసే విధానాలు తెలుసు కోడం.

59. ద్యూత విశేషాలు - జూదం ఆడడంలో గల మెళకువలు తెలుసుకోడం.

60. ఆకర్ష క్రీడ - పాచికలు అటు - ఇటు లాగుతూ ఆడే ఆటలో నేర్పు.

61. బాల క్రీడనకాలు - పిల్లల ఆట వస్తువులను అందంగా తయారు చేయగలగడం.

62. వైనయికి జ్ఞానం - అంటే ఇది యుద్ధాల్లో విజయం పొంద డానికి అవసరమైన ఉపాయాలు తెలిపే శాస్త్రం. ఏనుగులనూ, గుర్రా లనూ వశపరుచుకునే నేర్పు ఈ శాస్త్రం చదివితే తెలుస్తుంది.

63. వైజయికి విద్యలు - ఇది కూడా విజయాన్ని సాధించే ఉపా యాలు చెప్పే శాస్త్రం. ఈ శాస్త్రం నేర్చుకోవాలి.

64. వ్యాయామికి జ్ఞానం - రకరకాల వ్యాయామాల్ని గురించి, శరీర పరిశ్రమను గురించి తెలుసుకోడం.

ఈ విధంగా కామశాస్త్రంతో పాటు ఈ అరవైనాలుగు విద్య ల్లోనూ ఆరితేరి వుండాలి.

శయనమందిరం ఎలా అమర్చుకోవాలి?

17. పాంచాలి కీ చతుష్షష్టి రపరా.

పైన చెప్పిన అరవైనాలుగు మూలకళలే కాక, పాంచాలికి కళలనే పేరుతో మరో అరవైనాలుగు కళలున్నాయి అవి కూడా కామశాస్త్రానికి అంగవిద్యలే వాటివల్ల కూడా కామ ప్రవృత్తి కలుగుతుంది.

18. తస్యాః ప్రయోగా నన్య వేత్య
సాంప్రయోగికే వక్ష్యామః

ఈ పాంచాలికి కళలను ప్రయోగించే విధానాలను ముందుముందు వచ్చే సాంప్రయోగిక అధికరణంలో వివరిస్తాడు శాస్త్రకారుడు.

19. కామస్య తదాత్మవేత్వాత్.

కామం అనేది పాంచాలికి చతుష్షష్టి రూపమైనది కాబట్టి, కామ శాస్త్రానికి ఈ కళలు అంగభూతాలని చెప్పడానికి మాత్రమే వాటిని గురించి వాత్స్యాయనుడు ఇక్కడ ప్రస్తావించాడు. అంతేకాని, వాటి స్వరూపాన్ని గురించి ఇక్కడ చెప్పదలచలేదు..

20. అభిరభ్యుచ్ఛ్రితా వేశ్యా,
శీలరూప గుణాన్వితా, లభతే
గణికాశబ్దం స్థానం చ జనసంసది

ఏ వేశ్య అయితే ఈ పాంచాలికి కళల్లో నేర్పు గడిస్తుందో, ఆ వేశ్య ఎంతో ఉత్కర్షను పొందుతుంది. అంచే ఎక్కువ ప్రాధాన్యం వహించే గౌరవ మర్యాదలు పొందుతూ అందరినీ అధికంగా ఆకర్షిస్తుంది. అలాంటి వేశ్యకు చక్కని అందచందాలు, మంచి స్వభావం వుండి ముందు వైశికాధికరణంలో చెప్పబోయే నాయికా గుణాలు కలిగివుంచే ఆ వేశ్య 'గణిక' అనే బిరుదుపొంది, ప్రసిద్ధురాలై రసికజన సభల్లో అగ్రతాంబూలం అందుకుంటుంది.

21. పూజితా సా సదా రాజ్ఞా,
గుణవద్భిశ్చ సంస్తుతా,
ప్రార్థనీయా భి గమ్యా చ,
లక్ష్య భూతా చ జాయతే.

ఇలాంటి వేశ్య రాజుల నుండి గృహ క్షేత్రాది దానాలు, పూజలు పొందుతూ నిరంతరం గౌరవ మర్యాదలు అనుభవిస్తూ వుంటుంది. రసిక శిఖామణుల పొగడ్తలకు పాత్రురాలు అవుతూ వుంటుంది. ఇతరులకు కళలు నేర్పడానికి కూడా ఈమే అర్హురాలు. నాగరకులందరికీ ఇలాంటి వేశ్యాంగన ఆదర్శ ప్రాయురాలు అంటాడు వాత్స్యాయనుడు.

22. యోగజ్ఞా రాజపుత్రీ చ,
మహామాత్ర సుతా తథా,
సహస్రాంతః పురమపి స్వవశే
కురుతే పతిం.

పైన పేర్కొన్న లక్షణాలన్నీ వున్న రాకుమారి గానీ, మహా సామంతుల కుమార్తె గానీ, వెయ్యిమంది సవతులున్న అంతఃపురంలో నైనా సరే, భర్తను ఇట్టే వశం చేసుకోగలుగుతుంది!

23. తథా పతి వియోగే చ,
వ్యసనం, దారుణం గతాః,
దేశాంతరే పి విద్యాభి స్సా
సుఖేనైవ జీవతి.

ఇలాంటి స్త్రీకి భర్త గతించటం వల్ల పురుషుడితో శాశ్వతమైన వియోగం సంభవించి, దుర్భరమైన దుఃఖం ప్రాప్తించినా, దేశాంతరాల్లో నైనా సరే, తన విద్య చేత సుఖ సంతోషాలతో కాలం వెళ్ళబుచ్చ గలుగుతుంది.

24. నరః కళాసు కుశలో వాచాల
శ్చాటుకారకః, అసంతస్తుతో పి
నారీణాం, చిత్త మాశ్వేవ
విందతి.

పైన చెప్పిన కళల్లో నేర్పుగల పురుషుడు కూడా, అనేక విషయాలను గురించి మాట్లాడ గలవాడుగానూ, లౌక్యంతో ప్రవర్తించ గలవాడుగానూ, ప్రియ సంభాషణా చతురుడుగానూ వుండి, తనకు ఎన్నడూ పరిచయం లేని స్త్రీ మనస్సునైనా సరే, ఇట్టే దోచుకుని వశం చేసుకో గలుగుతాడు.

25. కళానాం గ్రహణాదేవ
సౌభాగ్య ముపజాయతే,
దేశకాలౌ త్వపేక్ష్యాసాం,
ప్రయోగ స్సంభవేన్న వా.

ఈ కళలన్నీ నేర్చి నందుచేతనే లోకంలో స్త్రీ పురుషులకు మహత్తరమైన సౌభాగ్యం ఏర్పడుతుంది, ఇక్కడ సౌభాగ్యం అంటే ధన ప్రాప్తి, అనర్థం వాటిల్లినా దానికి ప్రతి క్రియ చేయగలగడం, కామం, కీర్తి మొదలైనవి. ఇలాంటి వారు దేశకాలాదులను పరీక్షించుకుని, కామ కేళీ విలాసాలు సాగించడానికి తగిన తరుణం అవునా, కాదా అని గ్రహించి ప్రవర్తిస్తారు. అఖండ సౌఖ్యానందం పొందుతారు.

ఇతి విద్యా సముద్దేశ స్తృతీయో ధ్యాయః
ఇది విద్యా సముద్దేశం అనే మూడవ అధ్యాయం.

చతుర్థాధ్యాయం
నాగరకవృత్తం

1. గృహీత విద్యః ప్రతి గ్రహ జయ
క్రయ నిర్వేశాధి గతై రర్థైరన్వయాగతై రుభ
యైర్వా గార్హస్థ్య మధిగమ్య
నాగరక వృత్తం వర్తేత.

ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా మానవుడు శాస్త్రాలన్నీ చదివి, ఈ కామ సూత్రాలు కూడా తెలుసుకున్న తరువాత పెళ్ళి చేసుకుని భార్యతో కాపురం చేస్తూ వుండాలి.

అయితే, అలా గృహస్థు అయిన వానికి ధనం లేపోతే, గృహ కృత్యాలు సాగించలేడు. అందుచేత బ్రాహ్మడు విద్యవల్ల, దానధర్మాలు స్వీకరించడం వల్ల, క్షత్రియుడు పరాక్రమం వల్ల, వైశ్యుడు వ్యాపారం వల్ల, శూద్రుడు వ్యవసాయాదుల వల్ల ధనం సంపాదించాలి. ఇలా అన్ని వర్ణాల గృహస్థుల కోసం వాత్స్యాయన ముని ఈ కామ సూత్రాలు వ్రాస్తున్నాడు. నాగరకవృత్తం అనే ఈ అధ్యాయము కామ శాస్త్రానికి శరీరం లాంటిది. ఎందుచేతనంటే, మానవుడు ఎన్ని శాస్త్రాలు చదివినా, ఎన్నెన్ని విషయాలు తెలుసుకున్నా, గృహస్థాశ్రమంలోనే వాటన్నిటినీ ఆచరణలో పెట్టగలుగుతాడు.

2. నగరే పత్తనే ఖర్వాటే
మహతి వా సజ్జనాశ్రయే స్థానం.

గృహస్థు పెద్ద నగరంలో గానీ, పట్టణంలో గానీ, ఖర్వాటంలో గానీ, అంతకన్నా పెద్దదైన ద్రోణముఖంలో గానీ, సజ్జనులు, విద్వాంసులు ఎక్కువ మంది నివసించే మరో చోటగానీ నివాసం ఏర్పరచుకోవాలి.

ఇక్కడ నగరం అంటే, ఎనిమిది వందల గ్రామాల మధ్య గల పెద్ద గ్రామం. పట్టణం అంటే రాజులు నివసించే పెద్ద నగరం. ఖర్వాటం అంటే, నాలుగు వందల గ్రామాల మధ్య వున్న పెద్ద గ్రామం. అంత కన్నా పెద్దది ద్రోణముఖం అంటారు.

3. యాత్రావశాద్వా

ఇంకా చెప్పాలంటే జీవితం సుఖంగా గడపడానికి అనుకూలంగా వుండే ప్రదేశం ఏదో అక్కడ నివసించాలి గృహస్థు.

4. తత్ర భవన మాసన్నోదకం
వృక్షవాటికావత్,
విభక్త కర్మ కక్షం,
ద్విధా వాసగృహం కారయేత్.

ఎక్కడైనా సరే, గృహం లేకుండా గృహస్థు వుండలేదు కాబట్టి, మొదట గృహం నిర్మించుకోవాలి. ఆ ఇంటికి మంచినీటి సౌకర్యం వుండాలి. కాబట్టి ఇంటికి సమీపంలో నదిగానీ, చెరువుగానీ, బావిగానీ వుండి తీరాలి. ఆ ఇంటికి దగ్గర్లో తోట కూడా వుండాలి. ఆ తోటకు నీటి సౌకర్యం వుండాలి. నివాస గృహం వాస్తుశాస్త్ర ప్రకారం రెండు భాగాలుగా కట్టుకోవాలి. ప్రధాన గృహానికి ప్రక్కనే వేరుగా వంట ఇల్లు కట్టుకోవాలి. నివాస గృహంలో రతి క్రీడల కోసం ప్రత్యేకమైన గది వుండాలి. అలాగే నిద్రించడానికి వేరే గది వుండాలి. ఈ గృహ నిర్మాణం యావత్తూ వాస్తు శాస్త్రజ్ఞుల వల్ల తెలుసుకుని, ఆ ప్రకారం కట్టుకోవలసి వుంటుంది.

5. బాహ్యే చ వాసగృహే,
సుశ్లక్ష్ణ ముభయోపధానం
మధ్యే వినతం, శుక్లోత్తరచ్ఛదం,
శయనీయం స్యాత్, ప్రతిశయ్యికా చ.

ఇక గృహంలో అవసరమైన ఉపకరణాలను గురించి, వాటిని అమర్చు కోవలసిన పద్ధతిని గురించి చెపుతున్నాడు. శాస్త్రకారుడు. ఇంట్లో లోపలి భాగాన్ని స్త్రీ జనం పడుకోడానికి వీలుగా తయారు చేసుకోవాలి. ఇంట్లో ముందువైపు భాగంలో శయన మందిరం వుండాలి. ఈ పడక గది రతి క్రీడలకు వీలైనట్లుగా ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. ఆ గదిలో చిత్ర విచిత్ర మైన నగిషీ పనులతో తీర్చిదిద్దిన పెద్ద మంచం వుండాలి. దానిపై మెత్తని దూది పరుపు పరిచి వుండాలి ఆ పరుపు మీద శుభ్రమైన తెల్లటి వస్త్రం వేసి, తల క్రిందా, కాళ్ళ క్రిందా రెండు చక్కటి దిండ్లు అమర్చుకోవాలి. పడక గదిలో అడుగు పెట్టేసరికి, సువాసనలు గుప్పున గుబాళించే లాగా అత్తరు, పన్నీరు, అగరు వత్తులు మున్నగు సుగంధ ద్రవ్యాలు గదిలో అట్టిపెట్టి వుండాలి. శయ్యా మధ్య భాగం కొంచెం పల్లంగా, ఎంతో మెత్తగా, సుఖప్రదంగా వుండాలి. పరుపుపై పరచిన దుప్పటి రోజూగానీ, రెండు రోజులకు ఒకసారి గానీ, కనీసం మూడు రోజులకు ఒకసారిగానీ శుభ్రంగా ఉతికి, చలువ చేయిస్తూ వుండాలి

ఇక సంభోగానంతరం స్త్రీ పురుషులు అదే శయ్యపై పడుకో కూడదు. అందుకని పెద్ద మంచం ప్రక్కనే, దాని కన్నా ఎత్తు తక్కువగా వుండే ఒక చిన్న మంచం ఏర్పాటు చేసుకోవాలి.

పడకటింటి విలాసమ్

6. తస్యాచ శిరోభాగే కూర్చస్థానం

శయ్యకు తలవైపున నేలమీద కూచుని దైవ ప్రార్థన చేసుకోడానికై కూర్చాసనం ఒకటి ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. అంటే జపం చేసుకోడానికి వీలైన ఆసనం ఇది.

7 వేదికా చ.

మంచానికి ఎదురుగా గానీ, గదిలో మరో వైపున గాని మూరెడు వెడల్పు గల అరుగు ఒకటి గోడకు ఆనుకుని వుండాలి.

8. తత్ర రాత్రి శేషమనులేపనం,
మాల్యం, సిక్థా కరండకం, సౌగంధిక
పుటికా, మాతులుంగత్వచః,
తాంబూలాని చ స్యుః

క్రిందటి రాత్రి ఉపయోగించగా మిగిలిన పూలు, పూల మాలలు, సుగంధ ద్రవ్యాలు, అంగరాగాలు, చెమట పోసినప్పుడు హాయి కోసం విసురుకునే విసనకర్ర, తాంబూల ద్రవ్యాలు, నోటి దుర్వాసన పోగొట్టే లవంగపు బెరడులు మొదలైన వస్తువులు ఈ అరుగుమీద పెట్టుకోవాలి

పడకగది ఎలా వుండాలి ?

9. భూమౌ పతద్గ్రహః

పైన చెప్పిన అరుగునకు క్రింది భాగంలో ఉమ్మి వేసుకునే పాత్ర ఒకటి ఉంచుకోవాలి. తమ్మ ఉమ్మి వేసుకునే పాత్రను పతద్గ్రహం అంటారు.

10. నాగదంతావసక్తా వీణా,
చిత్ర ఫలకం, వర్తికాసముద్గకో
యః, కశ్చిత్ పుస్తకః,
కురంటక మాలాశ్చ.

ఉత్సాహంగా వున్నప్పుడు మధ్య మధ్య వాయించుకోడానికి ఒక వీణను, ఏనుగు దంతపు చిలుక కొయ్యకు తగిలించుకుని వుంచుకోవాలి. ఆ వీణపై ఏదైనా ఒక శుభ్ర వస్త్రం కప్పి వుంచాలి. అలాగే బుద్ధి పుట్టినప్పుడు చిత్ర పటాలు గీసుకోడానికి ఒక చిత్ర ఫలకం కూడా గదిలో

వుండాలి. కామ సూత్ర గ్రంథం కూడా వుండడం అవసరం. ఇక గోరింట పూలు, పొగడపూలు మొదలైనవి అట్టి పెట్టుకోవాలి. ఎందుకంటే, రతి క్రీడలో రాపిడికి పూలు వాడిపోకుండా వుంటాయి. పైన చెప్పిన ఈ వస్తువులన్నీ శయన మందిరంలో తగిన చోట్ల జాగ్రత్త పరచుకుని వుంచుకోవాలంటాడు వాత్స్యాయనుడు.

11. నాతి దూరే భూమౌ వృత్తాస్తరణమ్ సమస్తకం.

తల ఆనించి సుఖంగా విశ్రమించడానికి వీలుగా వుండే పడక కుర్చీ ఒకటి, శయ్యకు దగ్గరగా వుండాలి.

12. ఆకర్ష ఫలకం, ద్యూత ఫలకం చ

ఇంకా చక్కటి అద్దం, కులాసాగా ఆడుకోడానికి చదరంగం బల్ల, లేదా మరో రకంగా జూదం ఆడే పలక గోడకు తగిలించి వుంచాలి. ఇలా పడక గదిలో వుంచిన వస్తువులన్నీ ప్రతి రోజూ తుడిచి శుభ్రం చేస్తూ వుండాలి.

13. తస్య బహిః క్రీడా శకుని పంజరాణి

నివాస గృహానికి అనుకుని ముందున్న ఇంట్లో, వినోదం కోసం, విలాసం కోసం, చిలుక పంజరాలు వ్రేలాడ గట్టాలి. ఆ పంజరాలు ఏనుగు దంతంతో తయారుచేసినవిగా వుండాలి.

14. ఏకాంతే చ తర్కు తక్షణ స్థాన
మన్యాసాం చ క్రీడానాం

నివాస గృహంలో ఏకాంతంగా వుండే భాగంలో కొయ్యలు కోయించడానికీ, చెక్కించడానికీ, క్రీడించడానికి అనువుగా వుండే ప్రత్యేక స్థలం ఒకటి అట్టి పెట్టుకోవాలి.

15. స్యా స్త్రీర్నా ప్రేంఖాడోలా వృక్ష
వాటికాయాం, స ప్రచ్ఛాయాస్థండిల
పీఠికా చ సకుసుమా ఇతి
భవన విన్యాసః

ఉద్యాన వనంలో దట్టంగా అల్లుకున్న చల్లని, చెట్ల కొమ్మల క్రింద ఉయ్యాల కట్టుకోవాలి. వన విహారం చేసేటప్పుడు దీన్ని ఉపయోగించుకోవచ్చు. ఎల్లప్పుడూ పూలు, పుప్పొడులు రాలుతూ వుండే పొదరిండ్ల మధ్య విశ్రమించటానికి ఒక గచ్చు అరుగు ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. వన విహార సమయంలో ప్రియురాలిని ప్రక్కన కూచో బెట్టుకుని హాయిగా ఉయ్యాల ఊగవచ్చు. అలాగే రతి అనంతరం అలసట తీర్చుకోవడానికి అరుగు మీద విశ్రమించి, పొదరిండ్ల నుంచి పువ్వు పరిమళాన్ని ఆస్వాదిస్తూ వుంటే, శ్రమ తీరడమే కాక, మనస్సుకు ఆహ్లాదం కలిగి, మళ్ళీ నూతనోత్సాహం పుట్టుకొస్తుంది అందుకోసమే ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చెప్పాడు శాస్త్రకారుడు.

16. స ప్రాతరుత్థాయ, కృతనియత కృత్యః,
గృహీత దంతధావనః, మాత్రయా అనులేపనం,
ధూపం, స్రజమితి గృహీత్వా, దత్వా సిక్థక,
మలక్తకం చ, దృష్ట్వా ఆదర్శే ముఖం,
గృహీత ముఖ వాసతాంబూలః కార్యాణ్యను
తిష్ఠేత్.

ఇప్పుడు గృహస్థు అయినవాడు ప్రతిరోజూ ఏమేమి చేయాలో చెపుతున్నాడు వాత్స్యాయనుడు. గృహస్థు రోజూ తెల్లవారక ముందే నిద్ర లేచి, దంత ధావనం మున్నగు కాలకృత్యాలు తీర్చుకొని, స్నానం,

సంధ్య, జపతపాదులు ముగించుకుని కొద్దిగా గంధం దేహానికి అలదుకుని, ఒళ్ళంతా పారేలా ధూపం వేసుకుని పరిశుభ్రమైన తెల్లటి వస్త్రాలు ధరించాలి. పిమ్మట పూలమాలలు వేసుకోవాలి పెదవులకు కొద్దిగా లత్తుక అద్దుకుని, అద్దంలో ముఖం చూసుకుని, తాంబూలం వేసుకుని, తమ్మి బుగ్గన పెట్టుకుని, మళ్ళీ తాంబూలం వేసుకోడానికి, తాంబూల కరండం (తాంబూలపు పెట్టె) చేత పట్టుకుని, అప్పుడు ధర్మార్థ కామాలు సాధించే ప్రయత్నంలో నిమగ్నం కావాలి.

17. నిత్యం స్నానం, ద్వితీయక ముత్సాదనం,
తృతీయకః ఫేనకః చతుర్థక మాయుష్యం,
పంచమకం దశమక వా ప్రత్యాయుష్యమిత్యహీనం.

గృహస్థు ఇంకా నిత్యం చేయవలసిన పనులను గురించి వాత్స్యాయనుడు వివరిస్తున్నాడు :- ప్రతిరోజూ విధిగా స్నానం చెయ్యాలి రెండుపూటలా. ఉదయం చన్నీళ్ళ స్నానం, సాయంత్రం వేడినీళ్ళ స్నానం ఆరోగ్యకరం. స్నానం దేహానికి తేజస్సూ, కాంతి ఇవ్వడమే కాక, దేహాన్ని పరిశుభ్రంగా, ఆరోగ్యంగా వుంచుతుంది. మూడు రోజులకొక సారి అభ్యంగన స్నానం ఆచరించాలి. తైలంతో తల అంటుకుని స్నానం చేస్తూ వుండటం ఆరోగ్యానికి ముఖ్యమని ఆయుర్వేదం పేర్కొంటున్నది. అలాగే నాలుగు రోజులకు ఒకసారి క్షౌరం చేయించుకోవాలి. క్షురకర్మ ఆయుష్యాన్ని వృద్ధి చేస్తుంది. అయిదు రోజుల కొకసారి లేదా కనీసం పది రోజుల కొకసారి అధో రోమాలు తీసివేస్తూ వుండాలి. అలా కాకుండా అధో రోమాలు పెంచటం అనారోగ్యకరం.

18. సాతత్యాచ్చ సంవృత కక్షా
స్వేదాపనోదః

కొన్ని సందర్భాల్లో మనం చంకలు మూసుకుని వుంటాం. అలాంటప్పుడు, ఇంకా ఏదైనా పనులు చేసేటప్పుడు చంకల్లో ఎక్కువగా చెమట పడుతుంది. వెంట వెంటనే గుడ్డతో చెమట తుడుచుకోవాలి. లేకపోతే దుర్వాసన వెలువడుతుంది.

19. పూర్వాహ్ణాపరాహ్ణ యోర్భోజనం.

సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయాల కాలం సమంగా వుండే రోజుల్లో రాత్రింబగళ్ళ ప్రమాణం సాధారణంగా 24 గంటలు కొంత కాలం పగటి ప్రొద్దు ఎక్కువ మరికొంత కాలం రాత్రి ప్రొద్దు ఎక్కువ. సూర్యగతిని బట్టి కాల ప్రమాణంలో ఇలా వ్యత్యాసాలు ఏర్పడుతున్నాయి ఏమైనా పగలు, రాత్రి ఒక్కొక్క దాన్ని ఎనిమిదేసి సమభాగాలుగా విభజించుకోవాలి. ఒక్కొక్క భాగం ప్రమాణం గంటన్నర అవుతుంది. సూర్యోదయం లగాయతు మొదటి మూడు భాగాల్లో గృహ కృత్యాలు నెరవేర్చుకోవాలి నాలుగో భాగంలో మళ్ళీ స్నానం చేసి భోజనం చెయ్యాలి. పగటి ఎనిమిటో భాగంలో అంటే చివరి భాగంలో మళ్ళీ వేడినీళ్ళతో స్నానం చేసి భోజనం చెయ్యాలి అంటే ఇది రాత్రి వచ్చిన తరువాత నన్నమాట వాత్స్యాయనుడు చెప్పిన పద్ధతి ఇది.

20. సాయం చారాయణస్య.

అయితే, మధ్యాహ్నానికి ముందున్నూ, సాయంకాలమున్నూ భోజనం చేయాలని చారాయణుడు అంటాడు అభిప్రాయాలు ఇలా భిన్నంగా వున్నా, రాత్రి భోజనం కంటే, సాయంకాల భోజనం పుష్టికరమైనది కాదనేది స్పష్టం

21. భోజనానంతరం శుకశారికా ప్రలాపన
వ్యాపారాః, లావక కుక్కుట మేష
యుద్ధాని, తాస్తాశ్చ కళాః క్రీడాః
పీఠమర్దవిట విదూష కాయత్తాః
వ్యాపారాః, దివాశయ్యా చ.

మధ్యాహ్నం భోజనం అయిన తరువాత చిలుకలు, గోరువంకలు, మైనా పిట్టలు మొదలైన పక్షుల చేత మాట్లాడించడం, పావురాళ్ళు, కోళ్ళు, పొట్టేళ్ళు మొదలైన వాటిచేత పోట్లాడించడం, పీఠమర్దులు, విటులు, విదూషకుల సహాయంతో వేళలకు సంబంధించిన ప్రయోగాలు జరపడం - ఇలాంటి వినోద కార్యక్రమాల్లో పాల్గొనాలి. తరువాత కొంతసేపు నిద్ర పోవాలి.

సాధారణంగా పగటి నిద్ర మంచిది కాదు. అయినా వేడి ఎక్కువగా వుండే గ్రీష్మ ఋతువులో పగటి నిద్ర దోషం కాదు.

22. గృహీత ప్రసాధనస్యాపరాహ్ణే గోష్ఠీ విచారాః

పైన చెప్పిన కార్యక్రమాలన్నీ పూర్తి చేసుకుని, పగటి చివరి భాగంలో, అంటే సాయంకాలం వేళ విహారానికి తగిన వేషం ధరించి, మిత్రులతోనూ, ఆప్తులతోనూ విహారానికి వెళ్ళాలి.

23. ప్రదోషే సంగీత కాని చ.

అలా విహారం పూర్తిచేసి వచ్చి, చీకటి పడగానే నాట్యం, సంగీతం, వాద్యం మొదలైన వాటితో గోష్ఠులు జరపాలి.

గోష్ఠులూ – సమావేశాలూ

ఈ విధంగా పగటి కార్యక్రమాలు ముగించుకుని, సంగీతాది గోష్ఠులు జరిపిన అనంతరం గృహస్థు ఏం చెయ్యాలో చెబుతున్నాడు వాత్స్యాయనుడు.

24. తదంతే చ, ప్రసాధితే వాసగృహే,
సంచారితే చ సురభిధూపే,
ససహాయస్య శయ్యాయాం

అభిసారికాణాం ప్రతీక్షణం,
దూతీనాం ప్రేషణం, స్వయం వా గమనం.

సంగీతాది గోష్ఠుల అనంతరం నాగరకుడైన గృహస్థు, రతిక్రీడకై ఏర్పాటు చేసుకున్న ఇంటి ముందు భాగంలోని గదిలోకి వెళ్ళాలి.

ఆ పడక గది అప్పటికే శుభ్రంగా ఊడ్చి, నీళ్ళు చల్లి, చక్కగా, చిత్ర విచిత్రమైన పుష్పాలతోనూ, ఇతర వస్తువులతోనూ అలంకరించి వుండాలి. శయన మందిరం అంతటా అగరువత్తుల ధూపాలతో, శక్తివైన పరిమళ ద్రవ్యాలతో గుప్పున సువాసనలు వెదజల్లుతూ వుండాలి.

విటుడు, విదూషకుడు, పీఠమర్దుడు, చేటుడు మొదలైన వారితో గృహస్థు ఈ శయన గృహంలో ప్రవేశించి అభిసారికకై నిరీక్షిస్తూ వుండాలి.

నాయికలు ఎనిమిది విధాలు :

1. ప్రోషిత భర్తృక — అంటే ప్రియుడు దేశాంతరం పోయి వుండగా విచారంతో వుండేది.

2. ఖండిత — అంటే ప్రియుడు మరో స్త్రీతో సంగమించినట్లు గుర్తులు చూచి ఈర్ష్య పడేది.

3. కలహాంతరిత — అంటే, ప్రియుడు ఎదురుగా వున్నప్పుడు పోట్లాడి అతను దూరం కాగానే పశ్చాత్తపించేది.

4. విప్రలబ్ధ — సంకేత స్థలంలో ప్రియుడు కనిపించక, మోస పోయి రాయబారం పంపించేది.

5. వాసవ సజ్జిక — ప్రియుడు వస్తాడని, పడకగది అలంక రించి, నిరీక్షిస్తూ వుండేది.

6. స్వాధీన పతిక — తాను చెప్పినట్లు వింటూ, తాను కోరినట్లు చేసే భర్త గలది.

7. అభిసారిక — అంటే చక్కగా అలంకరించుకుని తనంతట తానే ప్రియుని కలుసుకోడానికి సంకేత స్థానానికి వెళ్ళేది.

8. విరహోత్కంఠిత — సంకేత స్థలానికి ప్రియుడు రాకపోతే విరహంతో దుఃఖించేది.

నాయికలకు చెలులున్నట్టే, నాయకులకు విటుడు, విదూషకుడు, పీఠమర్దుడు, చేటుడు అనేవారు సఖులు.

ఎదురు చూసినా ప్రియురాలు రాకపోతే ఆమె దగ్గరికి దూతికను పంపాలి లేదా తనంతట తానైనా వెళ్ళాలి. గృహస్థు వెంట వచ్చిన అతని సఖులు శయ్యమీద కూచోకుండా వేరే ఆసనాలపై కూచోవాలి.

25. ఆగతానాం చ మనోహరై రాలా
పైరుపచారై శ్చ స సహాయ
స్యోపక్రమాః వర్ష ప్రమృష్ట నేపథ్యానాం,
దుర్దినాభిసారికాణాం స్వయమేవ
పునర్మండనం, మిత్రజనేన వా,
పరిచరణ మిత్యాహోరాత్రికమ్.

ప్రియురాలు రాగానే, ఆమెను ముద్దుగా పలకరించి, ఆమె మనస్సుకు ఆహ్లాదం కలిగే మాటలు చెప్పాలి. మబ్బు పట్టి వర్షం కురుస్తుంటే, ఆ వర్షంవల్లకానీ, మరే కారణం వల్ల కానీ ఆమె ముంగురులు చెదిరి వుంటే, ప్రక్కన కూచుని ముంగురులు సవరించాలి. తన ప్రేమను తెలుపుతూ ఆమె అలంకారాలు సరిచెయ్యాలి. ఉత్తమ నాయికలకు చేసే పద్ధతి ఇది. అంతే కాకుండా అభిసారిక దూరం నుంచి వచ్చింది కాబట్టి ఆమెకు శ్రమ, అలసట తీరేలా పాదాలు ఒత్తడం, విసరడం మొదలైన ఉపచారాలు చెయ్యాలి. ఈ పనులు పరిచారికల చేత చేయించవచ్చు. నాగరకుడైన వాడు రాత్రింబగళ్ళు నడచుకోవలసిన విధులు ఇవి.

26. ఘటా నిబంధనం, గోష్ఠీసమ
వాయః, సమా పానకం, ఉద్యాన గమనం,
సమస్యాః క్రీడాశ్చ ప్రవర్తయేత్.

పైన చెప్పినవన్నీ నిత్య క్రియలు. అంటే ప్రతిరోజూ చేయవలసిన పనులు. ఇక నైమిత్తిక క్రియలున్నాయి. అంటే ఏదో కారణంవల్ల అప్పుడప్పుడు చేసే పనులు. సభలూ, గోష్ఠలూ మొదలైనవి. దేవుడి ఉత్సవాలు జరిగేటప్పుడు నాగరకులంతా అక్కడ చేరతారు. వాటికి ఘటా లని పేరు. ఒక నియమ పద్ధతిలో నడుస్తూ వుంటాయి ఆ ఉత్సవాలు. నాగరకులంతా కలిసి సభలూ, గోష్ఠలూ ఏర్పాటు చేస్తారు. కళ, సాహిత్యా లను గురించి ఆ సభల్లో, గోష్ఠుల్లో చర్చలు జరుపుతారు. అలాగే, భార్య తోనూ, స్నేహితులతోనూ కలిసి మధువు మున్నగు - పానీయాలు సేవిం చడం వారితో కలిసి ఉద్యానవనాల్లో విహరించడం [ఇప్పటి పిక్నిక్కుల్లా], నాగరకులంతా ఒకచోట చేరి ప్రసంగాలు చేయడం, ఆట పాటలతో వినోదించడం, — ఇవన్నీ నైమిత్తిక క్రియలు. నాగరకుడైన గృహస్థు ఇవన్నీ విధిగా చేయాలి. [వీటివల్ల సామాజిక సంబంధాలు పెంపొంద వచ్చు.]

27. పక్షస్య మాసస్య వా ప్రజ్ఞా
తేహని సరస్వత్యాభవనేని
యుక్తానాం నిత్యం సమాజః

పైన చెప్పిన నైమిత్తిక కర్మలో మొదటిదైన ఘటా నిబంధనం అంటే ఏమిటో చెప్పమన్నాడు శాస్త్రకారుడు. పూర్ణిమ, అమావాస్యలలోనూ, ఇతర పర్వదినాల్లోనూ సరస్వతీదేవి ఆలయంలో నాగరకులంతా చేరతారు. వారి వారికై ఏర్పాటుచేసిన పనులు నిర్వహించడానికి సంసిద్ధులవుతారు.

దీనికే ఘటం అని పేరు ఆ రోజుల్లోనే కాదు. ఈనాడు కూడా ఉత్సవాల సందర్భంగా కవులు, గాయకులు, నర్తకులు మొదలైనవారు ఆలయాలకు వచ్చి దేవుడికి చేసే వివిధ ఉపచారాలలో, కార్యక్రమాలలో పాల్గొనడం మనం చూస్తున్నాం. దేవుళ్ళకు ప్రత్యేకంగా మాన్యాలుంటాయి. ఆ మాన్యాలపై వచ్చే పంట, ఆదాయం అనుభవించే వివిధ వృత్తులవారు ఈ పనులు చేస్తూ వుంటారు.

28. కుశీలవాశ్చాగంతుకాః
ప్రేక్షణక మేషాం దద్యుః

ఉత్సవాల్లోనూ, పర్వదినాల్లోనూ కాకుండా వారి వారి విద్యా కౌశలాన్ని ప్రదర్శించడానికై దేశాటనం చేస్తూ వుంటారు, కొందరు నటులు, నర్తకులు, గాయకులు. అలాంటి కళాకారులు వచ్చినప్పుడు మామూలు రోజుల్లో కూడా ప్రదర్శనలకు అవసరమైన ఏర్పాట్లు చెయ్యాలి.

29. ద్వితీయే హని తేభ్యః
పూజానియతం లభేరన్

ప్రదర్శన జరిగిన మరునాడే ఆ కళాకారులకు తగు పారితోషికం ఇచ్చి సత్కరించాలి. గంధ పుష్ప తాంబూల వస్త్రాదులతో కూడిన ఈ సన్మానం ప్రేక్షకుల సమక్షంలోనే జరగవలసి వుంటుంది.

30. తతో యథా శ్రద్ధ మేషాం
దర్శన ముత్సర్గోవా.

పౌరులు మళ్ళీ మళ్ళీ ఆ ప్రదర్శనలు చూడాలని కుతూహల పడే టట్లయితే, మరల వాటిని ప్రదర్శింప జేయవచ్చు. లేకపోతే, మంచి మాట లతో కళాకారులను పంపివెయ్యాలి.

31. వ్యసనోత్సవేషు చైషాం
పరస్పర స్యైక కార్యతా.

ఇలా దేశాటనంచేస్తూ వచ్చిన కళాకారులకు ప్రదర్శనలు ఇచ్చే రోజుల్లో ఏదైనా జబ్బు చేసికాని, లేదా ఏదైనా ఆపద సంభవించికానీ, వివాహంలాంటి శుభకార్యాల నిమిత్తం కానీ వారి ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోవలసి వస్తే, అప్పుడు స్థానికంగా వుండే కళాకారుల చేత ఆ ప్రదర్శనలు జరిపించాలి. అంతేకాని ప్రదర్శనలు నిలిపివేయకూడదు.

32. ఆగంతూనాం చ కృత
సమవాయానాం పూజన
మభ్యుపపత్తిశ్చేతి గణ ధర్మః

ప్రదర్శనలు ఇచ్చే కళాకారులకే కాదు. ప్రేక్షకులలో నాగరకులు, పెద్దలు అయినవారిని సయితం గంధ పుష్ప తాంబూలాదులతో సత్కరించాలి. దీన్ని గణధర్మం అంటారు. వారే కాకుండా ఊళ్ళో ప్రముఖులైన నాగరకులను కూడా పేరు పేరున ప్రేక్షకులకు పరిచయం చేయాలి.

33. వేశ్యాభవనే సభాయామన్య
తమస్యోదవసితే వా సమాన
విద్యాబుద్ధి శీల విత్త
వయసాం సహ వేశ్యాభి
రనురూపైరాలాపై రాసన
బంధో గోష్ఠీ.

విద్యా బుద్ధుల్లోనూ, స్వభావాల్లోనూ, సంపదలోనూ, వయస్సులోనూ సమానులైన నాగరకులు ఏదైనా ఒక వేశ్య ఇంట్లోకానీ, సభా మండపంలోకానీ, లేక మరే నాగరకుని గృహంలోకానీ వేశ్యలతో కలిసి పరస్పరం పొగడుకుంటూ, ప్రేమానురాగాలలో ఒకరినొకరు ఓరగంట చూసుకుంటూ, పరాచకాలాడుకుంటూ వినోదించడాన్ని గోష్ఠి సమవాయం అంటారు.

34. తత్ర చైషాం కావ్య సమస్యాః
కళా సమస్యాశ్చ.

ఈ గోష్ఠులు సాగించాల్సిన విధం ఇది – కావ్యాలకు సంబంధించిన సమస్యలు, అంటే కవిత్వంలో సమస్యాపూరణం లాంటివి. సాహిత్యం, సంగీతం, నాట్యం మొదలైన కళలకు సంబంధించిన చర్చలతో ఈ గోష్ఠులు సాగాలి.

35. తస్యాముజ్జ్వలాః లోక కాంతాః
పూజ్యాః ప్రీతి సమానాశ్చ
ఆహారితాః

ఈ గోష్ఠులు అయిన తరువాత ఒకరినొకరు ప్రేమతో పలకరించుకుని, స్నేహ భావంతో కళలకు సంబంధించిన సరస్వతీదేవి, నటరాజు మున్నగు దేవతలను పూజించాలి. ఈ సందర్భంలో వివిధ కళల్లో ఆరితేరిన విదుషీమణులను, వేశ్యాంగనలనూ, నాగరకులనూ తగు విధంగా సత్కరించాలి. రకరకాల కానుకలు సమర్పించి వారిని గౌరవించాలి.

36. పరస్పర భవనేషు చాపానకాని

సమాజంలోని నాగరకులు ఒకరినొకరు కలుసుకోడానికీ, పరిచయాలు పెంపొందించుకోడానికి స్త్రీ, పురుషుల మధ్య ప్రేమానురాగాలు వృద్ధి పొందడానికి ఈ సమావేశాలు, గోష్ఠులు ఎంతో ఉపకరిస్తాయి.

[అతి ప్రాచీన కాలంలోనే ఇలాంటి సమావేశాలు జరిగేవని వాత్స్యాయనుడు చెప్పడం వల్ల ఒక విషయం స్పష్టమవుతున్నది. ఇప్పుడు కొందరు అనుకుంటున్నట్లుగా సమాజంలో సంకుచితమైన కట్టుబాట్లు లేవు. స్త్రీలకు తగినంత స్వేచ్ఛ వుంది. అన్ని విద్యల్లో మహిళలు ముందంజ వేశారు. ఈనాడు క్లబ్బుల్లో, ఇతరత్రా జరిగే సమావేశాలను ఆక్షేపించవలసిన పనిలేదు.]

ఇలాంటి సభలకు, సమావేశాలకు హాజరయ్యే స్త్రీ, పురుషులు కనీసం నెలకొకసారి కాని, పదిహేను రోజుల కొకమాటు కాని, వంతుల ప్రకారం ఒక్కొక్కరి ఇంట్లో పానగోష్ఠులు కూడా ఏర్పాటు చేసుకునే వారు.

37. తత్ర మధు మైరేయాసవాన్
వివిధ లవణ ఫలహారిత శాకతిక్త
కటుకామ్లోపదంశాన్ వేశ్యాః
పాయయేయురనుపిబేయుశ్చ.

ఈ పానగోష్ఠుల్లో మధువు, మైరేయం [ఇదొక రకమైన కమ్మని కల్లు చెరకురసం నుంచి తయారుచేసిన మద్యం], ఇంకా ఇతర ఆసనాలు, వేశ్యలతోపాటు స్త్రీ, పురుషులు సేవిస్తారు పులుపు, వగరు, తీపి మొదలైన

రుచులతో ఉప్పు, ఊరగాయలు, పండ్లు మున్నగు పదార్థాలు భుజిస్తూ, ఈ మద్యపానం చేస్తూ ఆనందిస్తారు.

[మదిరాపానం తేజస్సునూ, ఉత్సాహాన్ని, ఉల్లాసాన్ని, కామోద్రేకాన్ని కలిగిస్తుంది కాబట్టి, మధు సేవనం ఆరోగ్యప్రదమేకాని, దోషం కాదు. అయితే, ఈ పానం ఒక ప్రమాణంలో మితంగా వున్నప్పుడే సత్ఫలితం ఇస్తూ, ఆనందదాయకం అవుతుంది.

38. ఏతేనోద్యాన గమనం
వ్యాఖ్యాతమ్.

ఈ పాన గోష్ఠులు గృహాల్లోనే కాక, వన విహారాలకు వెళ్ళి, ఉద్యాన వనాల్లో కూడా జరిపేవారు.

(ఈనాడు యువతీ యువకులు, విద్యార్థులు, విద్యార్థినులు గుంపులు, గుంపులుగా పిక్‌నిక్‌లకూ, వినోద యాత్రలకూ వెళ్ళి రకరకాల వినోద కార్యక్రమాలతో ఆనందిస్తూ ఉంటారు. ఆ రోజుల్లో కూడా ఇవి మరో రూపంలో వుండేవి. వీటిని ముద్దుగా 'వనవిహారం' అనేవారు.)

39. పూర్వాహ్ణ ఏవ స్వలంకృతా
స్తురగాధి రూఢాః, వేశ్యాభిస్సహ
పరిచారకానుగతాగచ్ఛేయుః,
దైవసికీం చ యాత్రాం తత్రైవాను
భూయ కుక్కుట లావక మేష
యుద్ధద్యూతైః, ప్రేక్షాభి
రనుకూలైశ్చ చేష్టితైః, కాలం
గమయిత్వా, అపరాహ్ణే గృహీత

తదుద్యానోపభోగ చిహ్నాస్తథైవ
ప్రత్యావ్రజేయుః

మధ్యాహ్నం కాకముందే విహారానికి తగిన వేషం ధరించి, వేశ్యలను, పరిచారికలనూ వెంట పెట్టుకొని గుర్రాలపై వనవిహారానికి వెళ్ళాలి. కనీసం పక్షానికొకసారో, మాసానికి ఒకసారో విధిగా ఈ వనవిహారం జరుపుతూ వుండాలి.

40. ఏతేనరచితో ద్గ్రాహోదకానాం
గ్రీష్మే జలక్రీడాభిగమనం
వ్యాఖ్యాతం

గ్రీష్మ ఋతువులో తాపంగా వుంటుంది. అందుచేత ఉద్యాన వన విహారం చేసేటప్పుడు ఆ తాపం ఉపశమించడానికి కొలనులోగాని, సరోవరంలోగాని, లేదా దిగుడు బావిలోగాని స్త్రీ పురుషులు జలక్రీడలాడాలి.

కామోద్దీపనకై వినోద క్రీడలు

41. యక్షరాత్రిః, కౌముదీ జాగరః,
సువసంతకః, సహకారభంజికా,
అభ్యూషఖాదికా, బిసఖాదికా,
నవ పత్రికా, ఉదక క్ష్వేడికా,
పాంచాలానుయానం, ఏకశాల్మలీ,
యవచతుర్థీ, ఆలోల చతుర్థీ,
మదనోత్సవః, దమన భంజికా,
హోలాకా, అశోకోత్తంసికా,
పుష్పావచాయికా చూతలతికా, ఇక్షు
భంజికా, కదంబయుద్ధాని,
తాస్తాశ్చ మాహిమాన్యోః దేశ్యాశ్చ

క్రీడాజనే భ్యో విశిష్ట మాచరే
యురితి సంభూయ్య క్రీడాః

మనస్సు ఉల్లాసంగా వున్నప్పుడే ఏ పని చేయడానికైనా మనకు ఉత్సాహం కలుగుతుంది. ప్రతి మనిషి ఎల్లప్పుడూ ఇలాంటి ఉల్లాస, ఉత్సాహాలతో వుండడానికే ఆ రోజుల్లో నాగరకులైన జనులందరూ ఏదో ఒక రకమైన వినోద క్రీడల్లో మునిగి తేలుతూ వుండేవారు. ఇవన్నీ స్త్రీ పురుషుల్లో కామోద్దీపనం కలగడానికి ఎంతో దోహదం చేస్తాయి. ఆ వినోద క్రీడలను గురించి ఇక్కడ వివరిస్తున్నాడు శాస్త్రకారుడు.

1. యక్షరాత్రి – దీన్ని సుఖరాత్రి అని కూడా అంటారు రాత్రిళ్ళు జూదం మొదలైన ఆటలాడుతూ సుఖంగా కాలక్షేపం చేయడం.

2. కౌముదీ జాగరణం – శరత్కాలం వెన్నెల పుచ్చపువ్వులా, పిండి ఆరబోసినట్లుగా వుండి ఎంతో ఆహ్లాదం కలిగిస్తూ వుంటుంది. అలాంటి రాత్రుళ్ళలో నాగరకులైన స్త్రీ పురుషులు ఒకచోట చేరి, పాటలు పాడుకుంటూ, నాట్యాలు చేస్తూ ఆనందిస్తారు. దేవతలకు పూజలు చేస్తారు కూడా.

3. సువసంతకం – అంటే మన్మథోత్సవం. కామకళకు అధిదేవత అయిన మన్మథుణ్ణి పూజించడం. ఆ దేవుడి సన్నిధిలో సంగీత సభలు, నృత్యం మున్నగునవి ఏర్పాటు చేయడం.

4. సహకార భంజికా – నాట్యం చేస్తూ వనంలో ఉన్న తియ్యమామిడి చెట్లనుండి పండ్లు అందుకొని, కోయడం. ఇదొక వినోదం.

5. అభ్యూషఖాదికా – పచ్చి శనగ కాయలు కాల్చి అంటే తంపెట పెట్టి తినడం ఇది ఒక సరదా.

6. బిసఖాదికా – కొలనుల్లో, సరస్సుల్లో తామరలుంటాయి. లేత తామర తూండ్లను పువ్వులతో సహా కోసి, ఆ పూలు ధరించడం, తూళ్ళు భుజించడం మొలలోతు నీళ్ళలో దిగి ఈ పని చేస్తుంటే ఒక ఆటలా ఎంతో సరదాగా వుంటుంది

7. నవ పత్రికా - తొలకరి వానలు కురిసినప్పుడు చెట్లన్నీ చిగురిస్తాయి ఆ చెట్ల నీడల్లో హాయిగా ఆటలాడుకోడం.

8. ఉదక క్ష్వేడికా - స్త్రీ పురుషులు ఒకరిపై ఒకరు పిచికార్లతో నీళ్ళు చిమ్ముకోడం.

9 పాంచాలానుయానం - నలుగురైదుగురు స్త్రీ పురుషులు కలిసి, ఆటలాడుకుంటూ కబుర్లు చెప్పుకోడం.

10. ఏక శాల్మలీ - బూరుగు చెట్టు పూత పూస్తే ఎంతో అందంగా వుంటుంది. అలాంటి బూరుగుచెట్టు క్రింద కూచుని, దాని పూలు అలంక రించుకుని, ఆటలాడుకోడం.

11. యవ చతుర్థి - వైశాఖ శుద్ధ చవితిని యవ చతుర్థి అంటారు. ఆనాడు యవ ధాన్యం పిండితో పరిమళ ద్రవ్యాలు కలిపి, స్త్రీ పురుషులు ఒకరిపై ఒకరు విలాసంగా చల్లుకుంటూ ఆనందించడం.

12. ఆలోల చతుర్థి - శ్రావణ శుద్ధ చవితిని ఆలోల చతుర్థి అంటారు. ఆ రోజు చెట్లకు ఉయ్యాలలు వ్రేలాడదీసి, ఉయ్యాలలూగుతూ ఆడుకోడం.

13. మదనోత్సవం ఇది కూడా మన్మథుణ్ణి పూజించడానికై ఉద్దేశించిన ఉత్సవం. మన్మథుడి విగ్రహం పెట్టి పూజ చేయాలి.

14. దమన భంజికా - దమనం సువాసనగల ఒక మొక్క. ఈ దమన దళాలను కోసి, స్త్రీ పురుషులు ఒకరికొకరు అలంకరించుకోడం.

15 హోలాకా - ఫాల్గుణ పూర్ణిమ రోజు వచ్చే పండుగ ఇది. ఆ రోజు స్త్రీ పురుషులు ఒకరిపై ఒకరు వసంతం చల్లుకుంటూ ఆనందిస్తారు.

16. అశోకోత్తంసికా - అంటే అశోక పత్రాలు కోసి శిరస్సుపై ధరించడం. ఇలా చేయడం శుభప్రదం అని చెపుతారు.

17 పుష్పావచాయికా - అంటే పూలు కోయడం. స్త్రీ పురుషులు ఏకమై పూలు కోయాలన్నమాట.

18. చూత లతికా చూత పల్లవా వతంసనం - చూత పల్లవాలంటే మామిడి చిగుళ్ళు. వాటిని కోసి తలపై ధరించడం. ఇది ఒక శుభకర్మ.

19. ఇక్షు భంజికా - చెరకుగడలను చిన్న చిన్న ముక్కలుగా కోసి, వాటిని దండలుగా గుచ్చి మెడలో ధరించడం.

20. కదంబ యుద్ధాలు - కడిమి కాయలు కత్తుల్లా చేతుల్లో ధరించి ఒకరితో ఒకరు యుద్ధం చేయడం.

ఇవే కాకుండా ఇంకా ఆయా ప్రాంతాల్లో జనసామాన్యం అనుసరించే దేశీయ క్రీడలున్నాయి. నాగరకులు ఇవన్నీ తాము అనుసరిస్తూ, జన సామాన్యం వాటిని అనుసరించేలా చేస్తూ వుండాలి. ఈ వినోద క్రీడలన్నీ ఒకరిద్దరివల్ల అయ్యేవి కావు. జనసంఘం వుండాలి. కాబట్టి ఇవి సామాజిక క్రీడలు.

42. ఏక చారిణశ్చ విభవ సామర్థ్యా
ద్గణికాయాః నాయికాయాశ్చ
సఖిభిర్నాగర కైశ్చ
సహచరిత మేతే న వ్యాఖ్యాతం

ఒకవేళ తాను ఒంటవాడై, ఈ క్రీడలు సాగించడానికి నాగరకులు దొరక్క పోతే, తన తాహతుకు తగినట్లు, పరిచారికలు మున్నగువారితోనైనా ఈ ఆట - పాటలు, ఉత్సవాలు జరుపుకోవచ్చు.

43. అవిభవస్తు శరీరమాత్రో,
మల్లికా ఫేన కషాయమాత్ర
పరిచ్ఛదః, పూజ్యాద్దేశాదాగతః,
కళాసు విచక్షణః తదుపదేశేన
గోష్ఠ్యాం, వేశోచితే చ వృత్తే,
సాధయేదాత్మాన మితి పీఠ మర్దః

పైన చెప్పినవన్నీ బాగా ధనం వున్నవాళ్ళు చేసే పనులు. మరి, ధనహీనుడై దరిద్రం అనుభవించే వాడికి ఇవన్నీ ఎలా సాగుతాయి? అందే, కామం మీద మనసుండాలేకాని మార్గం లేకపోలేదు. కామ శాస్త్రజ్ఞులతోను, కళావేత్తలతోనూ కలిసి మెలిసి తిరిగి, కామశాస్త్ర విష యాలు బాగా ఆకళింపు చేసుకుని, తనే ప్రజలకు ఆ విషయాలన్నీ బోధిస్తూ, వారిచేత ఈ సభలూ, గోష్ఠులూ, వినోద క్రీడలూ జరిపిస్తూ అందరూ నాగరక వృత్తాన్ని అనుసరించేలా చేయవచ్చు ఆ విధంగా అతనికి ఆత్మ తృప్తి కలుగుతుంది అలాంటి కామశాస్త్ర ఆచార్య పదవికి మల్లికాదండ పీఠం అని పేరు ఆ పీఠం ఎక్కినవాణ్ణి పీఠమర్దుడని అంటారు.

44. భుక్తవిభవస్తు గుణవాన్,
సకళత్రో వేశే, గోష్ఠ్యాం చ
బహుమతః, తదుపజీవీ చ విటః

కొందరు యౌవనంలోనే ఈ నాగరక వృత్తాన్ని అవలంబించి. ముందు - వెనుక చూడకుండా వేశ్యలకోసం, కామకేళీ విలాసాల కోసం ఉన్న ధనమంతా వెచ్చించి దరిద్రులవుతారు అయినా వారికి కామవాంఛలు తీరవు. అలాంటివారు భార్యా సమేతంగా దేశాలు తిరుగుతూ వేశ్యా జనం మధ్య సభల్లో, గోష్ఠుల్లో పాల్గొంటూ వారివల్ల బహుమతులు, గౌరవ సత్కారాలు పొందుతూ పొట్ట పోసుకుంటారు అలాంటి వారినే విటులని అంటారు.

45. ఏక దేశ విద్యస్తు క్రీడనకో
విశ్వాస్యశ్చ విదూషకః,
వైహాసికో వా

పుట్టుకతోనే దరిద్రుడైనా లేక కామక్రీడలవల్ల ధనం పోగొట్టుకుని దరిద్రుడైనా, భార్యా బిడ్డలున్నా లేకున్నా, ఒక్కడివాడైనా లేక పరదేశీయుడైనా, సంగీతం, నాట్యం మొదలైన విద్యలు నేర్చినవాడై, చమత్కారాలు తెలిసినవాడై నమ్మకస్థుడై వుండే, అతను సంపన్నులూ, కాముకులూ అయిన స్త్రీ పురుషులను ఆశ్రయించి బ్రతకవచ్చు అలాంటివాణ్ణి విదూషకుడనీ, వైహాసికుడనీ అంటారు. అందర్నీ నవ్విస్తూ, నవ్విస్తూ వుండటమే అతని పని

46. ఏతే వేశ్యానాం నాగర కాణాం చ
మంత్రిణస్సంధి విగ్రహనియుక్తాః

పైన చెప్పిన విట, విదూషక పీఠ మర్దాదులు వేశ్యలకూ, కామకేళీ విలాసాల్లో మునిగి తేలుతూ వుండే స్త్రీ పురుషులకూ మంత్రులుగా వుండి దేశ కాలాదులకు తగినట్లుగా వారికి తగు ఉపాయాలు బోధిస్తూ ఉంటారు. విడిపోయిన స్త్రీ పురుషులను కలపడంలోనూ కలసి వున్నవారి మధ్య

భేదం సృష్టించి విడదీయడంలోనూ వీరు సహాయపడుతూ వుంటారు, నిజానికి స్త్రీ పురుషుల ప్రేమ కలాపాలకు వీరే సాధనం వంటివారు.

47. తైర్భిక్షుక్యః కలావిదగ్ధాః
ముండా వృషల్యో వృద్ధ గణికాశ్చ
వ్యాఖ్యాతాః

పైన పేర్కొన్న ఉపనాయకులతో సరి సమానులనదగిన స్త్రీ భిక్షుకులూ, సన్యాసినులూ, దాసీలూ, వృద్ధ వేశ్యాంగనలూ – వీరందరినీ కూడా ప్రేమికుల మధ్య సంధానం నడపడానికి, విభేదాలు సృష్టించడానికి నియోగించవచ్చు వీరిని 'కుట్టిను' లని అంటారు.

48. గ్రామ వాసీ చ, సజాతాన్,
విచక్షణాన్, కౌతూహలికాన్
ప్రోత్సాహ్య, నాగరక జనస్య
వృత్తం వర్ణయన్, శ్రద్ధాం చ
జనయన్, తదేవానుకుర్వీత,
గోష్ఠీశ్చ ప్రవర్తయేత్, సంగత్యా
జనమనురంజయేత్, కర్మ సు చ
సాహాయ్యేన చాను
గృహ్ణీయాద్, ఉపకారయేచ్చేతి నాగరక వృత్తమ్.

నగరాల్లో వుండేవారు నాగరక వృత్తం అనుసరించడానికి అన్ని విధాల వీలుంటుంది. మరి గ్రామాల్లో నివసించేవారు ఎలాగ ? అంటే ఆ విషయమే ఇక్కడ చెపుతున్నాడు శాస్త్రకారుడు.

తన జాతికి చెందినవాళ్ళుగా ఉండి, విద్యావంతులు, మంచి చెడ్డలు విమర్శించి తెలుసుకోగలవారు అయి, కుతూహలపడే యువకులను ఈ నాగరక వృత్తం అనుసరించడానికి ప్రోత్సహించాలి. అది ఎలాగా అంటే –

'ఫలానా నగరంలో ఫలానా వారు, ఇలాంటి జనరంజకమైన గోష్ఠులూ, సభలూ, జరుపుతూ నాగరక వృత్తాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. అలా మీరు కూడా ఎందుకు జరుపుకోకూడదు ?' — అని నచ్చచెప్పి ఆ పనిలో వారికి ఆసక్తి కలిగించాలి వారిచేత వినోద యాత్రలు మున్నగునవి చేయించాలి. ఆ విధంగా వారికి నాగరక వృత్తంలో శ్రద్ధాసక్తులు పుట్టించి, వాటికి అన్ని రకాల సహాయపడుతూ వుండాలి

49. భవంతి చాత్రశ్లోకాః - నాత్యంతం
సంస్కృతేనైవ, నాత్యంతం దేశ
భాషయా, కథాం గోష్ఠీషు కథయన్,
లోకే బహుమతో భవేత్.

కేవలం సంస్కృత భాషనే పట్టుకుని వ్రేలాడే శుద్ధ ఛాందసులు వుంటారు. కేవలం దేశ భాషలనే ఉపయోగించే జనలూ వుంటారు ఈ రెండు వర్గాలూ కాకుండా అటు సంస్కృతం, ఇటు దేశ భాషలూ – రెండూ తెలిసి, నేర్పు, చమత్కారం వున్న నాగరకుడు లోకంలో ఎక్కువ గౌరవ మర్యాదలు పొందగలుగుతాడు.

50. యా గోష్ఠీ లోకవిద్విష్టా,
యా చ స్వైర విసర్పిణీ,
పర హింసాత్మికా యా చ,
న తామవతరే ద్బుధః

బుద్ధిమంతుడైనవాడు, గోష్ఠులు నడపగల శక్తి తనకు లేకపోతే, ఇతరులు నడిపే గోష్ఠుల్లో చేరాలి అంతే గాని చేతులు ముడుచుకుని కూచోకూడదు అయితే, తాను చేరదలుచుకున్న గోష్ఠి, సభ ప్రజలు ద్వేషించేదిగా వున్నా, అడ్డూ - అపూ లేకుండా స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తించే స్త్రీలతో కూడి వున్నా అలాంటి గోష్ఠిని, సభను పరిత్యజించాలి. అందులో చేరకూడదు.

51. లోకచిత్తాను వర్తిన్యా,
క్రీడా మాత్రైక కార్యయా
గోష్ఠ్యా సహచరన్ విద్వాన్
లోకే సిద్ధిం నియచ్ఛతి.

ఇతి శ్రీ వాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే సాధారణే
ప్రథమేధికరణే నాగరకవృత్తంనామ చతుర్థోధ్యాయః

అయితే ఇక్కడ ఒక విషయం వుంది బుద్ధిమంతుడు ఎలాంటి గోష్ఠిలో చేరాలన్న ప్రశ్న - ఏ గోష్ఠి ప్రజల మనస్సులకు ఆహ్లాదం కలిగిస్తూ, వినోదమే ప్రధాన ఫలసిద్ధిగా వుంటున్నదో ఆ గోష్ఠిలో చేరాలని సమాధానం చెపుతున్నాడు శాస్త్రకారుడు. అలాంటి గోష్ఠిలో చేరి నాగరక వృత్తం అనుసరించే బుద్ధిమంతుడు, విద్యావంతుడు. స్త్రీల హృదయాలను చూరగొని, వారి ప్రేమానురాగాలకు పాత్రుడు కావడంలో సిద్ధహస్తుడవుతాడు.

ఇది వాత్స్యాయన ముని విరచిత కామసూత్రాల్లో సాధారణం అనే ప్రథమాధికరణంలోని నాగరకవృత్తం అనే నాలుగో అధ్యాయం.

పంచమాధ్యాయం

నాయక సహాయ దూతీకర్మ విమర్శ

నాయకుడు తన సహాయకులతో కలిసివుండి, నాయిక దగ్గరికి దూతికను పంపాలని ఇంతకు ముందు చెప్పడం జరిగింది అయితే నాయకుడంటే ఎవరు ? ఎలాంటి నాయికతో అతను గృహస్థ ధర్మంలో వుండి నాగరిక వృత్తాన్ని అనసరిస్తూ వుండాలి ? అలాగే సహాయకులంటే ఎవరు ? వాళ్ళు ఎలాంటి వాళ్ళై వుండాలి ? వాళ్ళు చేసే పనులేమిటి ? ఈ ప్రశ్నలకు శాస్త్రకారుడు ఇక్కడ సమాధానాలు చెపుతూ వున్నాడు.

1. కామశ్చ తుర్షు వర్ణేషు సవర్ణతః శాస్త్రతశ్చా
నన్య పూర్వాయాం ప్రయుజ్యమానః
పుత్రీయో, యశస్యో లౌకికశ్చ భవతి.

నాయక సహాయకులను గురించి, దూతికలు - వారు చేసే పనులను గురించి చెప్పేది కాబట్టి ఈ అధ్యాయానికి నాయక సహాయ దూతీకర్మ విమర్శాధ్యాయం అని పేరు పెట్టారు. ఇక్కడ దూతీకర్మ అంటే, స్త్రీ దూతికే కాకుండా పురుషదూత అని కూడా అర్థం చేసుకోవాలి.

పశుపక్ష్య మృగాదులూ, వృక్షాలూ, పూలూ, పండ్లూ - అన్నింట్లోనూ జాతులున్నాయి. అలాగే స్త్రీ పురుషులలోను జాతి భేదాలున్నాయి. స్త్రీలు నాలుగు రకాలు పురుషులూ నాలుగు రకాలు. కలయిక అనేది సజాతీయంగా వుండాలి. కానీ అది విజాతీయం కాకూడదు. విజాతీయం ఎప్పుడైనా వికటిస్తుంది. అందుచేత నాలుగురకాల పురుషులూ, తమతమ జాతులకు చెందిన స్త్రీలనే శాస్త్రోక్తంగా పెండ్లాడి భార్య అని పిలువబడే

ఆ స్త్రీతో కామసుఖం అనుభవించడం శ్రేష్ఠం కీర్తి వంశాభివృద్ధి తెచ్చిపెట్టేది కూడా అదే లోక సమ్మతం అయింది అదే.

2. తద్విపరీత ఉత్తమ వర్ణాసు, పరపరి
గృహీతాసు చ ప్రతిషిద్ధః

అలా కాకుండా తలక్రిందులుగా ఉత్తమ వర్ణానికి చెందిన స్త్రీలు అధమ వర్ణానికి చెందిన పురుషులను పెళ్ళాడరాదని నిషేధం విధించారు

3. అవరవర్ణాస్వ నిరవసితాసు వేశ్యాసు
పునర్భూషు చ న శిష్టో న ప్రతిషిద్ధః
సుఖార్థత్వాత్.

కులం నుంచి వెలివేయబడినది, తన కులంకన్నా తక్కువ కులంలో పుట్టింది, వేశ్య, పునర్భువు - ఈ మూడు రకాల స్త్రీలకోనూ కామసుఖాలు అనుభవించటం శిష్టసమ్మతం కాదు. ఈ కామం కేవలం శరీర సుఖం కోసమే అని గ్రహించాలి.

4. తత్ర నాయికా_స్త్రిస్రః కన్యా, పునర్భూః,
వేశ్యా చ

అందువల్ల, ఆ విధంగా స్త్రీలను మూడు రకాలుగా విభజించారు.

1. కన్య — అంటే యుక్త వయస్సు వచ్చి కూడా పెళ్ళికాని పడుచుపిల్ల.

2. పునర్భువు — అంటే మారు మనువు కట్టుకున్న మహిళ.

3. వేశ్య — పడుపు వృత్తితో జీవించే స్త్రీ.

ఇలా స్త్రీలు మూడు రకాలుగా వున్నారు. కాగా, కన్యలను రెండు రకాలుగా విభజించారు కూడా 1. పుత్ర ఫలప్రదలు, 2. సుఖఫలప్రదలు. కొందరు కన్యలు సంతానప్రాప్తి ఇస్తారు. మరికొందరు కేవలం సుఖా

నికే తప్ప, పుత్రఫలప్రదలు కాలేవు- పొలాల్లో పంట పొలాలు, బీడు భూములూ వున్నట్లుగా. బీడు భూముల్లో గడ్డి మొలుస్తుంది కాని పంట పండదు కాబట్టి పుత్రఫలప్రద అయిన కన్య శ్రేష్ఠం. ఆమె తన కులానికే చెందినదైతే ఇంకా ఉత్తమం. ఇక కేవలం సుఖం మాత్రమే ఇచ్చే కన్యల్లో ఇతర కులానిదైతే అధమం. ఆ అధమత్వానికి తోడు పునర్భువు కూడా అయితే ఇహ చెప్పక్కర్లేదు. అది అధమాధమం అన్నమాట ఈ పునర్భువు విషయం ముందు ముందు భార్యాధి కరణంలో ఇంకా వివరంగా వస్తుంది

5. అన్యకారణవశాత్పర పరి గృహీతాపి
పాక్షికీ చతుర్థీతి గోణికా పుత్రః

ఇటు సంతానం కోసం, అటు సౌఖ్యం కోసం కాకుండా, ధనాశ మొదలైన ఇతర కారణాలవల్ల సంక్రమించే పరస్త్రీ నాలుగోరకం - ఇది గోణికా పుత్రుడు చెప్పిన మాట.

6. న యదా మన్యతే స్వైరిణీయ మన్యతోపి
బహుశో వ్యవసిత చారిత్రా
తస్యాం వేశ్యాయామివ గమన
ముత్తమ వర్ణిన్యామపి న ధర్మపీడాం కరిష్యతి.

ఒక పరపురుషుడి భార్య వుంటుంది. ఆమె అనేక మందితో సంభోగించాలని కోరుతూ వుంటుంది అలాంటి స్త్రీని పొందవలెననుకుంటే, ఆమె తనకన్నా ఉత్తమ కులంలో పుట్టిందైనా వేశ్యతో సంగమించినట్లుగా ఆమెతో సంగమించడం దోషం కాదు.

7. పునర్భూరియం అన్య పూర్వావ
రుద్ధా నాత్ర శంకాస్తి

ఇక పునర్భువు విషయం. ఈ స్త్రీ ఇంతకు ముందే ఒకర్ని పెళ్ళాడి, మరొకర్ని మారు మనువు కట్టుకున్నది కాబట్టి ఈమెను పొందడం ధర్మ విరుద్ధం కాదు. ఈ విషయంలో సందేహం ఏమాత్రం అక్కర్లేదు.

8. పతిం వా మహాంత మశ్వర మస్మద
మిత్ర సంస్పృష్టమియ మవగృహ్య
ప్రభుత్వేన చరతి, సా మయా
సంస్పృష్టా స్నేహా దేనం వ్యావర్త యిష్యతి

ఈ పునర్భువుతో సంభోగించడానికి గల కారణాలు చెపుతున్నారిక్కడ ఒక స్త్రీ, ఆమెకు ఒక భర్త, ఆ భర్తకు ఒక స్నేహితుడు, ఆ స్నేహితుడికి ఒక ప్రబల శత్రువూ వున్నారనుకోండి. అప్పుడా శత్రువు ఆమెను పొందడానికి ప్రయత్నిస్తూ వుంటాడు. ఎందుచేతనంటే, తన శత్రువుకు ఆమె భర్త మిత్రుడు కాబట్టి. అతను భాగ్యవంతుడు కూడా అయినందున ఆమె తన భర్త స్నేహితుడితో సంగమిస్తున్నది అతని ప్రోద్బలంతో ఆమె తన భర్తచేత తనకు అపకారం చేయిస్తుందేమో ? అందువల్ల నేను ఆమెతో ఇలాంటి సంబంధం పెట్టుకుంటే, నా మీద ప్రేమవల్ల, ఆమె తన భర్త మిత్రుడైన నా శత్రువును తన భర్తకు దూరం చేస్తుంది — ఇలాంటి ఆలోచనలతో పునర్భువు పొందు సాగుతుంది.

9. విరసం వా మయిశక్తం అపకర్తు
కామం చ ప్రకృతి మాపాద యిష్యతి

పునర్భువు సంగమానికి మరో కారణం కూడా ఉంది ఏదో కార్యంలో నిమగ్నమై వుండి ఇప్పుడు నాకు హాని చెయ్యలేదు కాని, వీలు దొరికినప్పుడు నాకు అపకారం చెయ్యకపోదు — అని అనుకుని తన

శత్రువు భార్యను పొందుతాడు. అలా చేయడంవల్ల భర్తకు తనపై గల కోపాన్ని ఆమె చల్లారుస్తుంది - అనే భావంతో పునర్భువు సంగమం జరుగుతుంది.

10. తయా వా, మిత్రీకృతేన, మిత్ర కార్యం, మమిత్ర ప్రతీఘాతం, అన్యద్వా, దుష్ప్రతి పాదకం, కార్యం సాధయిష్యామి

అంతే కాదు పునర్భువుతో క్రీడిస్తే, ఆమె తన భర్త ద్వారా మిత్రుడుగా వున్న నా పనులన్నీ సాధించి పెడుతుందన్న నమ్మకంతో కూడా ఈ పొందు సాగుతుంది.

11. సంసృష్టో వా అనయాహత్వా అస్యాః పతిమస్మద్భావ్యం తదైశ్వర్య మేవ మధిగమిష్యామి

మరొక కారణం కూడా వుంది పురుషుడితో ఒకమాటు లైంగిక సంబంధం పెట్టుకున్న స్త్రీ, సాధారణంగా అతనికి ఎప్పుడూ అనుకూలం గానే వుంటుంది. ఆ విధంగా పునర్భువు స్నేహాన్ని సంపాదించి, పురుషుడు ఆమె ద్వారా రహస్యాలు తెలుసుకుని, ఆమె భర్తను హతమారుస్తాడు తరువాత అతని సంపదను తాను అనుభవించవచ్చు. ఇదొక రకమైన ఆలోచన. ఈమె భర్త మా కుటుంబానికి అన్యాయంచేసి ఆస్తి సంపాదించాడు. కాబట్టి ప్రతీకారంగా ఈ ఉపాయం పన్నడం అధర్మం కాదు - అనుకుంటాడు.

12. నిరత్యయం వాస్యా గమన మర్థాను
బద్ధం, అహం చ నిస్సారత్వాత్క్షీణ
వృత్త్యుపాయః, సోహమనేన
ఉపాయేన తద్ధన మమతి మహాద
కృచ్ఛ్రాదధిగమిష్యామి

ఈ మారుమనువు కట్టుకున్నదాంతో సంభోగిస్తే, ఎలాంటి అపాయం లేకుండా అపారమైన భాగ్యం నాకు లభ్యమవుతుంది. ఇప్పుడు నేను ధన హీనుణ్ణయి, ఏదో నీచ వృత్తి చేసుకుంటూ బ్రతుకుతున్నాను. అలాంటి నాకు ఈ ఉపాయంవల్ల, ప్రయాస లేకుండా భాగ్యం పడు తుంది. ఇలాంటి ఆలోచనతో కూడా పునర్భువుతో సంబంధం పెట్టుకో వచ్చు.

13. మర్మజ్ఞా వా మయి దృఢమభి
కామా సా మామనిచ్ఛంతం దోష
విఖ్యాపనేన దూషయిష్యతి

ఈ పునర్భువు నా గుట్టులన్నీ తెలుసుకుని, నన్నే ఎంతిగానో ప్రేమిస్తున్నది అలాంటప్పుడు నేను ఈమెతో సంగమించడానికి ఇష్టపడక పోతే, తనుగానీ, ఇతరుల ద్వారా గానీ నా గుట్టంతా బట్టబయలుచేసి, నన్ను బజారుకు ఈడుస్తుంది ఇలాంటి భయం వల్ల కూడా పునర్భువుతో పొత్తు పెట్టుకోడం జరుగుతుంది

14. అసద్భూతం వా దోషం శ్రద్ధేయం
దుష్పరిహారం మయి క్షేప్స్యతి,
యేనమే వినాశః స్యాత్.

తన కోర్కె తీర్చలేదన్న కోపంతో ఆమె లేనిపోని నమ్మేలాగా నాపై నిందలు మోపుతుంది. ఆ నిందలు పోగొట్టుకోడానికి వీలు లేదు. దాంతో నేను అన్నివిధాలా నాశనమైపోతాను — ఇలాంటి భయంతో కూడా పునర్భువుతో పొందు తప్పనిసరి అవుతుంది.

15. ఆయతి మంతం వా వశ్యం పతిం
మత్తో విభిద్య ద్విషతస్సంగ్రాహ
యిష్యతి, స్వయం వా తైస్సహ
సంసృజ్యేత

ఈమె భర్త ఈమ చెప్పుచేతల్లో ఉంటాడు. అతను ముందు ముందు ఎంతో వృద్ధికి వచ్చేవాడు అలాంటి భర్తను నానుండి చీల దీసి, నా శత్రువుల పక్షంలో చేరుస్తుంది లేదా తనకై తానే వెళ్ళి నా శత్రువులతో సంభోగిస్తుంది ఆ తరువాత నన్ను కూడా తుదముట్టి స్తుంది — ఇలాంటి భీతివల్ల కూడా పునర్భువుతో రతిక్రీడలు సలిపి ఆమెను తృప్తి పరచవలసి వస్తుంది.

16. మదవరోధానాం వా దూషయితా పతి రస్యాః తదా అహమప్యస్య దారానేవ దూషయన్ ప్రతి కరిష్యామి

ఈమె భర్త, నా భార్యను, నా ఇంట్లోగల తక్కిన ఆడవాళ్ళను మోసం చేసి, వారికి కళంకం తెచ్చిపెట్టాడు. కాబట్టి దానికి బదులుగా అతని భార్యను మోహపెట్టి భ్రష్టురాలిగా చేస్తాను. పగ తీర్చుకుంటాను — ఇలాంటి ఉద్దేశ్యం కడుపులో పెట్టుకుని కూడా పునర్భూవుతో సంగమించవచ్చు.

17. రాజ నియోగాచ్చాంతర్వ_ర్తినమ్
శత్రుం వాస్యనిర్హానిష్యామి

రాజు నన్ను గూఢచారిగా నియమించాడు. అందువల్ల నా శత్రువుకు ఉంపుడుగత్తెగా ఉన్న ఈమెతో సంభోగించి, ఆ విధంగా ఈమె ద్వారా నా శత్రువు రహస్యాలు తెలుసుకుని, అతన్ని సంహరిస్తాను. ఇంతకంటే వేరే ఉపాయం లేదు — అని అనుకుని కూడా పునర్భూవుతో సంబంధం పెట్టుకోవచ్చు

18. యామన్యాం కామయిష్యే సాస్యా
వశగా తామనేన సంక్రమేణ
అధిగమిష్యామి

నేను ప్రేమిస్తున్న స్త్రీ ఈమె ఆధీనంలో వుంది. కాబట్టి మొదట ఈమెను వల్లో వేసుకుని, రతిక్రీడతో సంతోషపెట్టి, పిమ్మట ఈమె ద్వారా నా ప్రియురాలిని పొందవచ్చు — అన్న ఊహతోనూ పునర్భూవుతో జత పెట్టుకోవడం జరుగుతుంది.

19. కన్యామలభ్యాం వా ఆత్మాధీనాం
అర్థ రూపవతీం మయి సంక్రామయిష్యతి

నేను ధనం లేనివాణ్ణి కాబట్టి ఆ కన్య నాకు లభించదు అందువల్ల మొదట ఈమెను లోబరుచుకుంటే, ఆ తరువాత చక్కని చుక్క, ధనవంతురాలు అయిన ఆ కన్యను నాకు దక్కేలా చేస్తుంది ఈమె - ఇలాంటి ఆలోచనతో కూడా పునర్భూగమనం సాగుతుంది.

20. మమామిత్రో వాస్యాః పత్యాసహైకీ భావ
ముపగత స్తమన యా రసేన యోజ
యిష్యామీత్యేవమాదిభిః కారణైః
పరస్త్రియ మపి ప్రకుర్వీత

ఈమె భర్త, నా శత్రువూ ఏ మాత్రం భేదం లేకుండా ఒకటిగా ఉంటున్నారు. కాబట్టి ఈమెతో కలిసి నేను ఈమె ద్వారా నా శత్రువుకు విష ప్రయోగం చేయించి చంపుతాను - ఇలాంటి ఆలోచనతో కూడా పునర్భువుతో సంభోగించవచ్చు.

ఇలాంటి కారణాలు పెట్టుకొని కార్యం సాధించాలనుకోవడం దుష్టమైన పద్ధతి. సజ్జనులకు ఇది ఎంతమాత్రం యోగ్యమైంది కాదు. శాస్త్రం వీటిని సమర్థించదు - అంటున్నాడు వాత్స్యాయనుడు. అయితే, ఇక్కడ ఉత్తమ, మధ్యమ, అధమ పద్ధతులు చెప్పాడు ఒక్కొక్కప్పుడు ఉత్తములకు నీచులతో విరోధం ప్రాప్తిస్తుంది. దుష్టమైన ఈ లోకం తీరు - తెన్నులూ అవగతం చేసుకుంటే, ఉత్తముడు తన స్థితికి భంగం కలుగకుండా తప్పించుకోగలడు తన్నుతాను రక్షించుకోడం అవసరం కాబట్టి ఉత్తములు సయితం ఈ విషయం తెలుసుకుని ఉండాలి.

21. ఇతి సాహసిక్యం నకేవలం రాగా
దేవేతిః పర పరిగ్రహ గమనకారణాని.

ఈ మాదు మనవు కట్టుకున్న స్త్రీతో పొందు అనేది ప్రేమతో కూడింది కానేకాదు. స్వప్రయోజనం పొందడానికి సంబంధించిన అనేక కారణాలవల్ల జరుగుతూ వుంది ఇలాంటి కారణంచేత స్వప్రయోజనాలు సాధించుకోవాలంటే, ఎంతో సాహసం కావాలి అది లేనివారు ఈ పనులు చేయలేరు

22. ఏతైరేవకారణైః, మహామాత్ర సంబద్ధా రాజసంబద్ధా వాతత్రైక, దేశచారిణీకా చిదన్యా వా కార్యసంపాదినీ విధవా పంచమీాతి చారాయణః

పైన చెప్పిన కారణాలవల్ల మంత్రుల సంపుడుగత్తెలూ, రాజుల ఉంపుడుగత్తెలూ రాజ కుటుంబాలకు సంబంధించిన నాయికలూ, కార్యం సాధించగల ఇతర స్త్రీలూ, విధవరాండ్రూ, వీరంతా అయిదోరకం నాయికలుగా చెపుతాడు చారాయణుడు

23. సైవ ప్రవ్రజితా షష్ఠీతి
సువర్ణనాభః

పైన చెప్పిన రాజులకూ, మంత్రులకూ, వాళ్ళతో సమానులైన సంపన్నులకూ సంబంధించిన స్త్రీలను, అలాంటి విధవరాండ్రను ఆరో రకం నాయికలుగా పరిగణించాడు సువర్ణనాభుడు

ఇక నాయికల విషయంలో ఘోటకముఖుడనే మరో శాస్త్రవేత్త అభిప్రాయం ఇక్కడ చెప్పబడుతూ ఉంది.

24. గణికాయా దుహితా పరిచారికా
వా అనన్యపూర్వా సప్తమీాతి
ఘోటకముఖః

పురుష సంసర్గం ఏమాత్రం లేని భోగం పడుచును గానీ, దాసీ పుత్రికను గానీ ఒక పురుషుడి కిచ్చి, శాస్త్రోక్తంగా పెళ్ళి చేస్తే, అలాంటి స్త్రీని ఏడో రకం నాయికగా ఘోటకముఖుడు పేర్కొన్నాడు.

25. ఉత్క్రాంత బాలభావా కుల
యువతి రుపచారాన్యత్వాదష్టమీతి
గోనర్దీయః

ఒక గోనర్దీయుడున్నాడు. బాల్య భావాలు వదిలిపెట్టిన కులస్త్రీ ఎవరైనా సరే, ఉపచార భేదాన్ని బట్టి ఎనిమిదో నాయికగా స్వీకరించవచ్చునని అతని మతం.

26. కార్యాంతరా భావా దేతా సామపి
పూర్వా స్వేవోపలక్షణమ్, తస్మా
దేతా ఏవ నాయికా ఇతి
వాత్స్యాయనః

అయితే, వాత్స్యాయనుల మతం వేరు. కన్య, పునర్భువ, వేశ్య, పరదార – ఇలా నాయికల్లో నాలుగే రకాలు. కాని ఇతర కామశాస్త్ర ప్రవక్తలు పైన చెప్పిన వారిని కూడా చేర్చారు. అయినప్పటికీ వీరంతా మొదట చెప్పిన నాలుగు రకాల నాయికల్లోకి చేరుతారని, ఒకవేళ ఇతర నాయికా భేదాలను అంగీకరించినా, పైన పేర్కొన్న నాలుగు రకాల నాయికలూ చేసే పనులే వారు చేస్తారు కాని, అంతకన్నా వారు ప్రత్యేకంగా సాధించే కార్యం ఏదీ ఉండదని వాత్స్యాయనులు సిద్ధాంతీకరించారు.

27. భిన్నత్వా త్తృతీయా ప్రకృతిః
పంచమీత్యేకే.

ఇకపోతే, ఇటు స్త్రీ కాకుండా, అటు పురుషుడు కాకుండా ఉండే వారు నపుంసకులు. వారు కూడా ఔపరిష్టికాది క్రియల ద్వారా సుఖం కలిగిస్తారు కాబట్టి, వారిని అయిదో నాయికగా కొందరు చెప్పారు

28. ఏక ఏవ తు సార్వ లౌకికో
నాయకః

ఇక నాయకుడి విషయం స్త్రీల లాగా పురుషల్లో భేదాలు లేవు. అంచేత లోకంలో నాయకుడు ఒక్కడే అని నిర్ధారణ చేశారు

29. ప్రచ్ఛన్న స్తు ద్వితీయః విశేష
లాభాత్.

అయితే, ప్రచ్ఛన్న నాయకుడని రెండో నాయకుణ్ణి నిర్ణయించారు. కేవలం సంభోగ సుఖం కోసమే పరస్త్రీలతో రహస్యంగా రతిక్రీడలు సాగించేవాడు ఇతను. కనుకనే ఇతను ప్రచ్ఛన్న నాయకుడు.

30. ఉత్తమాధమ మధ్యమతాంతు,
గుణా ఉగుణతో విద్యాత్.

ఈ నాయకల్లో మళ్ళీ మూడు రకాలు. ఉత్తమం, మధ్యమం, అధమం అని - సద్గుణ సంపన్నుడై అన్ని విషయాల్లోనూ ధర్మ బుద్ధితో ప్రవర్తించేవాడు ఉత్తముడు ఒకప్పుడు ధర్మంగానూ, మరొ ప్పుడు అధర్మంగానూ ప్రవర్తిస్తూ కొన్ని సద్గుణాలు మాత్రమే కలవాడు మధ్యముడు. ఎల్లప్పుడూ అధర్మంగానే ప్రవర్తించేవాడూ, మంచిగుణం ఒక్కటి లేనివాడు అధముడు.

31. తాం స్తూభయోరపి గుణాగుణాన్
వైశికే వక్ష్యామః.

ఈ నాయికా నాయకుల గుణగణాలను గురించి ముందు ముందు రాబోయే వైశికాధికరణంలో వివరించడం జరుగుతుంది.

32. అగమ్యాస్త్వేవైతాః కుష్ఠినీ,
ఉన్మత్తా, పతితా, భిన్నరహస్యా,
ప్రకాశప్రార్థినీ, గత ప్రాయయౌవనా
అతిశ్వేతా, అతి కృష్ణా, దుర్గంధా,
సంబంధినీ, సఖీ, ప్రవ్రజితా,
సంబంధి సఖి, శ్రోత్రియ రాజదారాశ్చ.

పైన నాయికల స్వరూపాన్ని గురించి చెప్పినా, వారిలో పొంద తగిన వాళ్ళెవరో, పొందకూడని వాళ్ళెవరో శాస్త్రకారుడు చెపుతున్నా డిక్కడ ఈ క్రింద చెపుతున్న స్త్రీలతో పురుషులు సంభోగించరాదు కుష్ఠురోగం కలది, పిచ్చిది, కులభ్రష్టురాలు, రహస్యాలు బయటపెట్టే స్వభావం కలది, ఎదుట తియ్యటి మాటలు మాట్లాడుతూ రహస్యంగా ద్రోహం చేసేది, యౌవనం క్షీణించి పోయినది, బొల్లి రోగం కలది, కారు నలుపురంగు దేహం కలది, దేహం నుండి దుర్వాసన వచ్చేది, దగ్గరి చుట్టరికం కలది, భార్య చెలికత్తె సన్యాసిని, విధవరాలు, విద్యా సంస్థలతోటి, రాజకీయాల తోటి సంబంధం కలది, పురోహితుడి భార్య, రాజు భార్య వీరితో పొత్తు పెట్టుకుని కామసౌఖ్యం కోసం ఉపయోగించుకోరాదని వాత్స్యాయనుల మతం. దీన్నిబట్టి చూస్తే, అసలు పరస్త్రీని పొందడమే పాప హేతువు, అనర్థదాయకం అని ఈ శాస్త్రకారుడి అభిప్రాయమైనట్లు స్పష్టమవుతూ ఉంది.

33. దృష్ట పంచ పురుషా నాగమ్యా
కా చిదస్తీతి బాభ్రవీయాః.

తన భర్త కాకుండా, వేరే అయిదుగురితో రమించిన స్త్రీలు అందరికీ పొందదగిన వారేనని బాభ్రవీయులంటారు

34. సంబంధి సఖి శ్రోత్రియ రాజదార
వర్జమితి గోణికా పుత్రః.

దగ్గరి చుట్టాల భార్య, తన భార్యకు స్నేహితురాలు, పురోహితుడి

భార్య, రాజు భార్య వీరిని మాత్రం విడిచిపెట్టి తక్కిన వారితో రతిక్రీడలు సాగించవచ్చునని గోణికా పుత్రుల అభిప్రాయము

35. సహ పాంసు క్రీడిత ముపకార
సంబంధం
సమాన శీల వ్యసనం, సహాధ్యాయినం,
యచ్చాస్య మర్మాణి రహస్యానిచ విద్యా,
ద్య స్యచాయం విద్యాద్వా ధాత్ర్యపత్యం
సహ సంవృద్ధం: మిత్రం.

ఇక నాయకునికి సహాయంగా ఉండి నాయికతో జత కుదిర్చే దూతల విషయం చెపుతున్నారు. ఇలా దూతలుగా ఉండేవారిలో ముఖ్యంగా మూడు విషయాలు గమనించవలసి ఉంటుంది ఒకటి స్నేహం, రెండు గుణం, మూడు జాతి ఇందులో మొదటి రకం దూత చిన్నప్పటి నుంచీ తనతో ఆట-పాటల్లో పాల్గొని ఎంతో స్నేహంగా ఉండేవాడు. అతనికి ఉపకార బుద్ధి ఉండాలి. స్వభావంలోనూ, స్థితిగతుల్లో తనతో సమానమైన వాడుగా ఉండాలి తనతోపాటు చదువుకున్నవాడు కావాలి. అతని రహస్యాలు తనకు చెపుతూ, తన రహస్యాలు అతను తెలుసుకునేటంత స్నేహం కల వాడు, నీవు-నేను అనే భేదం లేకుండా మెలిగేవాడు, తనతోపాటు

స్నేహితుడుగా పెరిగిన దాసీదాని కొడుకు, వీళ్ళంతా స్నేహితులుగా పరిగణించబడతారు. దూత కృత్యానికి వీరిని నియమించవచ్చు. అంతే కాకుండా ఇలా స్నేహంపట్ల లభించే సహాయకులు లేదా దూతలు తొమ్మిది రకాలు.

36. పితృపైతామహమ విసంవాదక
మదృష్ట వైకృతం వశ్యం ధ్రువమ
లోభ శీలమ పరిహార్యమ మంత్ర
విస్రావీతి మిత్ర సంపత్.

తన తండ్రి, తాతలనాటి నుంచీ స్నేహంగా ఉంటున్న వంశంలో పుట్టిన తన ఈడు - జోడు అయినవాణ్ణి, అరమరికలు లేకుండా తనతో మనస్సు విప్పి మాట్లాడేవాణ్ణి, తను చెప్పినట్లు వినేవాణ్ణి, ఇతరుల మాటలకు లొంగనివాణ్ణి, రహస్యాలు బయటపెట్టని వాణ్ణి - వీరిని దూత కార్యానికి వినియోగించుకోవచ్చు. వీరంతా మిత్రవర్గంలోనివారే.

37. రజక, నాపిత, మాలాకార,
గాంధిక; సౌరిక, భిక్షుక, గోపాలక,
తాంబూలిక, సౌవర్ణిక, పీఠమర్ద;
విట విదూష కాదయో మిత్రాణి.

చాకలి, మంగలి, పూలమాలలు కట్టేవాడు, సుగంధ ద్రవ్యాలు తయారుచేసేవాడు, పానీయాలు అమ్మేవాడు, కంసాలి, పీఠమర్దుడు, విటుడు, విదూషకుడు - వీరందరినీ కూడా మిత్రులుగా పరిగణించవచ్చు.

38. తదోప్యేష న్మిత్రాశ్చ నాగరకాః స్యురితి
వాత్స్యాయనః.

పైన చెప్పిన పురుషులే కాక, వాళ్ళ స్త్రీలూ, వాళ్ళ స్నేహితులూ ఈ విషయంలో నేర్పు కలవారే కాబట్టి వీరందరినీ దూతకార్యానికి వినియోగించుకోవచ్చని వాత్స్యాయనుల అభిప్రాయం.

39. యదుభయో స్సాధారణ ముభయత్రో
దారం విశేషతో నాయికాయాః
సువిస్రబ్ధం తత్ర దూతకర్మ.

ఎవరైతే నాయికానాయకులిద్దరికీ అనుకూలంగా ఉండి, ఇద్దరికీ మేలు చేయగలవారై, ముఖ్యంగా నాయికకు ఎక్కువ నమ్మకస్థులుగా ఉంటున్నారో వారే దూతకృత్యం నెరపడానికి యోగ్యులు. కార్యం సాధించడానికి సమర్థులు, అని అంటారు వాత్స్యాయనులు.

40. పటుతా ధార్ష్ట్యం, మింగితాకారజ్ఞతా,
అనుకూలత్వం, పరమమర్మజ్ఞతా, ప్రమాణతా,
ప్రతారణం, దేశజ్ఞానం, కాలజ్ఞతా,
విషహ్య బుద్ధిత్వం, లఘ్వీప్రతిపత్తిః,
సోపాయా దూతగుణాః.

దూతలకు కొన్ని ముఖ్యమైన గుణాలు ఉండాలి. చమత్కారంగా మాట్లాడే నేర్పు, అద్భుతమైన తెలివి తేటలు, అంటిస్తే దాలు అల్లుకుపోగల సూక్ష్మ గ్రాహత్వం, కార్యదక్షత, నాయికా నాయకుల మనోభావాలు ఇట్టే గ్రహించి ఆ విధంగా నడుచుకోగలగడం, ఏ సందర్భంలోనూ కూడా ఏ మాత్రం తొందరపడకుండా, నిగ్రహంతో కార్యం చక్కబెట్టుకుని రాగల

సామర్థ్యం, ఇతరుల రహస్యాలు, వారి మనోభావాలు ఇట్టే పసిగట్టగలగడం, ప్రతిపనీ చెప్పినట్లు చేయగలగడం, క్షణంలో ఇతరులకు మాయచేసి, మోస పుచ్చగల చాతుర్యం, తాను వెళ్ళినచోటు, అక్కడి వాతావరణం, పరిస్థితులు కనిపెట్టి తదనుగుణంగా ప్రవర్తించగలగడం, కార్యసాధనలో సులువైన, సూక్ష్మమైన మార్గాన్ని కనిపెట్టి మెలగడం - ఇలాంటి ఉపాయాలన్నీ తెలిసినవారే దూత కృత్యం నెరపడానికి అర్హులు.

41. భవంతి చాత్ర శ్లోకః-
ఆత్మవాన్, మిత్రవాన్, యుక్తః,
భావజ్ఞో, దేశకాలవిత్,
అలభ్యా మ ప్రయత్నేన స్త్రియం
సంసాధ యే న్నరః.

పైన చెప్పిన విషయాలన్నీ చక్కగా గ్రహించి, యోగ్యులైన దూతల సహాయంతో నాగరకుడైన వాడు తన ప్రియురాలి మనోభీష్టాలు గ్రహిస్తూ, దేశకాల పాత్రానుసారంగా ప్రయత్నం చేస్తే, ఎలాంటి అసాధ్యమైన స్త్రీనైనా వశపరచుకొని, ఆమెతో కామ సౌఖ్యాలు పొందగలుగుతాడు.

ఇతి వాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే,
సాధారణే ప్రథమేధికరణే నాయకసహాయ
దూతీకర్మ విమర్శః పంచమోధ్యాయః

ఇది వాత్స్యాయనముని విరచిత కామ సూత్రాల్లో సాధారణమనే ప్రథమాధికరణంలో నాయకసహాయదూతీ కర్మ విమర్శ అనే పంచమాధ్యాయం.

సాధారణాధి కరణం సమాప్తం.

రెండు : సాంప్రయోగికాధికరణం

ప్రథమాధ్యాయం

రతావస్థాపనం

1. శశో వృషో శ్వ ఇతి లింగతో
నాయక విశేషాః

ఇంతకుముందు అధికరణంలో ఎలాంటి స్త్రీనైన ఎలా లోబరుకోవచ్చునో చెప్పాడు శాస్త్రకారుడు. ఈ అధికరణంలో మొదట, స్త్రీ పురుషుల మర్మావయవాల ప్రమాణాలు చెపుతున్నాడు. ఈ అవయవాల ప్రమాణాలను బట్టే, భావాలను బట్టే, కాలాన్ని బట్టే రతిక్రియను నిరూపిస్తున్నాడు. అంటే, నాయకీ నాయకుల లింగ ప్రమాణం, వారికి గల కామోద్రేకం, వారు రతికి ఉపక్రమించే సమయం — వీటిని అనుసరించి రతిక్రియ అనేది వేర్వేరుగా వుంటుంది

ఈ మనిషి స్త్రీ, ఈ మనిషి పురుషుడు అని దేన్నిబట్టి తెలుసుకోగలుగుతున్నామో దానికి లింగమని పేరు. దాన్నే మర్మాంగం అని కూడా అంటాము. అది పురుషుడికి ముందుకు సాగి పొడుగ్గా వుంటుంది స్త్రీకి లోపలి భాగంలో లోతుగా వుంటుంది. ఇక ఈ మర్మాంగాల కొల

తలు కామశాస్త్రం వల్లా లేదా అనుభవజ్ఞానం వల్లా తెలుసుకోవచ్చు. ఈ కొలతలను అనుసరించే స్త్రీ పురుషులను తరగతులుగా విభజించారు శాస్త్రకారులు.

స్త్రీ, పురుషుల్లో రకాలు

పురుషుల్లో శశజాతి వారనీ, వృషజాతి వారనీ, అశ్వజాతి వారనీ - మొత్తం మూడు రకాలు. మర్మాంగం మరీ పొట్టిగా వుండే అతను శశజాతి పురుషుడు. అంత పొట్టి కాకుండా, అంత పొడుగూ కాకుండా మధ్యరకంగా వుండే అతను వృషజాతి పురుషుడు. ఉండవలసిన దాని కన్నా చాలా పొడుగ్గా వుండే అతను అశ్వజాతి పురుషుడు.

2. నాయికా పునర్మృగీ, బడబా,
హస్తినీ చేతి

అలాగే స్త్రీలలో మృగి, బడబ, హస్తినీ అని మొత్తం మూడు రకాలు. పురుషుల మర్మాంగం హెచ్చుతగ్గులను బట్టి రకాలు నిర్ణయించినట్లే, స్త్రీ యోని లోతులో హెచ్చు తగ్గులను బట్టి స్త్రీలలో రకాలను నిర్ణయించారు.

శశజాతి పురుషుడి అంగం పొడుగు ఆరంగుళాలు. అలాగే మృగిజాతి స్త్రీ యోని ఆరంగుళాల లోతు వుంటుంది. వృషజాతి పురుషుడి అంగం తొమ్మిది అంగుళాల పొడుగు వుండగా, బడబ జాతి స్త్రీ యోని కూడా అంతే లోతు వుంటుంది. ఇక అశ్వజాతి పురుషుడి లింగం పన్నెండంగుళాల పొడుగు వుండగా, హస్తినీ జాతి స్త్రీ యోని పన్నెండంగుళాల లోతు వుంటుంది.

[సంభోగానికి పూర్వం పురుషుడి లింగం బిర్రబిగిసి, దార్ఢ్యం చెంది వున్నప్పుడు మాత్రమే దాని ప్రమాణాన్ని పరిగణించాలి]

అయితే కొక్కోకుడు తన శాస్త్రంలో స్త్రీలను నాలుగు రకాలుగా విభజించాడు 1 పద్మినీ 2 చిత్రిణీ 3 శంఖినీ 4 హస్తినీ ఈ శాస్త్ర కారుడు అంగ ప్రమాణాలను బట్టి స్త్రీ పురుషుల జాతులు నిర్ణయించినట్లు కనపడదు పద్మినీ జాతి స్త్రీ ఉత్తమురాలనీ చిత్రిణీ మధ్యమ అనీ శంఖినీ అధమ అని హస్తినీ అధమాధమమనీ కొక్కోకుడి నిర్ణయం

స్త్రీ పురుషుల్లో జాతి భేదాలు

1. పద్మినీ జాతి స్త్రీ లక్షణాలు

పద్మినీ జాతి స్త్రీ శరీరం తామర మొగ్గలా సుతిమెత్తనగా వుంటుంది శరీరమూ రతి జలమూ కూడా పద్మం ఎలాంటి సువాసన కలిగి వుంటుందో అలాంటి సుగంధం కలిగి వుంటాయి నేత్రాలు విశాలంగా వుండి తళతళమెరుస్తూ లేడికళ్ళను పోలివుంటాయి నాసిక

నవ్వు పువ్వులా అందాలు చిందిస్తూ వుంటుంది చన్నులు పూల బంతుల్లాగా మారేడు పండ్లలాగా ముచ్చట గొలుపుతూ వుంటాయి పద్మినీ జాతి స్త్రీ మనస్సు ఎల్లప్పుడూ దేవబ్రాహ్మణ పూజలోను గురుపూజలోను

ఆసక్తి కలిగివుంటుంది శరీరం కలువ పువ్వు, సంపంగి పువ్వు కాంతితో శోభిల్లుతూ వుంటుంది మదన మందిరం తామర రేకులా చక్కని ఆకారం కలిగివుంటుంది సన్నటి నడుము, దొండ పండులాంటి పెదవులు, చంద్రబింబం లాంటి ముఖం, ఇసుక తిన్నెల్లా వున్నతమైన పిరుదులు, మృదు మధురమైన వాక్కు, హంస నడక, చిలుక పలుకులు ఇవన్నీ పద్మినీ జాతి స్త్రీలోనే కనిపిస్తాయి. ఆమె గుణాల కుప్ప. సంగీత, సాహిత్యాలన్నా, శాస్త్రాలు, పురాణాలన్నా ఎంతో ఇష్టం ఎప్పుడూ సత్యం పలుకుతూ వుంటుంది. రకరకాల నగలూ, రత్నహారాలు ధరించడం అంటే చాలా ఇష్టం. ఏ సందర్భంలోనూ కోపం తెచ్చుకోదు. రాత్రి నాలుగో జామున అంటే తెల్లవారుఝామున రతికేళి జరుపగోరుతుంది. పాంచాల జాతి పురుష దండేనే ఇష్టపడుతుంది. రతి సమయంలో మనోహరంగా క్రీగంట చూస్తూ, అమితమైన ప్రేమతో ప్రియుని కౌగిలించుకుంటుంది. బాగా రతి చేస్తూ పరవశురాలై పురుషుని గాఢంగా వక్షోజాలకు హత్తుకుంటూవుండి, మధ్య మధ్య సుఖాతిరేకం వల్ల కన్నులు మూస్తుంటుంది. ఈమె పిక్కలు ఏనుగు తొండాల్లా, తొడలు అరటి స్తంభాల్లా, మీగాళ్ళు తాబేళ్ళలా వుంటాయి తుమ్మెదరెక్కల్లా నల్లటి తలవెంట్రుకలు. చేతి వ్రేళ్ళు కోమలంగా, చుక్కల శృంగారాన్ని మించిన గోళ్ళు, కలిగివుంటుంది. ఉబలాటంతో ఉత్సాహంతో రతి సలుపుతూ ప్రియుని ఆనందంలో ముంచివేస్తుంది. రతిక్రీడకు అన్నివిధాలా యోగ్యురాలు ఈ పద్మినీ జాతి స్త్రీ. స్వల్ప ఆహారం, తీపి పదార్థాలంటే ఇష్టం. తెల్లటి చీరలు అంటే ప్రీతి.

2. చిత్రిణీ జాతి స్త్రీ లక్షణాలు :

చిత్రిణీ జాతి స్త్రీ నడక అందం చిందుతూ వుంటుంది. సన్నటి నడుము, చూపుల్లో అభిమానం తొణికిసలాడుతూ వుంటుంది. చన్నులూ, పిరుదులూ చాలా పెద్దవి. గుండ్రటి పిక్కలు. శంఖంలా మూడు రేఖలు

కలిగి వుంటుంది కంఠం. చకోర పక్షిలా మాట్లాడుతుంది నాట్యం, సంగీతం మున్నగు విద్యల్లో నేర్పు, ఆసక్తి మదనగృహం గుండ్రంగాను, లోతుగాను వుండి ఎక్కువగా జలం ఊరుతూవుంటుంది తాకితే మెత్తగా వుంటుంది, అక్కడ రోమాలు కొద్దిగా వుంటాయి చంచలాక్షి, చిన్నప్పటి నుంచే సంభోగంమీద ఆసక్తి కలిగి వుంటుంది పుల్లటి పదార్థాలంటే ఇష్టం. ఆహారం మధ్య రకం. రంగు రంగుల చీరలు కడుతుంది. తళుకులు ఒలికిస్తూ చిత్ర విచిత్రమైన చూపులు చూస్తుంది. శరీరం కమ్మని పువ్వు పరిమళం వెదజల్లుతూ వుంటుంది. పూలంటే ఎంతో ఇష్టం. వన్నెలు, చిన్నెలు ఒలికే చేష్టలు చేస్తూవుంటుంది. ముంగురులు ఉంగరాలు తిరిగివుంటాయి. సాధారణంగా కోపం తెచ్చుకోదు. చెలికి బాహాలతో చిత్రరతులు చెయ్యాలని కోరుతుంది. కిల కిలా నవ్వుతుంది అయితే ఎక్కడా ప్రేమ నిలవదు. వలపు బయటపెట్టి ముందా ప్రవర్తిస్తూ వుంటుంది. కొత్తవారిని కోరుతుంది కాని వారికి

లొంగదు ఆట పాటలంటే ఇష్టం. గాఢంగా రతి చేస్తే మనసిచ్చి కరిగి పోతుంది.

సంచారం చేయడం ఇష్టం. చిత్రిణీ అంటే అందగాళ్ళకు తంగేడు చెట్టున వున్న జున్ను లాంటిది అంటే చాలా సులభంగా లభించేది అని భావం. రతి సమయంలో పదే పదే నడుం పైకి ఎత్తుతూ వుంటుంది క్రిందమీద అవుతుంది తొడలతో పురుషుని నొక్కి పెడుతుంది ఉత్సుకతతో తానే పురుషుడిపై పడి ఉపరతికి ఉపక్రమిస్తుంది. రతి సమయంలో కడుపు చూపిస్తుంది ఎక్కువగా కళ్ళు తెరుస్తుంది. వియోగాన్ని సహించలేదు. ఉద్రేకం కలిగించే చమత్కారపు చేష్టలు చేస్తూ తియ్యగా మాట్లాడుతుంది. రాత్రి మొదటిజామున సంభోగాన్ని అభిలషిస్తుంది. మొత్తం మీద పద్మినీ జాతి లక్షణాలకన్నా ఈమె లక్షణాలు కొంచెం తక్కువగా వుంటాయి.

3. శంఖినీ జాతి (స్త్రీ) లక్షణాలు :

ఇక శంఖినీ జాతి స్త్రీ దేహం చాలా ఒడ్డూ పొడుగూ వుండి, బలిసివుంటుంది పెద్ద పెద్ద పాదాలు, ఎప్పుడూ కోపంతో చిరుబురు లాడుతూ వుంటుంది పువ్వులంటే ఎక్కువ అపేక్ష. పెదవి ముద్దాడబోతే అదురుతుంది. శరీరం ముట్టుకుంటే కొంచెం వేడిగా వుంటుంది. మదనమందిరం అడవిలా దట్టమైన వెంట్రుకలతో నిండివుంటుంది. సంభోగ సమయంలో రతిజలం ఊరడం చాలా తక్కువ భర్తపై నఖక్షతాలు చేస్తుంది. ఇతరుల తప్పులు చెపుతుంటే వినడానికి ఉబలాట పడుతుంది. భర్త అభివృద్ధిని కోరుతూ వుంటుంది. కంఠస్వరం కర్కశంగా వుంటుంది.

గొంతెత్తి మాట్లాడితే గార్దభస్వరం. మిక్కిలి కుటిలస్వభావం. పైత్యం ప్రకోపించిన మనిషిలా కనిపిస్తుంది నడుం సన్నం, పాదాలు మెత్తగా వుండవు. ఎప్పుడూ ఏదో వాగుతూనే వుంటుంది కంఠం శంఖంలా వుంటుంది. ఆహారం మధ్యరకం. కారపు పదార్థాలంటే ఎక్కువ ఇష్టం. చూపులు వక్రంగా వుంటాయి. నల్లటి జుట్టు. పత్తుగా నల్లగా తీర్చిదిద్ది నట్టుండే కనుబొమలు, భర్తమీద పిచ్చినమ్మకం పరిమళ ద్రవ్యాలంటే అమిత ఇష్టం. నీలిరంగు చీరలు కట్టాలని కోరుతుంది. భర్త శృంగార విషయాలు ఎత్తితే చాలు, కామోద్రేకం పొంది సుఖం వాంఛిస్తుంది. కుచాలు మరీ లావుగా, ఎత్తుగా వుంటాయి రతిలో మాటిమాటికి మదన మందిరం చూపుతుంది భర్తను మాటలతో బెదిరిస్తూ వుంటుంది. తనంతట తానే ప్రియుడి కౌగిట్లో వాలిపోతుంది. పురుషాయితం అంటే పడిచస్తుంది. రాత్రి మూడో జాములో సంభోగం ఇష్టం ఈమె శశాంకుడనే పురుషని పొందుకోరుతూ వుంటుంది.

4. హస్తినీ జాతి స్త్రీ లక్షణాలు:

ఈమెకు తిన్నగా నడవడం చేతకాదు. కాలి వ్రేళ్ళు కొంచెం వంకరగా, పొడుగ్గా వుంటాయి. పాదాలు మరీ పొట్టి. నల్లటి జుట్టు. ఏ పనిచేసినా క్రూరస్వభావం. ఊరికూరికనే చిందులు త్రొక్కుతూ వుంటుంది. మర్మావయంపై రోమాలు తక్కువ. కాని చాలా వెడల్పుగా లోతుగా వుంటుంది. స్తనాలు కుండల్లాగా గుమ్మడికాయల్లాగా మరీ లావుగా ఉండి, వ్రేలాడుతున్నట్లుంటాయి, శరీరం, యోనికూడా ఏనుగు

మదజలం లాంటి వాసన, చంకలు గబ్బు, పెద్దపెద్ద తొడలు, నడుం పెద్దది, పొట్ట కూడా పెద్దది, తిండిపోతు, భోజన ప్రియురాలు, పెద వులు మందం, కంచు మ్రోగినట్లుండే కంఠస్వరము - చంచల స్వభావం, నుదురు మెరక, శరీరం కూడా లావు, తల వెంట్రుకలు కురచ, పెద్ద పెద్ద కళ్ళు, కపటం తెలియని మనిషి, తియ్యటి మాటలకు మెత్తబడి పోతుంది. ఎంతో గాఢంగా సంభోగం సాగిస్తేగాని తృప్తి పడదు ఆ సమయంలో మోహం వున్నట్టు కనిపించదు బాగా రతి చేయ

గల పురుషుడంటే ఇష్టపడుతుంది. మామిడి చిగురు రంగు చీరలంటే ఇష్టం. కౌగిలింతలంటే ఎంతో ఇష్టం. అందంగా, బలిసివున్న పురుషులను ప్రేమిస్తూ వుంటుంది. రాత్రి రెండో జాములో కామోద్రేకం ఎక్కువ. అప్పుడు రతి చెయ్యాలని కోరుతూ వుంటుంది. ఇవన్నీ హస్తినీ జాతి స్త్రీల లక్షణాలు

దీన్నిబట్టి పద్మినీ జాతి స్త్రీ ఉత్తమమని, చిత్రిణి మధ్యమం అనీ, శంఖినీ అధమం అనీ హస్తినీ అధమాధమం అనీ స్పష్టమవుతుంది.

[అయితే స్త్రీలలో ఈ లక్షణాలన్నీ గుర్తించడం అసాధ్యమని పిస్తుంది. ఇక్కడ చెప్పిన నాలుగు జాతుల స్త్రీలలో గల గుణాలు కొన్ని, దోషాలు కొన్ని కలగాపులగంగా వుండే మగువలే ఎక్కువగా కనిపిస్తారు మరి, అలాంటి వారిని ఏ జాతిలో చేర్చాలో శాస్త్రకారులు చెప్పలేదు ఏమైనా ఒకటి మాత్రం యదార్థమని తోస్తుంది. స్త్రీ హృదయం కనిపెట్టడం బ్రహ్మరుద్రాదుల తరం కూడా కాదంటారు.

"ఔదుంబరాణి పుష్పాణి
శ్వేత వర్ణంచ వాయసం,
మత్స్యపాదం జలేపశ్యే
న్న నారీ హృదయ స్థితమ్."

అంటే లోకంలో ఔదంబరపూలు ఎక్కడైనా చూడవచ్చునేమో! తెల్లని కాకులను కూడా ఎక్కడో కనగొనవచ్చు నీళ్ళలోపల చేపల అడుగుజాడలను కూడా కనిపెట్టవచ్చు. కాని, స్త్రీల హృదయం వున్నదే, అది ఎవ్వరూ తెలుసుకోలేరు అని చెప్పారు పెద్దలు. అలాగే,

"స్త్రీణాం ద్విగుణ మాహారం
బుద్ధి శ్చాపి చతుర్గుణమ్,

సాహసం షడ్గుణం చైవ
కామోష్ట గుణిముచ్యతే."

అంటే పురుషులకన్నా స్త్రీలు అనేక విషయాల్లో అధికులని చెప్పారు. మగవాళ్ళకంటే ఆడవాళ్ళకు ఆహారం రెండు రెట్లు, బుద్ధి నాలుగురెట్లు, సాహసం ఆరు రెట్లు, కామం ఎనిమిది రెట్లు ఎక్కువ అని భావం.]

(పెద్దలు అనుభవంతో ఇలాంటి విషయాలెన్నో చెప్పిన దాన్ని బట్టి ఆలోచిస్తే స్త్రీని రతిలో తృప్తి పరచడం అంత తేలిక అయిన పని కాదని తేలుతుంది అందుకే కామశాస్త్రం స్త్రీ పురుషుల సంతుష్టికై మార్గాలు చెప్పింది.)

3. తత్ర సదృశ సంప్రయోగే సమరతాని త్రేణ.

ఇక ఇప్పుడు రతిలోగల తరగతులను గురించి చెపుతున్నాడు వాత్స్యాయనుడు స్త్రీ, పురుషుల మర్మాంగాలు సరిసమానంగా వుంటే, వారిమధ్య జరిగే రతిని సమరతిం అంటారు అయితే, మళ్ళీ ఈ సమరతాలు మూడు విధాలు. 1] శశజాతి పురుషునికి, మృగీజాతి స్త్రీకి, 2] వృషజాతి పురుషుడికి బడబ జాతి స్త్రీతో, 3] అశ్వజాతి పురుషుడికి హస్తినీ జాతి నాయికలతో సంభోగం జరిగితే వాటిని సమరతాలంటారు అసలు సమరతం అంటే, స్త్రీ యోనికి, పురుషుని మర్మాంగం సరిగ్గా సరిపోవడం అన్నమాట

4. విపర్యయేణ విషమాణి షట్.

ఇక విషమ రతాలున్నాయి అంటే హెచ్చు తగ్గులుగా వుండే సంభోగాలు ఇవి ఆరు విధాలు.

1] శశజాతి పురుషుడు, బడబ జాతి స్త్రీతోనూ, హస్తినీతోనూ, 2] వృషజాతి పురుషుడు మృగితోనూ, హస్తినీతోనూ, 3] అశ్వజాతి పురుషుడు మృగితోనూ, బడబతోనూ సంభోగం సాగిస్తే, వాటిని విషమ రతాలు అంటారు. అంటే స్త్రీ, పురుషుల మర్మాంగాల హెచ్చు తగ్గుల వల్ల ఇవి ఏర్పడుతున్నాయన్నమాట

5. విషమేష్వపి పురుషాధిక్యం
చేదనంతర సంప్రయోగే
ద్వే ఉచ్చరతే.

పైన పేర్కొన్న విషమరతుల్లో సయితం మరో విశేషం వుంది. అదేమిటి అంటే, స్త్రీ యోని లోతు తక్కువగా వుండడం, పురుషుడి లింగం దీర్ఘమైనదిగా వుండడం. అలాంటప్పుడు పురుషుడి మేహనం స్త్రీ యోనిని చీల్చుకుని లోపలికి వ్యాపిస్తుంది దీన్ని ఉచ్చరతం అంటారు. ఇది రెండు విధాలు.

1] అశ్వజాతి పురుషుడికి బడబ జాతి స్త్రీతోనూ, 2] వృషజాతి పురుషుడికి మృగిజాతి స్త్రీతోనూ సంపర్కం జరిగితే పైన చెప్పిన రెండు విధాలైన ఉచ్చరతాలు ఏర్పడుతాయి

రతాలలో తరగతులు

6. వ్యవహితమేక ముచ్చతర రతం.

ఉచ్చతర రతం అని మరొకటుంది. ఇక్కడ వ్యవహితం అంటే చివరి జాతి పురుషుడు మధ్యజాతి స్త్రీతో కాకుండా మొదటి జాతి స్త్రీతో సంభోగం జరపడం ఉచ్చతర రతం అంటే ఇదే. ఇందులో రకాలు లేవు. ఇది ఒకటే రకం.

7. విపర్యయే ద్వే పునర్నీచరతే.

పైన చెప్పిన పద్ధతికి భిన్నంగా (తలక్రిందులుగా) అంటే, చాలా పొట్టి అంగం గల పురుషుడు అంతకన్నా లోతైన భగం గల బడబ జాతి స్త్రీతో సంభోగించినా, లేక వృషజాతి పురుషుడు హస్తినీ జాతి స్త్రీతో కలిసినా నీచరతి అంటారు ఈ నీచరతులు రెండు రకాలు ఇవి సమరతాల కన్నా నీచరతాలు. పురుషుని లింగం స్త్రీ యోనికి సరిపో నందున వీటిని నీచరతాలని అన్నారు.

8. వ్యవహిత మేకం నీచతర తరమ్.

ఉచ్చతర రతం లాగే నీచతర రతం అంటూ మరొకటి వుంది. చివరి జాతి స్త్రీతో మొదటి జాతి పురుషుడికి సంపర్కం కలిగితే ఇది ఏర్పడుతుంది ఇది కూడా ఒకటే రకం.

9. తేషు సమాని శ్రేష్ఠాని

ఇలా చెప్పిన ఆరు రకాల విషమ రతులకన్నా స్త్రీ పురుషుల మర్మాంగాలు అన్ని విధాల సరిసమానంగా వున్నప్పుడు, ఆ సంభోగం చాలా శ్రేష్ఠమైంది. ఎందుచేతనంటే, అప్పుడు కలిగే సుఖం అంత - ఇంత కాదు. అది వర్ణనాతీతమైంది.

కాబట్టి సమరతాలు ఉత్తమమైనవని పిండితార్థం.

10. తరశబ్దాంకితే ద్వే కనిష్ఠే.

'తర' అనే శబ్దం (ఇంగ్లీషులో 'మోస్ట్' లాగా) చేర్చబడిన ఉచ్చతర రతమూ, అలాగే నీచతర రతమూ కూడా అధమ శ్రేణిలో వివి.

ఎందుచేతనంటే, ఉచ్చతర రతంలో స్త్రీ భగానికి విపరీతమైన బాధ కలుగుతుంది. నీచతర రతంలో స్త్రీకి స్పర్శ సుఖం అనేది అసలే ఉండదు.

11. శేషాని మధ్యాని

తక్కిన నాలుగు రకాల రతాలు మధ్యమ శ్రేణిలో చేరతాయి. అవి ఉచ్చరతాలు రెండు. నీచ రతాలు రెండూను

విస్పష్టతకోసం ఇంకా ఇలా వివరిస్తున్నాడు శాస్త్రకారుడు.

సమరతాలు మొత్తం మూడు :— అవి

1. శశజాతి పురుషుడు - మృగిజాతి స్త్రీ

2 వృషజాతి పురుషుడు - బడబజాతి స్త్రీ

3. అశ్వజాతి పురుషుడు - హస్తినీ జాతి స్త్రీ

విషమ రతాలు ఆరు — ఈ ఆరింటిలో మళ్ళీ మధ్య రతాలు నాలుగు. ఆ నాలుగు మధ్య రతాల్లోనూ మధ్య రతాలు రెండు. ఉచ్చ రతాలు రెండు. ఉచ్చతర రతం ఒకటి, నీచతర రతం ఒకటి - మొత్తం ఆరు.

ఇక మధ్య రతాలు నాలుగు - విషమ రతాల్లోని మధ్య రతాలలో ఉచ్చ రతాలు.

1. అశ్వజాతి పురుషుడు, బడబజాతి స్త్రీ

2. వృషజాతి పురుషుడు, మృగిజాతి స్త్రీ. విషమ రతాల్లోని మధ్య రతాలలో నీచ రతాలు.

1. శశజాతి పురుషుడు, బడబజాతి స్త్రీ

2. వృషజాతి పురుషుడు, హస్తినీ జాతి స్త్రీ కాగా. విషమ రతాల్లో అధమ రతాలు రెండు :—

1. అశ్వజాతి పురుషుడు, మృగజాతి స్త్రీ — ఇది ఉచ్చతర రతం.

2. శశజాతి పురుషుడు, హస్తినీ జాతి స్త్రీ — ఇది నీచతర రతం.

ఈ విధంగా సమ రతాలు తప్ప, తక్కిన పై ఆరు రతాలు విషమ రతాలన్న మాట. సమ రతాలతోకూడా కలిపితే మొత్తం తొమ్మిది రకాలైన రతాలు ఏర్పడుతున్నాయి.

12. సామ్యేఽప్యుచ్చాంకం నీచాంకాజ్జ్యాయః ఇతి ప్రమాణతో నవరతాని.

మధ్య రతాల్లో మరో విశేషాన్ని చెపుతున్నారు వాత్స్యాయనులు. మధ్య రతాల్లో అంతగా హెచ్చు తగ్గులు లేకపోయినా, నీచరతంకన్నా ఉచ్చతరం శ్రేష్ఠమని కొందరు శాస్త్రకారుల అభిప్రాయం. ఎందుచేతనంటే, ఉచ్చరతంలో స్త్రీ ఉత్ఫుల్లకాదులచేత (స్త్రీ వెల్లకిల పరుండి భగాన్ని తెరిచి ఉంచడం) పురుషుని మర్మాంగం భగం లోతుకన్నా ఎక్కువ పొడుగ్గా ఉండడంవల్ల స్త్రీకి ఎంతగానో తృప్తి, సుఖం కలుగుతాయి. ఇక నీచ రతంలో అయితే — సంపుటికాదులచేత స్త్రీ తన యోనిని ముడుచుకొని ఉన్నా, పురుషాంగం చాలదు. ఆ కారణం వల్ల స్త్రీకి తృప్తి, సుఖం ఉండవు. అందుచేతనే పురుషాంగం మరీ చిన్నదిగా వున్నవాడు, ఎంత కామోద్రేకం కలవాడైనప్పటికీ, స్త్రీ కామాన్ని అణచలేడు. స్త్రీని తృప్తి పరచలేని పురుషుడు ఎప్పుడూ ఆమెకు ఇష్టుడు కాలేడు. ఇది పెద్దల అనుభవంమీద చెప్పిన మాట.

13. యస్య సంప్రయోగకాలే ప్రీతి
రుదాసీనా, వీర్యమల్పం, క్షతాని చ
న సహతే స మందవేగః.

ఇంతవరకూ స్త్రీ పురుషుల మర్మాంగాల హెచ్చు తగ్గులను బట్టి రతిలో విశేషాలు చెప్పారు వాత్స్యాయనులు. ఇప్పుడు స్త్రీ పురుషుల మనోభావాలను బట్టి రతి స్థితిని నిరూపిస్తున్నాయి స్త్రీ పురుషుల స్ఖలన కాలంకన్నా ముందు ఉండేది భావప్రాప్తి. కాబట్టి మొదటి దాన్ని గురించే చెబుతున్నారు. ఈ భావం అనేది రెండు విధాలు.సంభోగం చెయ్యాలనే కోరిక పుట్టటాన్ని కామితం అంటారు తరువాతకలిగే సుఖానికి కారణం ఒక విధం.స్ఖలనం కాబోయే ముందు కలిగే భావం మరొక విధం. ఈభావంఫలసిద్ధి రూపమైంది. అందుచేత ఈ రెండు రకాల ద్వారా ముందు రతిని నిరూపిస్తున్నారు. భావ సురతం అనేది మృదువు, మధ్యమం, అధికం - అని మూడు రకాల.

సంభోగం చెయ్యాలనే ఉత్సాహం తక్కువగా ఉంటుంది. కొంద రికి వీర్యం కూడా స్వల్పంగా ఉంటుంది. స్త్రీ తనను గోళ్ళతో గిచ్చుతున్నా, దంతాలతో కొరుకుతున్నా ఓప్పుకోలేకుండా ఉంటాడు. ఇలాంటి లక్షణాలున్న పురుషుణ్ణి మందవేగుడంటారు.

14. తద్విపర్యయే మధ్యమచండవేగౌ భవతః

అలాగే సంభోగం చేయాలనే ఉత్సాహం, వీర్యం, మధ్య రకంగా ఉండి, స్త్రీ నఖక్షత, దంతక్షతాదులను కొంతవరకు సహించగలవాణ్ణి మధ్య వేగుడంటారు పైన చెప్పిన విషయాలన్నీ ఎక్కువగా ఉన్నవాణ్ణి చండవేగుడంటారు

15. తథా నాయికా అపి.

పురుషుల్లో మాదిరిగానే స్త్రీలలో కూడా పైన చెప్పిన విషయాలు పరిశీలించాలి. అంటే సంభోగంపై తక్కువ ఇచ్ఛ కలిగి, రతిజలం స్వల్పంగా ఉండి, పురుషుడి నఖక్షత, దంత క్షతాదులను ఏ మాత్రం ఒప్పుకోలేని స్త్రీని మందవేగ అని, ఈ లక్షణాలు సామాన్యంగా ఉండే మధ్య వేగ అని, ఎక్కువగా ఉండే చండవేగ అని తెలుసు కోవాలి.

16. అత్రాపి ప్రమాణ వదేవ నవరతాని.

పైన చెప్పిన భావాల విషయంలోకూడా పురుషుడి మర్మాంగం హెచ్చు తగ్గులను అనుసరించి తొమ్మిద రకాల రతులను నిర్ణయించినట్లే, తొమ్మిది రకాల రతాలు ఏర్పడుతున్నాయి.

17. తదత్కాలతోఽపి శీఘ్ర మధ్య
చిరకాలా నాయకాః

భావం హెచ్చుతగ్గులను బట్టి ఏ విధంగా తొమ్మిది రతాలను నిర్ణయించారో, అలాగే కాలాన్ని బట్టి కూడా తొమ్మిది రతాలు గ్రహించాలి. అంటే పురుషుడి వీర్యం అతి త్వరగా స్ఖలనం అయితే శీఘ్రవేగుడు ఒక మోస్తరు వ్యవధిలో స్ఖలనం అయితే మధ్య వేగుడు. చాలా ఆలస్యంగా స్ఖలనం అయితే చిరవేగుడు. ఈ సూత్రం స్త్రీలకు కూడా వర్తిస్తుంది.

18. తత్ర స్త్రియాం వివాదః

అయితే, స్త్రీల విషయంలో అభిప్రాయం భిన్నంగా ఉంది.

19. న స్త్రీ పురుష వ దేవభావ మధిగచ్ఛతి.

స్త్రీకి వీర్యం అనేది లేకపోవడంవల్ల, వీర్య స్ఖలన సమయంలో పురుషుడు పొందే అభిమాన పూర్వకమైన ఆనందం, సుఖం స్త్రీ పొందడంలేదు. ఇది ఔద్దాలకి అభిప్రాయం.

స్త్రీ యోనిలో దురద ఉన్నంతమాత్రాన దాన్ని పోగొట్టుకోడానికి పురుషుడితో సంభోగించాలా? ఈ పనికి వేరే సాధనాలు లేవా? — ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం చెబుతున్నారు ఔద్దాలకులు చెవిలో దురదగా ఉంటే ఒకపుల్లతో ఆ దురద పోగొట్టుకుంటాం. అలాగే యోనిలో 'గుల'గా ఉన్నప్పుడు పురుషుడి లింగంతో స్త్రీ ఆ 'కండూతి' వదుల్చు కుంటుంది కాని, ఇక్కడ మరో ప్రయోజనం కూడా వుంది. కేవలం దురద పోగొట్టుకోడమేకాక, 'ఈ పురుషుడు నన్ను ముద్దాడుతున్నాడు, కౌగలించుకుంటున్నాడు. గిచ్చుతున్నాడు. రకరకాల చేష్టలతో నన్ను సంతోషపెడుతూ సంభోగం జరుపుతున్నాడు.' అని అనుకుంటూ స్త్రీ అమితమైన సుఖాన్ని, అభిమాన పూర్వకమైన ఆనందాన్ని పొందుతూ వుంది. దురద వదల్చుకోడంతోపాటు, ఈ అభిమాన పూర్వకమైన సుఖం కూడా కలిపి, ఒక అనిర్వచనీయమైన సుఖానందాలు కలుగు తున్నాయి స్త్రీకి. మరో విధంగా చెప్పాలంటే తీపి తింటే ఒక రుచి, పులుపు తింటే మరొక రుచి. ఈ రెండూ కలిపిన పదార్థం భక్షిస్తే ఇంకొక రుచి. అలాగే ఇదీను కాబట్టి కేవలం కండూతి తీర్చుకోడంవల్ల కలిగే సుఖం కాదు ఇది. పురుషుడి ప్రేమాభిమానాలతో కూడిన ఒక అనితర సాధ్యమైన సుఖం ఇది. అందుచేతనే పురుషునితో స్త్రీ సంభోగాన్ని కోరుతూ వుంటుందన్న మాట.

20. సాతత్యాత్త్వస్యాః పురుషేణ కండూతిరప
నుద్యతే.

అయితే, పురుషుడితో స్త్రీ ఎందుకు సంభోగిస్తున్నదని ప్రశ్న. స్త్రీల యోనిలోని కంఠరాలు, సహజంగా ఒక విశమైన దురద పుట్టించేవిగా వుంటాయి. స్త్రీ పురుషుడివల్ల ఆ దురద పోగొట్టుకుంటున్నది. పురుషుడు తన లింగాన్ని స్త్రీ యోనిలో ప్రవేశపెట్టి, అక్కడ కండూతిని పోగొడుతున్నాడు ఆ పని చెయ్యకపోతే, దురద ఎక్కువ అవుతుంది.

స్త్రీల మదన మందిరంలో అతి సూక్ష్మజీవులు రక్తంనుండి పుట్టి వాటి బలాన్ని బట్టి అవి మృదుశక్తి మధ్యశక్తి, ఉగ్రశక్తి కలిగి ఉండి, ఆ శక్తిని అనుసరించి ఒక విశమైన దురదను పుట్టిస్తూ ఉంటాయి - ఇది పెద్దలు చెప్పిన సంగతి.

21. సా పునరాభిమానికేన సుఖేన
సంస్పృష్టా రసాంతరం జనయతి.

22. తస్మిన్ సుఖబుద్ధి రస్యాః

విశేషమైన ఈ సుఖం ప్రాప్తించినప్పుడే స్త్రీ తాను సుఖిస్తున్నాననుకుంటుంది. మరే సాధనంతోనో దురద పోగొట్టుకున్నప్పుడు ఆమెకు ఈ సుఖం కలుగదు ఈ విశేష సుఖమే స్త్రీలకు ముఖ్యమైనది. పురుషుడికి వీర్య స్ఖలనం జరిగినప్పుడు ఒకానొక తృప్తి, ఆనందం కలుగుతాయి స్త్రీకి అలాంటి శుక్రం లేదు కాబట్టి, పురుషుడు సురతం మొదలు పెట్టినప్పటినుంచి దురద వదల్చుకోడం ద్వారా ఈ విశేష సుఖం పొందుతూ వుంది పురుషుడికి మాత్రం వీర్య స్ఖలనంతో సుఖం పూర్తి అవుతుంది అందుచేత స్త్రీ పురుషుల సుఖ స్వరూపాన్ని బట్టి, కాలాన్ని బట్టి, సామ్యం అనేది ఎక్కడాలేదు కాబట్టి, కాలానికీ, భావానికీ సంబంధించిన తొమ్మిది రకాల రతాలు లేనే లేవు.

23. పురుషప్రీతేశ్చా న భిజ్ఞత్వాత్.

మరి, పురుషుడు పొందుతున్న రతి సుఖం స్త్రీ పొందడం లేదని ఎలా చెప్పగలం ? అది ఎలా తెలుసుకోగలం ? - అని అంటే, పురుషుడి ప్రేమకూడ మనస్సుకు సంబంధించింది కాబట్టే, ఇంద్రియాలకు కనిపించనిదాన్ని ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకోలేం కాబట్టి స్త్రీ పురుషుల మనోగత ప్రేమ భావాలను ఎవరూ తెలుసుకోజాలరు – అని తేల్చారు శాస్త్రకారులు.

24. కథం తే సుఖమితి ప్రష్టుమశక్యత్వాత్.

స్త్రీ పురుషు లిరువురూ 'నీ సుఖం ఎలాంటిది ?' అని ఒకరి నొకరు ప్రశ్నించుకుంటే, ఎవరికి ఎవరూ సరియైన సమాధానం చెప్పలేరు ఎందుచేతనంటే పురుషుడి వీర్యస్ఖలన రూపమైన సుఖం స్త్రీకి తెలియదు. అలాగే స్త్రీకి కలిగే విశేష సుఖం సంగతి పురుషుడు ఎరుగడు. కాబట్టి ఈ సుఖం 'ఇలాంటిది' అని నిర్వచించి చెప్పడం కుదరనే కుదరదు. ఇక వ్రాయడం ఎలా సాధ్యమవుతుంది ?

రతిలో స్త్రీ పురుషుల సుఖం ఎలాంటిది ?

25. కథమే తదుపలభ్యత ఇతి చేత్,
పురుషో హి రతి మధిగమ్య స్వేచ్ఛయా
విరమతి, న స్త్రియమపేక్షతే,
న త్వేవం స్త్రీత్యౌద్దాలకిః

పై విధంగా నిశ్చయించి చెప్పడానికి ఆధారం ఏమిటని ప్రశ్న. అంటే, పురుషుడు సంభోగం జరుపుతూ, వీర్య స్ఖలనం కాగానే, సంపూర్ణ సుఖం పొంది తనంతటతానే రతి చేయడం ఆపివేస్తాడు. ఆ

తరువాత స్త్రీ తనకై తాను ఇంకా రతి క్రీడ సాగించమని కోరినా, మళ్ళీ ఆ పని చేయడానికి పురుషుడు సమ్మతించడు. మరి స్త్రీకి అలాకాదు. పురుషుడి లాగా మగువకుకూడా స్ఖలన సుఖం ఉన్నట్లయితే, ఆ సుఖం కలిగిన వెంటనే, పురుషుని విడిచి వేస్తుంది కాని కాంతలు అలా చేయటంలేదు. మళ్ళీ పురుష సంపర్కాన్ని అభిలషిస్తూ ఉంటారు. ఒక పురుషుడు సంభోగించి విరమించిన తరువాత కూడా, మరొక పురుషుడితో రతి సలపడానికి తరుణీమణులు సిద్ధంగా ఉంటున్నట్లు లోకంలో వింటున్నాం. పెద్దలు, అనుభవజ్ఞులుకూడా ఈ విషయంలో కొన్ని సూక్తులు చెప్పారు. పురుషుడికన్నా స్త్రీకి కామం ఎన్నో రెట్లు ఎక్కువ అని ఇంతకుముందే తెలియజేశాం కదా! ఎన్ని కట్టెలు తెచ్చి పెట్టినా అగ్నిహోత్రుడు దహించివేస్తాడు. అగ్నికి తృప్తి పడడం అనేది లేదు ఎన్ని నదులూ, ప్రవాహాలూ వచ్చి పడినా సముద్రుడు తనలో కలుపుకుంటాడే కాని, ఇక చాలు అనడు. ఎన్నెన్ని భూతాలను దిగమింగుతున్నా ఆ అంతకుడు (యముడు, లేదా మృత్యువు) తృప్తిపడడు. అదే విధంగా ఎంత మంది పురుషులతో సంభోగించినా కాంతలు తృప్తిపడరు. ఇది పెద్దలమాట.

స్ఖలన సుఖాన్ని పొంది రతిపండి విరమించడం అనేది మగువలకు లేదు కాబట్టి, స్ఖలనానికి ముందు పురుషుడు పొందే సుఖం, తృప్తి స్త్రీలకు లేదు. ఇప్పటిదాకా చెప్పిందంతా బౌద్ధాలకి అభిప్రాయం.

26. తత్రైతత్స్యాత్, చిరవేగే నాయకే
స్త్రియోఽను రజ్యంతే, శీఘ్రవేగస్య
భావమనాసాద్య అవసానే
అభ్యసూయిన్యో భవంతి, తత్సర్వం
భావప్రాప్తే ర ప్రాప్తేశ్చ లక్షణం.

భావాన్ని బట్టి, కాలాన్ని బట్టి తొమ్మిది రకాల రతాలు ఏర్పడతా యని ఇంతకుముందు చెప్పడం జరిగింది. అయితే, ఈ వాదాన్ని ఖండించి ఔద్దాలకి, పురుషుల్లాగా స్త్రీలకు స్ఖలన సుఖం లేదని సిద్ధాంతంచేశాడు. కాని దీనిపై సామాన్యంగా ఒక ప్రశ్న వస్తుంది ఆ ప్రశ్న, దానికి సమాధానం చెపుతున్నాడు ఔద్దాలకి

సంభోగంనుండి పురుషులు విరమిందాల్సిందే తప్ప, స్త్రీలు తమంతటతాము విరమించరు. అందువల్ల వాటికి స్ఖలన సుఖం లేకపోయి నప్పటికీ, అనురాగంవల్ల కలిగే సుఖం ఉండికదా ? అది ఎలా అంటే, ఎక్కువ సేపు రతి సాగించి స్ఖలన సుఖాన్ని పొందిన పురుషుడు, రతి విరమించినప్పటికీ, అతన్ని ఆ స్త్రీ ఎక్కువగా అభిమానిస్తున్నది. అతి తక్కువసేపు రతి చేసి విరమించే పురుషుణ్ణి స్త్రీలు ద్వేషిస్తారు ఇలా స్త్రీలు సురతం విషయంలో పురుషులను అభిమానించడం, ద్వేషించడం ఉంటున్నది కాబట్టి, భావ ప్రాప్తి కలిగేదాకా రతి చేస్తే స్త్రీ సంతోషిస్తుం దనీ, అది ప్రాప్తించక ముందే రతి విరమిస్తే, దుఃఖం పొందుతుందనీ స్పష్టమవుతున్నది కాంతలు కనుక పురుషాయిత బంధంతో, చాలాసేపు రమించి విరమించినప్పుడు, ఎక్కువసేపు రతిచేయగల పురుషులు ఆనందిస్తున్నారు అలాగే చాలా తక్కువసేపు రతి చేసి విరమించిన స్త్రీ వల్ల పురుషుడు దుఃఖం పొందుతున్నాడు. అందువల్ల ఈ సుఖ దుఃఖాలనేవి స్త్రీ పురుషులకు సమానంగానే ఉంటున్నట్లు తెలుస్తున్నది కాబట్టి పురుషుడిలాగానే స్త్రీకి కూడా స్ఖలన సుఖం వున్నట్లు అని పిస్తుంది కదా! సాధారణంగా వచ్చే సందేహం ఇది

27. తచ్చ న.

అనురాగ ప్రదర్శనం అనేది భావ ప్రాప్తికి ప్రధాన లక్షణంగానే కాదు. ఈ అనురాగం అనేది స్త్రీ పురుషులిద్దరిలోనూ సాధారణంగా ఉంటూనే వుంది

28. కండూతి ప్రతీకారోఽపి హి
దీర్ఘకాలం ప్రియ ఇతి.

ఎక్కువసేపు రతి చేయడంవల్ల స్త్రీకి మర్మాంగంలోని దురద పోతుంది. అంతేకాకుండా ఆమెకు కూడా స్ఖలన సుఖం కలిగిస్తుంది

ఈ వాదం కొంతవరకు బాగున్నట్లు అనిపించినా, ఇందులో కూడా కొన్ని సందేహాలకు తావు లేకపోలేదు

29. ఏతదుప పద్యత ఏవ.

ఇంతకూ స్త్రీకి దేనివల్ల అనురాగం పుడుతున్నది ? స్ఖలనసుఖం పొందడంవల్లనా ? లేక యోనితో దురదను పోగొట్టుకోడంవల్లనా ? అలాగే రతిలో సమర్థుడుకాని మందవేగుడివల్ల స్ఖలన సుఖం పొందక పోవడంచేత అసంతృప్తి చెందుతున్నదా, విరక్తురాలు అవుతున్నదా ? ఇదీ ఆ సందేహం.

30. తస్మాత్సందిగ్ధత్వాద లక్షణమితి.

ఈ విధంగా ప్రేమానురాగం, అసంతృప్తి, విరక్తి – అనే రెండు విషయాల్లోనూ సందేహం ఉత్పన్నం కావడం చేత, స్త్రీకి స్ఖలన సుఖం వున్నదని కానీ, లేదనికానీ ఈ వాదం ఇదమిత్థంగా నిర్ణయించి చెప్పడం లేదు. అందువల్ల స్త్రీ తనంతటతాను సంభోగంనుండి విరమించడం, లేక విరమించకపోవడం అనే దానిని బట్టి స్త్రీకి స్ఖలన సుఖం వున్నదని కానీ, లేదనికానీ నిర్ధారణ చేయవలసి వుంటుంది. స్త్రీలు ఎప్పుడో తప్ప, సాధారణంగా వాళ్ళంతట వాళ్ళు రతి నుంచి విరమించరు. కాబట్టి పురుషుడి లాగా స్త్రీ భావ ప్రాప్తి పొందడం లేదని తెలుస్తున్నది.

31. సంయోగే యోషితః పుంసాం
కండూతిరపనుద్యతే, తచ్చాభిమాన
సంసృష్టం సుఖమిత్యభిధీయతే.

ఔద్దాలకి చెప్పిన శ్లోకాన్నే ఉదహరిస్తూ ఈ వాదాన్నే విస్పష్టం చేస్తున్నారు వాత్స్యాయనులు. సంభోగ సమయంలో పురుషుడివల్ల స్త్రీ భగంలో గల దురద నివారణ అవుతున్నది. అభిమానంతో నిండిన సౌఖ్యం ఇది అంటే, కారణంతోపాటు, కార్యధర్మం కూడా కనిపిస్తోంది. కాబట్టే అదే అభిమానిక సుఖం ఇంతవరకూ చెప్పింది ఔద్దాలకి సిద్ధాంతం.

32. సాతత్యాద్యువతిరారంభాత్ప్రభృతి
భావమధిగచ్ఛతి, పురుషః
పునరంత ఏవ.

ఇక బాభ్రవ్యుడి మతం - స్త్రీ పురుషలిద్దరూ స్ఖలన సుఖం పొందుతూ ఉన్నారు రతి ప్రారంభమైన క్షణం నుంచీ కాంత పురుషుడి చేత తెంపు లేకుండా రమింపబడుతూ, చిల్లుపడితే కొంచెం కొంచెం నీరు కారినట్లుగా కొద్దికొద్దిగా రతి జలం విడుస్తూ ఉంటుందనే విషయం అనుభవ సిద్ధ మైంది అందుచేత రతి మొదలైనప్పటినుండీ మగువ అభిమానిక సుఖ రూపమైన భావాన్ని పొందుతూ పురుషుడిలాగా స్ఖలన సుఖాన్ని సయితం అనుభవిస్తోంది. మరి, పురుషుడు మాత్రం స్ఖలనం జరిగే సమయంలోనే ఈ అభిమానిక సుఖ భావాన్ని పొందుతూ ఉన్నాడు.

33. ఏత దుపపన్నతరం.

ఇలా చెబుతున్న బాభ్రవ్యుడి సిద్ధాంతం, ఔద్దాలకి అభిప్రాయం కంటే సహేతుకంగా, కనిపిస్తోంది కాబట్టి, ఇదే సమంజసంగా ఉన్నట్టు తోస్తుంది. అయినప్పటికీ ఇక్కడ కూడా ఒక సంశయం ఉత్పన్నం

అవుతోంది, అదేమిటి అంటే - స్ఖలన సుఖం అనేవాంట్లో స్త్రీ పురుషులిద్దరికీ సామ్యం కనిపిస్తున్నది కాబట్టి తొమ్మిది రకాల రతులు ప్రాప్తించినా, స్ఖలన సమయంలో స్త్రీ పురుషులకు భేదం ఏర్పడుతోంది. అందుచేత, కాలంవల్ల కలిగే నవ రతాలూ సంభవించడంలేదు.

34. న హ్యానత్యాం భావప్రాప్తౌ
గర్భసంభవ ఇతి బాభ్రవీయాః

బాభ్రవ్యుడు ఇంకా ఇలా అంటున్నాడు - స్త్రీ యోని ఒక కారణం లాంటిది. దాన్ని కదిలిస్తే చాలు, తేనె తుట్టెను కదిలిస్తే తేనెటీగలు లేచినట్లు, అది చెమ్మగిల్లుతూ ఉంటుంది. అలా రతి జలం ఊరి, స్ఖలన సుఖం పొంది సంతుష్టురాలైన స్త్రీ గర్భం ధరిస్తోంది. ఈ గర్భధారణ లక్షణాలను గురించి ఆయుర్వేదాచార్యుడు చరకుడు ఇలా చెప్పాడు -

గర్భిణి స్త్రీ మాటిమాటికీ ఉమ్మి వేస్తూ ఉంటుంది. కాళ్ళు, చేతులు బరువెక్కుతాయి. ఏదో సంతోషం ఎక్కువగా పొందుతూ ఉంటుంది. అయితే, మనస్సు మాత్రం ఏదో గుబులుగా ఉంటుంది రతి చేస్తున్నప్పుడు ఇక చాలు అనిపిస్తుంది. యోనిలోపలికి వీర్యాన్ని గ్రహిస్తుంది. ఇవి గర్భ లక్షణాలు. ఇక, తృప్తి అంటే భావం అని అర్థం. పురుషుడు రేతస్సు విడిచినప్పుడు మాత్రమే ఆ భావ ప్రాప్తి కలుగుతుంది. స్త్రీ కూడా రజస్సు (శోణి) విడుస్తుంది కాని శుక్రాన్ని విడువదని కొందరంటారు ఇందుకు పెద్దల మాటలుకూడా ప్రమాణాలుగా చూపిస్తారు —
"కామాగ్ని పరితప్త చిత్తులైన స్త్రీ పురుషుల భగలింగాల రాపిడివల్ల, అరణి దండాల రాపిడివల్ల అగ్ని పుట్టినట్లుగా, శుక్ల శోణితాలు ఉద్భవిస్తాయి"—

కాని, మళ్ళీ ఇక్కడొక ప్రశ్న - స్త్రీ విడిచేది శుక్లం కాకపోతే గర్భం ఎలా ధరిస్తున్నది ? పురుషుడితో కలియడంవల్ల స్త్రీ గర్భం ధరిస్తున్నది కదా ! అలాగే స్త్రీతో కలిస్తే కూడా స్త్రీ గర్భం ధరించాలి ! దీనికి ప్రమాణం ఆయుర్వేద గ్రంథం 'సుశ్రుతం'లో కనిపిస్తుంది. "ఒక స్త్రీ, మరో స్త్రీతో సంభోగం జరిపితే ఇద్దరూ విడిచిన శుక్లంవల్ల ఎముకలు లేని పిండం పుడుతుంది"— అని సుశ్రుతాచార్యులంటున్నారు. అందుచేత, ఇటు రసం — అటు ధాతువు — ఈ రెండివల్ల ఉత్పన్నమైన అసృగ్ధాతువే ఒకానొక అవస్థలో ఆర్తవంగా మారుతుంది. శుక్ల ధాతువు మాత్రం మజ్జధాతువువల్ల ఉద్భవిస్తుంది

ఒకప్పుడు పాంచాల దేశంలోని పంచనద క్షేత్రంలో ఒకనాడు మహర్షులందరూ సమావిష్టులైనారట సంఘ పాలన, కృషి, గోరక్షణ, ఆరోగ్యాది విషయాలు ఆలోచించి ఒక్కొక్క విషయాన్ని నిర్వహించడానికి ఒక్కొక్కరు అధ్యక్షులుగా ఏర్పడినారట. మహర్షులలో భరద్వాజుడు ఆరోగ్య విషయం నిర్వాహణకు పూనుకొన్నాడు. సంఘ హితార్థంకోసం స్వర్లోకం నుంచి ఆయుర్వేదాన్ని తీసుకొని వచ్చాడు. ఈ విషయం ఐతరేయ బ్రాహ్మణంలో చెప్పబడింది బ్రహ్మదేవుడు ఈ ఆయుర్వేదాన్ని మొదటి ప్రజాపతికి చెప్పాడు. అతను దేవ వైద్యులైన అశ్వనీ దేవతలకు, వారు ఇంద్రుడికి, అతను భరద్వాజుడికి ఆ భరద్వాజుడు ఆత్రేయ పునర్వసుడికి అతను అగ్నివేశ, భేలజ, తూకర్ణ, పరాశర, హారీత క్షారపాణులనే ఆరుగురికి బోధించాడు. ఆ విధంగా ఆయుర్వేదం లోకంలో ఒకరినుంచి ఒకరికి సంక్రమించి ప్రచారమైంది. అగ్నివేశుడే మొదట ఆయుర్వేదానికి సంబంధించిన తంత్రాన్ని నిర్మించాడు, దాన్నే చరకుడు సంస్కరించి వెలయించాడు. ఈ విషయం చరక సంహిత తెల్పుతూ ఉంది. ఆత్రేయ ఋషియే హరితుడు సంహితగా రచించినట్లు హరీత సంహిత పేర్కొంటున్నది. కాశీరాజు దివోదాసుడనబడే

పూజ్యుడైన ధన్వంతరి మహర్షిని, నౌపధేవన, వైతరణ, ఔరభ్ర, పౌష్కలావత, కరవీర్య, గోపుర రక్షిత, సుశ్రుతాదులు ఆశ్రయించి ప్రజాహిత హేతువైన ఆయుర్వేదాన్ని ఉపదేశించమని కోరినారట. అతను చెప్పిన తంత్రాన్నే అనుసరించి సుశ్రుతుడు తన పేర సంహిత రచించినట్లు సుశ్రుత సంహిత విశదం చేస్తున్నది (ధన్వంతరి పౌత్రుడు దివోదాసు అని విష్ణుపురాణం) పైన చెప్పిన ఆర్ష గ్రంథాలను చూచి తాను అష్టాంగ హృదయం నిర్మించినట్లు వాగ్భటుడు చెపుతున్నాడు.

సంభోగంలో సంతృప్తి - అసంతృప్తి

ఆయుర్వేదోత్పత్తిని గురించి బ్రహ్మ, విష్ణు, వైవర్త పురాణాదులు పేర్కొంటున్నాయి. ఏమైనప్పటికీ దీనికి మూలపురుషులు, ఆత్రేయులు, అగ్నివేశుడు అనే వాదం అధిక ప్రచారంలో వుంది ధన్వంతరి కృతమగు లక్ష శ్లోకాలతో కూడిన ఆయుర్వేదంలో - ఆరవది అయిన గదాతంత్రాన్ని తొలుత ఆత్రేయుడు అభ్యసించి పిమ్మట అగ్నివేశునికి ఉపదేశించినట్లు 'భావప్రకాశిక' తెలుపుతుండ దాన్ని బట్టి ధన్వంతరే ఆయుర్వేదానికి మూలకర్త అన్న అభిప్రాయం సుశ్రుత మతంవల్ల బలపడుతున్నది. ఇలా భిన్నాభిప్రాయాలున్నప్పటికీ, ఔషధ సంప్రదాయానికి అధికంగా ఆత్రేయ పునర్వసున్నూ శస్త్ర సంప్రదాయానికి ఎక్కువగా ధన్వంతరిన్నీ ప్రధాన ఉపదేష్టలని తోస్తూవుంది ఇంతవరకూ ధన్వంతరి అనేది బిరుద నామమో, ఋషి నామధేయమో ఇదమిత్థంగా చెప్పడానికి వీలు కాకుండా వుంది. సంస్కృతి వాఙ్మయ చరిత్రకారులు సయితం ఈ అభిప్రాయాన్నే వ్యక్తం చేస్తున్నారు. ఏమైనా ఈ ఆయుర్వేద విజ్ఞానం భారతదేశంలో అత్యంత ప్రాచీనమైనదీ, ప్రామాణికమైనదీను.

చరకుడు రచించిన 'చరక సంహిత' పాణిని అష్టాధ్యాయికి పూర్వపుది. దీని తరువాతనే 'హరీత, సుశ్రుత సంహితలు పుట్టాయి. అష్టాంగ హృదయకర్త అయిన వాగ్భటాచార్యుడు క్రీ. పూ. రెండవ శతాబ్దం లోనివాడు.

వాత్స్యాయనులు చరక, సుశ్రుతాలను గురించి ప్రస్తావించడంచేత, ఆయుర్వేదాచార్లను గురించి, ఆయుర్వేదాన్ని గురించి ఈ వివరణ ఇవ్వ వలసి వచ్చింది. మన ప్రాచీన మహర్షులు నిర్మించిన శాస్త్రాలన్నీ ఇంతే. కామశాస్త్రం కేవలం కామానికి మాత్రమే సంబంధించినది కాదు. దీనికి, ఆయుర్వేదానికి సంబంధం వున్నది. అలాగే ఆయుర్వేదానికి జ్యోతిశ్శాస్త్రం తోనూ సంబంధం వుంది. వాటికి ఛందో శాస్త్రంతో సంబంధం వుంది. ఈ విధంగా ప్రాచీన శాస్త్రాలన్నీ ఒకదానితో ఒకటి ముడిపెట్టి, అన్నిటా పాండిత్యం సంపాదించినవాడే ఆయా శాస్త్రాలకు పరమ ప్రామాణికుడుగా పరిగణింపబడుతూ వచ్చాడు.

35. అత్రాపి తావేవ ఆశంకా
పరిహారౌ భూయః

సరే, ఇప్పుడు బాభ్రవ్యుడి సిద్ధాంతంలో కూడా ఔద్దాలకి వాదంలో ఉత్పన్నమైన ప్రశ్న, సమాధానాలే తిరిగి ఉత్పన్నమవుతూ ఉన్నాయి 'ఆరంభంనుంచీ......' ఈ మొదలైన సంశయాలూ, వాటికి పరిహారాలు సంభవిస్తున్నాయి అయితే, అనురాగం ఉంది కాబట్టి, పురుషుడిలా భావ ప్రాప్తి, అసూయ ఉంది కాబట్టి మొదటినుంచీ భావప్రాప్తి పొందక పోవడాన్ని సమాధానంగా చెప్పడానికి వీలులేదు. యోనిలో పుట్టే కండూతిని ఎక్కువసేపు వదల్చుకోడం స్త్రీకి ఇష్టం కాబట్టి ఎక్కువసేపు రతి సాగించలేని శీఘ్రవేగుడైన పురుషుడిపై స్త్రీకి ద్వేషం లేదా అయిష్టత కలగడం సహజం ఎక్కువ సేపు రతి ఇష్టమున్న.

స్త్రీకి భావప్రాప్తి ఉన్నప్పటికీ కండూతి తీరడంలేదు కనుక ఎక్కువసేపు భావ ప్రాప్తి వుండడానికి కూడా స్త్రీ ఇష్టపడు తున్నది అందువల్లనే శీఘ్రవేగుని విషయంలో స్త్రీవిరక్తి, అయిష్టత చూపు తున్నది దీనికి కారణం స్త్రీలకు ఎక్కువ సేపు భావప్రాప్తి లేకపోవడమే. సాధారణంగా స్త్రీ లందరూ ఎక్కువసేపు రతి సాగించి, ఎక్కువసేపు భావప్రాప్తి కలిగించే పురుషులనే కోరుతూ వుంటారు. పురుషులకన్నా స్త్రీలకు కామం ఎనిమిది రెట్లు ఎక్కువ అని ఇదివరకే చెప్పడం జరిగింది కదా! అలాంటప్పుడు ఇక కాంతలు పురుషునివల్ల తృప్తిపడేది ఎప్పుడు? విస్పృష్టి సుఖం వున్నా స్త్రీలకు తృప్తి కలగడం లేదు. ఇలా మళ్ళీ సంశ యాలు ప్రశ్నలూ, ఉదయిస్తున్నాయి.

36. తత్రైతత్స్యాత్ సాతత్యేన
రసప్రాప్తావారంభకాలే మధ్యస్థ
చిత్తతా, నాతిసహిష్ణుతా చ,
తతః క్రమేణాధికో రాగయోగః
శరీరే నిరపేక్షత్వం, అంతే చ
విరామాభీప్సేత్యేతదను పపన్నమితి.

సంభోగం ప్రారంభించే సమయంలో చిత్తం ఒక మోస్తరుగా వుంటుంది అప్పుడే స్త్రీ నఖక్షతాదులు ఎక్కువగా సహించలేదు. అయితే తరువాత క్రమ క్రమంగా అనురాగం పొంది గిచ్చుళ్ళకూ, రక్కుళ్ళకూ బాగా తట్టుకుంటుంది మైమరచి పోతుంది సంభోగం చాలించే సమయంలో, ఇక రతి చాలిస్తే బాగుండునని అనుకుంటుంది. దీన్ని బట్టి చూస్తే స్త్రీకి రతి ఆరంభం నుంచీ భావప్రాప్తి కలుగుతున్న

దనడానికి వీలులేదు. అలా కలుగుతున్నట్లయితే, పైన చెప్పిన క్రమం అసంభవం.

37. తచ్చ న

ఇలా చెప్పడం సరిగాలేదు. ఈ క్రమం అసంభవం ఎలా అవుతుంది ? ఈ క్రింది సూత్రం చూడండి.

38. సామాన్యేపి భ్రాంతి సంస్కారే
కులాల చక్రస్య భ్రమకర స్య
వాభ్రాన్తావేవ వర్తమానస్య,
ప్రారంభే మందవేగతా, తతశ్చక్రమేణ
పూరణం వేగస్యేత్యుపపద్యతే.

ఇక్కడ 'భ్రమరకం' అందే కొయ్యతో తయారుచేసే బొంగరం. ఇది పిల్లలు ఆడుకునే ఆట వస్తువు. పొడుగాటి త్రాడుతో దీన్ని చుట్టి విసురుతారు పిల్లలు. అప్పుడా బొంగిరం గిర్రున తిరగటం మొదలుపెడుతుంది. అలాగే కుమ్మరి తన కుమ్మరి సానను కొంతసేపు త్రిప్పి వదిలి పెడతాడు ఇలా బొంగరానికిగానీ కుమ్మరి సానకుగానీ తిరగడం అనే గుణం మొదట్లోనే సామాన్యంగా కలిగి వున్నప్పటికీ, అవి అలా తిరుగుతూనే ఆరంభంలో కొద్ది వేగంతో ఉండి క్రమక్రమంగా వేగాన్ని పుంజుకుంటాయి అదేవిధంగా స్త్రీలు, పురుషులు మొదట తాకడం, కౌగిలించుకోడం, ముద్దుపెట్టుకోడం, గిచ్చడం, నొక్కడం, కొరకడం మొదలయిన చేష్టలు చేయడంవల్ల సామాన్యమైన స్ఖలన సుఖాన్ని పొందుతారు. సంభోగారంభంలో అతి వేగం వుండదు అది మృదువుగా వుండి, ఒక మోస్తరు ఉత్సాహంతో ఉంటారు. అందుచేతనే నఖక్షత, దంత క్షతాలను అంతగా పట్టుకోలేరు కాని తరువాత సంభోగం వేగంగా సాగిస్తున్నప్పుడు

క్రమ క్రమంగా గాఢమైన రతివల్ల సుఖం పొందుతూ ఎక్కువ ఉత్సాహంతో పురుషుడు ఏం చేస్తున్నా, ఎలాంటి చేష్టలు చేస్తున్నా కిమ్మనకుండా సహిస్తూ మైమరచి ఉంటారు.

39. ధాతుక్షయాచ్చ విరామా భీప్సేతి.

అయితే, విరామం లేకుండా స్త్రీకి భావప్రాప్తి కలుగుతుందని అంటున్నారుగదా! అలాంటప్పుడు మళ్ళీ రతి విరమించాలనే కోరిక ఎందుకు కలగాలి? అంటే, దానికి సమాధానం, సంభోగం చేయాలని బుద్ధి పుట్టిన వెంటనే శుక్ల ధాతువు తన స్థానం నుండి జారి, తాను స్రవించే నాడుల గుండా బయలుదేరి, సంభోగం ప్రారంభించినప్పటి నుంచీ కొద్ది కొద్దిగా స్రవిస్తూ చివరకు పూర్తిగా ఆ ధాతువు క్షీణిస్తుంది. అప్పుడు ఇక సంభోగం చేయాలనిపించదు. విరమించాలనిస్తే అనిపిస్తుంది

40. తస్మాదనాపేక్ష ఇతి.

అందువల్ల పైన చెప్పిన బాభ్రవ్యుని వాదంలో ఆక్షేపణ ఎంత మాత్రం లేదు

41. సురతాంతే సుఖం పుంసాం,
స్త్రీణాం తు సతతం సుఖం,
ధాతుక్షయనిమిత్తా చ విరామేచ్ఛోప
జాయతే.

ఈ సూత్రాన్ని బాభ్రవ్యుడు వ్రాసిన శ్లోకాన్ని చూపి విస్పష్టం చేస్తున్నారు వాత్స్యాయనులు. పురుషులకు స్ఖలన సమయంలో మాత్రమే సుఖం కలుగుతుంది. స్త్రీలకు అలా కాదు రతి ప్రారంభం నుంచీ, రతి

పూర్తయ్యే వరకు వారు తెంపులేని సుఖం అనుభవిస్తున్నారు. ధాతువు ఎప్పుడైతే పూర్తిగా క్షయమవుతుందో అప్పుడు స్త్రీకి రతినుంచి విరమించాలని బుద్ధి పుడుతుంది ఇది బాభ్రవ్యుల మతం.

42. తస్మాత్పురుషవదేవ యోషితో౽పి
రసవ్యక్తిర్ద్రష్టవ్యా.

ఇలా ఔద్దాలకి సిద్ధాంతాన్ని, బాభ్రవ్యుని మతాన్ని వివరించి ఇక, తన సిద్ధాంతాన్ని చెపుతున్నారు వాత్స్యాయనులు

పైన వివరించిన వాదాలనుబట్టి పురుషుడికి లాగానే స్త్రీకి కూడా స్ఖలన సుఖం వుంది

43. కథం హి సమానాయా మేవా
కృతావేకార్థమభిప్రపన్న యోః
కార్యవైలక్షణ్యం ?

అయితే, స్త్రీ పురుషుల ఆకారంలో భేదం లేదు. మరి, భోజనాది విషయాల్లో వలెకాకుండా, ఒక్క రతి విషయంలో మాత్రమే ఒకే విధంగా ప్రవర్తిస్తున్నప్పుడు ఫలితంలో తేడా ఎందుకు వస్తున్నది ?

44. స్యాదుపాయవైలక్షణ్యాదభి
మానవైలక్షణ్యాచ్చ.

ఎందుకంటారా ? వినండి – ఉపాయంలోనూ, అభిమానంలోనూ స్త్రీ పురుషులకు తేడా వుంది అందుచేత ఫలితంలోనూ కూడా వ్యత్యాసం వుంటున్నది.

45. కథం ?

46. ఉపాయవైలక్షణ్యం తు
సర్గాత్కర్తాహి పురుషః అధికరణం యువతిః

అదెలా సరిపోతుంది? — స్త్రీ పురుషుల మధ్య ఉపాయ భేదం వున్నట్లు ఎంతగా నిరూపించినప్పటికీ, ఆ వ్యత్యాసం అనేది స్త్రీ పురుషులు కలిసిచేసే పనికి మాత్రం వ్యతిరేకం కాదు స్త్రీ పురుషుల మధ్య ఉపాయ భేదం అనేది ఈనాటికి కాదు. సృష్ట్యాదినుంచీ వస్తున్నదే పురుషుడు కర్త. స్త్రీ ఆధారం. వీరిపవురూ అలా సృష్టించబడ్డారు.

47. అన్యథా హి కర్తా క్రియాం
ప్రతి పద్యతః అన్యథా చాధారః

ఇలా చెప్పకపోతే మరో ఇబ్బంది కూడా వుంది. అదేమిటీ అంటే, కర్త ఎప్పుడూ క్రియనే చేస్తూ వుంటుంది. ఆధారమేమో కర్తచేసే క్రియనే పొందుతూ వుంటుంది. అందుచేతనే కర్త సాధనం (పురుషాంగం) పొడుగ్గాను, ఆధారం సాధనం (మదన గృహం) లోతుగాను వుంటున్నది. అంటే ఒకటి లోపల ఇముడ్చుకోదగినదిగాను, మరొకటి ఇముడ్చుకునేది గాను వుంటున్నది. ఆ విధంగా క్రియలో సయితం తేడా అంగీకరించక తప్పదు. ఏం చేస్తాం? సృష్టిలోనే వచ్చిన భేదం ఇది!

48. తస్మాచ్చోపాయ వైలక్షణ్యాత్,
సర్గాదభిమాన వైలక్షణ్యమపి భవతి.

అందేత ఉపాయ భేదం వల్ల ఇంతకుముందు చెప్పిన అభిమాన భేదమే కాకుండా కార్యభేదం కూడా సంభవిస్తున్నది.

49. అభియోక్తాహమితి పురుషః
అనురజ్యతే, అభియుక్తాహమనే
నేతి యువతిరితి వాత్స్యాయనః

ఈమెతో నేను సంభోగిస్తున్నాను - అనుకుంటూ పురుషుడు స్త్రీని అభిమానిస్తూ సుఖం సంతోషాలు పొందుతూ ఉన్నాడు. స్త్రీ కూడా నేను

ఇతని చేత రమింపబడుతున్నాను - అనుకుంటూ అభిమాన పూర్వకమైన సుఖ సంతోషాలు అనుభవిస్తూ వుంది. అందువల్ల అభిమానంతోనూ, అనురాగంతోనూ సంభోగంలో మునిగి వున్న స్త్రీ పురుషులు కాలాన్ని బట్టే, స్వరూపాన్ని బట్టే సరిసమానమైన భావాన్ని పొందుతున్నారే తప్ప క్రియాభేదంవల్ల సుఖ భేదం పొందడంలేదు. కాబట్టి తేడా అనేది స్త్రీ పురుషుల అభిమానాలలో మాత్రమే కనిపిస్తోంది. కార్యంలో ఏ మాత్రం భేదంలేదు. ఈ అభిప్రాయాన్నే ధ్రువీకరిస్తూ శాస్త్రకారుడు వాత్స్యాయనుడు తన సిద్ధాంతాన్ని వ్యక్తం చేశాడు. ఇక్కడ కార్యం అంటే సుఖం అని అర్థం చేసుకోవాలి.

రతి సుఖం అంటే ... !

అందరివాదాలూ పరిశీలించి తుదకు తన సిద్ధాంతాన్ని వాత్స్యాయనులు ప్రతిపాదించినప్పటికీ, ఇక్కడ కూడా ఒక సందేహం ఉత్పన్నమవుతూ ఉంది.

50. తత్రైతత్స్యాదుపాయ వైలక్షణ్యా
వదేవ హికార్య వైలక్షణ్య
మపి కస్మాన్న స్యాదితి.

అదేమిటి అంటే - స్త్రీ పురుషుల రతి క్రీడకు సంబంధించిన పనిలో తేడా ఉన్నప్పుడు వారిద్దరూ పొందే సుఖ సంతోషాలలో మాత్రం తేడా ఎందుకు ఉండదూ ?

51. తచ్చ న.

రతి క్రీడలవల్లనే సుఖ సంతోషాలు ఉత్పన్నమవుతున్నప్పుడు, ఆ సుఖ సంతోషాల్లో తేడా ఉందని ఎలా చెప్పుతాం ? కాబట్టి ఒకరు రతి చేసే

వాడు, మరొకరు రతి చేయబడేవారు – ఈ విధంగా రతి క్రియలోనే భేదం ఉందని తెలుతోంది

52. హేతు మదుపాయవైలక్షణ్యం.

స్త్రీ పురుషుల రతి వ్యాపారంలో వున్నటువంటి తేడా సహేతుకంగానే కనిపిస్తోంది. కనుక, వ్యాపారంలోనే భేదంకాని, సుఖ సంతోషాల్లో భేదం లేనే లేదు

53. తత్ర కర్త్రాధారయోర్భిన్న లక్షణత్వాత్.

ఇలా ఉపాయ భేదం ఏర్పడడానికి కర్త, ఆధారం వేర్వేరు లక్షణాలు కలిగి ఉండడమే కారణం.

54. అహేతుమత్కార్యవైలక్షణ్య మన్యాయ్యం స్యాత్.

సుఖ సంతోషాలు స్త్రీ పురుషుల సంభోగ వ్యాపారంవల్ల పుట్టినవే అని చెప్పినా, కారణం వుంది కాబట్టి, ఈ వ్యాపారంలో తేడా ఉందని చెప్పారు కారణం అనేది లేకుండా స్త్రీ పురుషుల సుఖ సంతోషాల్లో తేడా ఉందని చెప్పడం తెలివి తక్కువే అవుతుంది

55. ఆకృతే రభేదాత్ ఇతి.

ఇంతకుముందు చెప్పిన యుక్తినే ఇక్కడ జ్ఞప్తికి తెస్తున్నాడు వాత్స్యాయనుడు ఒకే విధమైన లక్షణాలు కలిగి వున్న మానవజాతిలో, స్త్రీ పురుషులు ఒకరిపై ఒకరు అపేక్షతో చేసే పని ఏదైనా, కాలంవల్ల, స్వరూపంవల్ల ఒకే విధమైన – అంటే సమానమైన సుఖ సంతోషాలనే కలుగజేస్తూ ఉన్నాయి.

56. తత్రైస్త్రీ తత్స్యాత్, సంహత్య కారకై
రేకోఽర్థోఽభి నిర్వర్త్యతే,
పృథక్ పృథక్ స్వార్థ సాధకా
పునర్నిమౌ, తదయుక్తమితి.

పై విషయాన్ని ఇంకా ఇలా చెప్పవచ్చు. దేవదత్తుడు పొయ్యిలో కట్టెలుపెట్టి, పాత్రయందు అన్నం వండుతున్నాడు - అనే వాక్యం ఉన్నదనకోండి. ఇందులో దేవదత్తుడు కర్త, పొయ్యి కట్టెలు సాధనాలు (కరణాలు) పాత్ర ఆధారం ఈ విధంగా కర్త, కరణం, ఆధారం - అనే కారకాలు కలిసి అన్నం తయారుచెయ్యడం అనే కార్యం సాధించడం జరగుతోంది అలాగే తమ సుఖ సంతోషాలనే కార్యం నెరవేర్చుకోడానికి స్త్రీ పురుషులు సంసిద్ధు లవుతారు అందులో స్త్రీ ఆధారంగా ఉండి, పురుషుడు సంభోగం చెయ్యాలనే పనిని ఆపేక్షించి, ఆ పనివల్ల కలిగిన సంతానం ద్వారా సుఖ సంతోషాలనే స్వప్రయోజనాన్ని సాధించుకుంటు న్నది అలాగే పురుషుడు కూడా తాను కర్తగా ఉండి, స్త్రీని సంభో గించడం అనే వ్యాపారం అభిలషించి, తద్వారా లభించిన సంతానంవల్ల సుఖ సంతోషాలనే స్వప్రయోజనాన్ని సాధించుకుంటున్నాడు కాబట్టి కొన్ని కారకాలు ఏకమై, ఒకే విధమైన పనిని సాధిస్తాయి కాని, వేర్వేరు కార్యాలు ఎప్పుడూ సాధించవు స్త్రీ పురుషులనే కారకాలు స్త్రీ సుఖం, పురుష సుఖం అనే వేర్వేరు కార్యాలు ఎలా సాధిస్తున్నాయో, అలాగే సమాన ఆకారాలు కలిగి ఉన్నా కాలంచేత, స్వరూపంచేత భేదంలేని కార్య రూపమైన సుఖసంతోషాలను స్త్రీ పురుషులు పొందుతున్నారని తాత్పర్యం.

57. తచ్చ న.

ఇది అయుక్తంకానే కాదు, యుక్తమే!

58. యుగపద నేకార్థ సిద్ధి
రపి దృశ్యతే, యథా మేష యో
రభిఘాతే కపిత్థయో ర్భేదే
మల్లయోర్యుద్ధ ఇతి.

ఒకేసారి అనేక కార్యాలు సిద్ధించడం కూడా లోకంలో చూస్తూ ఉన్నాము. ఎలాగంటారా? వినండి - రెండు పొట్టేళ్ళు ఒకదానితో ఒకటి ఢీ కొన్నప్పుడు, ఒక్కమాటుగానే రెండిటికీ దెబ్బ తగలడమనే రెండు కార్యాలూ సిద్ధిస్తున్నాయి. అలాగే వెలగా_యలు రెండిని ఒకదానితో ఒకటి కొట్టినప్పుడు ఒక్కసారే రెండూ పగలడం అనే రెండు కార్యాలు సిద్ధిస్తున్నాయి అదే విధంగా మల్లయుద్ధంలో కూడా. ఇద్దరు మల్లులు తలపడినప్పుడు ఇద్దరికీ ఒక్కమాటుగా దెబ్బతగలడమనే రెండు కార్యాలు సంభవిస్తున్నాయి. అలాగే కారకాలుగా ఉంటున్న స్త్రీ పురుషులకు సమాన స్వరూప స్వభావాలు గల సుఖ, సంతోషాలు విడివిడిగా కలగ డంలో ఆశ్చర్యమేముంది? ఇక్కడ పొటేళ్ళను, వెలగా_యలను, మల్ల యోధులను ఉదాహరణలుగా చెప్పడం దేనికి అంటే, వరుసగా పశువు ల్లోనూ, అచేతనాల్లోనూ, మనుష్యుల్లోనూ కూడా ఈ న్యాయం ప్రాప్తిస్తున్న దని స్పష్టం చేయడానికే.

59. న తత్ర కారక భేద ఇతి చేత్?

మరి పొట్టేళ్ళు మున్నగువాటిని కార్యాలుగా చెప్పినప్పుడు, అవి రెండూ కర్తలే కాబట్టి కారక భేదం లేదంటారా?—అని ప్రశ్న.

60. ఇహాపి న వస్తుభేద ఇతి.

కాని, స్త్రీ పురుషుల్లో కూడా నిజానికి కారక భేదం లేనేలేదు. స్త్రీ పురుషులనే ఇరువురు కర్తలు కలిసి, ఒకే కార్యాన్ని సాధిస్తున్నారు. ఇక

ఒకరు కరణమూ, మరొకరు అధికరణమూ అనే తేడా కేవలం వ్యవహారం కోసమే బుద్ధితో కల్పించబడింది

61. ఉపాయవైలక్షణ్యాం తు సర్గాదితి
తదభిహితం పురస్తాత్.

ఈ విధంగా స్త్రీ పురుషులకు ఉపాయ భేదం అనేది సృష్టిలోనే ఉన్నదన్న విషయాన్ని చక్కగా స్పష్టం చేశారన్న మాట. ఇక కర్త ఆధారము అనే లక్షణాలు కలవాటికే ఆ విధంగా ఉంటుందని ముందు ముందు నిరూపిస్తున్నారు శాస్త్రకారులు.

62. తేనోభయోరపి సదృశీ
సుఖ ప్రతిపత్తిరితి.

ఇలా ఒకర్ని కర్తగానూ, మరొకర్ని ఆధారంగానూ చెప్పడం వల్లనే స్త్రీ పురుషులిరువురికి కాల స్వరూపాలచేత సమానమైన సుఖ సంతోషాలు కలుగుతూ ఉన్నాయి. అలా కాకపోతే స్త్రీ పురుషుల అనురాగ జ్వరం, లేదా కామజ్వరం ఎలా శాంతిస్తుంది? ఒకానొక గొప్ప ఆనందానుభూతి కలిగింది కాబట్టే, స్త్రీ పురుషుల భగలింగాలను ఆనందేంద్రియాలని వర్ణించారు విజ్ఞులు.

63. జాతే రభేదాద్దంపత్యోః సదృశం
సుఖమిష్యతే, తస్మాత్తథోపచర్యా
స్త్రీ ఒయథాగ్రే ప్రాప్నుయాద్రతిం.

పైన చెప్పిన విషయాన్నే సూత్రకారులు శ్లోకంలో సారాంశంగా పేర్కొంటున్నారు. రతి సుఖం అనే విషయాన్ని మాత్రమే అభిలషిస్తున్న స్త్రీ పురుషులిద్దరికీ కూడా జాతి భేదం లేదు కాబట్టి, సుఖసంతోషాలు సమానంగానే కలుగుతూ ఉన్నాయి. అంచేత స్త్రీ ఎలా చేస్తే ముందుగా

రతి సుఖం పొందుతుందో, అలా ఉపచరించాలి పురుషుడు అంటే, స్త్రీ పురుషుల్లో జాతి భేదాన్ని బట్టి స్త్రీకి కలిగే తీవ్ర తీవ్రతమనే సుఖమూ, భగం ద్రవించడం, స్రవించడంవల్ల కలిగే సుఖమూ స్త్రీకి ముందుగా కలిగేలా పురుషుడు సంభోగం జరపాలన్నమాట. ఇక స్ఖలనసుఖం అంటారా?—అది మాత్రం పురుషుడిలాగే స్త్రీకి కూడా రతి అంత్య కాలంలో సంభవిస్తుంది దీన్నే పెద్దలు ఇలా చెప్పారు దురదతీరడంవల్ల ఎడతెరిపి లేకుండా యోని స్రవించడం వల్లా స్త్రీకి రెండు రకాల సుఖం కలుగుతోంది ఇహ స్ఖలనంలో కూడా కేవలం భగం చెమ్మగిల్లడం వల్ల క్లిన్నత్వం అనే సుఖమూ, మథించడంవల్ల విసృష్టి అనే సుఖమూ కలుగుతూ ఉన్నాయి. ఈ రెండు రకాల స్ఖలన సుఖాలుకూడా స్త్రీలకు మధ్య రతిలో మాత్రమే ప్రాప్తిస్తాయి ఇహ రతి పూర్తి కాబోయే తరుణంలో పురుషుడిలాగే స్త్రీకి కూడా స్ఖలనం జరుగుతూ ఉంది"—

సంభోగం చివరి కాలంలో స్త్రీ పురుషులిద్దరికీ ఒక్కసారిగా స్ఖలనం జరిగితే, ఆ సంభోగం శ్రేష్ఠమైనదని అంటారు. అలాకాకుండా, ముందుగా పురుషుడికి వీర్యం స్ఖలనం అయితే వెంటనే మోహనం వాలి పోతుంది. ఎక్కువమంది పురుషుల్లో ఇలాగే జరుగుతూ ఉంటుంది. పురుషుడి లింగం దుర్బలమై, వాలిపోయిన తరువాత స్త్రీ భావప్రాప్తి పొందలేదు. అంచేత విషమరతుల్లో స్త్రీని మొదట ముద్దులతో, ఆలింగనాలతో, ఇంకా అలాంటి కామోద్రేకం కలిగించే ఇతర శృంగార చేష్టలతో ఉపచరిస్తే, ఆమెకు త్వరగా భావప్రాప్తి కలుగుతుంది. అలా భావప్రాప్తి పొంది, తృప్తిపడేలా స్త్రీని ఉపచరించాలి పురుషుడు. ఆమెలో అలాంటి ఉత్సాహం, ఉద్రేకం, భావప్రాప్తి పొందే అవకాశం కలిగిందని గ్రహించగానే పురుషుడు రతిలో వేగాన్ని అనుసరించాలి ఆ విధంగా ఆమెకూ, తనకూ కూడా భావప్రాప్తి పొందేలా చూడాలి.

64. సదృశత్వస్య సిద్ధత్వాత్,
కాలయోగీన్యపిసభావతో
పి కాలతః ప్రమాణవదేవ
నవరతాని.

ఇంతకూ సారాంశం ఏమిటి అంటే,

రతిలో భావప్రాప్తి ఎప్పుడు, ఎలా?

కాలాన్ని బట్టి, భావాన్ని బట్టి కూడా స్త్రీ పురుషులకు సామ్యం వుంది. కాబట్టి కాల సంబంధమైన రతిలో కూడా తొమ్మిది రకాలుగా రతులు వున్నట్టు తేలింది.

65. రసో, రతిః, ప్రీతి, ర్భావో,
రాగో, వేగః, సమాప్తి రితి రతి
పర్యాయాః సంప్రయోగో
రతం రహః, శయనం మేహనం
ఇతి సురతపర్యాయాః

రసం, రతి, ప్రీతి, భావం, రాగం, వేగం సమాప్తి- ఈ పదాలన్నీ గతికి పర్యాయ పదాలు. అంటే అన్నింటికి రతి అనే అర్థం. ఇది భావానికి అంటే అనురాగానికి సంబంధించిన విషయం. ఇక సంప్రయోగం, రహస్సు, శయనం, మేహనం - ఈ పదాలన్నీ సురత క్రీడకు పర్యాయ పదాలు - అంటే సంభోగం అనే అర్థం ఈ శాస్త్రంలో ఆయా పదాలను ఆయా అర్థాలలో ప్రయోగిస్తారన్న మాట.

66\. ప్రమాణకాలభావజానాం
సంప్రయోగాణాం ఏకైకస్య
నవ విధత్వాత్తేషాం వ్యతికరే
సురత సంఖ్యా న శక్యతే కర్తు
మతి బహుత్వాత్.

స్త్రీ పురుషుల అంగ ప్రమాణాలను బట్టి, స్ఖలన కాలాన్ని బట్టి, జరిగే సంప్రయోగాల్లో ఒక్కొక్క రకానికి తొమ్మిది రకాలు ఏర్పాతాయి. ఆ విధంగా మొత్తం ఇరవై ఏడు రకాలు. ఆ రకాలు కూడా రెండు రకాలు. ఒకటి శుద్ధరతం, రెండు సంకీర్ణ రతం. శుద్ధరతాన్ని గురించి చెప్పడం సాధ్యంకాదు కాబట్టి కేవలం సంకీర్ణ రతాన్ని గురించే శాస్త్ర కారులు చెపుతున్నారు పైన చెప్పిన ఇరవై ఏడు సురతాలకూ వ్యతిరేకం కలిగినప్పుడు రతాల సంఖ్యను గురించి చెప్పడం విస్తారం కావడం చేత చాలా కష్టం.

67\. తేషు తర్కాద్యుపచరాన్
ప్రయోజయేదితి వాత్స్యాయనః.

ఇలా అనేక రకాలుగా విభేదిస్తున్న సంకీర్ణ రతాల్లో ఉపచారాలనే వాటిని ఊహించుకుని ప్రయోగించాలని వాత్స్యాయనుల అభిప్రాయం.

68\. ప్రథమరతే చండవేగతా,
శీఘ్రము కాలతా చ పురుషస్య
తద్విపరీత ముత్తరేషు,
యోషితః పునరే తదేవ విపరీత
మాధాతుక్షయాత్.

సామాన్యంగా మొదటిసారి రతిలో పురుషుడికి ఉత్సాహం, ఉద్రేకం, అధికంగా వుంటుంది. త్వరగా వీర్య స్ఖలనం జరుగుతూ వుంటుంది. రెండవసారి సంభోగంలో ఉత్సాహం, ఉద్రేకంగా వుండి వీర్య స్ఖలనం ఆలస్యంగా జరుగుతూ వుంటుంది. అయితే, స్త్రీలకు మాత్రం మొదటి సంభోగంలో ఉత్సాహం, ఉద్రేకం తక్కువగా వుండి, ఆలస్యంగా భావప్రాప్తి కలుగుతూ వుంటుంది రెండో రతంలో ఉత్సాహం, ఉద్రేకం ఎక్కువగా వుండి, త్వరలో స్ఖలనం జరుగుతుంది. ఇలా ధాతువు (వీర్యం) క్షీణించేదాకా స్త్రీ పురుషుల ఉత్సాహ, నిరుత్సాహాలు, శీఘ్ర స్ఖలనాలు సంభవిస్తూ వుంటాయని తెలుసుకోవాలి.

69. ప్రాక్చ స్త్రీధాతుక్షయాత్పురుష
ధాతుక్షయ ఇతి ప్రాయోవాదః

స్త్రీకంటే ముందుగా పురుషుడికి వీర్యం స్ఖలనం అవుతుందనే మాట అంత సరియైంది కాదు. అంటే యుక్తి యుక్తమైంది కాదన్న మాట.

70. మృదుత్వాదుపమృదుత్వాన్ని
సర్గాచ్చైవ యోషితః,
ప్రాప్నువంత్యాశు తాః ప్రీతి
మిత్యాచార్యా వ్యవస్థితాః

పురుషులలో వలెనే స్త్రీలలో కూడా శీఘ్ర వేగ, మధ్య వేగ, చిర వేగ అనే రకాలు ఇంతకుముందే చెప్పబడినవి. ఆ స్త్రీలు ఎవరో ఇక్కడ చెపుతున్నారు. మగువలు సహజంగా మృదు స్వభావం కలవారు చుంబనాదుల చేత ఉప మృగ్యమానలు. అందుచేతనున్నూ, సహజంగా స్వభావం చేత

నున్నా శీఘ్రంగా పీతిని పొందుతున్నారని శాస్త్రకారులు చెప్పనే చెప్పారు.

71. ఏతావదేవ యుక్తానాం,
వ్యాఖ్యాతం సాంప్రయోగికం,
మందానామవబోధార్థం,
విస్తరోఽతః ప్రవక్ష్యతే,
ఇతి ప్రమాణ, కాల, భావేభ్యో
రతావస్థాపనం నామ షష్ఠం
ప్రకరణం.

ఈ విధంగా బుద్ధి శాలుర కోసం రతావస్థాపనంతో మాత్రమే సాంప్రయోగికాన్ని గురించి సంక్షిప్తంగా చెప్పారు శాస్త్రకారులు వాత్స్యాయనులు. ఇక మందబుద్ధులు సులభంగా తెలుసుకోడం కోసం విస్తరించి చెప్పబోతున్నారు. ప్రమాణ, కాల, భావాలను అనుసరించి, రతిని స్థాపించడం అనే ఆరో ప్రకరణం ఇది

72. అభ్యాసా దభిమానాశ్చ, తథా
సంప్రత్యయాదపి, విషయేభ్యశ్చ
తంత్రజ్ఞాః ప్రీతి మాహుశ్చతు
ర్విధాం.

కామశాస్త్రజ్ఞులు ప్రీతి అనేది నాలుగు రకాలని చెపుతున్నారు. అది అభ్యాసం, అభిమానం సంప్రత్యయం విషయాలు అనే నాలుగు విధాలుగా లభిస్తుంది.

73. శబ్దాదిభ్యో బహిర్భూతా, యా
కర్మాభ్యాసలక్షణా, ప్రీతి

స్నాఽ భ్యాసికీ జ్ఞేయా, మృగ
యాదిషు కర్మసు.

వేట మున్నగు పనులు చేస్తున్నప్పుడు సంగీతం లాంటి శబ్దాల మూలంగా వెలువడే కర్మాభ్యాసం, లక్షణంగా వున్న ప్రీతిని అభ్యాసికీ ప్రీతి అంటారు.

74. అనభ్యస్తేష్వపి పురా, కర్మ
స్వవిషయాత్మికా, సంకల్పాజ్జాయతే
ప్రీతిర్యా సా స్యాదాభిమానికీ.

ఇంతకు ముందు అభ్యసించినా, అభ్యసించకపోయినా మనస్సులో పుట్టిన సంకల్పంవల్ల విషయాత్మకమైన ప్రీతి, కర్మయందైనా పుడితే, దాన్నే అభిమానిక ప్రీతి అంటారు.

75. ప్రకృతేర్యా తృతీయాస్యాః
స్త్రియాశ్చైవోపరిష్టికే, తేషు తేషు
చ విజ్ఞేయా, చుంబనాదిషు
కర్మసు.

ఈ అభిమానిక ప్రీతి అనేది ఈ శాస్త్రంలో ఎలా సంభవిస్తుందో ఇక్కడ చెపుతున్నారు. నపుంసకుడికీ, ముఖ చాపల్యం గల స్త్రీకి ఔపరిష్టిక రతి వల్ల, ఇంకా చుంబనం, ఆలింగనం మొదలైన కర్మలవల్ల కలిగే ప్రీతిని అభిమానిక ప్రీతి అంటారు.

76. నాన్యోఽయ మితి యత్రస్యా ధన్యస్మిన్
ప్రీతి కారణే, తంత్రజ్ఞైః కథ్యతే
సాఽపి ప్రీతి స్సంప్రత్యయాత్మికా.

ఏ స్త్రీ అయినా ఏ పురుషుడితో గానీ, ఏ పురుషుడైనా ఏ స్త్రీతో గానీ, సంభోగిస్తూ, తమ చిత్తంలో వున్న మరో పురుషునిగానీ, మరో స్త్రీని గానీ భావించుకుంటూ అతనే ఇతను అని గానీ, ఆమెయే ఈమె అని గానీ ఆరోపించుకుని ప్రీతిని పొందడాన్ని సంప్రత్యయం అంటారు.

77. ప్రత్యక్షా లోకతస్సిద్ధా, యా
ప్రీతిర్విషయాత్మికా, ప్రధాన ఫల
వత్త్వాత్సా, తదర్థాశ్చేతరా అపి.

లోకంలో ప్రత్యక్షంగా లభ్యమయ్యే శబ్దాది విషయ స్వరూపమైన ప్రీతి ప్రధాన ఫలం కాబట్టి, దాన్నే విషయ ప్రీతి అన్నారు ఇంకా ఇతర రకాల ప్రీతులన్నీ కూడా దీనికి అంగప్రాయములైనవి.

78. ప్రీతీరేతాః పరామృశ్య శాస్త్రత
శ్శాస్త్ర లక్షణాః యో యథా
వర్తతే భావస్తం తథైవ

ప్రయోజయేత్.
ఇతి శ్రీ వాత్స్యాయనీయే, కామసూత్రే,
సాంప్రయోగికే, ద్వితీయేఽధికరణే,
ప్రమాణ భావకాలేభ్యో, రతావస్థాపనం,
ప్రీతివిశేషా ఇతి ప్రథమోధ్యాయః

శాస్త్రాన్ని అనుసరించి ఈ ప్రీతి విశేషాలను విచారణ చేసి, ఎవరి భావం ఏ ప్రీతి ఆశిస్తుందో ఆ భావాన్ని అనుసరించాలని చెపుతున్నారు శాస్త్రకారులు.

ఇది వాత్స్యాయన ముని విరచిత కామ సూత్రాల్లోని సాంప్రయోగిక అధికరణంలో ప్రమాణకాల భావాల వల్ల రతావస్థాపనం చెయ్యడం ప్రీతి విశేషాలు అనే మొదటి అధ్యాయం.

ద్వితీయాధ్యాయం

ఆలింగన విచారం :

రతి స్థాపనం, రతిలో భేదాలు, ప్రీతి, సంతుష్టి, భావప్రాప్తి మొదలైన విషయాలు క్రిందటి అధ్యాయంలో విపులంగా చెప్పారు వాత్స్యాయనులు. ఇక ఈ అధ్యాయంలో రతికి అంగభూతమైన సంప్రయోగాన్ని గురించి చెప్పబోతూ వున్నారు.

1. సంప్రయోగాంగం చతుష్షష్టి రిత్యా
చక్షతే చతుఃషష్టి ప్రకరణత్వాత్.

సంప్రయోగం అంటే సంయోగం. దీనికి అంగభూతమైన మరో చతుష్షష్టి వుంది. అది అరవై నాలుగు ప్రకరణాలతో వున్నందున దాన్ని చతుష్షష్టి అన్నారు. ఈ చతుష్షష్టికి అంగిభూతమైనది కూడా చతుష్షష్టి అనే ప్రాచీన ఆచార్యులు పేర్కొన్నారు. దాన్ని గురించే ఇక్కడ చెప్పడం జరుగుతూ వుంది

2. శాస్త్రమే వేదం చతుష్షష్టి రిత్యా
చార్యవాదః.

అసలు సంప్రయోగానికి అంగభూతమైన ఉపాయ శాస్త్రం ఒకటి వుంది. దానికి తంత్రా వాపకమని కూడా పేరు. ఈ తంత్రావాపకం అరవై నాలుగు సంఖ్య కలది కాబట్టి దీన్ని చతుష్షష్టి అంటున్నారని వాత్స్యాయనుల వాదం.

3. కళానాం చతుష్షష్టిత్వా
త్తాసాం చ సంప్రయోగాంగ

భూతత్వాత్కళా సమూహో వా
చతుష్షష్టి రితి.

అంతే కాకుండా, అసలు కళలనేవి అరవై నాలుగు. (చతుష్షష్టి) ఆ కళల సమూహమే సంప్రయోగానికి అంగం.. అంచేత ఆ కళలకు సంబంధించి సంగ్రహంగా చెప్పిన స్వరూపాన్నే చతుష్షష్టి అని కూడా అనవచ్చు.

4. ఋచాం దశతయీనాం చ
సంజ్ఞితత్వా దిహాఽపి తదర్థ
సంబంధాత్ పంచాల సంబంధాచ్చ
బహ్వ్రుచై రేషా పూజాఽర్థం
సంజ్ఞా ప్రవర్తితే త్యేకే.

ఆలింగనం, చుంబనం, దంతక్షతం, నఖక్షతం, సీత్కారం, పాడి ఘాతం, సందశనం, ఉపసృతం, ఉపసృప్తం, వరాయితం — ఈ పది అంగాలతో ఋగ్వేదంలో ఋక్కులున్నాయి. వాటికి చతుష్షష్టి అనే సంజ్ఞ వుంది. ఇక్కడ కూడా దాంతో సంబంధం వుంది కనుక, పంచాలుడనే మహర్షి ఋగ్వేదంలో ఈ చతుష్షష్టిని గురించి అనేక ఋక్కులతో చెప్పాడు కనుకా, పాంచాల దేశీయుడైన బాభ్రవ్యుడు సాంప్రయోగం అనే తన గ్రంథంలో ఈ చతుష్షష్టిని గురించి వివరించాడు కనుకా, పాంచాల ఋషికీ, ఈ బాభ్రవ్యుడికి గోత్ర సంబంధం వుంది కనుకా, గౌరవంకోసం ఈ సంజ్ఞ ఏర్పడిందని కొందరి అభిప్రాయం.

5. ఆలింగన, చుంబన, నఖచ్ఛేద్య,
దశనచ్ఛేద్య, సంవేశన, సీత్కృత,
పురుషాయి, తౌపరిష్టికానామష్టానా

మష్టధా వికల్పభేదా దష్టావష్టకా
శ్చతుష్షష్టి రితి బాభ్రవీయాః.

అయితే, బాభ్రవీయుని శిష్యులు ఈ చతుష్షష్టి అనేదాన్ని ఒక విధంగా సమర్థిస్తున్నారు. ఆలింగనం అంటే కౌగలించుకోడం, చుంబనం అంటే ముద్దు పెట్టుకోడం, నఖచ్ఛేద్యం అంటే గోళ్ళతో గిచ్చడం లేదా బిన్నగా రక్కడం, దశనచ్ఛేద్యం అంటే పళ్ళతో కొరకడం, సంవేశనం అంటే శత్తరపాటుతో పడుకోవడం, సీత్కృతం అంటే చలిగా వున్నప్పుడు వణికినట్లుగా రతి సమయంలో రకరకాలుగా ధ్వని చేయడం, పురుషాయితం అంటే ఉపరతి. (ఇంకా చెప్పాలంటే స్త్రీ పురుషుడిపై పడుకుని, పురుషుడిలా రతిక్రియ సలపడం). ఔపరిష్టం అంటే నోట్లో నోరు పెట్టడం — ఈ ఎనిమిది రకాల పనులూ ఒక్కొక్కటి ఎనిమిది విధాలుగా వున్నాయి ఆ విధంగా ఎనిమిది ఎనిమిదులు అరవైనాలుగు. అందువల్ల వీటికి చతుష్షష్టి అనే పేరు వచ్చిందని బాభ్రవ్యుని అనుచరులు చెబుతున్నారు.

6. వికల్పవర్గాణాం అష్టానాం న్యూనాధికత్వ
దర్శనాత్ ప్రహణన, విరుత, పురుషోప
సృప్త, చిత్రరతాదీనామన్యేషామపి
వర్గాణాం ఇహ ప్రవేశనాత్ ప్రాయో
వాదో ఒయం, యథా సప్తపర్ణో వృక్షః,
పంచవర్ణోబలిరితి వాత్స్యాయనః

పైన చెప్పిన బాభ్రవీయుల అభిప్రాయంతో వాత్స్యాయనుడు ఏకీభవించడంలేదు. ఆలింగనం మొదలైన ఎనిమిది క్రియలూ బాభ్రవీయులు చెప్పినట్లుగా ఒక్కొక్కటి ఎనిమిది రకాలు కావడం లేదు.

ఆలింగనంలో అనేక రకాలున్నాయి. పురుషాయితంలో అన్ని భేదాలు లేవు. చాలా తక్కువ. ఇలా హెచ్చు, తగ్గు భేదాలు ఉండడం వల్లా, ప్రహణనం, విరుతం, పురుషోపస్పృప్తం, చిత్ర రతం మొదలైన ఇతర రకాలు కూడా వీటిలో చేరడంవల్లా ఈ చతుష్షష్టి అనే పేరు అనుకో కుండా సామాన్యంగా వచ్చిందేకాని, అర్థవంతమైనది కాదని వాత్స్యా యనులు స్పష్టం చేస్తున్నారు. ఇందుకు ఉదాహరణలు కూడా చెప్పారు ఈ శాస్త్రకారులు. ఒక చెట్టును 'సప్తవర్ణి' అని (ఏడాకులు కలది) అన్నంతో చేసే బలికర్మను 'పంచవర్ణ' అని (అయిదు రంగులు కలది) పిలవడం లాంటిదే ఇది కూడా. అంటే ఇక్కడ చెట్టుకు ఏడాకులూ, అన్నానికి అయిదు రంగులూ లేకపోయినా ఈ పేర్లు వచ్చాయి. అలాగే చతుష్షష్టి అనే పేరు సామాన్యంగా వచ్చిందేకాని, అర్థవంతమైంది కాదం టారు వాత్స్యాయనులు.

కౌగలింతలు, కౌగలింతలు ... పులకింతలు

7. అతతానసమాగతయోః ప్రీతిలింగ
ద్యోతనార్థం ఆలింగనచతుష్టయం,
స్పృష్టకం, విద్ధకం, ఉద్ఘృష్టకం,
పీడితకమితి.

పాంచాలికి చతుష్షష్టి కళలను గురించి చెపుతున్నారు. ఇక్కడ ఆలింగనం గురించి విచారణ చేస్తున్నారు.

ప్రేమికులు మొదట చేయవలసిన పని ముద్దు పెట్టుకోవడంకాదు. మొదట కౌగలించుకోవాలి. ఆ తరువాత ముద్దు పెట్టుకోవాలి. అంతకు ముందు ఆలింగన సుఖం ఎరుగని ప్రేమికులకు కౌగలించుకోవాలనే కుతూ హలం కలుగుతుంది. అలాంటి ఉత్సుకత ఉన్న స్త్రీ, పురుషులు తమ

ప్రేమను సూచించకోడానికై ఒకరినొకరు కౌగలించుకుంటారు. ఈ ఆలింగనం నాలుగు రకాలుగా వుంటున్నది.

1. స్పృష్టకం — అంటే ఒకరినొకరు స్పృశించడం
2. విద్ధకం — అంటే ఒకరి నొకరు గట్టిగా నొక్కుకోడం.
3. ఉద్ఘృష్టము — అంటే ఒకరినొకరు గట్టిగా రాచుకోడం.
4. పీడితకం — అంటే ఒకనొకరు గాఢంగా ఒత్తుకోడం.

8. సర్వత్ర సంజ్ఞాఽర్థేనైవ
కర్మాతిదేశః.

ఈ శాస్త్రంలో అన్ని చోట్లా అర్థాన్ని బట్టే పేర్లను నిర్ణయించారు. అంటే వాటి పేర్లే, ఆయా పనులను సూచిస్తాయన్న మాట.

9. సంముఖాగతాయాం ప్రయోజ్యాయాం
అన్యాపదేశేన గచ్ఛతో గాత్రేణ
గాత్రస్య స్పర్శనం స్పృష్టకమ్.

స్త్రీ, తనకు ఎదురుగా వస్తున్నప్పుడు. పురుషుడు ఏదో పనిమీద పోతున్నట్లు ఆమె ప్రక్క గుండా వెడుతూ, తన శరీరాన్ని ఆమె శరీరానికి తాకేలా చెయ్యాలి. దీన్నే స్పృష్టకం అంటారు ఇలా చెయ్యడంవల్ల స్త్రీ, పురుషులిద్దరికి శరీరాలు అంటుకొని పులకింతలు పుడతాయి. ప్రేమ అంకురించి, వృద్ధి పొందడానికి ఇది హేతువవుతుంది

10. ప్రయోజ్యం నాయికా స్థిత ముపవిష్టం
వా విజనే కించిద్గృహ్ణతీ
పయోధరేణ విధ్యేన్నాయకోఽపి
తామవపీడ్య గృహ్ణీయాదితి
విద్ధకం.

ఎవరూ లేని ప్రదేశంలో ప్రేమికుడు నిలువ బడి ఉన్నప్పుడు గాని, కూచుని ఉన్నప్పుడు గాని ప్రేయసి, అతని దగ్గర ఏదో వస్తువును అందు

కునే దానిలా అతన్ని సమీపించి, అతన్ని తన పాలిండ్లతో కుమ్మాలి. అప్పుడు ప్రియుడు కూడా ప్రేయసిని గట్టిగా నొక్కాలి. దీన్నే విద్ధకం అంటారు. ఈ చర్యవల్ల మరికొంత కామోద్రేకం కలుగుతుంది.

11. తదుభయ మనతి ప్రవృత్త
సంభాషణయోః.

పైన చెప్పిన ఈ రెండు రకాల కౌగిలింతలు, అంతకు ముందు అంతగా పరిచయం లేని స్త్రీ, పురుషులు ఉపయోగించుకునేవి. మొదటిది పురుషుడు ప్రయోగించేది, రెండోది స్త్రీ ప్రయోగించేదీను. అంతకుముందే బాగా పరిచయం వుండి, మాటలు కలిపిన ప్రేమికులకు ఈ రకమైన ఆలింగనాలు ప్రయోగించడం కుదరదు.

12. తమసి జనసంబాధే విజనే వాఽథ
శనకై ర్గచ్ఛతో ర్నాతి హ్రస్వ
కాల ముద్ఘర్షణం, పరస్పరస్య
గాత్రాణా ముద్ఘృష్టకమ్.

జన సమూహంలో ఇలాంటి పనులు చేసినా ఎవరూ అనుమానించరు. అలాగే జనశూన్యమైన ప్రదేశంలోనూ ఎలాంటి ఇబ్బందీ వుండదు అంచేత ప్రేయసీ ప్రియులు కలిసి నెమ్మది నెమ్మదిగా నడుస్తూ, ఒకరి శరీరం ఒకరి శరీరానికి అనేకసార్లు రాచుకునేలా ప్రవర్తించడాన్ని ఉద్ఘర్షణం అంటారు ప్రేయసిని ప్రియుడూ, ప్రియుణ్ణి ప్రేయసీ ఒకరిశరీరాన్ని ఒకరు గట్టిగా రాచుకోవడాన్ని ఉద్ఘృష్టకం అంటారు.

13. తదేవ కుడ్యసందంశేన
స్తంభసందంశేన వాస్ఫుటక
మవపీడయేదితి పీడితకమ్.

పైన చెప్పిన ఉద్ఘృష్టకి ఆలింగనాన్నే మరో విధంగా కూడా చేయ వచ్చు. స్త్రీని ఒక గోడకు గానీ లేదా స్తంభానికి గానీ ఆనించి, పై విధంగా

చేయడాన్ని స్ఫుటకం అంటారు. అదే పని ఇంకా గాఢంగా నొక్కి చేస్తే పీడితకం అంటారు.

14. తదుభయ మవగత పరస్పరాకారయోః.

ఈ రెండు రకాల ఆలింగనాలు స్త్రీ పురుషులు ఒకళ్ళ విషయం ఒకరికి బాగా తెలిసిన తరువాత నిర్భయంగా, నిస్సంకోచంగా ఆచరించేవి.

15. లతావేష్టితకం, వృక్షాధిరూఢకం,
తిలతండులకం, క్షీరనీరకమితి
చత్వారి సంప్రయోగకాలే.

ఇంకా నాలుగు రకాల కౌగిలింతలున్నాయి. అవి. 1) లతా వేష్టితకం 2) వృక్షాధి రూఢకం 3) తిలతండులకం 4) క్షీరనీరకం.

ఈ నాలుగు రకాల ఆలింగనాలూ స్త్రీ పురుషులు సంభోగ సమయంలో ఆచరించేవి. మొదటి రెండూ స్త్రీ ఉపయోగిస్తుంది. తక్కిన రెండూ ఇద్దరూ ప్రయోగించవచ్చు.

16. లతేవ శాలమావేష్టయంతీ
చుంబనార్థం ముఖమవనమయే,
దుద్ధృత్య మందసీత్కృతా
తమాశ్రితా వా కించిద్రామణీయకం,
పశ్యేత్తల్లతా వేష్టితకమ్.

ఈ నాలుగు ఆలింగనాల్లో మొదటిదైన లతా వేష్టితకాన్ని గురించి ఇక్కడ చెపుతున్నారు. తీగలు చెట్టుకు చుట్టుకున్నట్లుగా, స్త్రీ పురుషుడికి ఎదురుగా వుండి అతన్ని తన బాహు లతలతో చుట్టివేయాలి. అతని ముఖాన్ని ముద్దాడవలెనన్న కుతూహలంతో, పైకి ఎగబ్రాకుతూ, తన

ముఖం పైకెత్తి, అతని ముఖాన్ని క్రిందికి వంచి, మెల్ల మెల్లగా సీత్కారం చేస్తూ (ఇస్, ఇస్ అని ధ్వని చేస్తూ) అతన్ని గాఢంగా రొమ్ములకు హత్తుకుని, అందాన్ని త్రాగుతున్నట్లుగా అతని ముఖంలోకి తదేకంగా చూస్తూ వుండడాన్ని లతావేష్టితకం అంటారు

17. చరణేన చరణమాక్రమ్య
ద్వితీయ చరణే నోరుదేశ మాక్ర
మంతీ, వేష్టయంతీ వా తత్ప్రష్ఠ
సక్తైక బాహుర్ద్వితీయే నాంస
మవనమయంతీ ఈ షన్మంద
సీత్కృతకూజితా చుంబనార్థ మే
వాధిరోఢు మిచ్ఛేదితి వృక్షాధి
రూఢకమ్.

ప్రేయసి తన కాలితో ప్రియుని కాలు నొక్కి పట్టి, రెండో కాలు అతని తొడ మీదిగా నడుమును చుట్టిగానీ, కమ్ముకుని గానీ నిలిచి వుండి, ఒక బాహువును అతని వీపు వైపుగా చుట్టి కౌగలించుకోవాలి. రెండో బాహువుతో ప్రియుడి మెడ వంచుతూ కొద్ది కొద్దిగా సీత్కారంచేస్తూ ముద్దు పెట్టుకోడానికై చెట్టు ఎక్కినట్లుగా ప్రియునిపైకి ఎక్కడానికి ప్రయత్నిస్తే దాన్ని వృక్షాధిరూఢకం అంటారు.

18. తదుభయం స్థితకర్మ.

పైన చెప్పిన రెండు రకాల ఆలింగనాలూ స్త్రీ పురుషులు ఒకరిపై ఒకరికి ప్రేమానురాగాలు బాగా వృద్ధి పొందడానికై నిలుచుండి చేసేవి.

19. శయనగతా వేవ ఊరు వ్యత్యాసం
భుజ వ్యత్యాసం సం చ స సంఘర్ష
మివ ఘనం సస్వజేతే త త్తిల
తండులకమ్.

స్త్రీ పురుషులు ఒకరికొకరు ఎదురుగా శయ్యపై ఒత్తిగిలి పడుండి, ఒకరి తొడతో ఒకరి తొడనూ, ఒకరి బాహువుతో ఒకరి బాహువునూ గట్టిగా కౌగలించుకొని వుండడాన్ని తిల తండులకం అంటారు.

20. రాగాంధా వన పేక్షితాత్యయే
పరస్పర మను విశత ఇవ ఉత్సంగ
గతాయా ముభిముఖోపవిష్టాయాం
శయనే వేతి క్షీర జలకమ్.

అధికమైన రాగానురాగాలతో వళ్ళు తెలియకుండా, ఎముకలు విరుగుతాయోమోనని కూడా ఆలోచించకుండా తన తొడ మీద గానీ, ఎదురుగా గాని కూచుని వున్నప్పుడైనా, పడుకుని ఉన్నప్పుడైనా స్త్రీ పురుషులు ఒకరి నొకరు కౌగలించుకోవాన్ని క్షీర జలకం అంటారు. ఈ కౌగిలింత పాలు, నీళ్ళు కలిసి నట్లుంటుంది.

21. తదు భయంరాగ కాలే.

పైన చెప్పిన ఈ రెండు ఆలింగనాలూ

పురుషుడి అంగం స్తంభించి, బిర్ర బిగిసి రతికి సింసిద్ధమై వున్నప్పుడు, స్త్రీ మర్మావయం ద్రవించి సంభోగం కోరుతూ ఉన్నప్పుడు, రతి ప్రారంభించడానికి ముందు చేసే ఆలింగనాలు.

22. ఇత్యుపగూహన పయోగా
బాభ్ర వీయాః

ఈ కౌగలింతలు బాభ్రవీయులు చెప్పినవి.

23. సువర్ణ నాభస్య త్వధిక మే కాంగోప
గూహన చతుష్టయమ్.

ఇవి కాకుండా సువర్ణ నాభుడు మరికొన్ని కౌగలింతలు చెప్పాడు. అది ఒక అవయవంతో మాత్రమే చేసే ఆలింగనాలు. అవి అదనంగా చెప్పినవన్నమాట.

24. తత్రోరు సందేశే నైక మూరు మూరు
ద్వయం వా సర్వప్రాణం పీడయే
ది త్యూ రూపగూహనమ్.

పురుషుడు తన రెండు తొడలతోనూ, స్త్రీ ఒక తొడను గానీ లేదా రెండు తొడలను గానీ తన శక్తి కొలదీ గట్టిగా బిగించి నొక్కితే దాన్ని ఊరూప గూహనం అంటారు.

25. జఘనేవ జఘన మవ పీడ్య
ప్రకీర్య మాణకేశ హస్తానఖ
దశన, ప్రహణన, చుంబన
ప్రయోజనాయ తదపరి లంఘయే
త్త జ్ఞ ఘనోప గూహనమ్.

ఈ గూహనం అనేవి రెండు విధాలుగా వుంది. స్త్రీ పురుషులు ఒకరి కొకరు ఎదురుగా శయ్యపై ఒత్తిగిలి పరుండి నప్పుడు స్త్రీ, పురుషుడి మర్మాంగాన్ని పట్టుకుని తన భగానికి తాకించుకుంటూ వుండడం ఒక రకం. ఇలా భగ లింగాలు తాకే ప్రసక్తి ఉన్నా, లేకున్నా స్త్రీ, పురుషుడి బొడ్డు క్రింది భాగాన్ని తన తొడలతో గట్టిగా బిగించి పట్టుకుని, సంతోషాతి రేకంలో కేశాలు ముడివీడి పోయిన సంగతి కూడా తెలుసుకోకుండా, నఖక్షతాల కోసం, దంతా క్షతాల కోసం, ప్రణయ తాడనాల కోసం పురుషుడిపై ఆరాటంతో దూకుతూ వుంటుంది. దీన్ని జఘనోప గూహనం అంటారు. ఈ రెండు రకాల ఉప గూహనాలతోనూ స్త్రీ యోని, మహా

మంజులం మనోజ్ఞమై శోభిస్తుంది. ఈ సమయంలో కాంత తన మదన మందిరాన్ని దాచకుండా స్వేచ్ఛగా, విప్పార్చి ఉంచితే ఇంకా బాగుం టుంది.

26. స్తనా భ్యా మురః ప్రవిశ్య
తత్రైవ భార మారోపయే
దితి స్తనా లింగనమ్.

పురుషుడు కూచుని వున్నా, లేక ఒత్తిగిలి పడుకుని వున్నా స్త్రీ అతనివైపు తిరిగి, తన వెన్ను వెనక్కి విరిచి, తన చన్నులతో అతని రొమ్మును అదుముతూ అతని కౌగిట్లో వాలిపోయి, అతని వక్షస్థలంపై తన వక్షోజాల భారాన్ని మోపితే, దాన్ని స్తనాలింగనం అంటారు. మరోరకంగా చెప్పాలంటే ఇది చన్నులతో కౌగలించుకోవటం అన్న మాట.

27. ముఖే ముఖ మాసజ్యాక్షిణీ
అక్ష్ణోర్లలాటేన లలాట
మా హన్యాత్సాలాలాటికా.

ముఖంలో ముఖం పెట్టి, కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి, ఫాలభాగాన్ని ఫాలభాగంపై మోపడాన్ని లాలాటికం అంటారు. స్త్రీ పురుషులు ఒకరి ముఖ సౌందర్యాన్ని ఒకరు త్రాగుతూ ఉన్నట్టుంటుంది ఇది.

28. సంవాహన మప్యుపగూహన
ప్రకార మిత్యేకే మన్యంతే
సం స్పర్శత్వాత్

ఇది ఒకరకమైన సంవాహన క్రియ స్త్రీ పురుషుల అవయవా లన్నీ - చర్మం, కండరాలు, మాంసం, ఎముకలు ఇవన్నీ రాచుకుంటు న్నప్పుడు, కాళ్ళు మొదలైనవి పిసుకుతున్నప్పుడు, ఒక విధమైన సుఖం, హాయి కలుగుతాయి. ఇది స్పర్శ సుఖం.

29. పృథక్కాలత్వా ద్భిన్న ప్రయోజనత్వా
దసాధారణత్వా న్నేతి వాత్స్య
యనః

అధికమైన స్పర్శ సుఖం కోసం పై సంవాహన క్రియను గురించి కొందరు చెపుతారు. కాని, వాత్స్యాయనులు దీన్ని అంగీకరించరు. దీన్ని ఉపగూహన సమయంలో కాకుండా, వేరే సమయాల్లో ఉపయోగించా లంటారాయన దీని ప్రయోజనం కూడా వేరే అని చెపుతారు. అందేత ఈ సంవాహన క్రియ ఉపగూహనంలో చేరదని ఆయన మతం. ఈ ఉపగూహనం అనేది ఎప్పుడైనా సరే, స్త్రీ పురుషుల్లో ఎవరు ప్రయో గించినా, ఇద్దరికీ సుఖం కలుగుతుంది. మరి సంవాహనం అలా కాదు. పురుషుడు చేస్తే స్త్రీకి, స్త్రీ చేస్తే పురుషునికి మాత్రమే సుఖం కలుగు తుంది. అందేతనే దీన్ని అసాధారణం అన్నారు వాత్స్యాయనులు.

30. పృచ్ఛతాం, శృణ్వతాం వాపి,
తథా కథ యతా మపి, ఉప
గూహ విధిం కృత్స్నం, రి రంసా
జాయతే నృణామ్.

ఈ రకరకాల కౌగలింతలను గురించి తెలుసుకోవాలని అడుగుతూ వుంటారు చాలామంది. కొందరు వాటిని గురించి చెపుతూ వుంటారు పలువురు ప్రక్కనే వుండి ఆసక్తితో వింటూ ఉంటారు. ఇలా అడిగే వాళ్ళకు, చెప్పేవాళ్ళకూ, వినే వాళ్ళకూ - అందరికీ కూడా సంభోగం

చేయాలన్న కోరిక పుడుతుంది. అలాంటప్పుడు సంభోగ సమయంలో వీటిని ఆచరిస్తూ వుండే స్త్రీ పురుషులకు రతి చెయ్యాలని కోరిక పుడుతుందని వేరే చెప్పాలా?

31. యో పిహ్యా శాస్త్రితాః కేచిత్
సంయోగా రాగ వర్ధనాః
ఆదరేణైవ తే ఒన్యత్ర
ప్రయోజ్యాః సాంప్రయోగికాః

ఈ శాస్త్రంలో చెప్పిన అలింగనాలే కాక మరికొన్ని రకాల కౌగలింతలు కూడా లోకంలో ఉండవచ్చు. అనుభవంలో వున్న వాటిని గురించి తెలుసుకుని, ఎవరి ఇష్టాన్ని బట్టి వారు ప్రయోగించుకోవచ్చు. అవి కూడా సాంప్రయోగికాల్లోనే చేరతాయి. అంటే అవి కూడా సంభోగానికి ప్రోత్సాహకరాలుగా వుంటాయన్నమాట.

32. శాస్త్రాణాం విష యస్తావత్
యావన్మంద రసానరాః రతిచక్రే
ప్రవృత్తేతు, నైవ శాస్త్రం నచక్రమః

శాస్త్రంలో చెప్పని వాటిని ప్రయోగించడం ధర్మమేనా?- అని ప్రశ్నించవచ్చు. తెలియని విషయాన్ని తెలియజెప్పి, మానసిక మాంద్యాన్ని తొలగించి, చురుకుదనం పుట్టించడానికే శాస్త్రం. అంతేకాని, సంభోగంలోకి దిగిన తరువాత ఈ శాస్త్రాలు, ఉపదేశాలు అవసరంలేదు. ఈ క్రమపద్ధతి అక్కర్లేదు అనుభవమే పెద్ద శాస్త్రం.

ఇతి వాత్స్యాయనీయే, కామ సూత్రే,
సాంప్ర యోగికే, ద్వితియేఽధికరణే,
అలింగన విచారో నామ ద్వితీఽ అధ్యాయః

ఇది వాత్స్యాయనముని విరచిత కామ సూత్రాలలోని సాంప్రయోగికంఅనే రెండవ అధికరణంలోఅలింగన విచారం అనే రెండవ అధ్యాయం.

తృతీయాధ్యాయం

చుంబన వికల్పం :

1. చుంబన నఖ దశనచ్ఛేద్యానామ్
పౌర్వాపర్యమస్తిరాగ యోగాత్

ముద్దు ముందా, కౌగిలింత ముందా అన్న సందేహం రావచ్చు ఎవరికైనా. ఆలింగనం తరువాతనే ముద్దు - అంటున్నారు శాస్త్రకారులు. ఇంతకు పూర్వం అధ్యాయంలో చెప్పినట్లుగానే స్త్రీని మొదట బిగియార కౌగలించుకుని తరువాత ముద్దు పెట్టుకోవాలి. అటుపిమ్మట నఖక్షతాలూ, దంతక్షతాలూను. ప్రేమానురాగం అంతకంతకూ వృద్ధిపొంది, అసలు సృష్టి కార్యాన్ని ఆరంభించడానికి అనువుగా ఇలాంటి శృంగార చేష్టలకు ఒక క్రమం చెప్పారు శాస్త్రకారులు. ప్రేమికులకు ఇంతకుముందే బాగా పరిచయం వుండి, అనురాగం అధికమై వుంటే, అప్పుడు కూడా పురుషుడు ఈ క్రమపద్ధతిని పాటించనక్కరలేదు - అని సమాధానం.

2. ప్రాక్సంయోగాదేషాం
ప్రాధాన్యేన ప్రయోగః
ప్రహణ సీత్కృత యోశ్చ
సంప్రయోగే.

ఇప్పుడిక్కడ సంభోగాన్ని లేదా సంయోగాన్ని గురించి చెపుతున్నాడు వాత్స్యాయనుడు పురుషుడు తన మర్మాంగాన్ని స్త్రీ మదన మందిరంలో ప్రవేశపెట్టడమే సంయోగం లేదా సంభోగం. ఈ పని చేయడానికి ముందు కౌగలింతలూ, ముద్దులూ ఎక్కువగా ప్రయోగిస్తే స్త్రీకి అనురాగం వృద్ధి అయి, కామోద్రేకం కలుగుతుంది. సంభోగం జరిపేటప్పుడు ప్రణయ తాడనాలూ, సీత్కృతాలూ చెయ్యాలి. ఇలా

చేయడంవల్ల కామోద్రేకంలో ఉన్న స్త్రీ పురుషుడు గట్టిగా గిచ్చినా, కొరికినా, చిన్న చిన్న దెబ్బలు కొట్టినా ఓర్చుకోగలుగుతుంది. ఆమెకు ఎలాంటి బాధ అనిపించదు. ఈ చిరుదెబ్బలకే ప్రణయ తాడనాలంటారు. వీటిని మరీ ఎక్కువగా ప్రయోగిస్తే, స్త్రీకి సీత్కారాలు కూడా ఎక్కువవు తాయి. ఇది కొందరు శాస్త్రజ్ఞులు వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయం.

3. సర్వం సర్వత్ర రాగస్యా
నపేక్షితత్వా దితి వాత్స్యాయనః

చాలాసేపు సంభోగం చేయగల పురుషుడు ప్రియురాలిని మొదట ముద్దు పెట్టుకుని, ఆటుపైన కౌగలించుకోడం లాంటి చేష్టలు చెయ్యాలని వాత్స్యాయనులు అంటారు చుంబనం, ఆలింగనం, దంతక్షతం, నఖ క్షతం, ప్రణయ తాడనం — వీటిని చుంబన పంచకం అంటారు. ఎక్కువసేపు రతి చెయ్యగల పురుషుడు ప్రధానంగానో, అప్రధానంగానో చుంబనాది పంచకాన్ని ప్రయోగించడాన్ని విధిగా కోటిరరాదు. ఇక మందవేగుడూ, మధ్యవేగుడూ — వీరిపురురూ మాత్రం వీటిని ముందు గానే ప్రయోగించాలని వాత్స్యాయనుల మతం.

4. తాని ప్రథమ రతే నాతి వ్యక్తాని
విస్రబ్ధికాయాం వికల్పేన చ
ప్రయుంజీత, తథా భూతత్వాద్రాగస్య.

అయితే, ఈ క్రింద చెప్పబోయే విశేషం మాత్రం ఉభయ పక్షాల లోనూ సమానమే. రతి ప్రారంభంలో చుంబనాదులను ఎక్కువ స్పష్టం కాకుండా ప్రయోగిస్తూ, తొందరపడకుండా, నాయిక కొంత తనకు అను కూలురాలైన తరువాత 'ఏం చేయమంటావు, ఇది కావాలా, అది కావాలా?' —అని అడిగి, ఆమె ఇష్టాయిష్టాలను అనుసరించి ముద్దులు మున్నగు

వాటిని ఎక్కువగా ప్రయోగించాలి అలా చేస్తే రతి ప్రారంభించినప్పుడు కొద్దిగా వున్న ప్రేమానురాగాలు స్త్రీలో క్రమక్రమంగా వృద్ధి పొందుతాయి.

౯. తతః పర మతి త్వరయా
విశేష వత్సముచ్చయేన
రాగ సంధు క్షణార్థమ్.

రతి ప్రారంభంలోకన్నా మధ్య కాలంలో ప్రేమానురాగాలు ఎక్కువగా వుంటాయి. మైమరుపు కలుగుతుంది. అందుచేత దానికి తగినట్లుగా తొందర తొందరగా ముద్దులూ, నఖక్షతాలూ, దంతక్షతాలూ, ప్రహణనాలూ, సీత్కృతాలూ ఎక్కువగా ప్రయోగించవలసి వుంటుంది అలా ప్రయోగించినప్పుడే ప్రేమానురాగాలు అధికమవుతాయి లేకపోతే రసం విచ్ఛిన్నం అవుతుంది. ఈ రీతిగా ప్రేయసీ ప్రియులకు ఒకరిపై ఒకరికి బాగా నమ్మకం కుదిరిన తరువాత ముద్దు ముందా, మరొకటి ముందా అనే విచారణ అక్కర్లేదు. రతి సమయంలో ఒక క్రమపద్ధతిని అనుసరించవలసిన పనీ లేదు. స్త్రీ పురుషుల ఇష్టానుసారం యథేచ్ఛగా సంభోగం సాగించవచ్చు. కొత్తగా పరిచయమైన స్త్రీని అనుకూలంగా చేసుకోడానికీ, ఆమెకు నమ్మకం పుట్టించడానికీ ఈ క్రమపద్ధతిని అనుసరించాలి అయితే, స్త్రీ బెదిరిపోయేలా చుంబనాది క్రియలన్నీ ఒకేసారి తొందరపడి ప్రయోగించరాదు

[కొందరు పురుషులు కామాంధులై స్త్రీతో మొరటుగా ప్రవర్తిస్తారు. ముద్దులు మున్నగునవి ప్రయోగించడంలోనూ, రతి సలపడంలోనూ పశువులా ప్రవర్తిస్తారు అలా చేయడంవల్ల స్త్రీ బెదిరిపోతుంది. పురుషుణ్ణి అసహ్యించుకుంటుంది. అంచేత నాగరకుడు, శాస్త్రం తెలిసినవాడు అయిన పురుషుడు సంభోగ సమయంలో స్త్రీతో చాలా సున్నితంగా, నాజూగ్గా

ప్రవర్తించాలి. అప్పుడే మగువ మహదానందం పొందుతుంది. హద్దూ - పద్దూ లేకుండా ప్రవర్తిస్తే ముద్దు ముద్దుగా వుండదు. రతి రమ్యంగా వుండదు. ఒక స్త్రీ ఎలాంటిదో, ఆమె కామవాంఛ ఎలాంటిదో, ఆమె అభి రుచులు, కోరికలూ ఎలాంటివో గ్రహించి, తదనుగుణంగా పురుషుడు రతి కార్యాన్ని నిర్వర్తించాలి.]

ముద్దాడే ప్రదేశాలు

6. లలాటాలక కపోల నయన
వక్షః స్తన ఓష్ఠాంతర్ముఖేషు
చుంబనమ్.

ఇక్కడ ముద్దుల్లో గల విశేషాలు చెబుతున్నారు ముద్దులు పెట్టుకో దగిన ప్రదేశాలు కొన్ని వున్నాయి ఆ ప్రదేశాలను బట్టే ముద్దుల్లో తేడాలు ఏర్పడుతున్నాయి. 1) నుదురు, 2) ముంగురులు, 3) బుగ్గలు, 4) కళ్ళు, 5) వక్షస్థలం, 6) చన్నులు, 7) పెదవులు, 8) నాలుక—ఈ ఎనిమిది ప్రదేశాలూ ముద్దాడే ముఖ్యమైన ప్రదేశాలని ప్రాచీన కామ శాస్త్రాచార్యులు చెప్పారు.

7. ఊరు సంధి, బాహు, నాభి
మూలేషు లాటానామ్

గజ్జలూ, చంకలూ, (బొడ్డూ) భగమూ—ఇవి కూడా ముద్దు పెట్టుకో దగిన ప్రదేశాలే అని లాట దేశస్థులైన పూర్వాచార్యుల మతం. పైన చెప్పిన ఎనిమిది, ఇవి మూడు—ఇలా మొత్తం పదకొండు చుంబన స్థానాలు. [వీటిని కళా స్థానాలని కూడా అంటారు. అంటే స్త్రీకి మదనోద్రేకం పుట్టించే ప్రదేశాలన్న మాట]

8. రాగవశాద్దేశ ప్రవృత్తేశ్చ
సన్తి తాని తాని స్థానాని,
నతు సర్వజన ప్రయోజ్యానీతి
వాత్స్యాయనః

ప్రేమానురాగాలను అనుసరించీ, దేశాచారాన్ని బట్టీ ముద్దాడే ప్రదేశాలు ఇంకా చాలా వున్నాయి. అయితే అవి అన్నీ అందరూ ప్రయోగించదగినవి కావని వాత్స్యాయనులు అంటున్నారు. లాట దేశీయులు రాగాంధులై గజ్జలు, భగము మున్నగుచోట్ల ముద్దులు పెట్టుకుంటారు. అవి అందరూ ప్రయోగించడానికి వీలైనవి కావు. మొదట చెప్పిన ఎనిమిది రకాల చుంబనాలే శిష్టులు ప్రయోగించదగినవి.

9. నిమితకం, స్ఫురితకం, ఘట్టితక
 మితి త్రీణి కన్యా చుంబనాని.

చుంబనం అంటే – రెండు పెదవులు కలిపి, తన ఇష్టమైన ప్రదేశంలో గట్టిగా ఉంచడం. ఇలా చేసినప్పుడు కొంచెం శబ్దం కూడా వస్తుంది. చుంబించే స్థాన భేదాన్ని బట్టి చుంబనాల్లో భేదాలు ఏర్పడుతున్నాయి. ముద్దు పెట్టుకునేది ముఖ్యంగా పెదవులతోనే కాబట్టి, పెదవులను ముద్దాడడంలో గల విశేషాలు చెప్తున్నారు.

ముద్దుల ఆరాటం! ముద్దరాలి ఉబలాటం!

పెదవులు రెండు కదా! — క్రింది పెదవీ, పై పెదవీ. వీటినే అధరోష్ఠం, ఉత్తరోష్ఠం అంటారు. ఈ రెండు పెదవులనూ కలపడాన్ని సంపుటకం అంటారు. ఇలా మూడు రకాల ముద్దులు ఏర్పడుతున్నాయి. వీటిల్లో కూడా క్రియా శిలాపంలో క్రింది పెదవికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం వుంది కాబట్టి, ముందుగా దాన్ని గురించి చెపుతున్నారు.

ఒక పురుషుడితో ఒక స్త్రీకి పరిచయం వుండి, మాట్లాడగలిగిందిగా వున్నా, అతనిపై ఇంకా గట్టినమ్మకం ఏర్పడలేదు కాబట్టి ఆ కొత్త స్త్రీని కన్యగానే పరిగణించవలసి వుంది. అలాంటి నాయిక విషయంలో నిమితకం, స్ఫురితకం, ఘట్టితకం — అనే మూడు రకాల ముద్దులు ప్రయోగించాలి.

10. బలాత్కారేణ నియుక్తా
ముఖమ్ ముఖ మా ధత్తే నతు
విచేష్టిత మితి నిమితకమ్.

ఆ పురుషుడుపై స్త్రీకి ఇంకా బాగా నమ్మకం ఏర్పడలేదు కాబట్టి, ఆమె సిగ్గుపడుతూ వుంటుంది. అయినా పురుషుడు ముద్దు పెట్టుకోమని ఆమెను బలవంతం చేస్తాడు. అప్పుడు స్త్రీ అతని ముఖంపై తన ముఖం పెడుతుంది. కాని సిగ్గు వల్ల ఎలాంటి చేష్ట చెయ్యదు. దీన్నే నిమితకం అంటారు. [ఇక్కడ ముఖం అంటే పెదవులనే అర్థం.]

11. వదనే ప్రవేశితం చౌష్ఠం మనాగ
పత్ర పాన్ముగ్రహీతు మిచ్ఛంతీ
స్పందయతి స్వమోష్ఠం
నోత్తర ముత్సహాతే ఇతి స్ఫురితకమ్.

పురుషుడు తన అధరోష్ఠాన్ని తన ముఖంపైకి తెచ్చినప్పుడు స్త్రీ సిగ్గుతో జంకుతూ, అతని పెదవిని గ్రహించ గోరుతూనే తన క్రింది పెదవిని కదిలిస్తుంది. పై పెదవి కదల్చడానికి ఉత్సాహపడదు. దాన్ని కూడా కదిల్చినప్పుడే స్త్రీ పురుషుడి పెదవిని గ్రహించినట్లు అవుతుంది. దీన్నే స్ఫురితకం అంటారు.

12. ఈషత్పరి గృహ్య వినిమీలిత
నయనా కరేణ చ తస్య నయనే
అవచ్ఛాదయంతీ జిహ్వాగ్రేణ
ఘట్టయతీతి ఘట్టితకమ్.

సిగ్గు ఇంకా పూర్తిగా పోని కారణంగా స్త్రీ తన రెండు పెదవులతో పురుషుడి క్రింది పెదవిని గ్రహించి, కళ్ళు మూసుకుని, తన చేతులతో

పురుషుడి కళ్ళు మూస్తుంది నాలుక కొస కదిలిస్తూ, అతని అధరోష్ఠాన్ని రాపిడి చేస్తుంది. దీన్ని ఘట్టితకం అంటారు.

కొత్తగా పరిచయమై, బాగా నమ్మకం ఏర్పడిన కన్యల విషయంలో ముద్దుపెట్టుకునే విషయాన్ని గురించి చెప్పారు. ఇక ఇప్పుడు తక్కిన స్త్రీల విషయంలో ముద్దు పెట్టుకునే విధానాలను గురించి వివరిస్తున్నారు.

13. సమం తిర్యగుద్భ్రాన్త మవ
పీడితక మితి చతుర్విధ మపరే.

స్త్రీ తన పెదవులతో పురుషుడి అధరోష్ఠాన్ని ముద్దాడడంలో నాలుగు రకాలున్నాయి మొదటిది సమచుంబనం. అంటే తనకు ఎదురుగా వున్న పురుషుడి క్రింది పెదవిని స్త్రీ ముద్దాడడం. రెండోది తిర్యక్ చుంబనం అంటే రెండు పెదవులూ ముందుకు చాచి, పురుషుడి అధరాన్ని చిగురంటా గ్రహించడం. ఇక మూడోది ఉద్భ్రాన్తం. అంటే పురుషుడి గడ్డాన్ని, శిరస్సును స్త్రీ తన రెండు చేతులతోనూ పట్టుకుని, తన పెదవులు కదిలిస్తూ చుంబించడాన్ని ఉద్భ్రాంతం అంటారు. నాలుగోది అవపీడితకం. అంటే స్త్రీ పురుషులిద్దరూ ఒకళ్ళ పెదవులు ఒకళ్ళు స్వేచ్ఛగా గ్రహించి తనివితీరా అధరామృతాన్ని ఆస్వాదించడం. ఈ అవపీడితకం మళ్ళీ రెండు రకాలు. పెదవులతో మాత్రమే అధరాన్ని గ్రహించి గట్టిగా పీడిస్తే దాన్ని శుద్ధ పీడితకం అంటారు పెదవినే కాక నాలుక కొసతో కూడా పీడిస్తే దాన్ని చూషణం అనీ, అధరపానం అనీ అంటారు.

14. అంగులి సంపుటేన పిండీకృత్య
నిర్దశన మోష్ఠపుటే నావపీడయే
దిత్యవపీడితకం పంచమ మపి కరణమ్.

అయిదోరకం ముద్దుకూడా ఒకటి వుంది స్త్రీ తన చేతి బొటన వ్రేలితోనూ, తర్జనితోనూ (చూపుడువ్రేలు) పురుషుడి అధరాన్ని పట్టుకుని,

పళ్ళు నాటుకోకుండా పెదవులతో మాత్రం గ్రహించి ముద్దాడితే, అవ పీడితకం అంటారు. ఇదే ఆయిదోరకం ముద్దు.

15. ద్యూతమ్ చాత్ర ప్రవర్తయేత్.

చేసే పనులలో గల విశేషాలను బట్టి అధరచుంబనాన్ని అయిదు విధాలుగా చెప్పారు.

ముద్దులలో పందాలు

ఇలా ముద్దుల్లో రకాలను గురించి వివరంగా చెప్పి, అవసరాన్ని బట్టి అధరచుంబనానికి సంబంధించిన జూదాన్ని గురించి కూడా చెపుతున్నారు. ఈ జూదం ప్రేమానురాగాలను పెంపొందిస్తుంది.

16. పూర్వమధర సంపాదనేన జితమిదం స్యాత్.

ప్రేయసీ ప్రియులిద్దరూ ఒకళ్ళ పెదవి ఒకళ్ళు గ్రహించాలన్న ఆరాటంతో పెనుగులాడతారు ఎవరు ముందుగా రెండోవారి పెదవిని పట్టుకోగలిగితే, వారు గెలిచినట్లు, రెండోవారు ఓడిపోయినట్లు ఇది ముద్దుల్లో జూదం అన్నమాట. ఈ జూదంలో స్త్రీ పురుషులిద్దరికీ ఇష్టంగా ఉండే పందెం చెపుతున్నారు ఇందులో కపట జూదం, నిష్కపట జూదం రెండూ ఉన్నాయి. నాయికా నాయకులు సాధారణంగా ఒకరిపై ఒకరు ప్రేమతో, పెనుగులాడుతూ ముద్దాడాలని ఆరాట పడతారు. అలా ఆరాటపడుతూ ముద్దులు పెట్టుకుంటే దాన్ని నిష్కపట జూదం అంటారు. పురుషుడు ఎలాగైనా బలవంతుడు కాబట్టి ఈ కపటంలేని జూదంలో అతడే నాయిక అధరాన్ని ముందుగా పట్టుకోగలుగుతాడు కపట ద్యూతంలో అయితే, స్త్రీయే పురుషుడి పెదవిని ముందుగా అందుకుని గెలుస్తుంది.

17. తత్ర జితా సార్ధరుదితం కరం
విధునుయాత్ప్రణుదేద్దశే
త్పరివర్తయే ద్బలాదాహృతా

వివదేత పునరప్యస్తు పణమితి
బ్రూయాత్, తత్రాపి జితా ద్విగుణ
మాయస్యేత్.

ఈ జూదంలో ఓడిపోయిన వారు గెలిచిన వారిపై కలహానికి దిగు తారు ఈ చుంబన కలహం స్త్రీ పురుషుల మధ్య అనురాగాన్ని బాగా వృద్ధి పొందిస్తుంది. జూదంలో స్త్రీ ఓడిపోతే, తన అధరానికి నొప్పి పుట్టిందని దొంగ ఏడుపులు ఏడుస్తూ చేతులు వణికించాలి. ప్రియుణ్ణి చూడు నిన్ను ఏం చేస్తానో - అంటూ బెదిరించాలి అతని అధరాన్ని తన పళ్ళతో నొక్కాలి. తన పెదవిని ఇక వదిలి పెట్టమని జగడమాడాలి. నేనేం ఓడిపోలేదు. మీరే ఓడిపోయారు, కావాలంటే మళ్ళీ పందెం వేద్దాం అంటూ పేచీ పెట్టాలి. రెండోసారి కూడా తానే ఓడిపోయి ఇంకా ఎక్కు వగా వగలు పడుతూ రకరకాల చేష్టలు చెయ్యాలి.

18. విస్రబ్ధస్య, ప్రమత్తస్య
వాఽర మవగృహ్యా దశనాంత
ర్గత మనిర్గమం కృత్వా హసే
దుత్క్రోశే త్తర్జయే ద్వల్గే
దాహ్వయే న్నృత్యేత్ప్రవర్తిత
భ్రూణా చ విచలనయనేన
ముఖేన విహసంతీ తాని తాని చ
బ్రూయాదితి చుంబనద్యూతకలహః.

ఇక ఇప్పుడు కపట ద్యూతం గురించి చెపుతున్నారు వాత్స్యా యనులు. ఈ ఆటలో స్త్రీ ముందుగా పురుషుణ్ణి నమ్మించాలి. అలా నమ్మించి అతను పరాకుగా ఏదో ఆలోచిస్తున్న తరుణంలో, హఠాత్తుగా అతని అధ

రాన్ని మొదట తన పెదవులతోనూ, పిమ్మట పళ్ళతోనూ, తప్పించుకో దానికి వీలులేకుండా గట్టిగా పట్టుకోవాలి. ఆ తరువాత అతని క్రింద పెదవిని అలాగే నొక్కి ఉంచిగానీ, వదిలిపెట్టిగానీ తరువాత చెయ్యాల్సిన పనులు చెయ్యాలి. ఈ కపట జూదంలో పొరపాటున స్త్రీకే జయం లభించవచ్చు. ఇలా గెలుపొంది ప్రేయసి, ప్రియుణ్ణి గేలిచెయ్యాలి. చప్పట్లు కొడుతూ గేలిచేస్తే ఇద్దరికీ ఎంతో సంతోషం కలుగుతుంది. 'నా చేతుల్లో ఓడిపోయారు. మీదేం మగతనం?' అంటూ పూత్కారం చెయ్యాలి. అతని స్నేహితులూ, తన స్నేహితురాండ్రు దగ్గర్లో ఉండే, వారు వినేటట్లుగా బెదిరించాలి. దొరికేవు, ఇక మీ పెదవి కొరికేస్తాను - అంటూ అతను హడలి పొయ్యేలాగా బెదిరిస్తూ, తన శరీరాన్ని నాజూగ్గా కదల్చాలి. వేళనైతే, మీ మగతనం చూపించండి - అని సవాలు చేస్తూ పోట్లాటకు పిలవాలి. కనుబొమలు ఎగరేస్తూ చిందులు త్రొక్కాలి. చివరకు ఓరకంటితో చూస్తూ, కిలకిలా నవ్వాలి. ఆ తరువాత ఎలాంటి పనులు చేస్తే అనురాగం ఎక్కువవుతుందో గ్రహించుకుని ఆ పనులు చెయ్యాలి. పదేపదే ముద్దుల వర్షం కురిపించాలి. ప్రియంగా, చమత్కారంగా మాట్లాడాలి. ఒక్కొక్కప్పుడు పురుషుడు గెలిచినా, ఓడినా కలహం వృద్ధి పొందేలా ప్రవర్తించాలి. ఎలా అంటే, పురుషుడు మొదట ఆమె అధరాన్ని నొక్కిపట్టి, సీత్కారంతో శిరస్సు వంకిస్తూ, స్త్రీ తనను త్రోసివేస్తే, బలాత్కారంగా మళ్ళీ ఆ పని చెయ్యడం కోసం పెనుగులాడాలి. ఆమె కొరికితే, మళ్ళీ కొరకాలి. ఆమె పట్టి కొట్టిస్తే మళ్ళీ పట్టి కొట్టించాలి. ఆమె పోట్లాడితే పోట్లాడాలి. ఇందాక గెలిస్తే గెలిచావు. ఈసారి పందెంలో గెలుపు చూద్దాం - అంటూ మళ్ళీ ఆట మొదటికి తీసుకరావాలి. రెండోసారి కూడా పందెంలో స్త్రీ తానే గెలిచి, మునుపటి కంటె ఎక్కువ చిలిపి చేష్టలు చెయ్యాలి. ఒకవేళ ఓడిపోయినా అందంగా నవ్వాలి. నా చేతుల్లో ఓడిపోయారు, ఓడిపోయారు- అంటూ ఆమె గెలిచినా పురుషుడు బెదిరిస్తే, మళ్ళీ బెదిరించాలి ఆమె

పోట్లాటకు పిలిస్తే పురుషుడు పోట్లాడాలి ఆమె చిందులు త్రొక్కుతుంటే తాళం వెయ్యాలి. ఆమె వెళ్ళిపోతుంటే, పోకుండా అడ్డు నిలబడాలి. ఆమె వాదానికి దిగితే, తాను వాదం పెట్టుకోవాలి

(ఈ చుంబన ద్యూతం ఎంతో హాయిగా, ఉల్లాసంగా వుంటుంది ప్రేయసీ ప్రియులకు కాని, ప్రేమదాహాన్ని ఎక్కువచేసే ఈ రకమైన శృంగారం ఈనాడు ఎంతమంది యువతీ యువకులకు తెలుసు? స్త్రీ దగ్గర) వస్తే చాలు, మొరటుగా రతి క్రియకు ఉపక్రమిస్తూ వుంటారు అనేకులు!

19. ఏతేన నఖదశనచ్ఛేద్య
ప్రహణన ద్యూతకలహాని వ్యాఖ్యాతాని.

ఈ చుంబన ద్యూతం ఇంత స్పష్టంగా వివరించడంవల్ల నఖక్షత, దంతక్షత, ప్రణయతాండవ ద్యూతాలు ఎలా వుంటాయో స్పష్టమైనాయి. అందే చుంబన ద్యూతంలో లాగే తక్కిన ద్యూతాలు కూడా నిర్వహించాలన్నమాట!

20. చండవేగ యోరేవ త్వేషాం
ప్రయోగః తత్సాత్మ్యాత్.

దాలాసేపు రతి చేయగల స్త్రీ పురుషలు మాత్రమే పైన చెప్పిన చుంబన ద్యూతాలు ప్రయోగించాలి కాని, మందవేగులు, మధ్యవేగులు ప్రయోగించకూడదు ఎందుచేతనంటే, ఎక్కువ సేపు రతి సలుప లేనివారు, ఒక మోస్తరుగా రతి సలుపగలవారు ఇలాంటి చుంబన కలహాల్లోకి దిగితే, అప్పుడే ఆ పురుషుడి పని అయిపోతుంది. ఉద్రేకం తట్టుకోలేక కొందరికి వీర్యం జారిపోవడం కూడా జరుగుతుంది అప్పుడు ఇహ అసలు సంభోగం ఎలా చేయగలుగుతారు ? అందువల్లనే అలాంటి దుర్బలులకు ఈ శృంగార క్రియ కూడదన్నారు శాస్త్రకారులు.

21. తస్యాం చుంబంత్యా మయ

మవ్యుత్తరమ్ గృహ్ణీయాదిత్యుత్తర చుంబితమ్.

అసలు ముద్దు పెట్టుకోవలసింది, క్రింది పెదవిని మాత్రమే. స్త్రీ తన అధరోష్ఠాన్ని ముద్దాడుతున్నప్పుడు పురుషుడు ఆమె పై పెదవిని చుంబించాలి. ఆమె పై పెదవిని అందుకున్నప్పుడు తాను ఆమె క్రింద పెదవిని అందుకోవాలి. దీన్ని ఉత్తర చుంబనం అంటారు. ప్రస్తావనలో దీన్ని గురించి చెప్పారే తప్ప, నాసికా పుట పానంలాగా ఇది కూడా అసహ్యం కాబట్టి నిషిద్ధమైనదే.

22. ఓష్ఠ సందంశే నావగృహ్యోష్ఠ

ద్వయమపి చుంబేదితి సంపుటకం

స్త్రియాః, పుంసో వా జాతవ్యం జనస్య.

ఇంకా మీసాలురాని, లేదా నూనూగు మీసాల నూత్న యౌవనంలో వున్న యువకుడి విషయంలో స్త్రీని ముద్దాడే విధానం చెపుతున్నారు. అలాంటి యువకుడు రెండు పెదవులూ మూడిచి అలాగే రెండు పెదవులూ మూడిచి వున్న యువతిని ముద్దాడాలి. ఈ సందర్భంలో

ఒకరినోట్లో ఒకరు నోరుపెట్టి ముద్దు పెట్టుకోడం అవసరం అవుతుంది. దీన్ని సంపుటకం అంటారు

23. తస్మిన్నితరోపి జిహ్వయా ఽ
స్యాదశనాని ఘట్టయే
త్తాలు జిహ్వాచేతి జిహ్వాయుద్ధమ్.

24. ఏతేన బలాద్వదనరదన
గ్రహణం దానం చ వ్యాఖ్యాతమ్.

పెదాల పాహాళింపు

ఈ సంపుటక చుంబన విధానంలో మరో చుంబన పద్ధతి కూడా చేరి వుంది దాని పేరు అంతర్ముఖ చుంబనం. స్త్రీ పురుషుల్లో ఎవరి పెదవులు ఎవరి నోట్లో ప్రవేశిస్తాయో, అలా ప్రవేశించినవారు తమ నాలుకతో రెండవ వారి పై పళ్ళను క్రింద పళ్ళను తాకాలి. ఇద్దరూ నాలుకలు పొగుగ్గా గానీ, కొంచెంగా గానీ చాపి, ఒకళ్ళ నాలుకతో ఒకళ్ళ నాలుకను బాగా రాపిడి చేస్తే దాన్ని జిహ్వ యుద్ధం అంటారు. ఇది అంతర్ముఖ చుంబనం, దశన చుంబనం, జిహ్వచుంబనం, తాలు చుంబనం - అని నాలుగు విధాలు.

ఇలా జిహ్వ యుద్ధాన్ని గురించి చెప్పడం వల్ల, బలాత్కారంగా పెదవులను ముద్దాడడం, పళ్ళు ముద్దు పెట్టుకోవడం, మున్నగు పద్ధతులు కూడా చెప్పినట్టయింది.

25. సమం పీడితక మంచితం మృదు
శేషాంగేషు చుంబనం స్థానవిశేష
యోగాదితి చుంబనవిశేషాః.

పెదవులూ, నోటిలోపల కాకుండా నుదురూ మున్నగు శరీరంలోని ఇతర స్థావాల్లో చేసే పనిని పట్టి సమచుంబనం, అంచిత చుంబనం, మృదు

చుంబనం, పీడిత చుంబనం అని నాలుగు రకాలు. ఈ చుంబన స్థానాలు ఇదివరకే చెప్పడం జరిగింది. గజ్జలూ, వక్షస్థలం ప్రదేశాల్లో మాత్రం సమచుంబనాన్ని ప్రయోగించాలి.

చన్నులు, చంకలు - వీటి యందు అంచిత చుంబనం చెయ్యాలి. పాలభాగంలోనూ, కళ్ళమీదా, మృదు చుంబనం చెయ్యాలి.

26. సుప్తస్య ముఖమవలోక
యంత్యాః స్వాభిప్రాయేణ
చుంబనమ్ రాగదీపనమ్.

ప్రియుడు నిద్రపోతూ వుంటే, ప్రేయసి అతని ముఖబింబాన్ని ప్రేమ భావంతో చూస్తూ తనకిష్టమైన రీతిలో ముద్దు పెట్టుకోడాన్ని రాగ దీపం అంటారు. ప్రేయసి నిద్రిస్తూ వుంటే, ప్రియుడాల్ని కూడా అలా ముద్దాడితే ఆమెకు నిద్రాభంగం కలుగుతుంది. అప్పుడది సాంప్రయోగ కమే అవుతుంది.

27. ప్రమతస్య వివద మానస్య వా
అన్యతో౽భిముఖస్య సుప్తాభి
ముఖస్య వా నిద్రా వ్యాఘాతార్థం చలితకమ్.

సంగీతం, ఆలేఖ్యం మున్నగు పనుల్లో నిమగ్నమై వున్నప్పుడూ, ప్రణయ కలహ సమయంలోనూ, మరో వైపు దృష్టి మరల్చి ఉన్నప్పుడూ, నిద్రపోతూ వున్నప్పుడూ పురుషుణ్ణి ఆయా పనుల నుంచి తప్పించడానికి పెట్టుకునే ముద్దును చలితకం అంటారు.

28. చిరరాత్రా వాగతస్య శయన
సుప్తాయాః స్వాభిప్రాయ చుంబనమ్ ప్రాతిబోధికమ్.

అర్ధరాత్రి వేళ ప్రేయసి నిద్రపోతూ వుండే ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళి తన ఇష్టం వచ్చిన విధంగా ముద్దు పెట్టుకోడాన్ని ప్రాతిబోధికం అంటారు నిద్రపోతున్న ప్రియురాలిని మేల్కొలపడమే ఈ ముద్దు ముఖ్యోద్దేశం.

29. సాపి పితు భావజిజ్ఞాసార్థినీ
నాయకస్యాగమనకాలమ్
సంలక్ష్య వ్యాజేన సుప్తాస్యాత్.

స్త్రీ తన ప్రియుడి భావం ఎలాంటిదో కనిపెట్టాలనుకుని, అతను వచ్చే వేళకు నిద్రపోతున్నట్లు నటిస్తుంది. నిజంగా అతనికి నాపై ప్రేమ వుంటే, నన్ను ముద్దు పెట్టుకుంటాడు. అని భావిస్తూ కపట నిద్రలో వున్న ప్రేయసిని ముద్దు పెట్టుకోడాన్ని ప్రాతిబోధిక చుంబనం అంటారు.

30. ఆదర్శే కుడ్యే సలిలే వా
ప్రయోజ్యాయాశ్ఛాయాచుంబనం
ఆకార ప్రదర్శనార్థ మేవకార్యమ్.

అద్దంలో కానీ, దీపం వెలుతురు పడుతున్న గోడ మీద కానీ, నీళ్ళలో కానీ ప్రియురాలి నీడ పడుతూ వున్నప్పుడు, ఆ నీడను ముద్దు పెట్టుకోడాన్ని ఛాయా చుంబనం అంటారు.

31. బాలస్య చిత్రకర్మణః ప్రతి
మాయాశ్చ చుంబనం సాంక్రాంతిక మాలింగనం చ.

స్త్రీ తన చంకనున్న పసిపిల్ల వాణ్ణి గానీ, చిత్రపటాన్ని గానీ, మట్టితో, రాతితో, కొయ్యతో చేసిన బొమ్మలనుగానీ చూస్తూ వున్నప్పుడు, ఆమెను ముద్దు పెట్టుకోడాన్ని సాంక్రాంతిక చుంబనం అంటారు. పైన

పేర్కొన్న ఛాయా చుంబనాన్ని, ఈ సాంక్రాంతిక చుంబనాన్ని మాటలు, మనోభావాలు కలియని దశలో స్త్రీ పై ప్రయోగించ దగినవి.

32. తథా నిశి ప్రేక్షణకే స్వజన
సమాజే వా సమీపగతస్య
ప్రయోజ్యాయా హస్తాంగుళి
చుంబనం, సంవిష్టస్య పాదాంగుళి చుంబనమ్.

రాత్రి వేళగానీ. నాటక ప్రదర్శన జరుగుతున్నప్పుడుగానీ గుంపుగా చేరివున్న బంధు జనంలో గానీ నాయిక కూచుని వుంటే, ఆమెకు దగ్గరలో వున్న నాయకుడు ఆమె చేతివేళ్ళనో, కాలి వేళ్ళనో ముద్దు పెట్టుకోడాన్ని అంగుళి చుంబనం అంటారు.

33. సంవాహికాయాస్తు నాయక
మాకారయంత్యా నిద్రావశా
దకామాయా ఇవ తస్యోర్వో
దనస్య నిధాన మూరుచుంబనమ్,
పాదాంగుష్ఠచుంబనం చేత్యాభి యోగికాని.

స్త్రీ పురుషుడి పాదాలు మెత్తగా ఒత్తుతూ ఆ విధంగా తన మనోభావాన్ని తెలుపుతుంది. నిద్రముంచుకు వస్తున్నట్లు ఏమీ ఎరుగని దానిలా మీద వాలిపోయి తన ముఖాన్ని తొడలపై ఆనించి ముద్దాడుతుంది దీన్ని ఊరు చుంబనం అంటారు. అలాగే కాలి వ్రేళ్ళు లాగుతున్నప్పుడు ఆ కాలి బొటన వ్రేలిని ముద్దు పెట్టుకోడాన్ని పాదాంగుష్ఠచుంబనం అంటారు మాటలు బాగా కలియక, శరీర స్పర్శకు మాత్రమే అలవాటు పడిన స్త్రీ ఈ అంగుళీచుంబనాదులను ప్రయోగించవలసి వుంటుంది. వీటినే అభియోగాలని కూడా పిలుస్తారు.

34. కృతే ప్రతికృతం కుర్యాత్తాడితే
ప్రతితాడితం తామ్, కరణేనచ
తేనైవ చుంబితే ప్రతిచుంబితమ్

సంభోగ సమయంలోనూ, అభియోగ కాలంలోనూ (అంటే పరిచయం చేసుకునే కాలంలోనూ) పురుషుడు ఏ రకం ముద్దులు ప్రయోగిస్తే, స్త్రీ కూడా ఆ రకం ముద్దులనే ప్రయోగించాలి. పురుషుడు ఎలా చేస్తే స్త్రీ కూడా అలాగే చెయ్యాలి. అలా చెయ్యలేదనుకోండి, అప్పుడా యువతి శృంగారం తెలియని మొద్దు అని భావిస్తాడు పురుషుడు. ఈమెతో లాభం లేదని విరక్తి చెందుతాడు. అప్పుడా సంప్రయోగం నీచం అవుతుంది (స్త్రీ పురుషు లిద్దరూ సమయోచితంగా శృంగార చేష్టలు చేయడంలో నేర్పున్నప్పుడే శృంగారానికి పరాకాష్ఠ అందుకే స్వతహాగా తెలియక పోతే, ఈ కామశాస్త్రం చదివి నేర్చుకోమన్నారు పెద్దలు.)

అందువల్ల పురుషుడు ప్రణయ తాడనం చేస్తే, నాయిక కూడా అలా ప్రతి తాడనం చెయ్యాలి. ముద్దు పెట్టుకుంటే, తానూ ముద్దు పెట్టుకోవాలి

ఇతి వాత్స్యాయనీయయే కామసూత్రే సాంప్రయోగికే ద్వితీయేఽధికరణే చుంబన వికల్పో నామ తృతీయోఽధ్యాయః

ఇది వాత్స్యాయనముని విరచిత కామ సూత్రాల్లో సాంప్రయోగికం అనే రెండవ అధికరణంలోని చుంబన వికల్పం అనే మూడో అధ్యాయం.

చతుర్థాధ్యాయం

నఖజాత్యం :

1. రాగవృద్ధౌ సంఘర్షాత్మకం నఖ విలేఖనం

నఖ జాత్యం అంటే నఖక్షతాలు అంటే చేతి గోళ్ళతో మెల్లగా, వాడిగ్గా, సుతిమెత్తనగా గిల్లడం, గిచ్చడం, రక్కడం, గీరడం, చక్కిలి గింతలు పెట్టడం మొదలైన చేష్టలు. దేనికండి ఈ చేష్టలు? - అని అడగ వచ్చు. పై అధ్యాయంలో చెప్పిన ముద్దుల వల్ల స్త్రీ పురుషులకు అన్యోన్యాను రాగం కలుగుతుంది ఆ అనురాగాన్ని ఇంకా ఇంకా వృద్ధి పొందించడానికి ఈ నఖక్షతాలు ప్రయోగించడం ఎంతైనా అవసరం. ప్రేమానురాగాలు పుట్టిన తరువాత గోళ్ళతో ఆయా స్థానాల్లో గిచ్చడాన్ని నఖ విలేఖనం అంటారు.

2. తస్య ప్రథమ సమాగమే,
ప్రవాస ప్రత్యాగమనే, ప్రవాసగమనే, కృద్ధ
ప్రసన్నాయాం, మత్తాయాం చ
ప్రయో గోననిత్య మచండ వేగయో.

అయితే, ఈ నఖక్షతాలను ఎక్కడెక్కడ ప్రయోగించాలి? ఎప్పుడెప్పుడు ప్రయోగించాలి? అనే ప్రశ్నలకు వాత్స్యాయనులు సమాధానం చెపుతున్నారు. స్త్రీలకు ఎప్పుడూ ఇడితే అప్పుడు, ఎక్కడ ఇడితే అక్కడ ... ... గిచ్చడాలు, గిల్లడాలు చేయకూడదు. అంతే కాకుండా మందవేగులు, మధ్య వేగులు ఎప్పుడూ ప్రయోగించకూడదని అంటున్నారు శాస్త్రకారులు. ప్రియురాలిని మొట్టమొదటిసారి కలుసుకున్న సమయంలో కానీ, తాను దేశాంతరం నుంచి తిరిగివచ్చినప్పుడు కానీ

ప్రియురాలిని విడిచిపెట్టి దూర ప్రాంతాలకు వెళ్ళే సమయంలో కానీ, కోపంతో వున్నప్పుడు ప్రేయసిని బుజ్జగించి ఆమెను ప్రసన్నురాలిగా చేసుకునేటప్పుడు కానీ వీటిని ప్రయోగించాలి. కామోద్రేకంతో ఎక్కువ సేపు రతి చేయలేనివారి విషయంలో మాత్రమే ఈ నిబంధన. చాలాసేపు బాగా రతిచేయగల పురుషుడు ఎప్పుడైనా సరే, ఎలాగైనా సరే వీటిని ప్రయోగించవచ్చు.

3. తథా దశనచ్ఛేద్యస్య
సాత్మ్యవశాద్వా.

ఈ నఖక్షతాల్లాగానే, అనురాగం వృద్ధి పొందిన తరువాత దంతక్షతాలను కూడా ప్రయోగించాలి, దంతక్షతం అంటే పళ్ళతో తేలిగ్గా కొరకడం, నొక్కడం. ప్రేమానురాగాలు ఎక్కువగా వుంటే, ప్రేయసిని పళ్ళతో తేలిగ్గా నొక్కాలి. అవి తక్కువగా వుంటే, స్త్రీకి ఉద్రేకం పుట్టించడానికిగాను పళ్ళతో గట్టిగా నొక్కాలి. అయితే, మందవేగులు, మధ్యవేగులు వీటిని సహించలేరు కాబట్టి, వారి విషయంలో వీటిని ప్రయోగించకూడదు.

నఖక్షతాల్లో రకాలు, ప్రయోగాలు

4. తదాచ్ఛురితక మర్ధచంద్రోమండః ం,
రేఖా, వ్యాఘ్ర నఖం, మయూర
పదకం, శశప్లుతక, ముత్పల
పత్రకమితి రూపతోష్ట వికల్పం.

ఈ నఖక్షతాలు రూపవత్ అనీ, అరూపవత్ అనీ రెండు రకాలు. ఏదైనా ఒక వస్తువు రూపాన్ని అనుకరిస్తూ చేసే నఖక్షతాలు రూపవత్తులు.

ఏ వస్తువు రూపాన్నీ, అనుకరించకుండా, ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రయోగించే నఖక్షతాలు అరూపవత్తులు. అవి మళ్ళీ మృదువు, మధ్యమం, అతిమాత్రం అని మూడు రకాలుగా వుంటున్నాయి మొదట రూపవత్తులను గురించి ఇక్కడ చెపుతున్నారు వాత్స్యాయనులు అవి. అచ్ఛురితకం, అర్ధ చంద్రాకారం, మండలాకారం, రేఖాకారం, వ్యాఘ్రనఖం, మయూరపదకం, శశప్లుతకం, ఉత్పలపత్రకం, - అని ఎనిమిది విధాలుగా వున్నాయి.

5. కక్షౌ, స్తనౌ, గళః, పృష్ఠం,
జఘన, మూరూ చ స్థానాని.

బాహు మూలాలు (చంకలు), స్తనాలు, కంఠం, కటిప్రదేశం (పిరుదులు), ఊరువులు (తొడలు), జఘనం (స్త్రీల మొలనుండరి ప్రదేశం) — ఈ ఆరు ప్రదేశాల్లో మాత్రమే నఖక్షతాలు ప్రయోగించాలి. ఈ చోటులలో వీటిని ప్రయోగించడం వల్ల స్త్రీ పురుషులకు కామోద్రేకం అధికమవుతుంది. ఎంతో హాయిగా, సుఖంగా వుంటుంది పూర్వాచార్యుల అభిప్రాయం ఇది. పైన చెప్పిన స్థానాల విషయంలో కొంచెం వివరణ వుంది. కంఠం అంటే కంఠం ప్రక్క ప్రదేశాలనీ, కటి ప్రదేశం అంటే పిరుదులు, పొత్తికడుపు అనీ అర్థం చేసుకోవాలి.

6. ప్రవృత్తరతి చక్రాణాం నస్థాన
మస్థానం వా విద్యతే ఇతి సువర్ణ నాభః

రతి క్రియకు ఉపక్రమించిన కాముకులు వళ్ళు తెలియని స్థితిలో వుంటారు కాబట్టి, నఖక్షతం చేయదగిన ప్రదేశం అని కానీ, చేయకూడని ప్రదేశం అని కానీ విచక్షణ అక్కర్లేదని సువర్ణ నాభుని అభిప్రాయం.

7. తత్ర సవ్యహస్తాని ప్రత్యగ్ర
శిఖరాణి ద్విత్రిశిఖరాణి
చండవేగయోర్నఖాని స్యుః.

గోళ్ళ నిగారింపులు

నఖక్షతాలనేవి గోళ్ళతో చేసేవి కాబట్టి ఆ గోళ్ళు ఎలా వుండాలో, వాటి ఆశ్రయాలేమిటో, అవి ఎంత ప్రమాణం కలిగి వుండాలో, వాటిని ఎలా కల్పించాలో ఇక్కడ చెపుతున్నారు సాధారణంగా నఖక్షతాలు చేసేటప్పుడు ఎడమచేతి గోళ్ళనే ఉపయోగించాలి ఆ చేతి గోళ్ళు బాగా కొనలు తేరి వుండాలి. ఆ కొనలు కూడా రంపపు పళ్ళలా రెండు, మూడు పళ్ళు కలిగి వుండాలి. చాలాసేపు రతిక్రీడ సలుపగలవాళ్ళు మాత్రమే ఈ నఖక్షతాలు ప్రయోగించాలని ఇంతకు మునుపే చెప్పడం జరిగింది.

8. అనుగతరాగరాజి, సమముజ్జ్వల
మమలిన మవిపాటితం వివర్ధిష్ణు
మృదుస్నిగ్ధ దర్శన మితి నఖగుణాః.

ఈ గోళ్ళు ఎలా వుండాలో చెపుతున్నారు. గోళ్ళు రంగురంగుల రేఖలు కలిగి, వెనక భాగం సమానంగా ఉండాలి. మట్టి మొదలైన మురికి చేరకుండా ఉండాలి. చీలికలు లేకుండా ప్రకాశవంతంగా, బాగా పెరిగే గుణం కలిగివుండాలి. మృదువుగా, మెత్తగా చూడడానికి అందంగా ఉండాలి. పిప్పిగోళ్ళు ఉండకూడదు.

(సాముద్రిక శాస్త్రంలో కూడా గోళ్ళు గులాబి వర్ణంలో, మృదువుగా, కాంతివంతంగా ఉంచే ఆరోగ్యానికి, అదృష్టానికి లక్షణమని చెప్పారు).

నమ్మకానికి నఖక్షతం

9. దీర్ఘాణి హస్తశోభిన్యాలోకే చ
యోషితాం చిత్తగ్రాహీణి
గౌడానాం నఖాని స్యుః

గౌడ దేశస్థుల గోళ్ళు చాలా పొడుగ్గా, అందంగా, హస్తానికి అలంకారప్రాయంగా వుంటాయట ఆడవాళ్ళ మనస్సును ఇట్టే ఆకర్షించి ఆహ్లాదం కలిగిస్తాయట. కాని అవి నఖక్షతాలకు పనికిరావని అంటున్నారు శాస్త్రకారులు.

10. హ్రస్వాని కర్మసహిష్ణూని
వికల్పయోజనాసు చ స్వేచ్ఛావ
పాతీని దాక్షిణాత్యానాం.

దక్షిణ దేశస్థుల గోళ్ళు పొట్టిగా వుండి, యధేచ్ఛగా రకరకాలుగా క్షతాలు చేయడానికి వీలుగా ఉంటాయి.

11. మధ్యమాన్యుభయభాంజి
మహారాష్ట్రికాణామితి

మహారాష్ట్రుల గోళ్ళు అంత పొడుగూ కాకుండా, మరీ అంత పొట్టీ కాకుండా మధ్యరకంగా వుంటాయి.

(దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో గల ప్రజల అవయవాలు, రూపు రేఖలు ఇంత స్పష్టంగా నిర్దేశించి చెప్పడాన్ని బట్టి వాత్స్యాయనులు దేశమంతటా తిరిగి ప్రజలను పరిశీలించినారని స్పష్టం అవుతూ వుంది).

12. తైః సునియమితైః హనుదేశే,
స్తనయో రధరే వా లఘుకరణ,
మనుద్గతలేఖం, స్పర్శమాత్ర
జననా ద్రోమాంచకర మంతే సం
నిపాత వర్ధమాన శబ్ద మాచ్ఛురితకం.

ఇక ఇప్పుడు అచ్ఛురితము మున్నగు వివిధ రకాల నఖక్షతాల స్వరూప స్వభావాలను గురించి, వాటిని ప్రయోగించవలసిన ప్రదేశాలను గురించి వాత్స్యాయనులు వివరిస్తున్నారు.

పైన చెప్పినట్లు విలక్షణంగా ఉన్న, అయిదు వేళ్ళ గోళ్ళనూ గుత్తిలాగా ముడిచి, బుగ్గలమీద, చన్నుల మీద, అధరంమీద మృదువుగా తేలిగ్గా, గాటు పడకుండా క్షతం చేస్తే, దాన్ని అచ్ఛురితకం అంటారు. ఈ రకం నఖక్షతంలో కేవలం స్పర్శ మాత్రం చేతనే ఒడలంతా గగుర్పొడుస్తుంది వయ్యారి భామకు. అంతేకాకుండా ఆమెలో కొంచెం సీత్కారం కూడా (సురత క్రీడకు ఉత్సహిస్తూ 'ఇస్, ఇస్' అని చేసే రతి కూజితం) బయలుదేరుతుంది

13. ప్రయోజ్యాయాంచ తస్యాంగసంవాహనే,
శిరసః కండూయనే, పిటకభేదనే,
వ్యాకులీకరణే, భీషణేచ ప్రయోగః

పైన చెప్పిన నఖక్షతాలను అవస్థా భేదాన్ని బట్టి, పైన చెప్పిన చోట్లలోనే కాక తక్కిన ప్రదేశాల్లో కూడా ప్రయోగించవచ్చు. ప్రియురాలు కన్య అయి ఉంటే, ఆమెకు నమ్మకం కలిగించడానికి ఈ నఖక్షతం చెయ్యాలి. ఇంకా ప్రేయసి శరీరాన్ని ఎక్కడెక్కడ తడుముతున్నా, ఎక్కడెక్కడ సంవాహనం చేస్తున్నా (పిసుకుతున్నా, మర్దిస్తున్నా) అక్కడల్లా ప్రియుడు నఖక్షతాలు చేయవచ్చు. స్త్రీ పురుషులిద్దరూ ఒకరినొకరు ఈ గిచ్చుకోడాలు సాగించవచ్చు. తలలోగానీ, శరీరంలో మరెక్కడైనా గానీ కురుపుల్లాంటివి వుంటే, వాటిని చిదిమి వెయ్యడానికి, తలలో దురదగా వుంటే దాన్ని పోగొట్టడానికి, భయపెట్టడానికి కూడా నఖక్షతాలు ప్రయోగించవచ్చు.

14. గ్రీవాయాం స్తనపృష్ఠే చ వక్రో
నఖపదనివేశో ఒర్థచంద్రకః

కంఠానికి ప్రక్క భాగాల్లోనూ, చన్నుల వెనుక భాగంలోనూ అర్థ చంద్రాకారంగా నఖక్షతాలు చేస్తే దాన్ని అర్థ చంద్రకం అంటారు.

15. తావేవద్వౌ పరస్పరాభిముఖౌ మండలమ్.

పైన పేర్కొన్న నఖక్షతాలే రెండిని, ఒకదాని కొకటి ఎదురుగా వుండేటట్లు చేస్తే దాన్ని మండలం అంటారు

16. నాభిమూల కకుందర వంక్షణేషు తస్య ప్రయోగః

పైన చెప్పిన మండల నఖక్షతాన్ని స్త్రీల బొడ్డు దగ్గర, పిరుదల పైన, గజ్జల్లోను ప్రయోగించాలి.

17. సర్వస్థానేషు నాతి దీర్ఘా రాజీ.

ఇంకా ఇంతులకు, మదనోద్రేకాన్ని పుట్టించే అన్ని మర్మస్థానాల్లోనూ ఎక్కువసేపు కాకుండా నఖక్షతాలు చెయ్యాలి.

18. సైవ వక్రా వ్యాఘ్రనఖక
మాస్తన ముఖమ్

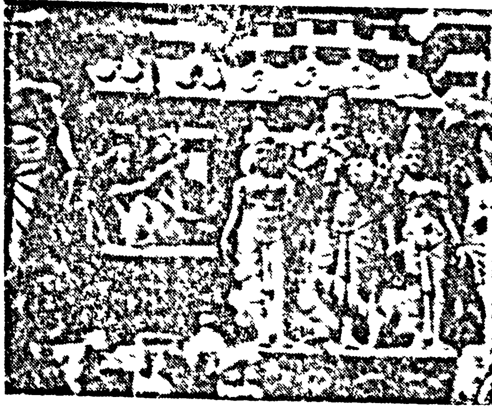
పాలిండ్ల కొసలపై (బొడిపి) వంకరగా, వయ్యారంగా గిల్లడాన్ని వ్యాఘ్రనఖకం అంటారు

19. పంచభిరభిముఖై ర్లేఖా
చూచుకాభిముఖీ మయూరపదకమ్.

చేతి బొటనవ్రేలి గోటితో చనుమొనల క్రింది భాగంలోనూ, నాలుగు వ్రేళ్ళ గోళ్ళతో చూచుకానికి (స్తనాగ్రం) పై భాగంలోనూ నాటేలా నఖక్షతం చేస్తే దాన్ని మయూర పదకం అంటారు. ఈ రకం నఖక్షతంలో అయిదు వ్రేళ్ళగోళ్ళూ చూచుకానికి (చనుముక్కుకు) చుట్టుకుని అభిముఖంగా ఉంటాయి.

20. తత్యాం ప్రయోగ శ్లాఘాయాః
స్తన చూచుకే సంనికృష్టాని
పంచనఖపదాని శశప్లుతకమ్.

మయూర పదకం ప్రయోగించినప్పుడు మగువకు ప్రేమానురాగాలు అధికమవుతాయి. అప్పుడామె చనుమొనలకు సమీపంగా అయిదు వ్రేళ్ళ గోళ్ళ కొసలు ఒక్కడిగా చేర్చి ఆనించి క్షతం చేయడాన్ని శశప్లుతకం

అంటారు. ఇంతులకు ఎంతో ఇష్టమైన నఖక్షతం ఇది. సాధారణంగా ఏ కామిని అయినాసరే, చనుమొనలమీద అయిదు వ్రేళ్ళ గోళ్ళు ఆనించి క్షతం చేస్తే, అమితంగా ఆనందిస్తుంది ప్రియుణ్ణి ఎంతగానో మెచ్చుకుంటుంది.

(రతి సమయంలో కాముకులు తెలుసుకోవలసిన రహస్యాలు ఇవి !)

21. స్తనపృష్ఠే మేఖలాపథే
చోత్పలపత్రాకృతీత్యుత్పలపత్రకమ్.

చంచలాక్షి అయిన స్త్రీ చను మొనకు వెనుక భాగంలోనూ, కటి ప్రదేశంలోనూ, నల్లకలువ రేపల్లా, గోళ్ళ కొసలు ఆనించి గిచ్చడాన్ని, గిల్లడాన్ని ఉత్పల పత్రకం అంటారు.

22. ఊరోర్వోః స్తనపృష్ఠే చ ప్రవాసం
గచ్ఛతః స్మరణీయకం సంహతా
శ్చతస్ర స్తిస్రో వా లేఖా, ఇతి నఖకర్మాణి.

పురుడు దేశాంతరానికి, లేదా దూర ప్రాంతాలకు వెళ్ళేటప్పుడు, మనకు వియోగం ఎక్కువ కాలం లేకుండు గాక! అని కోరుకుంటూ, పవిత్రప్రదంగా వుండడంకోసం గుప్తగా, ప్రేయసి తొడమీద నాలుగు లేదా, మూడు, లేదా రెండు నఖక్షతాలు చెయ్యాలి. అంటే దూరదేశాల్లో ఎక్కువ కాలం వుండే యెడల ఎక్కువ సార్లు, తక్కువ కాలం వుండేటట్లయితే తక్కువసార్లు నఖక్షతాలు ప్రయోగించాలన్న మాట. ప్రేయసితో ఎడబాటు సంభవిస్తున్నప్పుడు ఆమెకు జ్ఞాపకం వుండడం కోసం చేసే నఖక్షతం ఇది. అందుకే దీనికి 'స్మరణీయకం' అని పేరు పెట్టారు.

23. ఆకృతివికారయుక్తా
నన్యాన్యపి కుర్వీత.

అంతే కాకుండా పక్షులు, పుష్పాలు, పాత్రలు, ఆకులు, తీగెలు మొదలైన వాటి ఆకారాలతో కూడా నఖక్షతాలు చేయవచ్చు. దీనిని బట్టి స్త్రీ పురుషుల ఇష్టాలను బట్టి, అభిరుచులను బట్టి ఎన్నో విధాల నఖక్షతాలు చేయవచ్చునని స్పష్టం అవుతూ వుంది.

24. వికల్పానా మనంతత్వా దానం
త్యాచ్చ కౌశలవిధే రభ్యాసస్య చ
సర్వగామిత్వా ద్రాగాత్మకత్వా
చ్ఛేదస్య ప్రకారాన్, కో౽భి
సమీక్షితు మర్హతీత్యాచార్యాః

నఖక్షతాలు అనేవి మొత్తం మీద ఎనిమిది రకాలే. అయినప్పటికీ వీటిలో మళ్ళీ మళ్ళీ ఏర్పడే ప్రభేదాలకు లెక్కలేదు. నేర్పు, అభ్యాసాన్ని బట్టి వీటిలో అనేక రకాలు ఏర్పడవచ్చు పైగా నఖక్షతాలనేవి ప్రేమికులకు ప్రేమ చిహ్నాలుగా వుంటాయి. ఈ కారణాలవల్ల ఈ నఖక్షతాలలో ఎన్ని రకాలు పుట్టుకొస్తాయో ఎవడు చెప్పగలడు?- అంటారు ప్రాచీన ఆచార్యులు.

25. భవతి హి రాగో౽పి చిత్రాపేక్షా
వైచిత్ర్యాచ్చ పరస్పరం రాగో
జనయితవ్యో, వైచక్షణ్య యుక్తాశ్చ
గణికా స్తత్కామినశ్చ పరస్పరం
ప్రార్థనీయా భవంతి, ధనుర్వేదాది
ష్వపి హి శస్త్రకర్మశాస్త్రేషు
వైచిత్ర్యమేవ అపేక్ష్యతే, కిం
పునరిహేతి వాత్స్యాయనః

ఇప్పుడు వాత్స్యాయనుడు తన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేస్తున్నాడు. స్త్రీ పురుషుల మధ్య ప్రేమానురాగాలు వున్న సమయంలోనూ, అవి లేని సమయంలోనూ కూడా ఈ నఖక్షతాలు ప్రయోగించబడతాయి. కాబట్టి ఇవి లెక్కలేనన్నివిగా పుండడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. అసలు అను

రాగం అనేది సహజమైనదే అయినా లేక కల్పితమైనదే అయినా, కొత్త కొత్త విచిత్రాలు లేకపోతే అనురాగం పుట్టదు. అలాంటి చిత్ర విచిత్రాలు బాగా తెలుసుకుని, సందర్భానుసారంగా ప్రయోగించే సమర్థత గల దేవదత్తలాంటి వేశ్యలు వున్నారు. చాలాసేపు రతిక్రీడ సలుపగల మూల దేవుడు లాంటి విటులూ వున్నారు వీరు ఒకరినొకరు ప్రార్థించుకుని రక రకాల నఖక్షతాలతో చిత్ర విచిత్రంగా సంభోగం చేయడానికి సమర్థులు. అందువల్ల కామినీకాములకు విశేషమైన వైచిత్రి గల అనురాగం పుట్టు కొస్తుంది. ఇలాంటి చిత్ర విచిత్రాలను అపేక్షించడం, అవి నేర్చుకున్న వారిని అనుసరించడం, కామ శాస్త్రంలోనే కాక, తక్కిన శాస్త్రాల్లో కూడా కనిపిస్తూనే వుంది.

ధనుర్వేదం వుంది. శస్త్రాస్త్రాలు, ఖడ్గాలు, కుంతాలు మున్నగు ఆయుధాలు ప్రయోగించడం ఎలాగో నేర్చి ధనుర్విద్యా పారంగతులు విచిత్ర ప్రయోగాలు చేస్తూ వుంటారు. వాటిని తక్కిన వారు అనుస రించడం పరంపరగా వస్తూనే వుంది.

కొత్తదనం గల ప్రేమానురాగాల కోసం, రకరకాల చేష్టలంతై అనుభవాలపై వెంపరలాడే కామినీకాములకు బోధించే ఈ కామశాస్త్రంలోని చిత్ర విచిత్రాలను గురించి వేరే చెప్పాలా? ఈ శాస్త్రంలో వైచిత్ర్యమే ప్రధానం. చతురుడైన రసికుడు ఎన్నెన్ని చమత్కారాలైనా చేయవచ్చు. అలా చేయకపోతే నాగరికుడికి, అనాగరకుడికి తేడాఏముంటుంది? అంటు న్నారు వాత్స్యాయనులు.

నఖక్షతాల్లో ఎన్నెన్నో రకాలు!

26. న తు పరపరిగృహీతాస్వేవం
కుర్యాత్, ప్రచ్ఛన్నేషు ప్రదేశేషు
తాసా మనుస్మరణార్థం
రాగవర్ధనాచ్చ విశేషాన్ దర్శయేత్.

పర భామినులు ఎన్నెన్ని రకాల వైచిత్ర్యాలను కోరేవారైనప్పటికీ, చిత్ర విచిత్ర రతులతో ఉప భోగింపవలసిన వారు. అంచేత వారికి తొడలు, కటి ప్రదేశం, గజ్జలు మొదలైన రహస్య స్థానాల్లో మాత్రమే జ్ఞాపకం కోసం విటులు ఈ నఖక్షతాలు ప్రయోగించాలి. ఈ నఖక్షతాలలోని విశేషాలు చూసుకుని స్త్రీలు తమ ప్రియులను లేదా విటులను ఎల్లప్పుడూ స్మరించుకుంటూ వుంటారు.

[ప్రేయసీ ప్రియులు ప్రతిరోజూ కలుసుకోడం గాని, రతి క్రీడ సాగించడం గాని కుదరదు కదా! అంచేత ఒకసారి ఒక స్త్రీ ఒక పురుషుడితో సంభోగిస్తే, ఆ రతి క్రీడా విలాసం బ్రతికి వున్నంతకాలం ఆ స్త్రీకి జ్ఞాపకం వుండాలి. అలా జ్ఞాపకం వుండాలంటే పురుషుడు చిత్ర విచిత్రమైన నఖక్షత, దంతక్షత, చుంబన, ఆలింగనాదులచేత, వివిధ విధాలైన రతి గతుల చేత, మగువను తృప్తిపరిస్తే, ఆజన్మాంతం ఆమె ఆ పురుషుణ్ణే కోరుతూ వుంటుంది ఎక్కడ వున్నా, ఎంతమందిలో వున్నా ఆ కాముకుడి కోసమే అర్రులు చాస్తూ వుంటుంది.]

విశేషమైన నఖక్షతాల గుర్తులు చూసినప్పుడల్లా స్త్రీలకు సంతోషం అతిశయిస్తుంది. మదనోద్రేకం పుట్టుకొస్తుంది. మధురాతి మధురమైన స్మృతి అది.

27. నఖక్షతాని పశ్యంత్యా
గూఢస్థానేషు యోషితః
చిరోత్సృష్టాఽప్యభినవా
ప్రీతిర్భవతి పేశలా.

తమ రహస్య స్థలాలలో సొగసుగాళ్ళు చేసిన నఖక్షతాలను చూసుకుంటూ స్త్రీలు ఎంతోకాలంగా వియోగం అనుభవిస్తున్నా కొత్త కొత్త ప్రియుల కోసం వెదుకుతూ ఉండడం సహజం.

28. చిరోత్సృష్టేషు రాగేషు ప్రీతి
ర్గచ్ఛే త్పరాభవం, రాగాయతన
సంస్మారి యది న స్యాన్నఖక్షతమ్

ప్రేయసీ ప్రియులు కలుసుకుని ఎంతోకాలం అయిందనకోండి. తరువాత వారు విడిపోయారు. మళ్ళీ ఒకరినొకరు కలుసుకోలేదు. అంచేత వారిమధ్య ప్రేమానురాగాలు కొంత సన్నగిల్లడం సహజమే. అయినప్పటికీ మొదటిసారి కలుసుకున్నప్పుడు ప్రియుడు రసికుడై చిత్ర విచిత్ర రీతుల్లో నఖక్షతాలు చేసి వుంటే, వాటిని, ఆ ప్రియుడి రూపురేఖలను, యౌవనాన్ని, గుణాలను ఆ స్త్రీకి నిత్యం జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ వుంటుంది. అంచేత కామ శాస్త్రంలో ఈ నఖక్షతాలు ప్రధాన పాత్ర వహిస్తున్నాయి.

29. పశ్యతో యువతిం దూరాన్నఖో
చ్ఛిష్ట పయోధరామ్ బహుమానః
పరస్యాపి రాగయోగశ్చ జాయతే.

ఒక పురుషునివల్ల తన పాలిండ్లపై నఖక్షతాలు పొంది వున్న స్త్రీ, ఆ పురుషుడు అల్లంత దూరాన కనిపించినా, అలాగే పురుషుడు ఆ స్త్రీ ఎంతో దూరాన అగుపించినా, అభిమానం, అనురాగం పొందుతారు. చూదారా, ఈ అనుభవం ఎంత గొప్పదో!

30. పురుషశ్చ ప్రదేశేషు నఖచిహ్నై
ర్విచిహ్నితః, చిత్తం స్థిరమపి
ప్రాయః చలయత్యేవ యోషితః

పైన పేర్కొన్న దాన్ని బట్టి, పురుషుడు స్త్రీ చేత నఖక్షతాలు పొంది ఆమెను మళ్ళీ చూసినప్పుడు ఎలా విచలిత మనస్కుడవుతాడో, అలాగే పురుషుడి చేత నఖక్షతాలు పొందిన స్త్రీ కూడా మళ్ళీ అతన్ని చూచినప్పుడు తాను దేవతా పూజలో వున్నా, వ్రతాదులు అనుష్ఠిస్తూ వున్నా చంచల చిత్త అవుతుంది.

31. నాన్యత్పటుతరం కించిదస్తి రాగవివర్ధనం.

32. నఖదంతసముత్థానాం
కర్మణామ్ గతయో యథా.

స్త్రీ పురుషులకు ప్రేమానురాగాలు వృద్ధి పొందించడంలో ఈ నఖక్షతాలు, దంతక్షతాలు ఉపయోగపడినట్లుగా మరే చేష్టలు వుపయోగపడవు.

ఇతి శ్రీ వాత్స్యాయనీయే, కామసూత్రే సాంప్రయోగికే, ద్వితీయేఽధికరణే, నఖచ్ఛేద్యో నామ చతుర్థోధ్యాయః

ఇది వాత్స్యాయన ముని విరచిత కామ సూత్రాల్లో సాంప్రయోగిక అధికరణంలో నఖక్షతం అనే నాలుగో అధ్యాయం.

పంచమాధ్యాయం

దశనశ్ఛేద్యం :

1. ఉత్తరోష్ఠ మంతర్ముఖం నయన మితి
ముక్త్వా చుంబనవద్దశన రదనస్థానాని.

వెనుకటి అధ్యాయంలో చెప్పినట్లు కామోద్రేకానికి నఖక్షతాలకు మించిన ప్రక్రియ లేదు. అయితే, అంతటితో ఊరుకోడానికి వీలులేదు. 'అధికస్య అధికం ఫలమ్' అన్నట్లు, ఆ ప్రేమానురాగాలు ఇంకా ఇంకా వృద్ధిపొందాలి అందుకే దంత క్షతాలు. ఇవి కూడా చాలా అవసరం. అయితే, ఇవి ఆయా దేశాలకు అనుకూలమైనవిగా వుండాలి. ఆ విధంగా ప్రయోగిస్తేనే వీటి ప్రయోజనం, సార్థక్యత. మరో విషయం కూడా ముఖ్యంగా గమనించాలి. పళ్ళతో కొరకడం, నొక్కడం అంటే, మోటుగా లోతైన గాట్లు పడేట్లు నెత్తురు చిమ్మేట్లు కాదు. అది రాక్షస చర్య అవుతుంది. పంటితో సుతారంగా, సుతిమెత్తగా నొక్కాలి. కొరికీ కొరకనట్లుగా ఎంతో నాజూగ్గా కొరకాలి. స్త్రీ శరీరం పువ్వులాంటిది. అవయవాలన్నీ ఎంతో మృదువుగా వుంటాయి పువ్వుపై వాలిన తుమ్మెద, ఆ పువ్వు అందాన్ని, ఆకారాన్ని, పరిమళాన్ని దేన్నీ కూడా కించిత్తు అయినా చెరగొట్టకుండా అందలి మధువును ఆస్వాదిస్తుంది. అలాగే పురుషుడు కూడా, నఖక్షత, దంతక్షతాలతో కాంతకు ఏమాత్రం బాధ కలుగకుండా ఆమె అవయవ సౌందర్యాన్ని త్రాగుతూ ఆమెకు ఆనందం కలిగించాలి.

ఇక దంతక్షతాలు ప్రయోగించదగిన స్థానాలు చెబుతున్నారు. పై పెదవి, నాలుక, నేత్రాలు — వీటిని విడిచిపెట్టి ముద్దుల కోసం

చెప్పిన పది స్థానాలూ దంతక్షతాలకు సయితం ఉపయోగపడతాయి. అంటే, నుదురు, అధరం, కంఠం, చెక్కిళ్ళు, వక్షస్థలం, చన్నులు — ఇవి దంతక్షతాలకు యోగ్యాలన్నమాట. ఇక గజ్జలు, చంకలు, భగం — ఈ మూడు ప్రదేశాల్లో లాట దేశస్థులు మాత్రమే ముద్దుపెట్టుకుంటారు. దంతక్షతాలు చేస్తారు. తక్కిన ప్రాంతాల వారెవరూ ఈ చోట్లలో చుంబించకూడదు. దంతక్షతం చేయకూడదు.

దంతాలు ప్రేమోదంతాలు

2. సమాః స్నిగ్ధచ్ఛాయా రాగగ్రాహిణో
యుక్తప్రమాణా నిశ్ఛిద్రా స్తీక్ష్ణాగ్రా
ఇతి దశనగుణాః.

ఇక ఇక్కడ దంతాలు ఎలా ఉండాలో చెపుతున్నారు. స్త్రీకైనా పురుషునికైనా అందం ఇచ్చే వాటిల్లో దంతాలు ముఖ్యమైనవి. ముక్కూ, మొగం, కళ్ళు ఎంత బాగున్నా పళ్ళు అందంగా లేకపోతే మనిషి ఆకా

రమే చెడిపోతుంది. కొందరు రమణులుంటారు, అన్ని విధాలా ఎంతో అందంగా వుంటారు. పళ్ళ దగ్గర మాత్రం ఆ అందం అంతా మట్టి గొట్టుకుపోతుంది. కొందరివి మిట్ట పళ్ళు. కొందరికి రాక్షస కోరల్లా బయటికి వెళ్ళుకొచ్చి వుంటాయి. కొందరివి ఐరెపళ్ళు. పలువరస దానిమ్మగింజల్లా ఎంతి అందంగా వుంటే, స్త్రీ పురుషుల సౌందర్యం అంతగా రాణిస్తుంది. అంచేత పళ్ళు గొగ్గిపళ్ళు కాకుండా సమంగా, సందులు లేకుండా, నున్నగా తళతళలాడుతూ వుండాలి. తగిన పొడవు, వెడల్పు కలిగి తాంబూల రాగంతో శోభిల్లుతూ, వాడిగా మొనలు తేలి వున్న పళ్ళు దంతక్షతాలకు చాలా శ్రేష్ఠమైనవి.

3. కుంఠా, రాజ్యుద్గతాః, పరుషాః,
విషమాః, శ్లక్ష్ణాః, పృథవో,
విరళా ఇతి చ దోషాః.

ఇక దంతాలలో దోషాలు చెపుతున్నారు పళ్ళు మొక్కపోయి ఉన్నా, మధ్య మధ్య చారలు కలిగి ఉన్నా, గొగ్గిగా ఉన్నా, మరీ కురుకుగా ఉన్నా, మరీ పెద్దవిగా పారపళ్ళుగా ఉన్నా, తొర్రిగా ఉన్నా, సందులు జాస్తిగా ఉన్నా, అలాంటి పళ్ళు ముఖానికి అలంకారం కాదు. సరికదా, వికృత రూపాన్ని తెచ్చిపెడతాయి. పైగా దంతక్షతాలకు పనికి రావు. పళ్ళలో ముఖ్యమైన దోషాలు ఇవి.

4. గూఢక, ముచ్ఛూనకం, బిందు,
ర్బిందుమాలా, ప్రవాళమణి, ర్మణి
మాలా, ఖండాభ్రకం, వరాహ
చర్వితక మితి దశనచ్ఛేదన వికల్పాః.

నఖక్షతాల్లో ప్రధానంగా ఎనిమిది రకాలున్నట్లే, ఈ దంతక్షతాలు కూడా ఎనిమిది రకాలు. అవి గూఢకం, ఉచ్ఛూనకం, బిందువు, బిందుమాల, పవాళమణి, మణిమాల, ఖండా ళుకం, వరాహ చర్వితకం.

5. నాతిలోహితేన రాగమాత్రేణ
విభావనీయం గూఢకం.

రకరకాలైన ఈ దంతక్షత స్వరూపం గురించీ, వాటిని ఎప్పుడు, ఎక్కడ ఎలా ప్రయోగించాల్సింది చెపుతున్నారు.

దంతాలు, దంతక్షతాలు !

దంత సౌందర్యం ఒక సౌందర్యం. దంత సౌభాగ్యం ఒక సౌభాగ్యం. దంత సౌందర్యం ఉన్నప్పుడే దంతక్షతంలో ఆనందం !

ఎక్కువ ఎర్రగా కందిపోకుండా పంటి మొనతో నొక్కడాన్ని గూఢకం అంటారు. మిక్కిలి శ్రేష్ఠంగా, అందంగా ఉన్న పంటి మొనతో, అట్టే నొప్పి కలుగకుండా నొక్కడం ఈ దంతక్షతంలో ప్రత్యేకత.

6. తదేవ పీడనా దుచ్ఛూనకం.

పైన చెప్పినదాని కన్నా మరి కొంచెం గట్టిగా నొక్కితే దాన్ని ఉచ్ఛూనకం అంటారు. ఇలా నొక్కిన చోట కొంచెం పొక్కుతుంది. అదీ ఈ దంతక్షతంలో విశేషం !

7. తదుభయం బిందు రధరమధ్య ఇతి.

పైన పేర్కొన్న గూఢకం, ఉచ్ఛూనకం, ఇక ముందు చెప్పబోయే బిందువు — ఈ మూడు రకాల దంతక్షతాలను అధరానికి మధ్యలోనే ప్రయోగించాలి.

8. ఉచ్ఛూనకం ప్రవాళమణిశ్చ కపోలే.

అయితే ఉచ్ఛూనకం, ప్రవాళ మణి అని రెండు రకాల దంత క్షతాలను స్త్రీల బుగ్గల మీద ప్రయోగించడం అవసరం. ఎంచేత

నంటే వీటిని ప్రయోగించడానికి స్త్రీల చెక్కిళ్ళే చాలా అనుకూలంగా ఉంటాయి.

9. కర్ణహారచుంబనం నఖదశనచ్ఛేద్య
మితి సవ్యకపోలమండనాని.

అయితే, ఏ బుగ్గ మీద వీటిని ప్రయోగించాలి ? అన్న ప్రశ్న ఉదయిస్తుంది. దానికి సమాధానం చెపుతున్నారు శాస్త్రకారులు కర్ణా లంకారాన్ని ముద్దాడడం, నఖక్షతాలు చేయడం, దంతక్షతాలు ప్రయోగిం చడం, ఇవన్నీ ఎడమ బుగ్గమీదనే చెయ్యాలి. అప్పుడే అది అలంకారమై భాసిస్తుంది.

10. దంతౌష్ఠసంయోగాభ్యాస
నిష్పాదనా ప్రవాళమణి సిద్ధిః.

అటు పై పళ్ళనూ క్రింది పెదవి కానీ, ఇటు క్రింది పళ్ళనూ పై పెదవిని కానీ క్షతం చేసే ప్రదేశంలో సమకూర్చి పదే పదే కొరు కుతూ బాధకలిగేలా చేస్తే, దాన్ని ప్రవాళమణి సిద్ధి అంటారు. అభ్యాసం వల్ల ఈ ప్రవాళమణిలో పళ్ళ నాటుకుని ఎర్రగా జేవురించకుండా, దంతాలు, పెదవుల విన్యాసం మాత్రమే ఈ ప్రయోగంలో జరుగుతూ ఉంటుంది.

11. సర్వస్యేయం మణిమాలాయాశ్చ.

ప్రవాళమణిలాగానే మణిమాల కూడా పళ్ళతోను, పెదవితోనూ చేసేదే అయితే, దానికి, దీనికి కొంచెం భేదం ఉంది. అదేమిటి అంటే, ఒక్కచోట మాత్రమే దాన్ని ప్రయోగిస్తే ప్రవాళ మణిసిద్ధి, వరుసగా అనేకచోట్ల చేస్తే, మణిమాలా అవుతాయి.

12. అల్పదేశాయాశ్చ త్వచో దశన
 ద్వయ సందంశజా బిందుసిద్ధిః.

కంఠానికి ప్రక్క భాగాల్లో మినప గింజంత, అధరోష్ఠం మీద నువ్వు గింజంత, పై పంటితోనూ క్రింది పంటితోనూ క్షతం చేస్తే దాన్ని బిందు సిద్ధి అంటారు. ఇందులో ముందరి నాలుగు పళ్ళతోనూ ఒక్కసారిగా కొరకడం జరుగుతుంది.

13. సర్వైర్బిందుమాలాశ్చ.

ఈ బిందు సిద్ధినే అనేక చోట్ల చేస్తే దాన్ని బిందుమాల అని అంటారు.

14. తస్మాన్మాలాద్వయమపి గళ
 కక్ష వంక్షణ ప్రదేశేషు.

పైన చెప్పిన మణిమాల, బిందుమాల ఈ రెండు రకాల దంతక్షతాలు స్త్రీ కంఠం మీద, చంకల్లోనూ, గజ్జల్లోనూ ప్రయోగించవచ్చు.

15. లలాటే చోర్వోర్బిందుమాలా.

నుదుటిపైన, తొడలపైన కూడా బిందుమాల అనే దంతక్షతం చేయవచ్చు.

16. మండలమివ విషమకూటకయుక్తం
 ఖండాభ్రకం స్తనపృష్ఠ ఏవ.

కొన్ని దంతాలు గట్టిగా నాటుకునేలాగాను, కొన్ని దంతాలు కొద్దిగా నాటుకునేటట్లుగాను, ఇంకా కొన్ని దంతాలు మరీ స్వల్పంగా నాటుకునే లాగాను పాలిండ్లమీద గుండ్రని ఆకారంలో కొరికితే — దాన్ని ఖండాభ్రకం అంటారు. ఈ రకం దంతక్షతం స్తనాలమీద చెయ్యడానికి చాలా వీలుగా, సుఖంగా ఉంటుంది.

17. సంహతాః ప్రదీర్ఘా బహ్వ్యో దశన
పదరాజయస్తామ్రాంతరాళా,
వరాహచర్వితకం స్తనపృష్ఠ ఏవ.

చంటిమీద ఒక వైపు నుంచి, మరొక వైపు దాకా చర్మాన్ని పండితో బాగా నొక్కి లోతుగా, ఎర్రగా గంట్లు పడేలాగా నాలుగైదు వరుసలు పడేట్లు దంతక్షతం చేస్తే, దాన్ని వరాహ చర్వితకం అంటారు. ఈ రకమైన దంతక్షతాన్ని చంకల వెనుక భాగాన చేయడానికి అనుకూలంగా ఉంటుంది. ప్రేయసి అమితంగా సంతోషిస్తుంది కూడా.

18. తదుభయమపి చ చండ
వేగయోః ఇతి దశనచ్ఛేద్యాని.

పైన పేర్కొన్న ఖండాభ్రకం, వరాహ చర్వితకం — ఈ రెండు రకాలైన దంతక్షతాలనూ కూడా చాలాసేపు రతి చేయగల పురుషుడు మాత్రమే ప్రయోగించదగినవి. స్త్రీ కూడా వీటిని ప్రయోగించవచ్చు. అంటే స్త్రీలు పురుషుడి వక్షస్థలంపై చేయవచ్చునన్న మాట శాస్త్రాధికారం అనేది స్త్రీ పురుషులిద్దరికీ సమానమే కాబట్టి, ఇందులో చెప్పబడినవన్నీ పురుషుడు స్త్రీలపై ప్రయోగించినట్లే స్త్రీలు పురుషులపై ప్రయోగించవచ్చు. ఆక్షేపణ లేదు. జంకవలసిన అవసరమూ లేదు. అయితే, దేశాచారం, కాలం మొదలైన వాటిని బట్టి కొన్ని మాత్రం స్త్రీలు చేయకూడనివిగా ఉంటున్నాయి.

పురుషులూ, స్త్రీలూ ఒకళ్ళపై ఒకళ్ళు ప్రయోగించుకునే దంతక్షతాలూ ఎనిమిది రకాలు మాత్రమే ఇక్కడ చెప్పడం జరిగింది. సంభోగానికి పూర్వం, సంభోగ సమయంలోను ఈ దంతక్షతాలు ప్రయోగిస్తే స్త్రీ పురుషు లిద్దరికీ అమితమైన కామోద్రేకం కలిగి, ఎంతో సుఖంగా ఉంటుంది. కాబట్టి నఖక్షతాల వలెనే ఈ దంతక్షతాలూ చాలా ముఖ్యమైనవి.

19. విశేషకే కర్ణపూరే-పుష్పాపీడే
తాంబూల పలాశే తమాలపత్రే
చేతి ప్రయోజ్యాగామిషు నఖ
దశనచ్ఛేద్యాదీ న్యాభియోగికాని.

యువతీ యువకులకు ఒకరితో ఒకరికి పరిచయం లేనప్పుడు, పరిచయం కలిగించుకోడానికి ఎన్నో ఉపాయాలున్నాయి. వాటిల్లో ఒకటి, ఒకరి భావాలు ఒకరికి గోప్యంగా తెలియపరచుకోడం - స్త్రీల దగ్గరికి వెళ్ళే పురుషులు భూర్జ పత్రాలు, [మెత్తని చర్మం వంటి ఆకులు గల భుజ పత్ర చెట్టు ఆకులు. ఈ ఆకులు చాలా ప్రసిద్ధమైనవి. పూర్వ కాలంలో మంత్రాలు, యంత్రాలు మున్నగునవి ఈ భూర్జ పత్రాలపైనే వ్రాసేవారు] తలమీద, చెవులలో అలంకారార్థం ధరించే పువ్వులు, పూబంతులు, మెత్తని లేత తమలపాకులు, మోదుగాకులు, తాపింఛ పత్రాలు [చీకటి మ్రాను ఆకులు] ఇలాంటి వాటిమీద గోళ్ళతోనూ, పళ్ళతోనూ కొన్ని ఆకారాలు గీసి, ఆ విధంగా తమ మనో భావాలు రహస్యంగా తెలియజేస్తారు. దీన్ని అభియోగికం అంటారు. ఇలా రకరకాల ఆకుల మీద, సుందరమైన వస్తువుల మీద నఖక్షత దంతక్షతాలతో గుర్తులు కల్పించి, పరిమళ ద్రవ్యాలు అలది గుమగుమ లాడేలా చేసి, దూతికల ద్వారా యువతుల దగ్గరికి పంపాలి. స్త్రీలు అవి అందుకుని ప్రియుడి మనోభావాలు తెలుసుకుంటారు. వారు కూడా అలాగే గుర్తులు సృష్టించి, సమాధానాలు పంపుతారు స్త్రీ పురుషులు ఒకరితో ఒకరు పరిచయం చేసుకోడానికి ఒకరి అభిప్రాయం ఒకరు తెలుసుకోడానికి అనుసరించే పద్ధతి ఇది

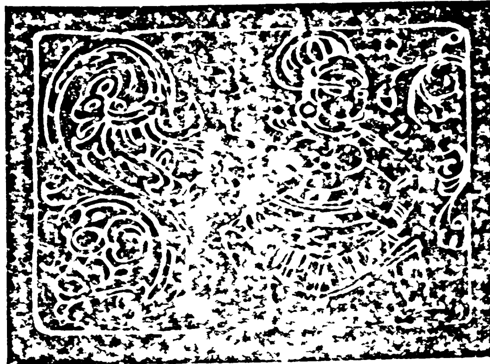
20. దేశ సాత్మ్యాచ్చ యోషిత ఉపచరేత్.

ఆచారం, ఆచారం అంటూ ఉంటాం మనం. ఈ ఆచారం అనేది రెండు రకాలుగా వుంది. ఒకటి దేశాచారం — అంటే దేశంలో సాధార

ఐంగా జనులు అనుసరించేది రెండోది ఎవరికి వారు స్వతస్సిద్ధంగా, తమకు ఇష్టమైన పద్ధతిలో అనుసరించే ఆదారం. ఈ రెండు రకాల ఆదారాల ప్రకారం స్త్రీ పురుషులు రతి క్రీడల్లో మునిగి తేలుతూ వుండ వచ్చు. అంటే పురుషులు స్త్రీలను, స్త్రీలు పురుషులనూ శృంగార చేష్టలతో ఉపచరించ వచ్చునన్నమాట ఇక్కడ ఉపచరించడం అంటే, స్త్రీలను పురుషులూ, పురుషులను స్త్రీలూ రంజింపజేయడం లేక తృప్తిపరచడము అని అర్థం

21. మధ్యదేశ్యా ఆర్యప్రాయాః
శుచ్యుపచారాశ్చుంబన నఖ
దంతపదద్వేషిణ్యః.

భారతదేశంలో అనేక ప్రాంతాలున్నాయి. ప్రాచీన కాలంలో వాటి పేర్లు ఇలా వున్నాయి ఒకటి మధ్యదేశం – హిమవత్పర్వతానికి,

వింధ్య పర్వతానికి మధ్యగానూ, వినశనానికి తూర్పుగాను, ప్రయాగకు కొంచెం పడమరగాను వున్న దేశం ఇది. భృగువు చేసిన నిర్వచనం ఇది,

మరి కొందరు గంగ, యమునల మధ్య ప్రదేశం మధ్యదేశం అంటారు. వశిష్ఠుడి మతం ఇది అయితే, భృగువు చేసిన నిర్వచనం శాస్త్ర కారులు అంగీకరిస్తున్నారు. ఈ మధ్యదేశంలోని ఆచారాలు పరమ పవిత్రాలుగా పరిగణిస్తారు. ఎందుచేతనంటే, లోకోత్తర పురుషులు, పవిత్ర చరిత్రులు అయిన ఆర్యులు ఈ ప్రాంతంలోనే వుండి అనుసరించిన ఆచారాలు ఇవి. ఈ దేశంలో స్త్రీలు ముద్దులన్నా, నఖక్షతాలు, దంత క్షతాలు అన్నా ద్వేషిస్తారు. వారికి కేవలం కౌగలింతలు మాత్రమే ఇష్టం. ప్రణయ తాడనాల విషయంలో ఒక మోస్తరు అభిలాష కలిగి వుంటారు.

22. బాహ్లీకదేశ్యా ఆవంతికశ్చ.

రెండు బాహ్లీకదేశం, అంటే ఉత్తరాపథం. అవంతిక అంటే సాహసాంక విక్రమార్క చక్రవర్తి పాలించిన ఉజ్జయిని ప్రాంతం. ఈ రెండు దేశాల్లోకూడా కాంతలు ముద్దులన్నా, నఖక్షతాలు, దంత క్షతాలన్నా అసహ్యించుకుంటారు.

23. చిత్రరతేషు త్వాసా మభినివేశః

ఇక్కడి రమణులకు చిత్ర రతాలంటే చాలా ఇష్టం. ఈ చిత్ర రతాలను గురించి మున్ముందు చెప్పడం జరుగుతుంది

దేశాచారాన్ని బట్టి ముద్దులూ మురిపాలు !

24. పరిష్వంగ చుంబన నఖ దంత
చూషణ ప్రధానాః క్షతవర్జితాః
ప్రహణనసాధ్యాః మాలవ్యః ఆభీర్యశ్చ.

ఇక పూర్వమాళవ దేశం, శ్రీకంఠక్షేత్రం, కురుక్షేత్రం వున్నాయి. ఇక్కడి మగువలు కౌగలింతలంటే పులకించిపోతారు. అలాగే ముద్దులన్నా

నఖక్షతాలు, దంతక్షతాలన్నా ఎగిరి గింతులేస్తారు. ఇవంటే చాలా ఇష్టం వారికి. అయితే, గాట్లు పడేలాగా గిచ్చినా, కొరికినా ఒప్పుకోరు. ప్రణయ తాడనాలకు పరవశించిపోయి, పురుషులకు 'దాసోహం' అంటారు.

25. సింధుషష్ఠానాం చ నదీనా
మంతరాలీయా ఔపరిష్టికసాత్మ్యాః.

ఇక సింధు, విపాశ, శతుద్రు, ఇరావతి, చంద్రభాగ, వితస్త — అనే ఆరు నదులున్నాయి. ఈ ఆరు నదుల మధ్యగల దేశంలో జన్మించిన వనితలు కౌగలింతలు, ముద్దులు, నఖక్షతాలు, దంతక్షతాలు, ప్రణయ తాడనాలు, సీత్కృతాలు — ఇలాంటివన్నీ ప్రయోగించినా తృప్తి పడరు. అంతులేని కామం వాళ్ళది. పురుషుడి లింగాన్ని నోట్లో పెట్టుకుని కుడుస్తూ, చీకుతూ ఔపరిష్టిక క్రియ కూడా ఆచరిస్తే కాని వాళ్ళ కామాగ్ని చల్లారదట! దీన్నే 'ముఖరతి' అంటారు ముద్దుగా! ఇలాంటి కోరికగల స్త్రీలను 'ముఖచపలలు' అంటారు.

(ప్రసిద్ధమైన సింధునదిలో జీలం, చీనాబ్, రావి, బియాస్, సట్లెజ్ నదులు వచ్చి కలుస్తున్నాయి. ఈ పంచ నదులు ప్రవహించే దేశానికే పంజాబ్ అని పేరు వచ్చింది. జీలం నదికే పూర్వం వితస్తా నది అని పేరు. ఉమ లేక సతీదేవి ఈ నదీ రూపంలో ప్రవహించినట్లు చెపుతారు. అలాగే చీనాబ్ నదికే పూర్వం చంద్రభాగ అని పేరు. ఇరావతి అంటే రావి నది. బియాస్ నదికే విపాశ అని పేరు. శతద్రు అంటే సట్లెజ్ నది.

పూర్వం విశ్వామిత్రుడివల్ల అనేక కష్టాలు అనుభవించిన వశిష్ఠ మహర్షి విరక్తుడై ఒక నదిలో దూకి ఆత్మహత్య చేసుకోడానికి ప్రయత్నించాడట! అప్పుడా నది వశిష్ఠ మహర్షి తేజస్సును భరించలేక భయంతో నూరు వైపులకు పరుగులు తీసింది. వశిష్ఠుడు చావకుండా

ఒడ్డుకు చేరుకున్నాడు. అప్పటినుంచీ ఈ నదికి శతద్రు అని పేరు వచ్చింది. శత అంటే నూరు. ద్రుతం అంటే పారిపోవడం.

అయినా వశిష్ఠుడు మరోసారి ఆత్మహత్యకు యత్నించాడు. ఈ సారి కాళ్ళకు, చేతులకు తీగలు కట్టుకుని మరో నదీ ప్రవాహంలో దూకాడు. కాని అతను అలా నదిలో దూకగానే బంధాలన్నీ విడిపోయాయి. మహర్షి ప్రాణాలు తీయడానికి ఆ నది వెరచింది. ఆయన్ను ప్రాణాలతో మళ్ళీ ఒడ్డుకు చేర్చింది. ఇలా పాశాలను (బంధాలను) తొలగించింది కాబట్టి ఆ నదికి విపాశ అని పేరు వచ్చింది)

26. చండవేగా మందసీత్కృతా
అపరాంతిక్యో లాట్యశ్చ.

ఇక, పశ్చిమ సముద్ర తీరానగల దేశానికి అపరాంత దేశం అని పేరు. అక్కడ ఉండే స్త్రీలను అపరాంతికలు అంటారు. అపరమాళవ దేశానికి పడమరగా వుండేది లాట దేశం. అక్కడ పుట్టిన స్త్రీలను 'లాటస్త్రీ' లని అంటారు ఈ రెండు దేశాల్లోనూ పుట్టిన ఆడవాళ్ళు చాలా దృఢంగా, బలంగా వుంటారు. అంచేత వారు ఎంతోసేపు రతిక్రీడ సలుపగలుగుతారు. కొద్దికొద్దిగా సీత్కారాలు చేయగలుగుతారు. అలాగే కొంచెం కొంచెం నఖక్షతాలు తట్టుకోగలుగుతారు ప్రణయ తాడనాలు సయితం సహిస్తారు.

(మహాభారత యుద్ధానంతరం శ్రీకృష్ణుడు అవతారం చాలించిన తరువాత ద్వారకలోని అంతఃపుర కాంతలను, తక్కిన యాదవ స్త్రీలను అర్జునుడు వెంట పెట్టుకుని వెళుతూ వుండగా, బలాఢ్యులైన ఈ అపరాంత దేశస్థులే వారిని కొల్లగొట్టినట్లు చెపుతారు.)

దేశాచారం, దేహానందం

27. దృఢప్రహణనయోగిన్యః
ఖరవేగా ఏవ, అపద్రవ్య
ప్రధానాః స్త్రీరాజ్యే కోసలాయాం చ.

ఇకపోతే, అచ్చం ఆడవాళ్ళ రాజ్యమే ఒకటి వుంది. వంగ దేశానికి, ప్రరక్త దేశానికి పశ్చిమంగా వున్న దేశానికి 'స్త్రీరాజ్యం' అని పేరు. ఈ స్త్రీరాజ్యంలోనూ, కోసల దేశంలోనూ జన్మించిన పడుచులు, కౌగలింతలు, ముద్దులు, నఖక్షత, దంతక్షతాలు — మున్నగునవి అన్నీ చక్కగా అనుభవిస్తారు. అయితే, వాటితోనే తృప్తిపడరు. గాఢమైన ప్రణయ తాడనాలు కూడా అభిలషిస్తారు. అప్పుడే వారికి సంతుష్టి. కనుకనే వీరిని 'ఖరవేగ' లంటారు. 'ఖరం' అంటే దురద తీర్చుకోడానికి ఎక్కువగా సంభోగాన్ని కోరడం. ఈ దేశాల్లోని నారీమణులు, పురుషులు ఎంతగా రతి చేసినా తనివి తీరక, భగమందలి తీట తీరడానికి అనేక రకాల కృత్రిమ సాధనాలు కూడా ఉపయోగిస్తూ వుంటారు!

28: ప్రకృత్యా మృద్వ్యో రతిప్రియాః
అశుచిరుచయోనిరాచారా శ్చాంధ్ర్యః

నర్మదా నదికి దక్షిణంగా వున్న దేశాన్ని దక్షిణాపథం అంటారు. ఈ దక్షిణాపథంలో కర్ణాట దేశం కంటే తూర్పుగా వున్నది ఆంధ్ర దేశం. అక్కడ పుట్టిన ముద్దుగుమ్మలు స్వభావసిద్ధంగా చాలా సుకుమారులుగా వుంటారు. అంచేత ప్రణయ తాడనాలు, నఖక్షత దంతక్షతాలు మొదలైనవి అంతగా సహించలేరు. కేవలం సంభోగం మాత్రమే వాంఛిస్తారు. అయితే, మర్మాంగంలో దురద వదల్చుకోడానికి వీరు నీచమైన

మార్గాలు, పద్ధతులు అవలంబిస్తూ వుంటారు. ఆచారం చాలా తక్కువ వీరికి. హద్దుమీరి ప్రవర్తిస్తారు. కామశాస్త్రంలో చెప్పిన బంధన విధానాలను అనుసరించడంలో ఎక్కువ శ్రద్ధాశక్తులు చూపరు. ఆచారాలను లెక్క చేయకుండా హద్దూపద్దూ లేకుండా సంచరిస్తారు! (ఆ కాలంలో వాత్స్యాయనుడు వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయం ఇది.)

29. సకల చతుష్షష్టి ప్రయోగరాగిణ్యో
అశ్లీల పరుషవాక్యప్రియాః
శయనే చ సరభసోపక్రమా మహారాష్ట్రిక్యః

నర్మదానదికీ, కర్ణాట దేశానికీ మధ్య భాగంలో వున్న దేశం, మహారాష్ట్ర దేశం. అక్కడ జన్మించిన స్త్రీలు నృత్యం, గీతం మొదలైన అరవై నాలుగు కళల్లోనూ, పాంచాలికీ చతుష్షష్టి కళల్లోనూ ఆరితేరిన వారు. అంచేత అరవై నాలుగు కళలతోనూ సంభోగం సాగిస్తేనే కాని ఈ కాంతల కామ జ్వరం శాంతింపదు. అప్పుడే వీరు అనురాగం, ఆనందం పొందుతారు అంటే వీరు కళలలో ఎక్కువ అభిలాష కల వారన్న మాట. వీరి సంభాషణ చాలా నీచంగా వుంటుంది. అశ్లీలమైన బూతు మాటలు, గ్రామ్యపు పలుకులు కరుకుగా, కఠినంగా వుండే మాటలు మాట్లాడుతూ వుంటారు. ప్రియులు అలాంటి మాటలు మాట్లాడుతూ వుండే సంతోషిస్తారు. సంభోగ సమయంలో చాలా తొందరపాటు చూపుతూ వుంటారు. వీరు ధూర్తలు కాబట్టి మగవాళ్ళకంటే ముందుగా తామే రతికి సిద్ధపడి తొందర పెడుతూ ఉంటారు.

30. తథావిధా ఏవ రహసి
ప్రకాశంతే నాగరిక్యః.

ఇక పాటలీపుత్ర ప్రాంతంలోని స్త్రీలు కూడా మహారాష్ట్ర స్త్రీల వంటివారే. అంటే వారు కూడా అరవైనాలుగు కళల్లోను జాణలు. అలా

చతుష్షష్టి కళలతో రతి సలిపితేకాని సంతుష్టి చెందరు. అదే విధంగా పురుషులు బూతులు మాట్లాడుతూ వుంటే సంతసిస్తారు. తామున్నూ బూతులు మాట్లాడుతూ పురుషులను రెచ్చగొడతారు, రహస్యంగా ఏకాంతంగా ఇలా చేయడం వారికి ఎంతో ఇష్టం. మహారాష్ట్ర స్త్రీలు, రహస్యంగానే కాక నలుగురితోనూ ఇలా ప్రవర్తిస్తారు. సంభోగానికై పురుషుడికంటె ముందుగా ప్రక్కమీద చేరడంలో ఈ రెండు దేశాల స్త్రీలు సమానులే అని చెప్పాలి.

31. మృద్యమానాశ్చాభియోగాన్
మందం మందం ప్రసించంతే ద్రావిడ్యః

కర్నాటక దేశానికి ఇంకా దక్షిణంగా వున్నది ద్రవిడ దేశం. ఈ దేశంలో జన్మించిన రమణులు కౌగిలింతలు, ముద్దులు మొదలైనవన్నీ సంభోగానికి ముందు, సంభోగ సమయంలోను ఎక్కువగా కోరతారు. ఈ విధమైన చేష్టలతో బాహ్య అవయవాలనూ, లోపల మదన మందిరాన్ని బాగా మర్దిస్తుంటే మెల్లమెల్లగా తృప్తిపడతారు. ఆ తరువాత తొందర తొందరగా స్ఖలన సుఖాన్ని అనుభవిస్తారు. అంటే ఈ ద్రవిడాంగినలను పురుషుడు రకరకాల శృంగార చేష్టలతో ఉద్రేకపరిచి, అటుపైన సంభోగం ప్రారంభించి వీర్య బలంతో ఉధృతంగా రతి సాగించాలన్న మాట.

32. మధ్యమవేగాః సర్వంసహాః
స్వాంగప్రచ్ఛాదిన్యః పరాంగహాసిన్యః
కుత్సితాశ్లీల పరుష పరిహారిణ్యో వానవాసిక్యః.

కొంకణ దేశానికి తూర్పుగా వున్నది వనవాస దేశం. అక్కడి స్త్రీలు భావాన్ని బట్టీ, కాలాన్ని బట్టీ మధ్యమవేగం కలవారు. ఆలింగనాదులన్నింటిని హాయిగా ఓర్చుకుంటారు. తమ అవయవాలను ఎక్కువగా దాచుకోడానికి ప్రయత్నిస్తారు. పర పురుషులను చూసి పరిహాసం చేస్తారు.

కపటంతో ప్రవర్తించే వారితోనూ, అసహ్యకరంగా, కటుకుగా, కఠినంగా, గ్రామ్యంగా మాట్లాడేవారి తోనూ రతికేళి సంపర్కానికి ఇష్టపడరు. పైగా అలాంటి వాళ్ళను ద్వేషిస్తారు కూడా.

33. మృదుభాషిణ్యో అనురాగవత్యో
మృద్వంగ్యశ్చ గౌడ్యః

ఇక తూర్పు దేశాన్ని గౌడ దేశం అంటారు. ఈ గౌడాంగనలు మృదు మధురంగా మాట్లాడతారు. అందమైన వాళ్ళు. సుందర రూపం గల పురుషులను ప్రేమిస్తారు. వీరి శరీరాలు ఎంతో సుకుమారంగా, నాజూగ్గా వుంటాయి.

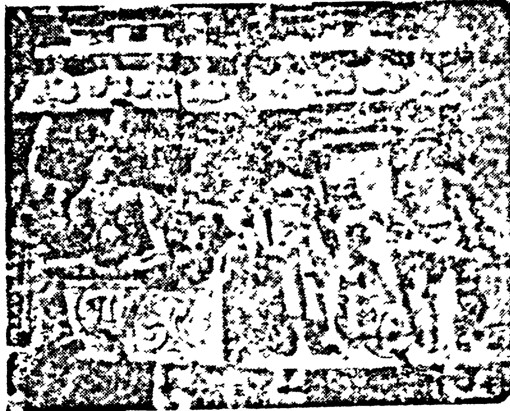
ఇలా దేశాచారాలను బట్టి ఆయా ప్రాంతాల్లోని స్త్రీలు రతి విషయంలో ఎలా వుంటారో, ఎలా ప్రవర్తిస్తారో చెప్పారు వాత్స్యాయనులు. (అయితే, ఈ లక్షణాలు అతి ప్రాచీన కాలానికి సంబంధించినవి ప్రస్తుత కాలంలో ఆయా దేశాలలోని మగువలు ఇలాగే ప్రవర్తిస్తారని నిర్ధారించి చెప్పలేం. కాని, ఏ ప్రాంతం స్త్రీలు అయినప్పటికీ ఈ కామశాస్త్రంలో చెప్పిన రతి క్రీడారహస్యాలు అనుసరిస్తే, కరిగి పోయి సంతుష్టాంతరంగలు అవుతారని చెప్పక తప్పదు అంతేకాకుండా స్తనాలవద్ద దంతక్షత, నఖ క్షతాదుల వల్ల ఏర్పడిన గుర్తులు కాంతలు ఎప్పుడూ జ్ఞాపకం వుంచుకుంటారనీ, ఆ గుర్తులు స్త్రీలు అల్లంత దూరాన వుండగానే గుర్తుపట్టవచ్చుననీ శాస్త్రకారులు అంటున్నారు. దీన్నిబట్టి ప్రాచీన కాలంలో స్త్రీలు, స్తనాలను కప్పివేసే రవికల్లాంటివి ధరించేవారు కారని అర్థమవుతున్నది అందుకనే అజంతా మున్నగు గుహల్లో, ఆలయ శిల్పాల్లో కనిపించే చిత్రాలలో స్త్రీల పాలిండ్లు బయటికి కనిపిస్తూనే వుంటాయి.)

34. దేశసాత్మ్యాత్ప్రకృతి
సాత్మ్యం బలీయ ఇతి సువర్ణనాభో,
న తత్ర దేశ్యా ఉపచారాః.

దేశాచారంకన్నా స్వభావ సిద్ధంగా తన హృదయానికి ఆనందం కలిగించే ఆచారమే మంచిదనీ, రసవత్తరమైనదనీ సువర్ణనాభుడి అభిప్రాయం. తన అభిలాష, దేశాచారానికి భిన్నంగా ఉన్నప్పుడు దేశాచారాన్ని వదలి, తన అభిలాష ప్రకారమే ప్రవర్తించడం యుక్తమని అతను అన్నాడు.

35. కాలయోగాచ్చ దేశాద్దేశాంతర
ముపచార వేషలీలాశ్చ అనుగచ్ఛంతి,
తచ్చ విద్యాత్.

కాలం యొక్క సంబంధాన్ని అనుసరించి ఒక దేశాచారాలు మరో దేశానికి రావచ్చు. వేష భాషల్లో, విలాసాల్లో, ఉపచారాల్లో ఒక దేశంలో ప్రజలు, మరో దేశ ప్రజలను అనుకరించడంలో లేదా అనుసరించడంలో

ఆశ్చర్యంలేదు. అది సహజం. కాబట్టి ఆయా ఆచారాలు దేశాంతరంనుంచి సంక్రమించినవా ? లేక స్వతస్సిద్ధంగా వచ్చినవా ? — అని తర్కించి

వాస్తవాన్ని కనిపెట్టాలి. జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించాలి. అలా ప్రవర్తించక పోతే, ఒక దేశపు పద్ధతులు తమకు సరిపడక అక్కడి స్త్రీలు పురుషులకు విముఖులు కావచ్చు. ఒక స్త్రీకి నచ్చింది మరో స్త్రీకి నచ్చకపోవచ్చు. ఎవరి అభిరుచి వారిది, ఎవరి అపేక్ష వారిది లోకో భిన్నరుచిః అన్నట్లు ఇలాంటి విషయాల్లో ఒక స్త్రీకి మరో స్త్రీకి, ఒక పురుషుడికి, మరో పురుషుడికి భేదం వుంటుంది. అందాక ఏ మగువకు ఏ పద్ధతి ఇష్టమో బాగా గ్రహించి ఆ విధంగా ఉపచారాలు, రతి క్రీడలు సాగించినప్పుడే ఆమె సంతుష్టురాలవుతుంది.

36. ఉపగూహనాదిషు చ రాగవర్ధనమ్
పూర్వం పూర్వం విచిత్ర ముత్తర ముత్తరం చ

ఆలింగనం, చుంబనం, నఖక్షతం, దంతక్షతం ప్రహణనం, సీత్కృతం — ఈ ఆరూ బాహ్య రతులు. ఇవి ఒకదానికంటె ఒకటి అధికంగా అనురాగాన్ని, ఆనందాన్ని వృద్ధి పొందిస్తాయి. అందే సీత్కృతంకన్నా ప్రహణనం, దానికన్నా దంతక్షతం, దానికన్నా నఖక్షతం, దాన్నికన్నా చుంబనం, ఆ చుంబనంకన్నా ఆలింగనం ఎక్కువ ప్రేమాను రాగాలు కలిగిస్తాయన్నమాట. స్పర్శ సుఖం ఎక్కువగా కలిగిస్తాయన్న మాట. అలాగే ఆలింగనం కంటె చుంబనం విచిత్రమైంది. దానికంటె నఖక్షతం. దానికంటె దంతక్షతం, దాని కంటె ప్రహణనం, దాని కంటె సీత్కృతం చిత్రమైనవి.

37. వార్యమాణశ్చ పురుషో
యత్కుర్యాత్తదనుక్షతమ్,
అమృష్యమాణా ద్విగుణమ్
తదేవ ప్రతియోజయేత్.

స్త్రీ తనకు ఆక్కర్లేదని అడ్డగిస్తున్నా పురుషుడు బలవంతంగా దంతక్షతమో, నఖక్షతమో చేస్తే, అప్పుడా స్త్రీ సహించలేదు. ఆమె కూడా అలాగే అతన్ని అంతకన్నా ఎక్కువగా ఆ పనిచేసి కసి తీర్చు కుంటుంది !

38. బిందోః ప్రతి క్రియా మాలా,
మాలాయాశ్చాభ్రఖండకమ్, ఇతి
క్రోధాదివావిష్టా, కలహాన్ప్రయోజయేత్

దంతక్షతాలు ఎనిమిది విధాలు కదా ! వాటిల్లో బిందువును ఒకరు ప్రయోగిస్తే, రెండోవారు మాల క్షతాన్ని ప్రయోగించి బదులు తీర్చు కోవాలి. అలాగే మాలను ప్రయోగిస్తే, దానికి ప్రతిక్రియగా అభ్రఖండ కాన్ని ప్రయోగించాలి. ఈ విధంగా స్త్రీ పురుషులు ప్రణయ కలహాలు ప్రాప్తించినప్పుడు అనుసరించాలని భావం.

39. సకచగ్రహ మున్నమ్య ముఖం
తస్య తతః పిబేత్, నిలీయేత
దశేచ్చైవ తత్ర తత్ర మదేరితా.

పురుషుడు స్త్రీ యొక్క క్రింది పెదవిని పానం చేస్తూ చుంబించే టప్పుడు, స్త్రీ ముందుగా ఒక చేత్తో పురుషుడి తలను, రెండో చేత్తో గడ్డాన్ని పట్టుకుని పైకెత్తి, అప్పుడు అమృతంతో సమానమగు అధర సుధా రసాన్ని ఆస్వాదించాలి. పిమ్మట ప్రియుణ్ణి బాగా గుండెలకు హత్తుకుని, కావలించుకుని, 'నీవే నేను' అన్నట్టుగా అతనిలో ఐక్యం అయిపోవాలి. ఇంకా ఇంతకు ముందు చెప్పిన ఆయా చోట్లలో ముద్దులు, నఖక్షత, దంత క్షతాలు కురిపిస్తూ గాఢమైన ప్రేమతో పరవశురాలు కావాలి.

40. ఉన్నమ్య కంఠే కాంతస్య,
సంశ్రితా వక్షసః స్థలీం,
మణిమాలాం ప్రయుంజీత,
యచ్చాన్యదపి లక్షితమ్.

మరో పద్ధతి కూడా చెపుతున్నారు శాస్త్రకారులు. స్త్రీ ఒక బాహువుతో పురుషుణ్ణి గట్టిగా హత్తుకుని కొంచెమైనా సందులేకుండా కౌగలించుకుని, కంఠాన్ని ఎత్తి, రెండోచేత్తో అతని గడ్డాన్ని పట్టుకుని మణిమాలను ప్రయోగించాలి. మరిన్ని నఖక్షతాలు, దంతక్షతాలు సమయోచితంగా సలుపుతూ చిత్రవిచిత్రంగా ప్రియుణ్ణి ఆనందడోలికల్లో ఊగించాలి.

41. దివాఽపిజన సంబాధే నాయకేన
ప్రదర్శితమ్, ఉద్దిశ్య స్వకృతం
చిహ్నం హసేదన్యైరలక్షితా.

రాత్రివేళ రతి క్రీడా సమయాల్లో ప్రియురాలు చేసిన దంతక్షత, నఖక్షతాదులు ప్రియుడు పగటిపూట, జనం మధ్య తిరిగేటప్పుడు, ఇతరులకు కనిపించకుండా చెయ్యాలి. ఒక్క ప్రియురాలికి మాత్రం ఆ చిహ్నాలు చూపించాలి వాటిని చూచి ప్రియురాలు 'నీ తిక్క బాగా కుదిరిందిలే. నీకి ప్రాయశ్చిత్తం కావల్సిందేలే!' అనే భావాన్ని సూచించే విధంగా పక్కున నవ్వాలి.

42. వికూణయంతీవ ముఖమ్,
కుత్సయంతీవ నాయకమ్,
స్వగాత్రస్థాని చిహ్నాని
సాసూయేవ ప్రదర్శయేత్.

ప్రేయసి ఉత్తుత్తి ముద్దులకోసం ముఖాన్ని ముడుస్తున్నట్టు చేష్టలు చేస్తూ కళ్ళూ, కనుబొమలూ వింత వింతగా త్రిప్పుతూ 'మీరు చేసిన అపరాధానికి నేనేం ప్రతిక్రియ చేయనులెండి!' అనే అసూయ వ్యక్తమయ్యేలాగా తన పంటి మీద ప్రియుడు చేసిన గాట్లు, గంట్లు ఇతరులకు తెలియనివ్వకుండా అతనికే తెలిసేటట్టు చూపించాలి.

43. పరస్పరానుకూల్యేన తదేవం
లజ్జమానయోః, సంవత్సర
శతేనాపి ప్రీతిర్న పరిహీయతే.

ఈ విధంగా స్త్రీ పురుషులు, ప్రేయసి ప్రియులు తమలో తమకు బాగా అనుకూలంగా వుండే సిగ్గు దొంతెరలు విదిలిమ్ముకుంటూ ప్రవర్తిస్తే, వారి మధ్య ప్రేమానురాగాలు నూరు సంవత్సరాలైనా చెక్కు చెదరకుండా వుంటాయి. అంటే ప్రీతికి వున్నంతకాలం మరచిపోకుండా నిలిచి వుంటాయన్న మాట.

ఇతి శ్రీవాత్స్యాయనీయే, కామసూత్రే,
సాంప్రయోగికే, ద్వితీయేఽధికరణే,
దశనచ్ఛేద్య విధయో, దేశ్యాశ్చోప
చారాః పంచమోఽధ్యాయః

ఇది వాత్స్యాయన ముని ప్రణీతమైన కామసూత్రాల్లో సాంప్రయోగికం అనే రెండవ అధికరణంలో దంతక్షత విధానాలూ, దేశీయాలైన ఉపచారాలు అనే అయిదో అధ్యాయం. ★

షష్టమాధ్యాయం
సంవేశన చిత్ర రతాలు:

ఇంతకు ముందు అధ్యాయాల్లో చెప్పినట్టుగా అటు దేశాచారం, ఇటు స్వభావ సిద్ధమైన ఆచారం—ఈ రెంటినీ పాటిస్తూ ఆలింగనం, నఖక్షతం, దంతక్షతం మున్నగువాటి వల్ల స్త్రీ పురుషులు ప్రేమానురాగాలు వృద్ధి పొందించుకోవాలి. ఆ తరువాతనే వారు సంభోగానికి ఆయత్తమయ్యే అర్హతను సంపాదించుకొంటారు.

[ఇలా చేస్తున్న వారు లోకంలో ఎంతమంది? కామశాస్త్రంలో చెప్పిన ఇలాంటి అర్హతతో నిమిత్తం లేకుండానే, ఆడది దొరికింది కదా అని మగవాడు, మగవాడు దొరికాడు కదా అని ఆడది— సంభోగానికి పూనుకొంటే, అది కామసుఖం అనుభవించడం కానే కాదు. అది కేవలం పశువుల్లాగా ప్రవర్తించడమే అవుతుంది. అది రతిక్రీడ కాదు. రాక్షస రతి! అది తెలుసుకునేటందుకే ఈ శాస్త్రం పుట్టింది.]

1. రాగకాలే విశాలయంత్యేవ
   జఘనం మృగీ సంవిశే దుచ్చరతే.

సంవేశనం అంటే సంభోగానికి సిద్ధపడడం. ఇంకా చెప్పాలంటే స్త్రీ యోనిలో పురుషుడు తన లింగాన్ని ప్రవేశపెట్టడం అన్నమాట. దీనికి సంబంధించిన విశేషాలను గురించి చెప్పే అధ్యాయమే ఈ చిత్ర రతాధ్యాయం. ఆ విషయాలనే ఈ అధ్యాయంలో నిరూపిస్తున్నారు శాస్త్రకారులు.

రాగకాలం అంటే పురుషుని లింగమూ, స్త్రీ భగమూ సంయోగానికి సిద్ధపడే సమయం అన్నమాట. ఆ సమయంలో వృషజాతి పురుషునితో

సంభోగించే మృగీజాతి స్త్రీ తన రెండు తొడలూ ప్రక్కలకు వెడల్పుగా చాచి, భగాన్ని బాగా విచ్చేటట్లు చేస్తూ శయ్యపై వెల్లకిల శయనించాలి.

ఎందాతనంటె మృగీజాతి స్త్రీ భగద్వారం చిన్నదిగా వుంటుంది. అలాంటప్పుడు పురుషుడు తన లింగాన్ని ప్రవేశ పెట్టడం కష్టం అవుతుంది. లింగం కన్నా యోని పెద్దదిగా, వెడల్పుగా వున్నప్పుడు, స్త్రీ తన తొడలను దగ్గరిగా పెట్టి భగాన్ని చిన్నదిగా చేయాలి. ఉచ్చతర రతంలో కూడా ఇదే పద్ధతి అంటే మృగీజాతి స్త్రీ, హస్తినీ జాతి పురుషుడితో కలిసేటప్పుడు కూడా ఇదే విధానం అన్నమాట.

2. అవహ్రాసయంతీవ హస్తినీ నీచరతే.

హస్తినీ జాతి స్త్రీ వృషజాతి పురుషుడితో రతి చేస్తే దాన్ని నీచరతి అంటారు.

[హస్తినీ జాతి మదన మందిరం పన్నెండంగుళాల లోతు వుంటుంది. వృష జాతి పురుషుడి లింగం తొమ్మిది అంగుళాల పొడవు వుంటుంది.]

ఈ నీచరతిలో స్త్రీ తన తొడలను కలిపి వుంచి, భగాన్ని ముడుచుకుని వుండేలా చేస్తూ వెల్లకిల పడుండాలి. శశజాతి పురుషుడితో హస్తినీ జాతి స్త్రీకి సంభోగం సంభవించినప్పుడు ఆ నీచతర రతంలో కూడా స్త్రీ ఇలాగే చెయ్యాలి.

సంభోగ సమయంలో ఎలా శయనించాలి ?

3. న్యాయ్యో యత్ర యోగస్తత్సమ పృష్ఠమ్.

న్యాయంగా చెప్పాలంటే స్త్రీ పురుషుల భగ లింగాలు సరిసమానంగా సరిపడేటట్లు వుండాలి. దాన్ని సమరతం అంటారు. ఈ సమరతంలో స్త్రీ తన తొడలు బాగా చాచనూ అక్కర్లేదు. బాగా ముడవనక్కరా లేదు. సామాన్యంగా వుంటే చాలు.

4. ఆభ్యాం బడబా వ్యాఖ్యాతా.

పై రకాల స్త్రీలకు చెప్పిన విధానం వల్ల బడబజాతి స్త్రీ అనుసరించవలసిన విధానం కూడా స్పష్టం అయింది. అంటే బడబజాతి మగువ అశ్వజాతి పురుషుడితో రతి సాగించబోయే తరుణంలో తన రెండు తొడలూ బాగా చాచి, భగం పెద్దదిగా తెరుచుకునేటట్లు చేస్తూ శయనించాలన్నమాట. అలాగే శశజాతి పురుషుడితో సంగమించబోయేటప్పుడు తొడలు బాగా దగ్గరకు పెట్టి, భగాన్ని ముడిచి పడుకోవాలి ఇక వృషజాతి పురుషుడితో సంభోగించబోయేటప్పుడు భగాన్ని మామూలుగానే వుంచి శయనించవచ్చు.

ఈ పైన చెప్పిన విధానాలనుబట్టి మృగిజాతి స్త్రీ హస్తినీ జాతి నాయిక అనుసరించవలసిన విధానం గురించి చూచుకోవచ్చు. గ్రంథాంతరంలో కూడా ఉచ్చరతంలో రమణి తొడలు బాగా వెడల్పుచేసి నీచరతంలో బాగా దగ్గరిగా కలిపి, సమరతంలో సరిసమానంగా వుంచి శయనించాలని వుంది.

5. తత్ర జఘనేన నాయకం ప్రతి గృహ్ణీయాత్.

పడతి అలా పడుకున్నందుకు ఫలితం ఏమిటి? పురుషుడి మేహనాన్ని తన భగంలోకి గ్రహించడమే ఫలితం. కాబట్టి పైన చెప్పిన పద్ధతుల్లో తనకు అనుకూలమైన పద్ధతిని అనుసరిస్తూ శయనించి, నానారకాలైన సంవేశనాలతో మగువ పురుషుడి మదన ధ్వజాన్ని తన మదన గృహంలోకి గ్రహించాలి.

6. అపద్రవ్యాణి చ సవిశేషం నీచరతే.

నీచరతిలో—అంటే బడబజాతి స్త్రీ శశజాతి పురుషుడితో కానీ, హస్తినీ జాతి స్త్రీ, వృషజాతి పురుషుడితో కానీ సంభోగించవలసి వస్తే, అప్పుడు కృత్రిమ లింగాలను తయారుచేసుకుని, వాటితోనే సంప్రయోగం

సాగించుకోవాలి. ఎందుకంటే, ఈ నీచరతిలో స్త్రీ పురుషుల సహజమైన భగలింగాలు ఇద్దరికీ తృప్తి కలిగించే విధంగా వుండవు.

7. ఉత్ఫుల్లకం, విజృంభితకం,
ఇంద్రాణికం, చేతి త్రితయం ప్రాయేణ.

ఉచ్చరతంలో తరుణి తన తొడలు బాగా తెరచి శయనించాలనీ, నీచరతంలో రెండు తొడలు దగ్గరికి చేర్చి శయనించాలని చెప్పడం జరిగింది కదా ? అలా పడుకోడానికి ఉపాయాలు చెపుతున్నారు ఇక్కడ. అయితే, సమరతంలో శయనించే ఉపాయం శాస్త్రంలో చెప్పలేదు అంటే, చెప్ప వలసిన అవసరం లేదన్నమాట. కాని లౌకికమైన యుక్తి మాత్రం చెప్ప బడింది అది ఇవి.

స్త్రీ మామూలుగా వెల్లకిల పడుండి వున్నప్పుడు రెండు రకాలైన సంవేశనాలు, ఒత్తిగిలి పడుండి వున్నప్పుడు ఒక రకమైన సంవేశనం తటస్థిస్తున్నాయి. ఇవి లోకంలో అందరూ ఎరిగినవే. మొత్తం ఈ మూడు పద్ధతుల్లోనూ సహరతాలే సంభవిస్తాయి. గ్రంథాంతరంలో వాటి స్వరూపాన్ని గురించి ఇలా చెప్పారు "సంభోగం కోసం కూచుని వున్న పురుషుడు తన తొడలను స్త్రీ తొడపై వుంచి రతి చేస్తే, దాన్ని గ్రామ్యం అంటారు అలా కాక స్త్రీ తొడలను పురుషుడు తన తొడలపై వేసుకుని సంభోగిస్తే, దాన్ని నాగరకం అంటారు. "ఈ నాగరక బంధం లోకంలో ప్రసిద్ధమై వుంది ఉత్ఫుల్లకం, విజృంభితకం, ఇంద్రాణికం — అనే మూడు రకాలైన సంభోగాలు సాధారణంగా మృగీజాతి స్త్రీకి చాలా అనుకూలంగా వుంటాయి.

8. శిరో వినిపాత్యోర్ధ్వం జఘన ముత్ఫుల్లకమ్.

సంయోగ సమయంలో స్త్రీ శయ్యపై వెల్లకిల పడుండి తల మాత్రం ప్రక్కపైనే వుంచి, నడుం పైకెత్తుతూ సంభోగం సాగిస్తే దాన్ని

ఉత్ఫుల్లకం అంటారు. సురతం సాగించే సమయంలో ఇది మామూలుగా జరిగే విషయమే అయినప్పటికీ, స్త్రీ తన భగం బాగా విస్తరింపజేయడానికై నడుం బాగా పైకెత్తి రెండు చేతులతో తన భగాన్ని వెడల్పు చేసి, పురుషుడి లింగాన్ని ప్రవేశపెట్టుకోవాలి. అప్పుడు పురుషుడు తన చేతులతో స్త్రీ స్తనాలను బాగా మర్దిస్తూ (పిసుకుతూ) ఆమెకు కామోద్రేకం కలిగించాలి. ఆ సమయంలో మగువ పాదాలు, మడమలు కూడా పురుషుడి నడుమునకు వెనుక భాగం మీద వుంటాయి. స్త్రీ ఇలా తన నడుం పైకెత్తి భగాన్ని బాగా విస్తృతం చేసి వుంచుతుంది కాబట్టి దీనికి ఉత్ఫుల్లకం అనే పేరు వచ్చింది

9. తత్రాపసారం దద్యాత్.

ఈ ఉత్ఫుల్లక బంధంలో పురుషుడు తన శిశ్నాన్ని భగంలోకి చొప్పించిన తరువాత, స్త్రీ తన నడుమును గుండ్రంగా త్రిప్పాలి. లేదా పురుషుడైనా తన నడుమును మెల్లమెల్లగా గుండ్రంగా త్రిప్పాలి. ఈ పనిని యోని కొద్దిగా ద్రవించే దాకా మాత్రమే చెయ్యాలి. ఈ బంధంలో పురుషుడు ఏ మాత్రం తొందరపడ కూడదు అలా త్వరపడి మోటుగా ప్రవర్తిస్తే స్త్రీకి బాధ కలుగుతుంది. స్త్రీకే కాదు పురుషుడి లింగం పైన గల చర్మం కూడా నలిగి మంట పుట్టే అవకాశం వుంది. ఈ విధంగా పురుషాంగం పైన గల చర్మం నలగడాన్ని వైద్య శాస్త్రంలో 'అవపాటిక' అంటారు.

10. అసీచే సక్థినీ, తిర్యగవ్రసజ్య
ప్రతీచ్ఛేదితి విజృంభితకమ్.

అలాగే స్త్రీ వెల్లకిల పడుండి తన తొడలను అడ్డంగా పైకి ఎత్తి నిలిపివుంచి పురుషుణ్ణి రతి చేయమంటే దాన్ని విజృంభితకం అంటారు. ఇలా పాదాలు పైకి చాచి వుంచడం అనేది ఉత్తాన బంధంలో కూడా ఉంటుంది. అయితే, ఆ బంధంలో పాదాలు అడ్డంగా చాచడం జరుగుతుంది.

అందాక ఆ బంధం, ఈ బంధం ఒకటి కాదు. ఈ విజృంభితక బంధంలో తొడలు దాచడం వల్ల స్త్రీ భగం బాగా తెరచి వుంచిన నోరులాగా తెరచుకుని వుంటుంది!

రకరకాల రతి బంధాలు

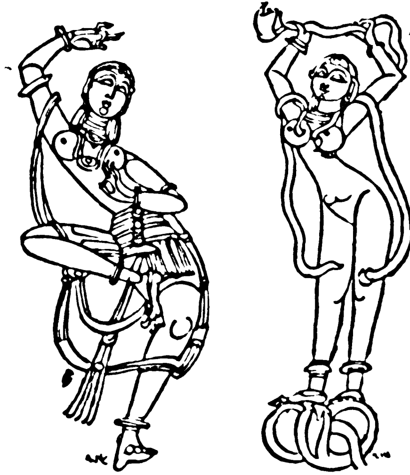
11. పార్శ్వయో స్సమ మూరూ విన్యస్య పార్శ్వయోః
జానునీ నిదధ్యాదిత్యభ్యాస యోగా దింద్రాణీ.

స్త్రీ తన తొడలు పిక్కలతో కలిపి, సమానంగా ప్రక్క భాగంలో వుంచి, మోకాళ్ళ కూడా ప్రక్కకు వుండేటట్టు చేసి పురుషుణ్ణి సంభోగించ మని కోరితే, దాన్ని ఇంద్రాణి బంధం అంటారు. దేవేంద్రుడి భార్య శచీదేవి అందాలరాశి. రతి క్రీడలకు రాణి. ఆమె కనిపెట్టిన బంధం ఇది. అందేత ఇంద్రాణిబంధం అని దీని పేరుకి వచ్చింది ఈ బంధంలో పురుషుడు, స్త్రీ మోకాళ్ళను తన చంకల్లో నొక్కిపట్టి వుంచుతాడు. ఆ కారణం వల్ల ఇంతకు ముందు చెప్పిన బంధాల్లో కంటె కూడా స్త్రీ యోని ఎక్కువగా తెరచుకుని వుంటుంది. ఈ బంధంలో మరో విషయం గమనించాలి. దీన్ని తొందరపడి ఒక్కసారిగా చెయ్యడం సాధ్యంకాదు. పైగా ప్రమాదం సంభవించే అవకాశం వుంది. అందాక క్రమక్రమంగా అభ్యాసం చేసి ప్రయోగించాలి.

12. తయోచ్చతర రతస్యాపి పరిగ్రహః

అంతే కాదు, ఇంద్రాణి బంధాన్ని మృగిజాతి స్త్రీ వృషజాతి పురుషుడితో సంభోగించినప్పుడే కాక, మృగిజాతి నాయికకు, అశ్వజాతి పురుషుడికి రతి సంభవించి నప్పుడు కూడా ఉపయోగించవచ్చు. అందే ఉచ్చతర రతంలో కూడా వాడవచ్చునన్న మాట. మృగిజాతి – స్త్రీ, వృష

జాతి పురుషుణ్ణి కూడినప్పుడు మాత్రం పైన చెప్పిన ఉత్ఫుల్లక, విజృంభితక బంధాలను అవలంబించాలి. అదే విధంగా బడబజాతి స్త్రీ అశ్వజాతి పురుషుణ్ణి కలిసినప్పుడు సముతం పై రెండు బంధాలనే అనుసరించాలి. కాని, ఇంద్రాణి బంధాన్ని ఉపయోగించకూడదు.

13. సంపుటేన పరిగ్రహో నీచరతే.

హస్తినీ జాతి స్త్రీ వృషజాతి పురుషుడితో కలిస్తే నీచరతం ఏర్పడుతుంది కాబట్టి అలాంటి పురుషుణ్ణి సంపుట బంధంలో గ్రహించాలి స్త్రీ. ఈ సంపుట బంధం గురించి ముందు ముందు చెప్పబోతున్నారు.

14. ఏతేన నీచతర రతేపి సంపుటకం, పీడతకం, వేష్టితకం, బాడబక మితి హస్తిన్యాః

హస్తినీ జాతి స్త్రీ శశజాతి పురుషుణ్ణి కలిసినప్పుడు కూడా సంపుటకం, పీడితకం, వేష్టితకం, బాడబకం అనే బంధాలు అనుసరిస్తే సౌఖ్యంగా వుంటుంది.

15. ఋజుప్రసారితావుభావప్యుభయోశ్చరణా వితి సంపుటః

స్త్రీ పురుషులు కాళ్ళు చక్కగా బారజాపి రతికి ఉపక్రమిస్తే, దాన్ని సంపుటక బంధం అంటారు.

16. స ద్వివిధః పార్శ్వసంపుట, ఉత్తానసంపుటశ్చ, తథా కర్మయోగాత్.

ఈ సంపుటక బంధం రెండు రకాలు. ఒకటి పార్శ్వ సంపుటం, రెండోది ఉత్తాన సంపుటం. ప్రక్కకు ఒత్తిగిలి సంభోగిస్తే పార్శ్వ సంపుటకం.

ఎడమ ప్రక్క పురుషుడు, కుడిప్రక్క స్త్రీ పడుంచి ఉండే స్త్రీ ఎడమ కాలు పురుషుడి కుడిప్రక్కగా వుంటుంది ఈ బంధంలో.

స్త్రీ వెల్లకిల పడుంచి వుండగా పురుషుడు ఆమె మీద బోర్లా పడుకుని రతి సాగిస్తే దాన్ని ఉత్తాన సంపుటకం అంటారు. పురుషుడు వెల్లకిల పడుండి వుండగా స్త్రీ అతని మీద బోర్లా పడుకుని, పురుషుడిలా సంభోగం సాగిస్తే, అది మరో ఉత్తాన సంపుటక బంధం అని కొందరు చెపుతారు.

అయితే, ఈ బంధంలో పురుషుడి లింగం స్త్రీ భగంలో ఎలా ప్రవేశిస్తుంది? — అని సందేహించవలసిన అవసరం లేదు. అలా చెయ్యడం కుడివైపు ప్రక్కకు ఒత్తిగిలి రతి చేసేటప్పుడు పురుషుడి ఎడమ తొడ పైనా, స్త్రీ ఎడమ ప్రక్కపైనా వుండాలి. ఇలా మిట్టపల్లాలుగా వుండాలన్నమాట! అలా వుండకపోతే రతి సాగించే సమయంలో భగ, లింగాలు విడిపోవడం తటస్థిస్తుంది.

17. పార్శ్వేణ తు శయానో దక్షిణేన నారీ
మధిశయీతేతి, సార్వత్రిక మేతత్.

నిద్రపోయేటప్పుడు స్త్రీకి కుడివైపు పురుషుడు, అతనికి ఎడమ వైపు స్త్రీ పడుకోవాలి. అన్ని జాతుల స్త్రీ పురుషులూ నిద్రించే సమయంలో అనుసరించవలసిన విధానం ఇది.

సంభోగ సమయంలో ఒక్క హస్తినీ జాతి స్త్రీకి మాత్రం ఎడమ వైపున పురుషుడు, అతనికి కుడి వైపున స్త్రీ పడుకోవాలి.

హస్తినీ జాతి స్త్రీ భగాన్ని పురుషుడు తన చేత్తో తడుమవలసి వస్తుంది కాబట్టి ఈ విధంగా శయనించాలని చెప్పారు శాస్త్రకారులు. హస్తినీ జాతి స్త్రీ విషయంలోనే పెద్దలు ఈ పద్ధతిని అంగీకరించారు.

18. సంపుటక ప్రయుక్త యంత్రైవ
దృఢ మూరూ పీడయేదితి పీడితకమ్.

ఇక ఉత్తాన సంపుటక బంధంలో కానీ, పార్శ్వ సంపుటక బంధంలో కానీ స్త్రీ పురుషుడి దేహాన్ని తన భగంలో ప్రవేశపెట్టుకుని, తన రెండు తొడలు కలిపి గట్టిగా నొక్కి పట్టుకుందే దాన్ని పీడితకం అంటారు.

19. ఊరూ వ్యత్యస్యేదితి వేష్టితకమ్.

ఉత్తాన సంపుటక బంధంతో కానీ, పార్శ్వ సంపుటక బంధంతో కానీ స్త్రీ, పురుషులు సురత క్రీడ సాగించే టప్పుడు స్త్రీ తన కుడి తొడను పురుషుడి ఎడమ తొడ మీదా. ఎడమ తొడను కుడి తొడ మీదా వుంచితే, దాన్ని రెండు విధాం వేష్టితక బంధం అంటారు. పైన చెప్పిన పీడితక బంధం కంటె ఈ బంధంలో స్త్రీ యోని బాగా ముడుచుకుని వుంటుంది.

20. బడబేవ నిష్ఠుర మవగృహ్ణీ
యాదితి బాడబక మాభ్యాసికమ్.

స్త్రీ ఆడ గుఱ్ఱంలాగా కదలకుండా వుండి, పురుషుడి మదన ధ్వజాన్ని తన భగంతో బాగా నొక్కి పట్టితే దాన్ని బాడబక బంధం అంటారు. క్రమంగా అభ్యాసం చేస్తేకాని ఈ బంధం సాధ్యం కాదు.

21. తదాంధ్రీషు ప్రాయేణేతి సంవేశన
ప్రకారా బాభ్రవీయాః

ఆంధ్రదేశంలో పుట్టిన స్త్రీలు అభ్యాసం చేయడంలో ఆసక్తిగలవారు. కాబట్టి ఈ బాడబక బంధాన్ని వారు తరచుగా ఉపయోగించుకుంటారని వాత్స్యాయనులు చెపుతున్నారు. సంప్రదాయం తెలిసినవారి వల్ల, అనుభవ జ్ఞుల వల్ల ఈ అభ్యాసాన్ని గురించి తెలుసుకోవాలి. రతి క్రీడల్లో బంధాలు మొత్తం పైన చెప్పినవి ఏడు. ఈ ఏడూ బాభ్రవీయులు చెప్పినవి.

22. సౌవర్ణనాభ స్తు ఉభావప్యూరూ
ఊర్ధ్వావితి తద్భుగ్నకమ్.

అయితే, సువర్ణనాభులు ఇంకా కొన్ని సంవేశన (సంభోగ) విధానాలు చెప్పారు, హస్తినీ జాతి స్త్రీ వెల్లకిల పడుంది తన రెండు తొడలనూ పైకి

చాచినప్పుడు, పురుషుడు ఆమె తొడలు కౌగిలించుకుంటూ రతిచేస్తే దాన్ని భుగ్నకం అంటారు.

23. చరణావూర్ధ్వం నాయకో ఒస్యా
ధారయేదితి జృంభితకమ్.

స్త్రీ తన కాళ్ళు పైకి ఎత్తి వుంచితే పురుషుడు ఆమె మోకాళ్ళ వెనుక భాగాన్ని తన భుజాల మీద పెట్టుకుని తొడలను కౌగిలించుకుంటూ రమించడాన్ని జృంభితక బంధం అంటాడు.

24. తత్కుంచితావుత్పీడితకమ్.

స్త్రీ, పురుషుడి వక్షస్థలం మీద తన రెండు పాదాలూ ఆనించి వుంచినప్పుడు పురుషుడు తన బాహువులతో స్త్రీ మెడను కౌగిలించుకుంటూ సంభోగిస్తే దాన్ని ఉత్పీడితక బంధం అంటారు, ఈ బంధంలో స్త్రీ తన మోకాళ్ళు బాగా వంచి, తన భుజాల దగ్గరికి చేర్చి వుంచాలి.

25. తదేకస్మిన్ ప్రసారితేఒర్ధపీడితకమ్.

పై విధంగానే స్త్రీ తన పాదం ఒక దాన్ని మాత్రం పురుషుడి వక్షస్థలం మీద వుంచి, రెండో పాదాన్ని సాపుగా చాచినప్పుడు పురుషుడు పైన చెప్పిన ఉత్పీడితకంలో లాగానే రతి చేస్తే దాన్ని అర్ధ పీడితకం అంటారు

26. నాయకస్యాంస ఏకో ద్వితీయకః
ప్రసారిత ఇతి పునః పునర్వ్యత్యా సేన
వేణుదారితకమ్.

సంభోగ సమయంలో పురుషుడి భుజాలమీద స్త్రీ తన ఎడమ పాదాన్ని ఒక్క క్షణం వుంచి, వెంటనే ఆ పాదాన్ని యథాప్రకారం క్రిందకి చాపితే ఒక రకమైన 'వేణు దారితకం' అవుతుంది. అలాగే రతి

చేసేటప్పుడు స్త్రీ తన ఎడమ పాదాన్ని పురుషుడి కుడి భుజంపై క్షణం సేపు వుంచి, మళ్ళీ యథాప్రకారం క్రిందికి దించితే అది రెండో రకం వేణు దారితకం అవుతుంది.

27. ఏకఃశిరస ఉపరి గచ్ఛేద్ద్వితీయః
ప్రసారిత ఇతి శూలాచితక
మాభ్యాసికమ్.

స్త్రీ తన ఎడమ పాదం కాని, కుడి పాదం కాని పురుషుడి తలపై వుంచి, ఆ విధంగానే ఎడమ పాదంకాని, కుడి పాదం కాని చాచి పెట్టితే, అప్పుడు పురుషుడు తన మదన దండాన్ని గూటంలాగా స్త్రీ భగంలోకి దిగవెయ్యాలి ఆ బంధాన్ని శూలాచితకం అంటారు. ఎంతో అభ్యాసం చేస్తేకాని ఇది సాధ్యపడదు.

28. సంకుచితౌ స్వవ స్తిదేశే
నిదధ్యా దితి కార్కటకమ్.

కాంత తన రెండు పాదాలూ ముడిచి వుంచితే, కాముకుడు ఆ రెండు పాదాలనూ తన బొడ్డుకు రెండు వైపులా ఆనించుకుని రతిక్రీడ సాగిస్తాడు. ఈ సందర్భంలో మగువ కాళ్ళు బాగా మడతపడి వుంటాయి. ఈ బంధాన్ని కార్కటకం అంటారు.

29. ఊర్ధ్వావూరూ వ్యత్యాస్యే
దితి పీడితకమ్.

రతి సాగించేటప్పుడు తరుణి తన కుడి పాదం ఎడమ వైపుకూ, ఎడమ పాదం కుడివైపుకూ ఎత్తి ప్రియుడి నడుమును నొక్కిపట్టితే దాన్ని పీడితకం అంటారు.

30. జంఘ వ్యత్యాసేన పద్మాసనవత్

వెల్లకిలా పడుండి వున్న స్త్రీ తన ఎడమ పాదాన్ని కుడి గజ్జలో, కుడి పాదాన్ని ఎడమ గజ్జలో ఆన్చి పురుషుడితో రతిక్రీడ సాగిస్తే దాన్ని పద్మాసన బంధం అంటారు.

31. పృష్ఠం పరిష్వజమానాయాః
పరాఙ్ముఖేణ పరావృత్తక
మాభ్యాసికమ్.

భగలింగాల సంయోగం విడిపోనివ్వకుండా పురుషుడు తన నడుం పై భాగాన్ని వెల్లకిల త్రిప్పాలి. ఆ విధంగా పరాఙ్ముఖుడైన (రెండో వైపునకు తిరిగిన) పురుషుడి వీపును స్త్రీ కౌగలించుకోవాలి. అలా తన వీపును కౌగలించుకున్న స్త్రీతో పురుషుడు రమించాలి. దీన్ని 'పరావృత్తక' బంధం అంటారు. ఇది ఎంతో అభ్యాసం చేస్తే గాని సాధ్యంకాదు. అందాక తొందరపడి ఈ బంధాన్ని అవలంబిస్తే ముప్పు తప్పదు.

ఇదే విధంగా స్త్రీ తన భగలింగ సంయోగం విడిపోనివ్వకుండా మెల్లి తిరిగితే, పురుషుడు ఆమె వీపును కౌగలించుకుని రమించడం మరో రకమైన 'పరావృత్తక' బంధం అవుతుంది. ఇది కూడా అభ్యాసం వల్ల పట్టుబడాల్సిందే తప్ప, తొందరపడి ఆచరిస్తే ప్రమాదం వాటిల్లుతుంది.

32. జలే చ సంవిష్టోపవిష్టస్థితాత్మకా
శ్చిత్రాన్యోగా నుపలక్షయేత్,
తథా సుకరత్వా దితి సువర్ణనాభః.

పైన చెప్పిన సంభోగ పద్ధతులు చిత్ర రతాలలో చేరవు. లోకంలో సాధారణంగా స్త్రీ, పురుషులు ఒకరిమీద ఒకరుగానీ లేదా ఒకరి ప్రక్క ఒకరుగానీ పరుండి రమించడమే ప్రసిద్ధమైనది, ఉత్తమమైన పద్ధతి.

ఇక వీటి కంటె భిన్నమైన చిత్ర బంధాలు మూడు వున్నాయి. నీటిలో గానీ, నేలమీద గానీ, పరుండి గానీ, కూచుండి గానీ, నిలబడి గానీ స్త్రీ, పురుషులు చిత్ర రతాలు సలుపుతూ ఆనందించాలని సువర్ణ నాభులు అంటున్నారు.

33. వార్తాం తు తచ్ఛిష్టైరప

స్మృతత్వాదితి వాత్స్యాయనః

సువర్ణనాభుల అభిప్రాయంతో వాత్స్యాయనులు ఏకీభవించడం లేదు. నీళ్ళలో, నేంపైన, పరుండి, కూచుని, నిలుచుని స్త్రీ పురుషులు చిత్ర విచిత్రంగా సంభోగం సాగించవచ్చు అనే మాట అర్థం లేనిది. నీటిలో మైథునం సాగిస్తే నరకం ప్రాప్తిస్తుంది.

కాబట్టి, పెద్దలు దాన్ని నిషేధించారు. నీళ్ళలో రేతస్సు విడిస్తే మహాపాపం చుట్టుకుంటుంది. కృచ్ఛ్రి, చాంద్రాయణాది వ్రతాలు ఆచరిస్తే కాని ఆ పాతకం పరిహారం కాదు. కాబట్టి నీళ్ళలో సురతం దోషం. నేలమీద సాగించవచ్చు — అని వాత్స్యాయన ముని సిద్ధాంతం.

[కృచ్ఛ్రిం అనేది ఒక వ్రతం, ఇది కృచ్ఛ్రాతికృచ్ఛ్రిం, చాంద్రాయణం, తప్తకృచ్ఛ్రిం, త్రిరాత్ర కృచ్ఛ్రిం, పరాక కృచ్ఛ్రిం, ప్రాజాపత్య కృచ్ఛ్రం, సాంతపన కృచ్ఛ్రం, పాదకృచ్ఛ్రం, త్రిపాద కృచ్ఛ్రం — అని అనేక రకాలుగా వుంది.]

చాంద్రాయణం అనగా కృష్ణపక్షంలో, ఒక్కొక్క ముద్ద తగ్గిస్తూ, శుక్లపక్షంలో ఒక్కొక్క ముద్ద పెంచుస్తూ భుజించే వ్రతం.

నేలమీద సాగించే చిత్రరతాలు

34. అథ చిత్రరతాని.

సంభోగం విశేషాలుగా ఉంటున్న చిత్ర రతాలను గురించి ఇక్కడ నిరూపిస్తున్నారు. ఇవి నేలమీద మాత్రమే ప్రయోగించదగినవి.

35. ఊర్ధ్వస్థితయోర్యూనోః
పరస్పరాపాశ్రయయోః
కుడ్యస్తంభాపాశ్రితయోర్వా
స్థితరతమ్.

ఈ చిత్ర రతాలలో నిలుచుండి చేసే రతాలు ఇవి. ఈ సందర్భంలో ఆశ్రయాలు ఏవీ ఉండవు కాబట్టి గోడను గానీ, స్తంభాన్ని గానీ ఆనుకుని, ఒకరి నొకరు బాగా కౌగలించుకుని రతిక్రీడ సాగిస్తే దాన్ని 'స్థితరతం' అంటారు.

36. కుడ్యాపాశ్రితస్య కంఠావసక్త
బాహుపాశాయాః తద్ధస్త
పంజరోపవిష్టాయా ఊరుపాశేన
జఘన మభివేష్టయంత్యా కుడ్యే
చరణక్రమేణ వలంత్యా
అవలంబితకం రతమ్.

గోడను గానీ లేదా స్తంభాన్ని గానీ పురుషుడు ఆనుకుని ఉండగా, స్త్రీ అతన్ని కంఠాన్ని తన బాహువులతో చుట్టివేసి, అతని బాహు పంజరంలో తాను చిక్కి, తన తొడలతో అతని నడుమును చుట్టి, పదే పదే తన చేతులను అతను ఆనుకుని ఉన్న గోడకో, స్తంభానికో ఆనిస్తూ, తన నడుమును ప్రేరేపిస్తూ సురతం చేస్తే, దాన్ని 'అవలంబితకం' అంటారు. ఇది ఒక విధమైన చిత్ర రతం.

గజరతులూ, గోబంధాలు

37. భూమౌ చతుష్పదవా
వదాస్థితాయా వృష లీలయా
అవస్కందనం ధైనుకమ్.

ఆవులాగా నేలమీద రెండు చేతులూ, రెండు కాళ్ళూ ఉంచి ఉన్న స్త్రీని, పురుషుడు వెనుక నుంచి ఆబోతులాగా ఆమె నడుమును చుట్టి రమిస్తే, దాన్ని 'ధేనుక బంధం' అంటారు. మనుషులై పుట్టి ఉండి, పశువుల్లాగా క్రీడిస్తారు కాబట్టి ఇదీ చిత్ర రతమే.

38. తత్ర పృష్ఠ మురః కర్మాణి లభతే. .

అయితే, ఈ ధేనుక బంధంలో ఒక విషయం గమనించాలి. రమణి వెల్లకిల నేలమీద పడుండి ఉన్నప్పుడు, పురుషుడు సంభోగిస్తూ చేసే స్తన మర్దనం, ఆలింగనం, చుంబనం, దంతక్షత, నఖక్షతాలు మొదలగు కాముక చేష్టలన్నీ ఈ ధేనుకబంధంలో వడతి వీపు మీదనే ప్రయోగించ వలసి ఉంటుంది!

39. ఏతేనైవ యోగేన శౌనమైణేయం,
ఛాగలం, గర్దభాక్రాంతం, మార్జార
'లలితకం, వ్యాఘ్రావస్కందనం,

గజోపమర్దితం, వరాహఘృష్టకం,
తురగాధిరూఢకం, ఇతి యత్ర యత్ర
విశేషో యోగోఽపూర్వ స్తత్త
దుపలక్షయేత్.

పైన చెప్పిన ధేనుక బంధం వలెనే, రకరకాల జంతువులు ఎలా క్రీడిస్తాయో అలా క్రీడించాలని ఈ సూత్రంలో చెపుతున్నారు వాత్స్యాయనులు. అంటే, కుక్కలు, (శునకబంధం), లేళ్ళు (ఐణేయ బంధం), మేకలు (ఛాగల బంధం), గాడిదలు (గర్దభక్రాంత బంధం), పిల్లులు (మార్జార లలితకబంధం), పెద్ద పులులు (వ్యాఘ్రావస్కందన బంధం), ఏనుగులు (గజోపమర్దన బంధం), పందులు (వరాహ ఘృష్టక బంధం), గుర్రాలు (తురగాధిరూఢక బంధం) మొదలైన జంతువులు ఎలా మైథునం సాగిస్తాయో, ఆ విధానాలు పరిశీలించి స్త్రీ పురుషులు కొత్త కొత్త మైథున క్రియలు ఊహించుకుని అనుభవించాలన్న మాట.

(నిజానికి ఇలా రకరకాల జంతువుల రీతిలో స్త్రీ పురుషులు రతి చేయడం నాగరకం కాదు, పశుప్రాయం. అసహ్యకరం కూడా. అయినప్పటికీ స్త్రీ పురుషులు మంచి యౌవనంలో ఉండి, వారి కామోద్రేకం పెచ్చు మీరినప్పుడు ఇలా రకరకాల చిత్ర రతులు సాగిస్తే తప్ప, వారి కామాగ్ని చల్లారి తృప్తి తీరదేమో అనిపిస్తుంది.)

40. మిశ్రీకృత సద్భావాభ్యామ్,
ద్వాభ్యామ్ సహ సంఘాటకం రతమ్.

బాగా స్నేహం, ఒకరిపై ఒకరికి గట్టి నమ్మకం గల ఇద్దరు స్త్రీలుంటారు. వారిద్దరూ ఒక పురుషుడ్ని ప్రేమిస్తూ, ఒకే సమయంలో ఆ ఇద్దరూ ఆ పురుషునితో క్రీడించాలనీ అభిలషిస్తారు. అలా ఒక పురుషుడు ఒకే మాటుగా, ఇద్దరు మగువలను మదనకేళిలో తేల్చడాన్ని 'సంఘాటకం'

అంటారు ఇది ఒక రకమైన చిత్ర రతి. ఇద్దరు స్త్రీలూ వెల్లకిల పడుండి ఉండగా, పురుషుడు ఒక స్త్రీ యోనిలో తన లింగాన్ని ప్రవేశ పెట్టి రమిస్తూ, రెండో స్త్రీని ముద్దాడడం, చన్నులు మర్దించడం, నఖక్షతం మొదలగు వాటితో తృప్తిపరిచి, సుఖపెడుతూ ఉంటాడు. అలాగే మళ్ళీ రెండో స్త్రీ భగంలో లింగాన్ని ప్రవేశ పెట్టి రతిచేస్తూ, మొదటి స్త్రీని కుచ మర్దనం, చుంబనం, నఖక్షతం మున్నగు వాటితో తృప్తిపరిచి సుఖపెట్టాలి. ఇలా ఇద్దరు స్త్రీలకూ ఒకే పురుషుడు ఏక కాలంలో కామ దాహాన్ని తీరుస్తూ ఉంటాడు.

41. బహ్వీభిశ్చ సహ
గోయూథికమ్.

ఒకరిమీద ఒకరికి విశేషమైన అభిమానం, నమ్మకం, అధిక ప్రేమ, స్నేహం కలిగిన అనేక మంది అంగనామణులతో ఒకే పురుషుడు ఒకే మాటు సురత క్రీడ సాగించవలసి వస్తే దాన్ని 'గోయూథికం' అంటారు. ఇదీ ఒక రకమైన చిత్రరతం. ఆలమందలో ఆబోతు చొరబడి అనేక ఆవులతో క్రీడించినట్లుగా క్రీడించడం కాబట్టి దీనికి 'గోయూథికం' అనే పేరు సార్థకమైంది.

42. వారిక్రీడితకం, ఛాగల మైణేయ
మితి తత్కర్మానుకృతి యోగాత్.

అదే విధంగా నీళ్ళలో అనేక ఆడ ఏనుగులతో ఒక మగ ఏనుగు క్రీడిస్తూ ఉంటుంది ఎంతో ఉల్లాసంగా. ఇది గజమైథున క్రీడ. అలాగే ఒక పురుషుడు పలువురు వనితలలో నీళ్ళలో రమించడాన్ని 'వారి క్రీడితకం' అంటారు.

(పూర్వకాలంలో రాజులు రాణులతో కలిసి జలక్రీడలాడడం, ఆ జల క్రీడలలోనే రతి క్రీడలు సాగించడం ఉండేది) అలాగే ఒక మేక పోతు ఆడ మేకల గుంపులో పడి, రమించినట్లుగా రమించడాన్ని 'ఛాగలం' అనీ ఆడ లేళ్ళ గుంపులో పడి ఒక మగ లేడి రమించడాన్ని 'ఐణేయ' మనీ అంటారు. అదే విధంగా ఒక్కొక్కప్పుడు ఒకే స్త్రీ ఒకే సమయంలో ఇద్దరు, ముగ్గురు పురుషులతో సంభోగించడం జరుగుతూ ఉంటుంది.

43. గ్రామనారీ విషయే స్త్రీరాజ్యే చ
బాహ్లీకే బహవో యువానో
అంతఃపురసధర్మాణ ఏకైకస్యాః
పరిగ్రహభూతాః, తేషా మే
కైకశో యుగపచ్ఛ యథా
సాత్మ్యం యథా యోగం చ
రంజయేయుః.

స్త్రీ రాజ్యానికి సమీపంలో గ్రామనారీదేశం అనే దేశం ఒకటి ఉంది. ఆ దేశంలోనూ స్త్రీ రాజ్యంలోనూ, బాహ్లీక దేశంలోనూ ఒక్కొక్క స్త్రీ అనేక మంది పురుషులను పెళ్ళి చేసుకొని, తన అంతఃపురంలో దాచి ఉంచుకుంటుంది. ఆ పురుషులు ఒక్కొక్కప్పుడు ఒక్కడూ, కొన్ని సమయాల్లో అందరూను, ఎవరి ఇష్టం వచ్చినట్లుగా వాళ్ళు రకరకాల బంధాలతో స్త్రీలను అనుభవిస్తూ ఉంటారు.

44. ఏకో ధారయేదేనామన్యో
నిషేవేతాన్యో జఘనం,
ముఖమన్యో, మధ్యమన్య ఇతి

వారం వారేణ వ్యతికరేణ
చానుతిష్ఠేయుః.

అనేకమంది పురుషులతో ఒక్క స్త్రీ ఒక్క మాటుగానూ, విడివిడిగానూ రతి సలిపే విధానం ఇక్కడ చెపుతున్నారు.

ఆ స్త్రీని ఒకడు తొడపై కూచోబెట్టుకోవాలి. రెండోవాడు సంభోగం చెయ్యాలి. మూడోవాడు ఆ స్త్రీ కటి ప్రదేశంలో నఖక్షతాలు ప్రయోగించాలి. మరొకడు ముఖం ముద్దాడాలి. ఇంకొకడు కౌగలించుకోవాలి. ఈ విధంగా ఒక్కొక్కడు ఒక్కొక్క రకమైన క్రియతో ఆమెను రంజింపచేయాలి. వంతుల ప్రకారం ఒక రోజు ఒకరితో, మరొక రోజు మరొకరితో క్రీడించే ప్రత్యేక విధానం ఇది. అయితే, ఇదంతా నీచమైన వ్యవహారం అని చెప్పక తప్పదు. కుక్కలకంటే హీనంగా సాగించే ఈ రతి క్రీడలు మనుష్యులు చేయవలసినవి కావు.

45. ఏతయా గోష్ఠీపరిగ్రహాః
వేశ్యారాజయోషా పరిగ్రహాశ్చ
వ్యాఖ్యాతాః.

పైన పేర్కొన్నట్లుగానే కొన్ని దేశాల్లో అనేకమంది విటులు ఉంచుకున్న వేశ్య, అనేకమంది పురుషులు పరిగ్రహించిన రాజకాంత పై విధంగానే ప్రవర్తించాలన్న మాట.

46. అధోరతం పాయా దపి
దాక్షిణాత్యానా మితి చిత్ర
రతాని.

దక్షిణ దేశస్థులు కొందరు స్త్రీ యోనిలో కాకుండా, అపాన

రంధ్రంలో లింగాన్ని ప్రవేశపెట్టి రతి చేస్తారు. దీన్ని కూడా చిత్ర రతం అనే అంటారు. ఇంతవరకూ చెప్పినవన్నీ చిత్రరతాలు.

(ఈ ఆధునిక కాలంలో ఒక యువకుడు మరో యువకుడి అపాన రంధ్రంతో రతి చేస్తూ కామవాంఛ తీర్చుకోదం జరుగుతూనే వుంది!)

47. పురుషోప సృప్తకాని
పురుషాయితే వక్ష్యామః.

సంవేశనం తరువాత, విధిగా చెప్పవలసినవి పురుషోప సృప్తాలు. వాటిని గురించి పురుషాయితంలో చెపుతారు.

48. భవతశ్చాత్ర శ్లోకాః -
పశూనాం, మృగీజాతీనాం, పతంగా
నాం చ విభ్రమైః, తైస్తైరుపాయై.
శ్చిత్తజ్ఞో రతి యోగాన్ వివర్ధయేత్

బుద్ధిమంతుడైనవాడు పశువులూ, మృగాలూ, పక్షులూ మున్నగునవి అనుసరించే రతి చేష్టితాదులను పరిశీలించి చూచి, ఆయా ఉపాయాలతో రతి బంధాలను అభివృద్ధి పరుస్తూ కాంతలను సంతుష్టాంతరంగిలను చేయాలి.

49. తత్సాత్మ్యాద్దేశసాత్మ్యాచ్చ
తైస్తైర్భావైః ప్రయోజితైః,
స్త్రీణాం స్నేహశ్చ రాగశ్చ
బహుమానశ్చ జాయతే.

స్త్రీ అభిష్టాలనూ, అభిరుచులనూ కనిపెట్టి, దేశాచారాలను గమనించి వారికి భావప్రాప్తి కలిగే విధంగా పురుషులు పశుపక్ష్యాదుల రతి క్రీడా విధానాలు అనుసరించాలనీ, ఆ విధంగా వారి ప్రేమాభిమానాలు, గౌరవం చూరగొనాలనీ చెపుతున్నారు శాస్త్రకారులు.

ఇతి శ్రీవాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే సాంప్ర
యోగికే ద్వితీయేఽధికరణే సంవేశన
ప్రకారా శ్చిత్ర రతాని చ షష్ఠోఽధ్యాయః

ఇది వాత్స్యాయన ముని విరచిత కామసూత్రాల్లో సాంప్రయోగికం అనే రెండవ అధికరణంలో సంవేశన విధానాల్లోని చిత్రరతాలు అనే ఆరో అధ్యాయం.

★

సప్తమాధ్యాయం
ప్రహణనాలు, సీత్కృతాలు

1. కలహరూపం సురతరూపమాచక్షతే,
వివాదాత్మకత్వా ద్వామశీలత్వాచ్చ
కామస్య.

ఒకే శయ్యపై పడుంచి, భగలింగ సంయోగం కలిగివున్న, స్త్రీ పురుషులు ముఖ్యంగా ప్రయోగించవలసిన ప్రహణనాలను గురించీ, వాటివల్ల పుట్టే సీత్కృతాలను గురించీ ఈ అధ్యాయంలో చెపుతున్నారు శాస్త్రకారులు.

ప్రహణనాలంటే చిరుదెబ్బలు. ప్రేమికులు ఒకరినొకరు చిరుదెబ్బలు కొట్టుకున్నప్పుడు పుట్టే సీత్కృతాలు.

సాధారణంగా చిన్న దెబ్బ కొట్టినా ఎవరికైనా సరే, కోపం వస్తుంది. అలాంటప్పుడు అవి సురతానికి ఎలా ఉపయోగపడతాయి? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెపుతున్నారు.

సంభోగం కూడా ఒక పోట్లాట వంటిదే. అయితే, ఇది ప్రణయ కలహం. ఈ ప్రణయ కలహంలో స్త్రీ, పురుషులు ఇద్దరూ ఎవరి సుఖం కోసం వారు రెండవవారిని నొక్కుతూ, రక్కుతూ, తిరస్కరిస్తూ, వెక్కిరించుకుంటూ, పీడించుకుని సంభోగం సాగిస్తారు అంచేత ఈ కలహం సుఖప్రదమైనదీ, ఆనందదాయకమైనదీను. అంతేకాని ద్వేషంతో కూడినది కాదు. కాని ఈ పోట్లాటలో స్త్రీ, పురుషులు నేను గొప్ప అంటే నేను గొప్ప అని ఒకరితో ఒకరు పోటీ పడతారు. సురతం మృదువుగా చేయవలసినదే. అయినప్పటికీ, ఒకరనొకరు నిర్దయతో పీడించుకుంటారు. కాబట్టి కామం సురతరూపమే కాక, కలహరూపం కూడా అవుతూ వుంది.

2. తస్య రాగవశాత్ ప్రహణనమంగం,
స్కంధౌ, శిరః స్తనాంతరం, పృష్ఠం,
జఘనం, పార్శ్వ ఇతి స్థానాని.

అసలు సురతం అనేదానికి మూలం ప్రేమ. ఆ ప్రేమ వృద్ధి పొందడానికి ప్రహణనాలు సాధనాలుగా ఉంటున్నాయి. ఈ చిరుదెబ్బలు ప్రయోగించవలసిన స్థానాలు భుజాలు. శిరస్సు, స్తనాల మధ్య, వీపు, కటిప్రదేశం, ప్రక్కలు. అంటే ఈ ప్రదేశాల్లోనే ప్రహణనాలను ప్రయోగించాలి.

3. తచ్చతుర్విధం, అపహస్తకం,
ప్రసృతకం, ముష్టి, స్సమతలక మితి.

ఈ చిరు దెబ్బలు నాలుగు విధాలు. అపహస్తకం, ప్రసృతకం, ముష్టి, సమతలకం.

అపహస్తకమంటే అరచేతి వెనుకభాగంతో కొట్టడం. అందే ఈ దెబ్బలో వ్రేళ్ళు మాత్రమే తగులుతాయి ప్రస్సృతకాన్ని గురించి ముందు చెప్పడం జరుగుతుంది. ముష్టి అంటే పిడికిలితో గుద్దడం. అరచేతిని చాచి స్తనాల మీద చరచడం, స్తనాలను మర్దించడం, సమతలకం.

4. తదుద్భవం చ సీత్కృతం తస్యార్తి
రూపత్వాత్, తదనేకవిధమ్.

ఈ చిరుదెబ్బలవల్ల కలిగే సీత్కృతాలు అనేక విధాలుగా ఉన్నాయి.

5. విరుతాని చేష్టా.

రతి కూజితాలు కూడా ఎనిమిది రకాలు. వీటిని కూడా ఇక్కడే చెపుతున్నారు రతి మూలంగా కలిగే సౌఖ్య విశేషం వల్ల ఏర్పడతాయి ఇవి. సీత్కృతాలు మాత్రం చిరుదెబ్బల వలననే కలుగుతాయి

రతి కూజితాలు, సీత్కృతాలు !

6. హింకార, స్తనిత, కూజిత, రుదిత
సూత్కృత, దూత్కృత, ఫూత్కృతాని.

రతి కూజితాల్లో హింకారం, స్తనితం, కూజితం, రుదితం, సూత్కృతం, దూత్కృతం, పూత్కృతం అనేవి ప్రసిద్ధమైనవి.

హింకారం అంటే అమితంగా సౌఖ్యం కలిగినప్పుడు, పెదవులతో నోరు మూసుకుని, గొంతుతోనూ, ముక్కుతోనూ, 'హి, హీ' అనే శబ్దం చేయడం. స్తనితం అంటే మేఘ ధ్వనిలా పెద్దగా ధ్వని చేయడం ఇది కూడా కంఠంతోనే 'హుం, హుం' అన్నట్లుగా శబ్దం వస్తుంది. ఇక రుదితం అంటే ఏడుస్తున్నట్లుగా ధ్వని చేయడం. సూత్కృతం అంటే

నిట్టూర్పు విడవడం. పోతే, కూజితం, ధూత్కృతం, ఫూత్కృతం ఈ మూడి లక్షణాలు ముందు చెపుతారు.

7. అంబార్థా శ్శబ్దాః వారణార్థా
మోక్షణార్థాశ్చ, అలమర్థా
స్తే తే చార్థయోగాత్.

అమ్మ, అమ్మ అనే అర్థం వచ్చే శబ్దాలు, ఆగు ఆగు అనే అర్థాలు గల శబ్దాలు, అలాగే చాలు, చాలు అనే భావం వచ్చే శబ్దాలు ఇంక చచ్చాను బాబోయ్, చచ్చాను బాబోయ్ అనే శబ్దాలు — ఇవన్నీ రతి కూజితాల్లో సంభవిస్తూ ఉంటాయి. సంభోగ సమయంలో స్త్రీ, పురుష లకు ఒళ్ళు తెలియదు. మరే ప్రపంచమూ కనపడదు. అదొక అనిర్వచ నీయమైన ఆనందావస్థ. ఒక సుఖావస్థ. ఆ అవస్థలో, రకరకాల శబ్దాలు చేయడం, కేకలు పెట్టడం జరుగుతూ ఉంటుంది. వీటినే రతి కూజితాలని అంటారు.

8. పారావత, పరభృత, హారీత,
శుక, మధుకర, దాత్యూహ, హంస,
కారండవ, లావక విరుతాని,
సీత్కృత భూయిష్ఠాని, వికల్పశః
ప్రయుంజీత.

పావురాళ్ళలాగా, కోకిల్లలాగా, తీతువుపిట్టల్లాగా, చిలుకల్లాగా, తుమ్మెదల్లాగా, గిద్దంగి పిట్టల్లాగా, హంసల్లాగా, కారండవ పక్షుల్లాగా, గోరువంకల్లాగా వినడానికి ఇంపుగా, మధురంగా ఉండే ధ్వనులు రకరకా లుగా మార్చి, మార్చి ప్రహణన సమయంలో సీత్కృతాలు ప్రయోగిం చాలి. ఇవి చిత్రవిచిత్రంగా ఉంటాయి!

9. ఉత్సంగోపవిష్టాయాః పృష్ఠే
ముష్టినా ప్రహారః

పురుషుడు తన తొడమీద కూచుని ఉన్న తరుణీమణి వీపుమీద నెమ్మదిగా పిడికిలితో గుద్దాలి.

10. తత్ర సాసూయాయాః ఇవ స్తనిత,
రుదిత, కూజితాని ప్రతీఘాతశ్చ స్యాత్.

అలా పురుషుడు పిడికిలితో గుద్దినప్పుడు, దాన్ని సహించలేనట్లుగా బాధను వ్యక్తం చేస్తూ కాంత స్తనితాన్ని, కూజితాన్ని, రుదితాన్ని చెయ్యాలి. తిరిగి అతని వీపుమీద పిడికిలితో గుద్దాలి. ఇవన్నీ ప్రేమికుల ప్రణయక్రీడలు.

11. యుక్త యంత్రాయాః స్తనాంతరే
అపహస్తకేన ప్రహరేత్.

సంభోగ సమయంలో భగ, లింగ సంయోగం కలిగి ఉన్నప్పుడు పురుషుడు స్త్రీ చన్నుల మధ్యప్రదేశంలో అరచేతి వెనుక భాగంతో నెమ్మదిగా చరుస్తూ ఉండాలి.

12. మందోపక్రమం వర్ధమానరాగ
మాపరిసమాప్తేః

ఈ చిరుదెబ్బలు రతి ప్రారంభ సమయంలో నెమ్మది నెమ్మదిగా మొదలుపెట్టి, అనురాగం ఎక్కువైన కొద్దీ, రతిలో వేగం హెచ్చినకొద్దీ ప్రహణనాలను హెచ్చిస్తూ, రతి పూర్తి అయ్యేదాకా అలా చేస్తూనే ఉండాలి.

13. తత్ర హింకారాదీనా మనియమే
నాభ్యాసేన వికల్పేన చ
తత్కాలమేవ ప్రయోగః

పురుషుడు స్త్రీ చన్నుల మధ్య మెల్లగా కొట్టినప్పుడు ఆమె తన బాధను సూచించే హింకారం, మన్నగు సీత్కృతాలు రతి ప్రారంభంలో స్వల్పంగాను, రతి మధ్యకాలంలో కొంచెం హెచ్చుగాను, రతి చివర ఇంకా హెచ్చుగాను అభ్యాసంతో ప్రయోగిస్తూ ఉండాలి.

14. శిరసి కించిదాకుంచితాంగుళినా
కరేణ వివదంత్యాః ఫూత్కృత్య
ప్రహణనం తత్ప్రసృతకమ్.

స్త్రీ తనతో వాగ్వాదం చేస్తున్నప్పుడు పురుషుడు తన చేతివేళ్ళు కొంచెం వంచి, అరచేతి వెనుకభాగంతో ఆమె తలమీద ఫూత్కారం చేస్తూ కొట్టాలి దీన్ని 'ప్రసృతకం' అంటారు.

15. తత్రాంతర్ముఖేణ కూజితే
ఫూత్కృతం.

పైన పేర్కొన్న ప్రసృతకం అనే ప్రహణనాన్ని నాయకుడు ప్రయోగించినప్పుడు, నాయిక తాను తాళలేనన్నట్లు ఫూత్కృతం అనే సీత్కారం చెయ్యాలి అంటే నోరు మూసుకుని, గొంతు తోను, ముక్కుతోను శబ్దం చెయ్యాలన్నమాట.

16. రతాంతే చ శ్వసితరుదితే
వేణోరివ స్ఫుటతః శబ్దాను
కరణం ఫూత్కృతమ్.

సంభోగం ముగిసే సమయంలో ధాతుక్షయం అవుతుంది. కాబట్టి ఇంచుక ఆయాసంతో ఉన్న భామామణి శ్వసితం, రుదితం అనే రతి కూజితాలను వినడానికి ఇంపుగా, సొంపుగా ఉండేలా చెయ్యాలి. పురుషుడు దంతక్షతమో, నఖక్షతమో చేసినప్పుడు స్త్రీ అలసిపోయినట్లుగా నటిస్తూ, కంఠం నుంచి వెలువరించే శబ్దాన్ని దూత్కృతం అంటారు. వెదురు బొంగును బద్దలు చేసినపుడు పుట్టే ధ్వనిలా ఉంటుంది ఈ శబ్దం.

17. అప్సు బదరస్యేవని పతతః
ఫూత్కృతమ్.

నీళ్ళలో రేగుపండు పడవేస్తే 'బుడుంగు, బుడుంగు' అనే శబ్దం వస్తుంది. అలాంటి శబ్దాన్నే ఫూత్కృతం అంటారు. దవడల పైభాగాన్ని నాలుకతో కలిపి ఉచ్చరిస్తే ఈ ధ్వని పుడుతుందట!

18. సర్వత్ర చుంబనాదిషూప
కాంతయాస్ససీత్కృతం
తేనైవ ప్రత్యుత్తరమ్.

పురుషుడు చుంబనాదులు ప్రారంభించినప్పుడల్లా స్త్రీ కూడా వాటికి సమాధానంగా సీత్కృతాలు చేస్తూ ముద్దుల వర్షం కురిపించాలి.

19. రాగవశాత్ప్రహణనాభ్యాసే
వారణ, మోక్షణాలమర్థానాం శబ్దానా,
మంబార్థానాం చ సతాంత
శ్వసిత, రుదిత స్తనిత మిశ్రీకృతః
ప్రయోగో విరుతానాం చ రాగావసానకాలే
జఘనపార్శ్వకస్తాడన
మిత్యతిత్వరయాచాపరిసమాప్తేః.

రతి సమయంలో ప్రియుడు కామోద్రేకంతో పదే పదే ప్రణయ తాడనాలు చేస్తున్నప్పుడు, ప్రేయసి 'వద్దు, వద్దు, ఇక ఆగండి - చాలు, చాలు నన్ను విడిచిపెట్టండి' - అంటూ అలసిపోయిన కంఠస్వరంతో శ్వసితం, రుదితం, స్తనితం మొదలైన సీత్కారాలను ప్రయోగించాలి. ఇక రతి ఆఖరులో, స్ఖలన సమయమందు కూడా ఇలాంటి రతి కూజితాలే ప్రయోగించాలి. అప్పుడే స్ఖలన మయ్యేదాకా కటి ప్రదేశానికి రెండు ప్రక్కలా మెల్లగా కొడుతూ ఉండాలి. ఇక్కడ 'సమతలకం' అనే సీత్కృతం ప్రయోగించాలని శాస్త్రకారులు చెపుతున్నారు.

20. తత్ర లావకహంసవికూజితం
త్వరయైవై తే స్తనప్రహణనయోగాః.

పురుషుడు తన అరచెయ్యి సాపుగాచాచి ప్రహణనం చేస్తే గోరువంకలు, హంసలు, కూసినట్లు శబ్దం చేస్తుంది స్త్రీ. ఈ ధ్వనులు అత్యంత మనోహరంగా ఉంటాయి. అలాంటి మనోహరమైన కూతలు విని పురుషుడు మహదానందభరితుడై మళ్ళీ ప్రహణనం చేస్తాడు. కాంత మళ్ళీ జగన్మోహనంగా రతికూజితం చేస్తుంది.

[సంభోగ సమయంలో కాముకులైన స్త్రీ పురుషులు చేసే ఈ ప్రహణనాలూ, రతికూజితాలు వివరించి చెప్పడం కంటె అనుభవిస్తే తెలుస్తుంది వాటి ఆనందం !]

21. భవతశ్చాత్ర శ్లోకా -
పారుష్యం, రభసత్వం చ పౌరుషం,
తేజ ఉచ్యతే, అశక్తి, రార్తి,
ర్వ్యావృత్తి, రబలత్వం చ యోషితః.

22. రాగా, త్ప్రియోగ, సాత్మ్యాచ్చ
వ్యత్యయోఽపి క్వచిద్భవేత్,

న చిరం తస్య చైవాంతే ప్రకృతే
రేవ యోజనమ్.

ఈ చిరుదెబ్బలూ, సీత్కృతాల విషయంలో స్త్రీ పురుషుల్లో ఏది ఎవరికి సహజంగా ఉంటుంది ? — అని అడిగితే, కఠినమైన శరీరం, గంభీరతనం - ఇవి రెండూ పౌరుషమనే తేజస్సుకు సహజ ధర్మాలు. అలాంటి పౌరుషం కలవాడే పురుషుడు. కాబట్టి అతను స్త్రీని తాడనం చేస్తాడు. తిరిగి కొట్టే సామర్థ్యం స్త్రీకి లేదు. ఒకవేళ అలా కొట్టినా ఆ దెబ్బ సుకుమారంగా ఉంటుంది. అంతేకాక ఆమెకే నొప్పి అనిపిస్తుంది ! మళ్ళీ కొట్టమని అడిగినా, మగువ శక్తి లేనందున నిస్రాణ పడుతుంది. ఇలా ఉండడం స్త్రీలకు సహజమేకదా ! అందేత తరుణులు ప్రహణనాలు చెయ్యలేరు. సీత్కృతం మాత్రమే చేస్తారు.

అయితే, కామోద్రేకాన్ని బట్టి, దేశాచారాన్ని బట్టి, ఒక్కొక్క ప్పుడు స్త్రీ తన సహజ లక్షణాలు వదిలేసి, పురుషుడిలాంటి ఔద్ధత్యం పూని, పురుషుడిపై ప్రహణనాలు ప్రయోగించవచ్చు. అప్పుడు పురుషుడు స్త్రీని రెచ్చగొట్టడానికి, ప్రోత్సహించడానికి తన లక్షణాలను వదిలిపెట్టి స్త్రీలాగా సీత్కృతాలూ, విరుతాలూ మొదలైనవి చేయవచ్చు. అన్ని వేళలా ఇలా చేయవలసిన పనిలేదని గ్రహించాలి. కేవలం కుతూహలం కోసమే పురుషుడు అలా స్త్రీ లక్షణాలను అనుసరించాలే కాని, ఆ కుతూహలం కాస్తా తీరిపోయింతరువాత, మళ్ళీ తన సహజ లక్షణాలనే ఆశ్రయించాలి — అంటున్నారు వాత్స్యాయనులు.

ప్రహణనాలలో ప్రమాదాలు !

23. కీలామురసి, కర్తరీం శిరసి,
విద్ధాం కపోలయోః, సందంశికాం
స్తనయోః, పార్శ్వయోశ్చేతి
పూర్వైస్సహ ప్రహణనమష్ట

విధమితి దాక్షిణాత్యానాం,
తద్వ్యవతీనామురసి కీలాని చ
తత్కృతాని దృశ్యంతే,
దేశసాత్మ్యమేతత్.

ప్రహణనాలు నాలుగు రకాలని ఇదివరకే చెప్పారు. వాటిని ఇంకా పెంచి ఇక్కడ ఎనిమిది విధాలుగా చెపుతున్నారు ఇంతకు ముందు చెప్పిన పిడికిలినే (ముష్టినే) చూపుడు వ్రేలుకూ మధ్య వ్రేలుకూ మధ్యగా, బొటన వ్రేలును దూర్చి పిడికిలిపట్టి పొడిస్తే దాన్ని 'కీల' అంటారు దీన్ని మొట్టినట్లుగా పొడవాలి. చన్నుల మధ్య ప్రదేశంలో మాత్రమే ప్రయోగించాలి దీన్ని, 'కర్తరి' అనే ప్రహణనం ఉంది. అది రెండు విధాలు — భద్రకర్తరి, యుగళకర్తరి. వ్రేళ్ళు కొద్దిగా వంచి, ఒక చేత్తో తాడనం చేస్తే అవి 'భద్రకర్తరి'. రెండు చేతుల వ్రేళ్ళూ కలిపి తాడనం చేస్తే, అది యుగళకర్తరి. ఈ రెండు రకాల ప్రహణనాలనూ తలమీద మాత్రమే ప్రయోగించాలి చూపుడు వ్రేలుకూ - మధ్య వ్రేలుకూ గాని, మధ్య వ్రేలుకూ, అనామిక వ్రేలుకూగాని (ఉంగరపు వ్రేలు) మధ్యగా బొటన వ్రేలు దూర్చి, పిడికిలి పట్టి పొడిస్తే, దాన్ని 'విద్ధ' అంటారు. దీన్ని బుగ్గలమీద మాత్రమే ప్రయోగించాలి. దీన్నే చన్నులమీదగానీ, ప్రక్క భాగాల్లోగానీ చర్మాన్ని లాగితే దాన్ని 'సందంశిక' అంటారు ఇంతకుముందు చెప్పిన నాలుగూ, ఇవి నాలుగూ మొత్తం ఎనిమిది ప్రహణనాలు. ఈ ఎనిమిదినీ దక్షిణ దేశస్థులు ఎక్కువగా ప్రయోగిస్తారు. వీరు రమణుల వక్షస్థలంపై 'కీల' అనే ప్రహణాన్ని ప్రయోగిస్తారు. ఇది వారి దేశాచారం.

24. క్లిష్టమనార్యవృత్త మనాదృత్యమితి
వాత్స్యాయనః.

పైన చెప్పినవి దేశాచారాన్ని అనుసరించి అలవాటులో ఉన్నవారే ప్రయోగించడం ధర్మం. అభ్యాసం లేని ఇతరులపై ప్రయోగించడం అధర్మం, అనాగరకం. దయాశూన్యమూ, ప్రాణాంతకమూ కూడా.

25. తథా అన్యదపి దేశసాత్మ్య
ప్రత్యయుక్తమప్రత న ప్రయుంజీత.

కాబట్టి ప్రహణనాలు ఏవైనా, మరే దేశంలోనో అనుసరిస్తున్నారని చెప్పి, ప్రతిదేశంలోనూ, ప్రతివారూ ప్రయోగించరాదు.

26. ఆత్యయికం తు తత్రాపి పరిహరేత్.

వినాశనానికి, అంగవైకల్యాది ప్రమాదాలకూ కారణాలైన ప్రహణనాలు ఎప్పుడూ, ఎక్కడా ప్రయోగించరాదని వాత్స్యాయనులు హెచ్చరిస్తున్నారు.

27. రతియోగేహి కీలయా గణికాం
చిత్రసేనాం చోళరాజో జఘాన.

ఇలాంటి ప్రమాదాలు జరిగాయని దృష్టాంతంగా కొన్ని సంఘటనలను గురించి తెలుపుతున్నారు శాస్త్రకారులు

పూర్వం చోళదేశాన్ని ఒకరాజు పరిపాలిస్తూ ఉండేవాడట. చిత్రసేన అనే చక్కని భోగంది ఉండేది ఆ రాజుకు. ఆ వేశ్య చాలా సుకుమారురాలు. ముట్టుకుంటే కందిపోయేలా ఉండేది. ఒకరోజు రాజు కామోద్రేకంతో, ఆమెతో సంభోగించబోయి తన శక్తి కొలదీ గట్టిగా, మొరటుగా నొక్కి కౌగలించుకున్నాట్ట ! పాపం, నాజూగ్గా, పువ్వులా

ఉండే చిత్రసేన ఆ ఆలింగనానికి తట్టుకోలేకపోయింది. బాధపడడం మొదలు పెట్టింది. అలా ఆమె బాధపడుతున్నా, కామాంధుడైన చోళ రాజు, ఆమె పరిస్థితి గ్రహించక, నిర్దయుడై ఆమె వక్షస్థలంమీద 'కీల' అనే ప్రహణనాన్ని ప్రయోగించాట్ట. అంతే! ఆమె చనిపోయింది.

28. కర్తర్యా కుంతలశ్శాతకర్ణిః
శాతవాహనో మహాదేవీం
మలయవతీం.

అలాగే పూర్వం కుంతల దేశాధిపతి అయిన శాతకర్ణి అనే రాజు కూడా అకృత్యానికి పాల్పడ్డాడు. ఆ రాజు పట్టపురాణి పేరు మలయవతి. ఆమె పసితనంలో ఉంది. పైగా కొత్తగా అప్పుడప్పుడే పరిచయం అవుతూ ఉంది. అలాంటి పట్టపు దేవి, మన్మథోత్సవ సమయంలో ఏదో వేషంలో చక్కగా అలంకారం చేసుకుని కంటపడింది. అప్పుడా రాజు, మోహపరవశుడై, ఒళ్ళు తెలియక, ఆమెను కలుసుకోబోయాడు. 'కర్తరి' అనే ప్రహణాన్ని కామోద్రేకంతో, బలంగా ఆమె తలపై ప్రయోగించాడు. ఇంకేముంది? - మలయవతి తక్షణమే మరణించింది!

29. నరదేవః కుపాణిః విద్ధయా
దుష్ప్రయుక్తయా నటీం కాణాం చకార.

అంతేకాదు. పూర్వం పాండ్యరాజు వద్ద ఒక సేనాపతి ఉండేవాడు. అతనిపేరు నరదేవుడు. అమిత బలశాలి. చాలా మొరటు మనిషి. రాజు అంతఃపురంలో 'చిత్రలేఖ' అనే చక్కని నాట్యకత్తె ఉండేది. ఆమెను చూచి మోహించాడు నరదేవుడు. ఆమెతో సంభోగించబోయి, కామోద్రేకంతో 'విద్ధ' అనే ప్రహణాన్ని చిత్రలేఖ మృదువైన చెక్కి

శ్శపై ప్రయోగించాడు. మోటుతనంతో చేసిన ఆ ప్రయోగానికి పాపం ఆ నర్తకి తక్షణమే కళ్ళు తిరిగి క్రిందపడిపోయి ప్రాణాలు కోల్పోయింది !

30. భవంతి చాత్ర శ్లోకాః -
నాస్త్యత్ర గణనా కాచిత్, న చ
శాస్త్రపరిగ్రహః, ప్రవృత్తే రతి
సంయోగే రాగ ఏవాత్ర కారణం.

అందాక ఈ ప్రహణనాలు సంగతి, సందర్భాలు తెలుసుకోకుండా, ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రయోగిస్తే ప్రమాదం తప్పదు. అసలు ప్రపంచంలో కామశాస్త్ర రహస్యాలు తెలుసుకున్నవాళ్ళు, తెలియని వాళ్ళు అని రెండు రకాల జనం ఉన్నారు. శాస్త్రతత్వం తెలియనివాళ్ళకు లోకమే తెలియదు. కాబట్టి అలాంటివారు క్షణికమైన కామోద్రేకం కళ్ళకు ఎగదట్టగా ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రవర్తిస్తారు.

పువ్వులాంటి రమణీమణులపై పడి మోటుగా రతికి ఉపక్రమిస్తారు. అలాంటి వారిని మగువలు అసహ్యించుకుంటారు. మరి, శాస్త్రతత్వం తెలుసుకున్న పండితుడు ఎంత ప్రేమానురాగాలు ఉన్నా, కామం పొంగి వచ్చినా, ఇది చేయవచ్చు, ఇది చేయకూడదు - అనే జ్ఞానం విశేషంగా ఉంటుంది కాబట్టి ఆలోచించుకుని ప్రవర్తిస్తారు, ప్రహణనాదులను ప్రయోగిస్తారు. అలాంటప్పుడు ఏ ఇబ్బందీ ఉండదు.

31. స్వప్నేష్వపి న దృశ్యంతే తే
భావాస్తే చ విభ్రమాః,
సురతవ్యవహారేషు యే
స్యుస్తత్‌క్షణకల్పితా.

శాస్త్రం తెలిసినవారు కానీ, తెలియనివారు కానీ సురతక్రీడల్లో అప్పటికప్పుడు కల్పించుకునే విలాసాలకూ, భావాలకూ, అభీష్టాలకూ అంతు ఉండదు. అవి కలలో కూడ అనుకోనివిగా ఉంటాయి. అందే, కామక్రీడలు ఎప్పటికప్పుడు కొత్తగా సృష్టించుకునేవిగా ఉంటాయన్న మాట ! అలాంటి విషయాలను సంపూర్ణంగా, సర్వ సమగ్రంగా శాస్త్రంలో చెప్పడం ఎలా సాధ్యమవుతుంది ?

32. యథా హి పంచమీం ధారాం
ఆస్థాయ తురగః పథి, స్థాణుం
శ్వభ్రం, దరీం వాఽపి వేగాంధో న సమీక్షతే.

33. ఏవం సురత సమ్మర్దే
రాగాంధౌ కామినావపి, చండవేగౌ
ప్రవర్తేతే, సమీక్షేతే న చాత్యయం.

ధారం అంటే నడక. గుర్రాలు అయిదు రకాల నడకలతో పరుగెత్తుతూ ఉంటాయి. ఆ నడకలకు విక్రమం, వల్గితం, ఉపకంఠం, ఉపజవం, జవం - అని పేర్లు. ఈ అయిదు రకాల నడకల్లో అయిదోది అయిన జవం అనే రకంతో పరుగుతీసే గుర్రం వాయువేగంతో పోతూ ఉంటుంది త్రోవలో మిట్ట పల్లాలున్నాయనిగానీ, గోతులూ, దిబ్బలూ ఉన్నాయని గానీ అది గమనించదు అదే విధంగా కామోద్రేకంతో ఉన్న స్త్రీ పురుషులు, తమ్ము తాము మరిచిపోయి ఒళ్ళు తెలియకుండా తొందరతొందరగా సురతక్రీడలు జరపడంలో నిమగ్నులవుతారే తప్ప, రాబోయే విపత్తులను గుర్తించరు శాస్త్రం తెలియని అజ్ఞానుల ప్రవర్తన ఇలాగే ఉంటుంది

34. తస్మాన్మృదుత్వం, చండత్వం,
యువత్యా బలమేవ చ, ఆత్మనశ్చ
బలం జ్ఞాత్వా, తథా యుంజీత శాస్త్రవిత్.

అంచేత శాస్త్రాన్ని తెలుసుకుని పురుషుడు సమయ, సందర్భాలను గ్రహించి, అవసరాన్ని, అవకాశాన్ని బట్టి తాను సంభోగించబోయే స్త్రీ యొక్క బలాన్నీ, తన బలాన్నీ పరీక్షించుకుని, దానికి తగినట్లుగా ప్రవర్తించాలి. రతి చండవేగంతో సాగించాలో, లేక మృదువుగా సలపాలో ఆలోచించుకుని యుక్తా యుక్త వివేక జ్ఞానంతో వ్యవహరించాలి. అలా వ్యవహరించక పోతే, శాస్త్రం తెలిసిన వాడికీ, తెలియని వాడికీ తేడా ఏముంటుంది ? ఈ కామశాస్త్రతత్వం తెలుసుకున్నవాడు ఎప్పుడూ కామాంధుడై ప్రవర్తించడు - అని చెప్పారు పెద్దలు.

35. న సర్వదా, న సర్వాసు
ప్రయోగాస్సాంప్రయోగికాః,
స్థానే, దేశే చ, కాలే చ,
యోగ ఏషాం విధేయతే.

అన్ని సమయాల్లో, అందరి స్త్రీలయందూ అన్ని రకాల బంధనాలూ ప్రయోగించకూడదు. దేశ కాల మాన పరిస్థితులు గమనించి, ఆ బంధాలు ప్రయోగించవచ్చో, లేదో యోచించుకుని జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించాలి.

ఇతి శ్రీవాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే
సాంప్రయోగికే ద్వితీయేఽధికరణే
ప్రహణనప్రయోగాస్తద్యుక్తాశ్చ
సీత్కృతక్రమాః ఇతి సప్తమోధ్యాయః.

ఇది వాత్స్యాయనముని రచించిన కామసూత్రాల్లో సాంప్రయోగికం అనే రెండో అధికరణంలో ప్రహణన యోగాలు, వాటి ప్రయోగాలు, సీత్కృత క్రమాలు అనే ఏడవ అధ్యాయం.

— ★ —

అష్టమాధ్యాయం

పురుషోపసృప్తం :

1. నాయకస్య సంతతాభ్యాసా
త్పరిశ్రమ ముపలభ్య రాగస్య
చా పశమం, అనుమతా తేన తమధోఽ
వపాత్య పురుషాయితేన సాహాయ్యం
దద్యాత్, స్వాభిప్రాయాద్వా,
వికల్పయోజనార్థినీ నాయక
కుతూహలాద్వా.

ఇంతకు ముందు చెప్పిన ప్రహణనాదులను అదేపనిగా ప్రయోగించడంవల్ల పురుషుడు శ్రమతో అలసిపోతాడు. అయినా అతడు అనురాగంతో పరిపూర్ణుడై ఉంటాడు. అలాంటప్పుడు స్త్రీ పురుషాయితానికి ఉపక్రమించాలి. పురుషుడు స్త్రీ లాగానే వెల్లకిల పడుండి ఉంటే, స్త్రీ ఆ పురుషుడి మీద బోర్ల పడుకుని, పురుషుడు చేసినట్లుగానే రతిక్రియ సాగించడాన్ని పురుషాయితం అంటారు. ఈ పురుషాయితానికై ఉపయోగించే క్రియలే పురుషోపసృప్తాలు. అంచేత పురుషాయితాన్ని గురించీ, పురుషోపసృప్తాలను గురించీ ఈ అధ్యాయంలో వివరిస్తున్నారు శాస్త్రకారులు.

పురుషుడు రకరకాల బంధాలు ప్రయోగిస్తూ వెంట, వెంటనే సంభోగం సాగించి శ్రమతో బాగా అలసిపోయినప్పుడు, అతను ఇంకా రతి యందు అనురాగ పూరితుడై ఉంటే, ఆ సంగతి మగువ గ్రహించాలి. వెంటనే అతని అనుమతితో, అతన్ని పడకపై వెల్లకిల పడుండ జేసి, పురుషాయితాన్ని మొదలుపెట్టాలి.

ఈ పురుషాయిత క్రియలో భేదాలున్నాయి. తన కుతూహలాన్ని బట్టిగానీ, పురుషుడి ఆసక్తిని బట్టిగానీ, స్త్రీ ఈ పురుషాయిత క్రియను అనుసరించవచ్చు. అయితే, ఈ పనిలో కాంత, తప్పకుండా నాయకుడి అనుమతి పొందాలి. అతనికి ఇలాంటి పని ఇష్టమున్నదో లేదో తెలుసుకోవాలి. అలా పురుషుడికి ఈ పనిపై ఇష్ట మున్నదని తెలిసిన తరువాత, అతను శ్రమతో అలిసి ఉండకపోయినప్పటికీ స్త్రీ పురుషాయితాన్ని ప్రారంభించవచ్చు.

పురుషాయితం

2. తత్ర యుక్తయంత్రేణై వేతరేణో
త్థాప్యమానా, తమవపాతయే
దేవం చ రతమవిచ్ఛిన్నరసం తథా
ప్రవృత్తమేవ స్యాదిత్యేకోఽయం

మార్గః, పునరారంభేణాదిత
ఏవోపక్రమేదితి ద్వితీయః.

పురుషాయితం చెయ్యడంలో రెండు విధాలున్నాయి.

మొదట నాయిక వెల్లకిల పడుకుని ఉండగా, నాయకుడు సంభో చేస్తూ తాను ముక్కోణాకారంలో కూచుని, భగలింగాలు విడిపోకుండా నాయికను పైకి లేవదీసుకుని, తన బాహువులతో గాఢంగా కౌగలిం కోవాలి. అప్పుడు నాయిక అతనిమీద వాలిపోతుంది. ఆ తరుః నాయకుడు - శయ్యమీద మెల్లగా వెల్లకిల ఒరుగుతాడు. ఇ మొదట్లో ప్రారంభించిన రతికి విచ్ఛిత్తి ఏర్పడకుండా, ఆ సుఖా తెంపు కలగకుండా, నాయికా నాయకులు క్రింద మీదై, అంతు అపేక్షతో, అనురాగంతో, సంతోషంతో, పులకరింపులతో, ఉ హంతో సంభోగ సౌఖ్యం అనుభవించాలి ఒక రకమైన పురుషాయి ఇది. నాయకుడు బాగా శ్రమ చెంది ఉన్నప్పుడుగాని, అనురాగం అ కంగా ఉన్నప్పుడుగాని అవలంబించే పురుషాయిత క్రమం ఇది

ఇక సంభోగం మొదలుపెట్టడానికి ముందే నాయిక, పురుషా తాన్ని అనుసరించదలచి, అందుకు అనుకూలంగా నాయకుని పదు బెట్టుకుని, అతనిపైకెక్కి ఆరంభంనుంచీ పురుషాయితాన్ని సాగిస్తే, అ రెండో రకం పురుషాయితం. రతి అనేది ఒక రసం. దాన్నే రతిసా సౌఖ్యం అని కూడా అంటారు. దానికి తెంపు కలుగకుండా అనుసరించ ఈ రెండు రకాల పురుషాయితాలే! మరో రకం ఏదీ శాస్త్రం చెప్పడ లేదు.

3. సా ప్రకీర్యమాణకేశకుసుమా,
శ్వాసవిచ్ఛిన్నహాసినీ, వక్త్రే
సంసర్గార్థం స్తనాభ్యామురః

పీడయంతీ, పునః పునః శిరో
నమయంతీ, యాశ్చేష్టాః పూర్వ
మసౌ దర్శితవాంస్తా ఏవ ప్రతి
కుర్వీత, పాతితా ప్రతిపాతయా
మీాతి హసంతీ తర్జయంతీ, ప్రతిఘ్నతీ
చ బ్రూయాత్, పునశ్చ వ్రీడాం
దర్శయేచ్ఛ్రమవిరామాభీ
ప్సాం చ, పురుషోపసృప్తైరేవోపసర్పేత్.

అసలు పురుషాయితం అనేది బాహ్యమనీ, అభ్యంతరమనీ రెండు విధాలు. స్త్రీ తన తలలో ధరించిన పూలు విడిపోని విధంగా, చిరునవ్వులు చిందిస్తూ ఆయాసంతో విశ్రాంతి తీసుకోడానికిగాను, పురుషుడి అధరాన్ని పానం చేస్తూ, ముఖాన్ని ముద్దు పెట్టుకోడానికై తన కుచకుంభాలతో అతని వక్షస్థలాన్ని నొక్కుతూ మాటిమాటికీ సిగ్గుతో తల వాల్చుతూ, మామూలు రతిలో పురుషుడు తనమీద పడి ఏ ఏ చేష్టలు సాగిస్తూ ఉంటాడో, ఎన్నెన్ని రకాలుగా బాధపెడతాడో, అలాగే తను కూడా అతనిపై పడి కసి తీర్చుకుంటున్నట్లు ఆ పనులన్నీ చెయ్యాలి. అతను తనను తల్లకిందు చేస్తే తాను అలాగే చేస్తానని పరిహాసం ఆడాలి. నవ్వుతూ అతన్ని బెదిరించాలి. చిరుదెబ్బలు కొడుతూ విలాసంగా మాట్లాడాలి ఈ విధంగా పురుషాయితంలో కాంతామణి ఎంత స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తించినా స్త్రీ సహజమైన సిగ్గు, లజ్జ విడిచిపెట్ట కూడదు. సిగ్గు, లజ్జ అనేవి స్త్రీకి అలంకారప్రాయములు కదా! కులకాంతకు పెట్టని ఆభరణాలు ఇవి. సౌందర్యాన్ని ఇనుమడింపజేసేవి. పురుషుడిలాగా తాను

ఇంకా రతి సాగించాలని మనస్సులో అభిలాష ఉన్నప్పటికీ, స్త్రీ పైకి మాత్రం పురుషాయిత బంధన కృత్యాన్ని చాలించే కోరిక ఉన్నట్లు నటించాలి.

స్త్రీ పురుషుడిలాగా రతి చేస్తే దాన్ని అభ్యంతర పురుషాయితం అంటారు. అంటే, ఇంతకుముందు చెప్పినట్లుగా, స్త్రీ, పురుషుడిపై కూచుండి పురుషాయిత బంధంతో సంభోగం సాగించాలన్న మాట.

4. తానిచ ఉపన్యాసః.

ఇక ఇప్పుడు పురుషోపసృప్తాలంటే ఏవో చెపుతున్నారు.

5. పురుషశ్శయనస్థాయా యోషిత
స్తద్వచన వ్యాక్షిప్త చిత్తాయా
ఇవ నీవిం విశ్లేషయేత్, తత్ర వివదమానం
కపోల చుంబనేన పర్యాకులయేత్ స్థిర
లింగశ్చ తత్ర తత్రైనాం
పరిస్పృశేత్, ప్రథమ సంగతా
చేత్సంహతోర్వోరంతరే
ఘట్టనం, కన్యాయాశ్చతథా,
స్తనయో, స్సంహతయోః
హస్తయోః కక్షయోః,
అంసయోః, గ్రీవాయామితి చ,
స్వైరిణ్యాం యథాసాత్మ్యం
యథా యోగం చ, అలకే
చుంబనార్థమేనాం నిర్దయ
మవలంబేత, హనుదేశే

చాంగుళి సంపుటేన, తత్రేతరస్యా
వ్రీడా నిమీలనం చ ప్రథమ
సమాగమే కన్యాయాశ్చ.

పురుషోపసృప్తంలో ఎన్నో సరదాలు!

ఈ పురుషాయితం సందర్భంలో పురుషుడు చేసే పనులనే పురుషోపసృప్తాలని అంటారు. స్త్రీ చేసే పనులను పురుషాయితం అంటారు. ఇప్పుడు మొదట పురుషుడు చేసే పనులను గురించి చెపుతున్నారు - మొట్టమొదట పురుషుడు శయ్యపై పడుండివున్న ప్రియురాలిని మెల్లగా మాటల్లోకి దింపి, మాటలతో ఆమె మనస్సును ఆకర్షించి, నెమ్మదిగా కోక ముడిని (చీరముడిని) ఊడదీయాలి. అందుకు ఆమె అంగీకరించక పోతే, బుగ్గం మీద ముద్దులు ప్రయోగించి కలతపెట్టి ఆమెను పరవశురాలినిగా చెయ్యాలి. అప్పుడు తరుణి మైమరచి ఉంటుంది కాబట్టి కోకముడి విప్పడం సులువు. అంతట పురుషుడు నిట్ట నిలువుగా విజృంభించి ఉన్న తన మదన దండాన్ని ఆమె చేతుల మీద, బుజాల పైన, కంఠభాగంలోను, స్తనాలమీద, తొడల మీద ఇంకా ఇలాంటి మృదువైన చోట్ల తాకించాలి.

అంతకు ముందు ఆమె సంభోగం ఎరుగని స్త్రీ గాని, పరిచయం లేని స్త్రీ గాని అయితే, మేహనాన్ని తొడల సందున మాత్రమే గట్టిగా నొక్కుతూ తాకించాలి కన్య విషయంలో కూడా ఇలాగే చెయ్యాలి. బాగా చనువు, అనుభవం గల మగువ అయితే ఆమెకు ఇష్టమైన చోట్లలో లింగాన్ని తాకించాలి. ఇంకా ఎక్కువ పరిచయం, అలవాటు ఉన్న స్త్రీ అయితే, ఆమె ముంగురులను పదే పదే ముద్దాడాలి. బుగ్గలను మెల్లగా

వ్రేళ్ళతో మెలి పెట్టాలి. అదే కొత్త స్త్రీ కాని, కన్య కాని అయితే, ఈ పని చేసేటప్పుడు సిగ్గు పడడమో, కళ్ళు మూసుకోడమో జరుగుతుంది.

బాగా చనువున్న ఆడది అలా సిగ్గుపడదు, కనులు మూయదు. స్వేచ్ఛగా, నిర్భయంగా ప్రవర్తించే జవరాండ్రు ఉంటారు. వాళ్ళు కూడా ఈ పనులకు ఏ మాత్రం జంకరు.

ఈ విధంగా కోకముడి విప్పడం, లింగం తాకించడం, స్త్రీ భగాన్ని లింగంతో బాగా రుద్దడం, బుగ్గలు, చన్నులు, ముంగురులు, ముఖం ముద్దాడడం, ఈ నాలుగు విధాలైన క్రియలు బాహ్య పురుషోప సృప్తాలు. తన ప్రక్కనే పడుకుని ఉన్న కోమలాంగికి కావలసినంత చనువు ఇచ్చి, ముద్దుల వర్షం కురిపిస్తూ పురుషుడు ఆమెను లాలించి, మన్మథక్రీడలో తేలి యాడించాలి.

6. యుక్త యంత్రేణోపసృప్యమానా
యతో దృష్టి మావర్త యేత్తత
ఏవైనాం పీడయేదేత
ద్రహస్యం యువతీనామితి సువర్ణ నాభః

పురుషుడు తన మదన ధ్వజాన్ని స్త్రీ మదన మందిరంలోకి ప్రవేశ పెట్టిన తరువాత ఆమె ఆలింగన, ప్రవేశ, స్పర్శ సౌఖ్యాన్ని అనుభవిస్తూ తన చూపును ఏదో ఒక వైపునకు మరల్చుతూ ఉంటుంది అప్పుడు పురుషుడు ఆమె ఏ దిక్కునకు చూపు త్రిప్పిందో, ఆ దిక్కున తన సాధనంతో బాగా పీడించాలి. అలా చేయడం వల్ల కామిని త్వరగా రతిలో తృప్తి పొందుతుంది ఈ సంగతి స్త్రీలు ఎప్పుడూ బయటికి చెప్పరు. కాబట్టి ఇదొక పెద్ద రహస్యం అని సువర్ణనాభులంటున్నారు.

లింగంతో ఎక్కడ స్పృశిస్తే స్త్రీకి తృప్తి, సుఖం కలిగి దృష్టి భ్రమిస్తుంటో, అక్కడల్లా లింగంతో స్పృశిస్తూ, పురుషుడు, ఆ దిక్కున గల స్త్రీ అవయవాలను పీడిస్తూ రతి చెయ్యాలని కొందరూ, ఏ ఏ ప్రదేశాల్లో పురుషుడి లింగం తాకితే, సుఖాతిశయం చేత స్త్రీ దృష్టి భ్రమిస్తూ ఉంటుందో, ఆ చోట్లలో లింగంతో స్పృశిస్తూ, పాలిండ్లను మర్దిస్తూ సంభోగం సాగించాలని మరి కొందరూ రతి సౌఖ్యానికి లక్షణాలుగా చెపుతున్నారు. అయితే, వాత్స్యాయనులు మాత్రం సువర్ణనాభుల అభిప్రాయంతోనే ఏకీభవిస్తున్నారు.

భావప్రాప్తి

7. గాత్రాణాం స్రంసనం, నేత్ర
నిమీలనం, వ్రీడానాశః, సమధికా చ
రతియోజనేతి స్త్రీణాం భావలక్షణమ్.

అయితే, స్త్రీకు రతిలో భావ ప్రాప్తి కలిగిందనడానికి ఏది గుర్తు? అంటే చెప్తున్నారు. స్త్రీ ఇక క్షణమైనా రతిలో ఆగలేక ఆమె శరీరం జారిపోతుంది కళ్ళు మూసుకుంటుంది. సిగ్గు పడుతుంది. ఎక్కువగా రతి కోసం పురుషుణ్ణి తన మీద వేసుకుని గట్టిగా హత్తుకుంటుంది. స్త్రీకి రతిలో భావ ప్రాప్తి కలిగిందనడానికి ఇవే గుర్తులు.

8. హస్తే విధునోతి, స్విద్యతి, దశ,
త్యుత్థాతుంనదదాతి, పాదేనాహంతి,
రతావసానే చ పురుషాతి వర్తినీ.

అంతే కాదు. రతిలో భావప్రాప్తి పొందబోయే సమయంలో కాంత, తన చేతులు విదిలిస్తుంది. ఆమె దేహమంతటా చెమటలు పోస్తాయి.

పురుషుణ్ణి కదలనివ్వకుండా, లేవనివ్వకుండా గట్టిగా కరుచుకుంటుంది. దంతక్షతాలు చేస్తుంది నఖక్షతాలు ప్రయోగిస్తుంది. ముద్దులు పెట్టు కుంటుంది. తన పాదాలతో పురుషుని పాదాలు నొక్కుతుంది. పురుషుడి కన్నా ముందే తనకు స్థానమై, భావప్రాప్తి పొందితే, తానే అతనిపై పడి నడుం ఆడిస్తుంది.

[ఆ సమయంలో స్త్రీ పొందే సౌఖ్యం వర్ణనాతీతం. పురుషుడి వల్ల రతిలో అలాంటి తృప్తి, భావప్రాప్తి పొందినప్పుడే స్త్రీ ఆ పురుషుణ్ణి మెచ్చుకుని ఎల్లప్పుడూ అతనిపై అనురాగంతో ఉండి, అతనితోనే రమించాలని అభిలషిస్తూ ఉంటుంది]

9. తస్యాః ప్రాగ్యంత్రయోగా
త్కరేణ సంబాధం గజ ఇవ
క్షోభయేదామృదుభావా
త్తతో యంత్రయోజనమ్.

[స్త్రీకి కామం ఎక్కువని ఇంతకు ముందు చెప్పబడింది. మదగజం లాంటి స్త్రీ కామాన్ని తీర్చడంలోనే ఉంది పురుషుడి మగతనం ! అందాత మగువకు సత్వరం తృప్తి కలిగించడానికి కొన్ని ఉపాయాలు చెపుతున్నారు]

మదన ధ్వజాన్ని యోనిలో చొప్పించడానికి ముందు స్త్రీ చేష్టలు ఇలా ఉన్నవి కదా అని పురుషుడు గ్రహించాలి. ఆమెను ముందుగానే భావప్రాప్తి కలగడానికి, పురుషుడు తన చేత్తో ఆమె భగాన్ని ఏనుగు తొండతో చేసినట్లుగా, నెమ్మది నెమ్మదిగా కదల్చాలి. అలా కదల్చగా ఆమెకు కామోద్రేకం ఎక్కువవుతుంది. యోనిలో మదజలం ఊరుతుంది. అప్పుడు పురుషుడు తన మదన దండాన్ని యోనిలో ప్రవేశపెట్టాలి.

[తేనె తుట్టెను కదల్చినప్పుడు తేనెటీగలన్నీ ఒక్కసారిగా లేస్తాయి.

అలాగే స్త్రీ మర్మావయాన్ని చేత్తో కదిల్చినప్పుడు ఆమెలో కామం పొంగుతుంది]

అయితే ఇలా భగాన్ని కదల్చడం అనేది నాలుగు విధాలుగా ఉంది. భగం యొక్క ఉనికిని బట్టి ఇలా విభజించారు - సంబాధం, భగం, యంత్రం - అనే మూడు మాటలకూ అర్థం ఒక్కటే. స్త్రీ యోనిలో కొంత భాగం తామరపువ్వు దళంలాగానూ, మరి కొంత భాగం గుండ్రని గుండులాగాను, ఇంకా కొంత మెలితిరిగి, వేరే కొంత భాగం ఆవునాలుక లాగా గరుకుగాను ఉంటుంది. ఈ నాలుగు భాగాల్లో మొదటి భాగాన్ని వదిలిపెట్టి, తక్కిన మూడు భాగాల్లో దురద తీర్చడానికి పురుషుడు తన చేత్తో భగాన్ని బాగా కలియబెట్టాలి అలా చేత్తో కలచినప్పుడు తరుణికి కొద్దిపాటి తృప్తి, భావప్రాప్తి కలుగుతాయి. అప్పుడు ఆమెతో రమిస్తే, తొందరగా భావప్రాప్తి పొందుతుంది.

ఇక భగాన్ని చేతో కదల్చడం ఎలాగంటే - పురుషుడు తన చేతి అనామిక వ్రేలును [నాలుగో వ్రేలు] తర్జనితో [చూపుడు వ్రేలు] కలిపిపట్టి యోనిలోకి చొప్పించాలి. అది ఏనుగు తొండంలా భగంలో ప్రవేశిస్తుంది. ఆ విధంగా చేత్తో కదల్చాలన్నమాట !

తరుణికి తృప్తి, భావప్రాప్తి ఎప్పుడు ?

10. ఉపసృప్తకం, మంథనం, హులః,
అవమర్దనం, పీడితకం, నిర్ఘాతః,
వరాహఘాతః, వృషఘాతః చటకవిలసితం,
సంపుట ఇతి పురుషోపసృప్తాని.

ఉపసృప్తకం, మంథనం, హులం, అవమర్దనం, పీడితకం, నిర్ఘాతకం, వరాహఘాతం, వృషఘాతం, చటకవిలసితం, సంపుటం, అని ఉపసృప్తాలు పది విధాలు. లింగంతో భగాన్ని సమకూర్చి చేసే ఉపసృప్తాలు ఇవి.

11. న్యాయ్యమృజు సంమిశ్రణముపసృప్తకం.

మదన దండాన్ని సాఫుగా యోనిలోకి ప్రవేశపెట్టడాన్ని ఉపసృప్తకం అంటారు. సాధారణంగా అందరూ అవలంబించే పద్ధతి ఇది. ఇదే న్యాయమైనదీ కూడా.

12. హస్తేన లింగం స్వరతో భ్రమయేదితి మంథనమ్.

చేత్తో లింగాన్ని పట్టుకుని, భగం లోపలి భాగాన్ని అంతటా త్రిప్పడాన్ని మంథనం అంటారు

13. నీచీకృత్య జఘనముపరిష్టాద్ఘట్టయేదితి హులః.

పురుషుడు తన కటి ప్రదేశాన్ని క్రిందుగా ఉంచి, లింగాన్ని భగంలోకి చొప్పించి, వెనుకకు లాగుతూ, ముందుకు పొడుస్తూ ఉండడాన్ని 'హులం' అంటారు.

14. తదేవ విపరీతం సరభస మవ మర్దనమ్.

పైన చెప్పినట్లుగా యోనిలో లింగాన్ని చొప్పించి పొడవడమే తొందర తొందరగా చేస్తే, దాన్ని 'అవమర్దనం' అంటారు.

15. లింగేన సమాహత్య పీడయం
శ్చిరమవతిష్ఠేతేతి పీడితకమ్.

ఇక లింగాన్ని భగంలోకి ఎంతవరకు చొప్పించడానికి వీలుంటుందో అంతవరకూ చొప్పించి, శక్తి ఉన్నంతవరకూ వెనుకకూ ముందుకూ పీడించడాన్ని 'పీడితకం' అంటారు.

16. సుదూరమాకృష్య వేగేన
స్వజఘన మవపాతయే దితి నిర్ఘాతః

బాగా భగం లోపలికి ప్రవేశపెట్టిన లింగాన్ని పూర్తిగా వెనుకకు లాగి, మళ్ళీ వేగంగా ఒక్కమాటుగా లోపలికి పొడవడాన్ని 'నిర్ఘాతం' అంటారు.

17. ఏకతఏవ భూయిష్ఠమపలి -
ఖే దితి వరాహఘాతః.

ఒక ప్రక్కగా మాత్రమే భగం లోపలికి లింగాన్ని బాగా చొప్పించడాన్ని 'వరాహఘాతం' అంటారు.

18. స ఏవోభయతః పర్యాయేణ వృషాఘాతః.

లింగాన్ని భగం లోపలికి ఒకసారి ఒక ప్రక్కకూ, మరోసారి మరోప్రక్కకూ చొప్పిస్తూ గుచ్చి గుచ్చి రతిచేస్తే దాన్ని 'వృషాఘాతం' అంటారు.

19. సకృన్మిశ్రిత మనిష్క్రమయ్య
ద్విస్త్రిశ్చతురితిఘట్టయే దితి
చటకవిలసితం, రాగావసానికమ్.

ఒకమాటు భగంలో ప్రవేశపెట్టిన లింగాన్ని బయటికి తీయకుండా రెండు, మూడు, నాలుగుసార్లు పొడిస్తే, దాన్ని 'చటక విలసితం' అంటారు. స్త్రీ భావప్రాప్తి పొందే సమయంలో చేయవలసిన పద్ధతి ఇది.

20. వ్యాఖ్యాతం కరణం, సంపుటమితి.

స్త్రీ పురుషులు కాళ్ళు సాపుగా చాచుకుని, ఇద్దరి అంగాలూ బాగా కలిసేలా కౌగలించుకుని, రతి సాగిస్తే, దాన్ని 'సంపుటం' అంటారు. కరణం ఇంతకు పూర్వమే చెప్పబడింది.

31. తేషాం స్త్రీ సామ్యాద్వికల్పేన ప్రయోగః.

ఇంతవరకూ రకరకాల ఉపసృప్తాలను గురించి చెప్పారు కదా! అయితే, ఏ స్త్రీకి ఎలాంటి ఉపసృప్తాలు సరిపడతాయో – [అంటే ఆమెకు ఇష్టంగా, సుఖంగా, తృప్తిగా ఉంటాయో] ఆ స్త్రీ యందు ఆ ఉపసృప్తాలు అవలంబించాలని శాస్త్రకారులు హెచ్చరిస్తున్నారు. వీటిని ప్రయోగించ డంలో కూడా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. తొందర పనికిరాదు. మొరటుగా ప్రవ ర్తించ కూడదు. సురతారంభ కాలంలో నెమ్మదిగా, మృదువుగా, సుతారంగా మొదలుపెట్టి. సగంవరకు వచ్చిన తరువాత కొంత వేగింగాను, చివరకు వచ్చేసరికి మరింత ఉధృతంగాను ప్రయోగించాలి

పురుషుడు స్త్రీ చీరముడి విప్పి, బాహ్యోపసృప్తాలు ప్రయోగించి నట్లే, స్త్రీ కూడా పురుషాయిత సమయంలో పురుషుడి వస్త్రాన్ని ఊడదీసి, బాహ్య పురుషాయితాలు సాగించాలి.

22. పురుషాయితేతు సందంశో,
ప్రభమరకః, ప్రేంఖోలిత మిత్యధికాని.

ఇప్పుడు పురుషోపసృప్తాలను గురించి పూర్తిగా చెప్పడం జరిగింది. ఇక కొన్ని విశేషాలు చెపుతున్నారు.

భగలింగ సంయోగంతోకూడి ఉన్న అభ్యంతర పురుషాయితంలో సందంశం, భ్రమరకం, ప్రేంఖోలితం – అని ఇంకా మూడు విశేషాలు అధికంగా ఉన్నాయి.

23. బాడబేన లింగ మవగృహ్య
నిష్కర్షంత్యా, పీడయంత్యా
వాచిరాయస్థానం సందంశః.

పురుషుడి లింగాన్ని స్త్రీ తన చేత్తో పట్టుకుని తన భగ ముఖద్వారం మీద గట్టిగా రుద్దుకుంటూ అలాగే చాలాసేపు ఉండడాన్ని 'సందశం' అంటారు.

24. యుక్తయంత్రా చక్రవద్భ్రమయే
దితి భ్రమరక అభ్యాసికః.

స్త్రీ, పురుషుని లింగాన్ని, తన భగంలో ప్రవేశ పెట్టుకుని, కాళ్ళు దగ్గరగా ముడుచుకుని, చేతులు పురుషుని శరీరంపై ఆనించి కుమ్మరి సానలా తిరుగుతూ రతిచేస్తే దాన్ని 'భ్రమరకం' అంటారు అభ్యాసం వల్లనే ఇది చేతనవుతుంది సుమా !

22. తత్రేతరస్య జఘనముత్క్షిపేత్.

ఈ భ్రమరక బంధంలో పురుషుడు సౌకర్యం కోసం, సౌలభ్యం కోసం తన నడుమును పైకెత్తుతూ స్త్రీకి సహాయపడాలి.

26. జఘనమేవ డోలాయమానం
సర్వతో భ్రామయే దితి ప్రేంఖోలితం.

తరుణి తన నడుం వెనక్కూ ముందుకూ ఊగిస్తూ రతిచేస్తే దాన్ని ప్రేంఖోలితం అంటారు. నడుమును అన్ని వైపులకూ గుండ్రంగా త్రిప్పితే అది 'భ్రమితం' అనే బంధంలో చేరుతుంది. కాని ఇది అదికాదు.

27. యుక్త యంత్రైవలలాటే
లలాటం నిధాయ విశ్రామ్యేత్.

ఆ తరువాత భగలింగ సంబంధానికి అంతరాయం కలుగకుండా పురుషుని ముఖంమీద స్త్రీ తన ముఖంపెట్టి విశ్రమించాలి.

28. విశ్రాంతాయాం చ పురుషస్య
పునరావర్తన మితి పురుషాయితాని.

ఆ విధంగా ప్రియురాలు రతి సలిపి, అలసి, సొలసి ఉన్నప్పుడు, ప్రియుడు మునుపు తాను అలిసినప్పుడు ఆమె తనకు ఎలా సహాయపడిందో, అలాగే ఇప్పుడు తాను కూడా ఆమెకు తోడ్పడాలి. అందే ఆమెను వెల్లకిల పడుకబెట్టి తాను ఆమెపైకి ఎక్కి రతి సాగించాలి.

పురుషాయితాల్లో ఈ పద్ధతులు ఎంతో ఆనందాన్ని, సుఖాన్ని, తృప్తిని కలిగిస్తాయి.

29. ప్రచ్ఛాదిత స్వభావాపి
గూఢాకారాపి కామినీ,
వివృణోత్యేవ భావం
స్వం రాగాదుపరివర్తనీ.

రతి సమయంలో రమణి తన స్వభావాన్ని ఎంతగా కప్పిపుచ్చుకుని, బయటపడకుండా గంభీరంగా ఉండడానికి ప్రయత్నించినా, పురుషాయిత సమయంలో మాత్రం ఆమె తన మనోభావాలు స్పష్టంగా బట్టబయలు చేస్తుంది. ఆ తరుణంలో పొందిన నిఃతిశయ సుఖానందాలవల్ల ఆమె మైమరచిపోతుంది. తన హృదయాన్ని ఇంచుకైనా దాచకుండా ప్రియుడి దగ్గర వెల్లడిచేస్తుంది!

30. యథా శీలా భవేన్నారీ,
యథా చ రతి లాలసా,
తస్యా ఏవ విచేష్టాభి
స్తత్సర్వ ముపలక్షయేత్.

[ఏ ఇద్దరు స్త్రీలూ ఒక్కలా ఉండరు. ఏ ఇద్దరి స్త్రీల స్వభావాలూ ఒక్కలా ఉండవు. అసలు స్త్రీ స్వభావం తెలుసుకోడం ఆ బ్రహ్మకైనా తరం కాదన్నారు పెద్దలు]

అందేత ఏ స్త్రీ స్వభావం ఎలాంటిదో, ఏ స్త్రీ అభిలాష, ఇష్టం ఎలాంటివో గ్రహించి, ఆయా స్త్రీలను ఆ విధమైన శృంగార చేష్టలతో, బంధాలతో, కామకళా నైపుణ్యంతో, రతిక్రీడలు సలిపి తనివితీర తృప్తి పరచడంలోనే ఉంది పురుషుడి ప్రజ్ఞ.

ఇక్కడ మరో అర్థంకూడా చెపుతారు వ్యాఖ్యాతలు. ఏ రకంగా రమిస్తే తన స్త్రీ శీలవతిగా ఉంటుందో, ఎలా రతిలో తృప్తిపరిస్తే ఆమె తనమీదే మక్కువ కలిగి మరో పురుషుణ్ణి కలలోనైనా తలచకుండా ఉంటుందో, ఆ మర్మం తెలుసుకుని పురుషుడు ఆమెను సుఖపెట్టాలి.

31. నత్వేవర్తౌ, న ప్రసూతాం,
న మృగీం న చ గర్భిణీం,
న చాతి వ్యాయతాం, నారీం
యోజయే త్పురుషాయితే.

బహిష్టు అయివున్న స్త్రీని, ప్రసవించిన స్త్రీని, మృగీజాతి వనితను, గర్భవతిగా వున్న కాంతను, మరీ లావుగా వున్న స్త్రీని పురుషాయిత క్రియకు ఉపయోగించకూడదు. స్త్రీ బయట ఉన్నప్పుడు పురుషాయితం చేస్తే, ఆ స్త్రీ గర్భం ధరించదు. మృగీనాయిక యోని చాలా చిన్నదిగా ఉంటుంది కాబట్టి పురుషాయితం చేస్తే ప్రమాదం సంభవిస్తుంది. గర్భిణీ స్త్రీ పురుషాయితం చేస్తే గర్భస్రావం అవుతుంది ఇక లావుపాటి స్త్రీ అసలు పురుషాయితం చెయ్యనేలేదు.

ఇతి శ్రీ వాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే
సాంప్రయోగికే, ద్వితీయాధికరణే,
పురుషోపసృప్తాని, పురుషాయితం
చేతి అష్టమోధ్యాయః

ఇది వాత్స్యాయన ముని విరచిత కామ సూత్రాల్లో సాంప్రయోగికం అనే రెండో అధికరణంలో, పురుషోప సృప్తాలు, పురుషాయితం అనే ఎనిమిదో అధ్యాయం.

నవమాధ్యాయం

ఔపరిష్టికం:

1. ద్వివిధా తృతీయా ప్రకృతిః
స్త్రీ రూపిణి పురుష రూపిణేచ.

ఆలింగనం మొదలు పురుషాయితం వరకూ స్త్రీతో సంభోగించ వలసిన విధానాలన్నీ ఇంతవరకూ చెప్పారు శాస్త్రకారులు. ఈ విధానాలన్నీ నాలుగు జాతుల స్త్రీలయందూ ప్రయోగించవచ్చు.

ఇక అటు స్త్రీ కాకుండా, ఇటు పురుషుడు కాకుండా ఉండే నపుంసక వ్యక్తులున్నారు. వీరిని అయిదోరకం నాయికగా పూర్వాచార్యులు కొందరు పేర్కొన్నారు. ఈ నపుంసక వ్యక్తితో జరిపే సంభోగాన్నే ఔపరిష్టకం అంటారు.

నపుంసకుణ్ణి మూడో ప్రకృతిగా లోకంలో పరిగణిస్తున్నారు. ఈ నపుంసకులు రెండు రకాలు. స్త్రీల మాదిరిగానే స్తనాలు మొదలైనవి ఉండేవారు ఒకరకం. పురుషుడి మాదిరిగా గడ్డాలు, మీసాలు మొదలైనవి ఉండేవారు రెండోరకం. ఈ రెండు రకాలవారూ రతికోసం చేసేపనిని ఔపరిష్టికం అంటారు.

2. తత్ర స్త్రీ రూపిణీ స్త్రియావేష,
మాలాపం, లీలాంభావం, మృదుత్వం,
భీరుత్వం, ముగ్ధతా, మసహిష్ణుతాం
వ్రీడాం చాను కుర్వీత.

స్త్రీలమాదిరిగానే స్తనాలు మొదలైనవి కలిగి ఉన్న నపుంసక వ్యక్తి వేష భాషలూ, విలాసాలూ, భావాలూ, సౌకుమార్యమూ, భయ స్వభావమూ, ముగ్ధత్వమూ, ప్రహణనాదులు సహించలేక పోవడమూ, సిగ్గూ – ఇలాంటి స్త్రీ లక్షణాలు కలిగి ఉంటుంది.

3. తస్యావదనే జఘన కర్మత
దౌపరిష్టకమ్.

పై రీతిగా స్త్రీ ధర్మాలు అనుసరిస్తున్న నపుంసక వ్యక్తి, స్త్రీలు తమ యోనితో చేసేపనిని నోటితో (ముఖంతో) చేస్తూ ఉంటుంది. దీనికే ఔపరిష్టికం అనిపేరు.

4. సా తతో రతిమాభిమానికీం
వృత్తిం చలిప్స్యేత్ వేశ్యా
సచ్చరితం ప్రకాశ్యేదితి స్త్రీ రూపిణీ.

అలా స్త్రీ వేషాన్ని ధరించిన నపుంసక వ్యక్తి పూర్వం రతావస్థాపనాధ్యాయంలో చెప్పిన అభిమానిక రతినీ, దానికి సంబంధించిన జీవితాన్ని గడపాలి. అంటే అన్ని విషయాల్లోనూ, స్త్రీలాగే సంచరిస్తూ ఉండాలి. వేశ్యలాగా సంచరిస్తూ, తాను పొంద దగిన వాళ్ళను ఆశ్రయించి పొందుతూ, భావప్రాప్తి పొంది తృప్తిపడుతూ ఉంటుంది.

5. పురుష రూపిణీతు ప్రచ్ఛన్న
కామా పురుషం లిప్సమానా
సంవాహక భావ ముపజీవేత్.

ఇక పురుష రూపంతో ఉన్న నపుంసకవ్యక్తి పురుషుడి మాదిరి గానే వస్త్రాలు ధరిస్తూ, స్త్రీ రూపంతో ఉండే నపుంసకవ్యక్తి వ్యవహరించి నట్లుగానే నోటితో (ముఖంతో) రతిక్రీడలు సలుపుతూ ఉంటుంది. పైకి మాత్రం తెలియని అభిమానిక సుఖభావాన్ని మనస్సులో కలిగి వుంటుంది. పురుషుడితో సంభోగాన్ని కోరుతూ ఉంటుంది. ఇలాంటి వ్యక్తులు పురుషులకు కాళ్ళు పిసకడం, ఒళ్ళు పట్టడం మొదలైన పనులు చేస్తూ, ఆ విధంగా స్పర్శ సుఖాన్ని పొందుతూ ఉంటారు.

6. సంవాహనే పరిష్వజ్యమానేవ
గాత్రై రూ రూ నాయకస్య
మృద్నీయాత్ ప్రసృత పరిచయా
చోరు మూలం సజఘనమితి
సంస్పృశేత్.

ఈ నపుంసక వ్యక్తి పురుషులకు ఒళ్ళు పట్టుతూ, కాళ్ళు పిసుకుతూ ఉండే సమయాల్లో తాను అతన్ని కౌగలించుకుంటున్నట్లు తన అంగాలతో అతని తొడలను పిసకాలి. బాగా పరిచయం అయిన తరువాత గజ్జలు, కటి ప్రదేశం కూడా స్పృశించాలి

7. తత్రస్థిర లింగతా ముపలభ్య చాస్య
పాణి మంథేన పరిఘట్టయేత్,
చాపల మస్యకుత్స యంతీవ
హసేత్.

ఆ విధంగా గజ్జలూ మున్నగుచోట్ల తాకుతూ ఉంటే పురుషుడి లింగం విజృంభించడం మొదలు పెడుతుంది. అలా ధ్వజస్తంభంలా మదన ధ్వజం బిర్ర బిగిసి నిటారుగా నిలబడినప్పుడు ఈ నపుంసక వ్యక్తి, అది తన చేతికి తాకేలా ప్రవర్తించాలి. అలా చేత్తో తాకి పిసకడం ప్రారంభిస్తే పురుషుడి మదన దండం మరికొంత విజృంభించి దృఢమవుతుంది. అప్పుడు పురుషుడు ఆ నపుంసక వ్యక్తి చపలత్వాన్ని చూచి నిందిస్తున్నట్లు నవ్వాలి.

8. కృత లక్షణేనా ప్యుపలబ్ధ
వైకృతేనాపి న చేద్యత ఇతి

చేత్ ? స్వయముపక్రమేత,
పురుషేణచ చోద్యమానా
వివదేత, కృచ్ఛ్రేణ చాభ్యుప
గచ్ఛేత.

పురుషాంగం దారుఢ్యం చెందడం అనేది కామోద్రేకానికి సూచన. అప్పుడలా స్తంభం వలె ఉన్న లింగాన్ని పుసమడి అనుమతి ఉన్నా సరే, లేకపోయినాసరే నపుంసక వ్యక్తి, ఔపరిష్ట క్రియకు ఉపక్ర మించాలి. ఒకవేళ పురుషుడు 'నీముఖ చాపలం తీర్చుకో' అని స్వయంగా ప్రేరేపిస్తే, మొదట 'నేను అలాంటివాన్ని కాను' అని కొంతసేపు వాదించి తరువాత ఆ పనికి అంగీకరించాలి. ఇదే స్త్రీ రూపంలో ఉన్న నపుంసక వ్యక్తి అయితే, తన కామాభిలాష బాహాటంగా ప్రకటిస్తూనే ఉంటుంది గాబట్టి, మొదటినుంచీ ఈ ఔపరిష్టక క్రియకు పూనుకో వచ్చు.

ఆడా, మగా కాకుంటే ఏం చెయ్యాలి ?

9. తత్ర కర్మాష్టవిధం, సముచ్చయ
ప్రయోజ్యం, నిమితం, పార్శ్వతో
దష్టం, బహిః సందంశో౽ంతః
సందంశ, శ్చుంబితకం, పరిమృష్టక
మామ్రచూషితకం, సంగర ఇతి.

ఈ ఔపరిష్టక రతిలో వరసగా ఎనిమిది రకాల పనులు చేయదగిన విగా ఉన్నాయి. అవి నిమితకం, పార్శ్వతోదష్టం, బహిఃసందంశనం, అంతః సందంశనం, చుంబితకం, పరిమృష్టకం, ఆమ్రచూషితకం, సంగరం.

10. తేష్వేకైక మభ్యుపగమ్య
విరామాభీప్సాం దర్శయేత్.

ఈ నిమితకం మొదలైన ఎనిమిది రకాల పనులూ ఒక్కొక్క దాన్నే నపుంసకవ్యక్తి ఆచరించి, చివరకు విరమించే అభిలాషను చూపిస్తే, అప్పుడు పురుషుడికి అభిలాష ఎక్కువవుతుంది. అలా అతనికి అభిలాష అధికం చేసి, అతని అభ్యర్థనపై మళ్ళీ ఆ పనులు చేస్తున్నట్లు నటించాలి నపుంసకవ్యక్తి.

11. ఇతరశ్చ పూర్వస్మిన్ అభ్యుపగతే
తదుత్తర మేవా పరం నిర్దిశేత్త
స్మిన్నపి సిద్ధే తదుత్తర మితి.

నపుంసక నాయిక నిమితం మొదలైన పనులు పూర్తి చేసిన పిదప, మళ్ళీ ఆ పనులు చెయ్యమని ఆదేశించాలి. తరువాత ఆ పనులన్నీ ఒకదాని తరువాత ఒకటి చెయ్యమని గట్టిగా అడగాలి.

12. కరావలంబిత మోష్ఠయో
దుపరి విన్యస్త ముపవిధ్య
ముఖం విధునుయాత్తన్నిమితకమ్.

ఇక ఆ పనులు ఎలా ఉంటాయో చెపుతున్నారిక్కడ. ఈ ఔపరిష్టక రతి కూడా బాహ్యం, అభ్యంతరం - అని రెండు విధాలుగా ఉంది. మొదట బాహ్యక్రియ చెపుతున్నారు. పురుషుడి లింగాన్ని నపుంసక నాయిక తన చేత్తో పట్టుకొని, దాని అగ్రాన్ని తన పెదవుల మీద చేర్చి, పెదవులతో ఆ మొనను నోటితో పట్టుకుని గుండ్రంగా తన ముఖాన్ని త్రిప్పాలి. ఇలా చేయడాన్నే నిమితకం అంటారు.

13. హస్తే నాగ్ర మవచ్ఛాద్య పార్శ్వతో
నిర్దశవ మోష్ఠాభ్యా మవపీడ్య
భవత్యేతా వదితి సాంత్వయేత్,
తత్పార్శ్వతోదష్టం.

పురుషుడి లింగాన్ని నపుంసకనాయిక తన గుప్పిటితో పట్టుకుని దంతాలు తగులకుండా పెదవులతో మాత్రమే పీడించి, ఇక చాలు లెమ్మని అంతటితో ఆపితే దాన్ని పార్శ్వతో దష్టం అంటారు. ఇక్కడ లింగం దంతాలకు తాకకుండా ఒక ప్రక్కగా పెదవుల మధ్య ఉంచు కోవాలి.

14. భూయశ్చోదితా సంమీలితౌష్ఠీ
తస్యాగ్రం నిష్పీడ్య కర్షయంతీవ
ముంచే దితి బహిస్సందంశః.

నపుంసక వ్యక్తి తన పెదవులతో పురుషుడి లింగం కొసను నోటితో గట్టిగా నొక్కి వదిలేస్తే దాన్ని బహిస్సందంశం అంటారు.

15. తస్మిన్నే వాభ్యర్థితయా కించి దధికం
ప్రవిశేత్, సాపిచాగ్ర మోష్ఠాభ్యాం
నిష్పీడ్య నిష్టి వేదిత్యం తస్సందంశః.

పురుషుడి కోరికపై లింగాన్ని మరికొంత తన నోటి లోపలికి పోనిచ్చి పై విధంగా పెదవులతో నొక్కి వదిలేస్తే దాన్ని అంతస్సందంశం అంటారు.

16. కరావలంబిత స్యోష్ఠ వద్గ్రిహణం
చుంబితకం.

పురుషుడి అంగాన్ని గుప్పిటితో పట్టుకుని, దాని కొసను పెదవులతో ముద్దాడితే దాన్ని చుంబితకం అంటారు.

17. తత్కృతా జిహ్వాగ్రేణ
సర్వతో ఘట్టన మగ్రేచ వ్యధ
నమితి పరిమృష్టకమ్.

పై రీతిగానే లింగం కొసను ముద్దాడి, ఆ కొసను నాలుకతో రాపిడి చేస్తూ గట్టిగా నొక్కడాన్ని పరిమృష్టకం అంటారు.

18. తథా భూతమేవ రాగవశాత్
అర్థప్రమృష్టం నిర్దయ మవపీడ్యా
వసీద్య ముంచే దిత్యామ్రచూషితకమ్.

పురుషుడి అభిలాషను అనుసరించి, పైన చెప్పినట్లు లింగాన్ని బాగా నోటి లోపలికి పోనిచ్చి నాలుకతోను, పెదవులతోనూ కసిగా నొక్కి నొక్కి వదిలితే దాన్ని ఆమ్రచూషితకం అంటారు.

19. పురుషాభిప్రాయా దేవగిరే
త్పీడ యేచ్చా పరిసమాప్తే రితి
సంగరః

పురుషుడి కోరికను బట్టి ఈ మునరతికో లింగాన్ని నాలుకతో ఆకిస్తూ, పెదవులను, తలను అటు - ఇటు కదిలిస్తూ, నొక్కిపట్టి ఉంచితే, దాన్ని సంగరం అంటారు.

20. యథార్థం చాత్ర స్తన ప్రహణన
యోః ప్రయోగ ఇత్యౌపరిష్టకమ్.

కామోద్రేకం ఎలాగైతే మృదు, మధ్య, వేగ భేదాలతో ఈ నిమితాది ఔపరిష్టిక క్రియల్లో వృద్ధి పొందుతూ ఉన్నదో, అదే విధంగా స్తన, ప్రహణనాది ప్రయోగ విషయాల్లో కూడా అభివృద్ధి క్రమం ఉంటుం

దనీ గ్రహించాలి. ఇలా ఔపరిష్టక విషయాన్ని గురించి సంపూర్ణంగా చెప్పారు శాస్త్రకారులు.

నపుంసకులే కాక కొందరు స్త్రీలు సయితం ఔపరిష్టకరతిని అభిలషిస్తారు.

21. కులటాః స్వైరిణ్యః
పరిచారికాః సంవాహికాశ్చాప్యే
తత్ప్రయోజయంతి.

కులం నుంచి వెలివేయబడిన స్త్రీలు, యధేచ్ఛగా పురుషులతో తిరిగే స్త్రీలు, పరిచారికలు, ఒళ్ళు పట్టే మగువలు, - మొదలయినవారు ఈ ఔపరిష్టకరతిని అనుసరిస్తూ ఉంటారు.

22. తదేతత్తు నకార్యం సమయ
విరోధా, దసభ్యత్వాచ్చ,
పునరపిహ్యాసాం వదన
సంసర్గే స్వయమేవార్తిం
ప్రతిపద్యే తేత్యాచార్యాః.

అయితే, ఈ ఔపరిష్టిక రతిని ధర్మశాస్త్రం తీవ్రంగా వ్యతిరేకించి, నిషేధం విధించింది. పెద్దలు అనేకులు దీన్ని నిందించారు. అంతే కాకుండా ఔపరిష్టిక క్రియను అనుసరిస్తున్న స్త్రీ ముఖాన్ని ముద్దాడాలంటే అసహ్యం పుడుతుంది. ఈ కారణాలవల్ల ఈ పని ఎంత మాత్రం కూడదని ప్రాచీనాచార్యులు స్పష్టం చేశారు.

23. వేశ్యా కామినః అయమ
దోషో ఒన్యత్రోపి పరిహార్య
స్స్యాదితి వాత్స్యాయనః.

కులం నుండి వెలివేయబడిన స్త్రీల మొదలు, వేశ్యలవరకు స్త్రీలతో సంభోగించే పురుషులు ఈ ఔపరిష్టిక కార్యం చేయడంలో దోషం లేదని, కులకాంతల విషయంలో మాత్రం ప్రయోగించడం కూడదని వాత్స్యాయనులు అంటున్నారు.

24. తస్మాద్యా స్త్వౌపరిష్టిక
మాచరంతి నతాభి స్సహనం
సృజ్యంతే ప్రాచ్యాః.

అంచేత ఈ ఔపరిష్టిక కార్యం జరిపే స్త్రీలతో ప్రాచ్య దేశీయులు రతి చెయ్యడానికి ఇష్టపడరు.

25. వేశ్యాభిరేవ నసంసృజ్యత
అహిచ్ఛత్రికాః సంసృష్టా అపి
ముఖ కర్మ తా సాం పరిహరంతి.

అహిచ్ఛత్రదేశంలో (ఏదేశమో ఇది ?) పుట్టిన పురుషులు, అసలు వేశ్యలతో సంభోగించరు. ఒకవేళ సంభోగించినా ఈ ముఖరతిని వారిస్తారు.

26. నిరపేక్షా స్సాకేతా స్సంసృజ్యంతే.

అయోధ్యలో జన్మించిన పురుషులు మంచి, చెడ్డలు లేకుండా వేశ్యాంగనలలో రతిక్రీడలు సాగిస్తారు. సంప్రయోగాది క్రియలతోపాటు ఔపరిష్టిక క్రియలు కూడా ఆచరిస్తారు.

27. నతు స్వయ మౌపరిష్టిక
మాచరంతి నాగరకాః

పాటలీపుత్రంలో ఉండే నాగరకులు తమకై తాము ఔపరిష్టిక క్రియను ప్రోత్సహించరు. కాని వేశ్యలు ప్రార్థిస్తే అందుకు అంగీకరిస్తారు.

28. సర్వ మవిశంకయా ప్రయో
జయంతి శౌరసేనాః.

శూరసేన దేశస్థులు, ఏ మాత్రం సందేహించకుండా ఔపరిష్టిక క్రియలు సలుపుతూ ఉంటారు.

29. ఏవం హ్యాహుః, కోహి
యోషితాం, శీలం, శౌచం,
ఆచారం, చరితం, ప్రత్యయం,
వచనం, వా శ్రద్ధ ధాతుమర్హతి ?
నిసర్గా దేవహి మలిన దృష్టయో
భవంత్యేతా నపరిత్యాజ్యాః,
తస్మాదాసాం స్మృతిత ఏవశౌచ
మన్వేష్టవ్యమ్.

స్త్రీల స్వభావం, వారి శుచిత్వం, ఆచారం, చరిత్ర, విశ్వాసం మాటలు - ఇవన్నీ ఎవరు నమ్మగలరు ? [అందే నమ్మదగినవి కావు.] స్త్రీల స్వభావం సహజంగా మలిన పూరితమైనది. అందేత వారిని ఎప్పుడూ పూర్తిగా నమ్మరాదు. అలాగని పూర్తిగా నమ్మకుండా ఉండనూ రాదు. నమ్ముతున్నట్లు నటిస్తూ ఉండాలి. అంతే! స్మృతినిబట్టి, అందే ధర్మాన్ని బట్టి వారి శుచిగుణాన్ని నిర్ణయించాలి. ఇది పెద్దలు చెప్పిన మాట.

30. శిష్ట విప్రతిపత్తేః స్మృతి వాక్య
స్య చ సావకాశత్వాద్దేశస్థితే
రాత్మ నశ్చ వృత్తి ప్రత్యయాను
రూపం ప్రవర్తేతేతి వాత్స్యాయనః.

శిష్యులైన వారిలోకూడా దేశాచారాలను బట్టి ఎంతో భేదం కని పిస్తున్నది. సంభోగ సమయంలో స్త్రీ ముఖం శుద్ధమైనదేనని ధర్మ శాస్త్రం చెపుతున్నది. అందువల స్త్రీ పురుషులు దేశాచారాలనుబట్టి, తమ అభిలాషను బట్టి తగువిధంగా ప్రవర్తించాలని వాత్స్యాయనుల అభిప్రాయం.

31. భవంతి చాత్ర శ్లోకాః -
ప్రమృష్ట మేండలాశ్చాపి
యువానః పరిచారకాః,
కేషాంచి దేవకుర్వంతి,
నరాణా మౌపరిష్టకమ్.

రతిక్రీడల్లో ఎంతో అనుభవం గడించిన పురుషులు, పరిచారికలు, కామోద్రేకం సన్నగిలిపోయినవారు, ముసలితనంలో ఉన్నవారు ఈ ఔపరిష్టిక కర్మకు ఒడిగట్ట రాదు. మొత్తం మీద ఇది అనుసరణీయం కాదని, విశేషంగా ప్రచారంలో లేనిదని గ్రహించాలి.

32. తథానాగరకాః కేచిత్,
అన్యోన్యస్య హితైషిణః,
కుర్వంతి రూఢ విశ్వాసాః
పరస్పర పరిగ్రహం.

అలాగే కొందరు నాగరకులు సౌఖ్యం అపేక్షించి, తమలో తమకు హితాన్ని చేకూర్చుకోవాలనుకుని, అంతరంగికులైన వారితో ఈ ఔపరిష్టి కాన్ని ఆచరిస్తారు.

33. పురుషాశ్చ తథా స్త్రీషు కర్మైతత్కిల కుర్వతే,
వ్యాస స్తస్య చ విజ్ఞేయో ముఖచుంబన ద్విధిః.

స్త్రీలు పురుషులతో ఔపరిష్టక కార్యాన్ని జరిపినట్లుగానే, పురుషులు కూడా స్త్రీలతో ఔపరిష్టకాన్ని జరుపుతున్నారు కొందరు. ముఖ చుంబనం చేసినట్లుగానే భగచుంబన విధానం ఉంది.

34. పరివర్తిత దేహౌతు స్త్రీ పుంసౌ
యత్పరస్పరం, యుగపత్సం
ప్రయుజ్యేతే, సకామః
కాకిలః స్మృతః.

స్త్రీ పురుషులు ఒకరి కాళ్ళవైపు ఒకరు పడుకుని, ఒకరి మర్మాంగాలను ఒకరు చేతితో తడుముతూ ఒకేమాటుగా ఆస్వాదిస్తూ ఉండే - అలాంటి కామాన్ని 'కాకిలం' అంటారు. ఇందులో స్త్రీ పురుషులు ఒకరి మర్మాంగాన్ని ఒకరు నాలుకతో నాకుతూ ఉంటారు. కాకి తన ముక్కుతో అమేధ్యాన్ని గ్రహించినట్లుగా స్త్రీ పురుషులు అసహ్యంగా చేసే వ్యవహారం కాబట్టి దీనికి 'కాకిలం' అనే పేరు వచ్చింది.

35. తస్మాద్గుణ వత స్త్యక్త్వా
చతురాం స్త్యాగినోవరాన్
వేశ్యాః ఖలేషు రజ్యంతే దాస,
హస్తిపకాదిషు.

అందువల్ల ఎంతో నేర్పు గలవారు, త్యాగశీలురు, ఉత్తములైన బుద్ధిమంతులు - వీరిని మాత్రం విడిచిపెట్టి వేశ్యలూ, కులంతప్పిన భ్రష్టులూ, బుద్ధిహీనలూ, చాకలి, మంగళ్ళతోనూ, దాసులతోనూ, మావటి వాళ్ళతోనూ, గుర్రబ్బండ్ల వాళ్ళతోనూ సంపర్కం పెట్టుకుని, తుచ్ఛంగా, నీచంగా రమిస్తూ ఉంటారు.

ఔపరిష్టికం అసహ్యకరం, నిషిద్ధం

36. సత్యేత్ర ద్బ్రాహ్మణో విద్వాన్
మంత్రీవా రాజ ధూర్వహః
గృహీత ప్రత్యయోవాపి
కారయే దౌపరిష్టకమ్.

విద్వాంసుడైన బ్రాహ్మణుడు కానీ, రాజోద్యోగులు, రాచకార్యాలు నడిపే మంత్రులు కానీ, లోకంలో గౌరవమర్యాదలు కావాలనుకునే పెద్ద మనుషులు కానీ, తుచ్ఛమైన ఈ ఔపరిష్టిక కార్యానికి పూనుకోకూడదని - శాస్త్రకారులు హెచ్చరిస్తున్నారు.

37. న శాస్త్ర మస్తీత్యేతా
వత్ప్రయోగే కారణం భవే,
శాస్త్రార్థాన్ వ్యాపినోవిద్యాత్,
ప్రయోగాం స్త్వేక దేశికాన్.

శాస్త్రంలో చెప్పారు కదా అని ప్రతిపనీ చేయడానికి ప్రయత్నించడం తగనిపని. శాస్త్రంలో విషయాలు అన్ని దేశాలకూ సంబంధించి ఉంటాయి. మరి వాటిని అనుసరించేవారు ఏ ఒక్క దేశానికో చెంది ఉంటారు. కాబట్టి ముఖ్యంగా దేశాచారాన్నీ స్త్రీ స్వభావాన్నీ బాగా పరిశీలించి ప్రవర్తించాలి.

38. రసవీర్యవిపాకాహి
శ్వ మాంస స్యాపి వైద్యకే,
కీర్తితా ఇతి తత్కింస్యా
ద్భక్షణీయం విచక్షణైః.

చూడండి- లిపి మున్నగు రుచులూ పోషణం మొదలైన గుణాలూ, వృద్ధిక్షయాలు మున్నగు పరిమాణాదులూ, - వీటి మొదలు కుక్క మాంసం వరకూ పదార్థ గుణాలన్నీ వైద్యశాస్త్రంలో చెప్పబడినాయి. కాని అలా శాస్త్రం చెప్పింది కదా అని విద్వాంసుడైనవాడు విచక్షణ లేకుండా దేన్ని బడితే దాన్ని భక్షించవచ్చునా ?

39. సంత్యేవ పురుషాః, కేచి
త్సంతి దేశా స్తథా విధాః
సంతి కాలాశ్చ తేష్యేతే
యోగానస్యుః నిరర్థకాః.

ఇలా చేసే పురుషులూ కొందరు ఉన్నారు. వీటిని అవలంబించే దేశాలూ కొన్ని ఉన్నాయి. కులాలూ కొన్ని ఉన్నాయి, అంచేత ఆయా కాలాల్లో, ఆయా దేశాల్లో, ఆయా మనుష్యుల్లో, ఈ ప్రయోగాలు వృథా కాకుండా ఉపయోగపడతాయి. అంతేకాని, సర్వత్రా కాదు.

40. తస్మాద్దేశంచ కాలంచ
ప్రయోగం శాస్త్ర మేవ చ,
ఆత్మానం చాపి సంప్రేక్ష్య
యోగాయుంజీత వానవా.

కాబట్టి బుద్ధిమంతులు దేశ, కాల, పరిస్థితులనూ, శాస్త్రాన్నీ, తన స్వభావాదులనూ పరీక్షించుకుని ఈ ప్రయోగం తగునా, తగదా ?- అని వితర్కించుకుని ప్రయోగించాలి.

41. అర్థ స్యాస్య రహస్యత్వాత్,
చలత్వాన్మనస స్తథా,
కః కదా కింకుతః కుర్యాత్
ఇతి కో జ్ఞాతు మర్హతి.

ఈ ఔపరిష్టక క్రియ పరమ రహస్యమైనది. ఎంతటివారినైనా మనస్సు చలింపజేసే స్వభావం కలది కాబట్టి ఎవడు, ఎప్పుడు, ఏ రీతిగా దీన్ని ప్రయోగిస్తాడో ఎవరు చెప్పగలరు?

ఇతి వాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే
సాంప్రయోగికే ద్వితీయేఽధికరణే
ఔపరిష్టికం నామ నవమో అధ్యాయః.

ఇది వాత్స్యాయనముని విరచితమైన కామసూత్రాల్లో సాంప్రయోగాధికరణంలో ఔపరిష్టకం అనే తొమ్మిదో అధ్యాయం.

దశమాధ్యాయం

రతారంభావసానికం :

ఇంతవరకూ రతి విశేషాలను గురించి చెప్పారు వాత్స్యాయనులు. అయితే, రతి ఆరంభంలో అనుసరించవలసిన విధానాలూ, అలాగే రతి అనంతరం అనుసరించవలసిన పద్ధతులూ ఉన్నాయి. ఈ అధ్యాయంలో వాటిని చెపుతున్నారు శాస్త్రకారులు. అందుచేతనే దీనికి రతారంభావసానికం అని పేరు పెట్టారు.

1. నాగరకస్సహ మిత్ర జనేన పరిచార
కైశ్చకృత పుష్పోపహారః సంచారిత
సురభి ధూపే రత్యావాసే ప్రసాధితే
వాసగృహే, కృతస్నాన ప్రసాధనాం
యుక్త్యా పీతాంస్త్రియం సాంత్వనైః
పునః పానేన చోపవేశనం.

మొదట రతిని ప్రారంభించే ముందు అనుసరించవలసిన విధానాన్ని గురించి చెపుతున్నారు. నాగరకుడు, పీఠమర్దుడు మొదలైన మిత్రులతో కూడి, తాంబూలాదులు అందించే సేవకులను వెంట పెట్టుకుని, పుష్పాలు, పూలమాలలు ధరించి, పరిమళ ధూపాలతో, సువాసనలు గుబాళించే అలంకారాలు చేసిన శయన మందిరంలో ప్రవేశించాలి. శుభ్రంగా స్నానం చేసి, చక్కగా అలంకరించుకుని ఉన్న స్త్రీ చేత కొంచెం మద్యం త్రాగించి ఆమెను ముద్దుగా పలకరించి, క్షేమసమాచారం అడిగి, పిదప తను కూడా కొంచెం మద్యం సేవించాలి. ఆమెచేత కూడా మరికొంచెం మద్యం త్రాగిస్తూ ఆమెతోపాటు శయ్యపై ఉపవేశించాలి.

2-12 దక్షిణ తశ్చాస్యా ఉపవేశనం,
కేశహస్తే వస్త్రాంతే నీవ్యామిత్యవ

లంబనం, రత్యర్థం సవ్యేన బాహు
నారనుమర్దతః పరిష్వంగః,
పూర్వ ప్రకరణ సంబద్ధైః పరిహాసాను
రాగైః వచోభిరను వృత్తిః,
గూఢాశ్లీలానాం చ వస్తూనాం,
సమస్యయా పరిభాషణం సవృత్త
మనృత్తం వా గీతం, వాదిత్రం, కలా
సునం కథాః పునః పానేనోప
చ్ఛదనం, జాతానురాగాయాం కుసు
మాను లేపన తాంబూల దానేన చ శేషజన
విసృష్టిః విజనే చయథోక్తై రాలింగనాదిభి
రేనా ముద్ధర్షయేత్, తతోనీవీ
విశ్లేషణాది యథోక్త ముపక్రమే
తేతి అయం రతారంభః.

ఆ శయ్యమీద స్త్రీకి కుడిభాగంలో పురుషుడు, అతని ఎడమ వైపు స్త్రీ ఉపవేసిందాలి పిమ్మట పురుషుడు తన ఎడమ బాహువుతో ఆమెను కౌగలించుకోవాలి. ఇద్దరికి మధ్యగా పానపాత్ర పట్టుకుని ఇద్దరూ సేవించాలి. అటుపైన కాంత కేశభరాన్ని నిమిరి, ఆమె చేతిని తడిమి, పమిట సవరించి, నెమ్మదిగా కోకముడి దగ్గరికి చెయ్యి పోనివ్వాలి. ఆ తరువాత రతి నిమిత్తం మెల్లమెల్లగా కుడి బాహువుతో ఆమెను కౌగలించాలి. ఇంతకుముందు ప్రకరణాలలో చెప్పినట్లుగా, పరిహాస వాక్యాలతోనూ, ప్రణయ సంభాషణలతోనూ ముచ్చటించాలి. నృత్తం ఉన్నా, లేకపోయినా

వీణ పట్టించి సంగీతం పాడించాలి. వివిధ రకాల కళలను గురించి కథలు చెప్పాలి. మళ్ళీ మద్యం సేవించమని ప్రోత్సహించాలి.

ఇక్కడ మద్యపానమని సామాన్యంగా చెప్పారు. మద్యం బదులు పాలు, మధురమైన పానకాలు మున్నగునవి సేవించవచ్చు. ఇవి సేవించడం వల్ల ఎలాంటి వారికైనా మదనోద్రేకం పుట్టుకొస్తుంది. ఈ విధంగా తరుణికి కొంచెం కొంచెం ప్రేమానురాగాలు వృద్ధి పొందించి, తరువాత అక్కడున్న మిత్రులనూ, పరిజనులనూ గంధ, పుష్ప, తాంబూలాదులతో సత్కరించి పంపివెయ్యాలి. అటు తరువాత పూర్వ ప్రకరణాలలో చెప్పినట్లుగా ఆలింగన, చుంబనాదులచేత స్త్రీని ప్రోత్సహించి, కోకముడి ఊడదియ్యాలి. రతి ఆరంభంలో అనుసరించవలసిన క్రమం ఇది.

13-22 రతావసానికం రాగమతివాహ్య
సంస్తుతయోరివ సవ్రీడయోః
పరస్పర మపశ్యతోః, పృథక్
పృథక్ ఆచార భూమి గమనం,
ప్రతినివృత్త్య చ వ్రీడాయమానయో
రుచిర దేశోపవిష్టయోస్తాంబూల
గ్రహణ మచ్ఛీకృతం చందనమన్యద్వా
అనులేపనం, తస్యాగాత్రే స్వయమేవ
నివేశయేత్, సవ్యేన బాహునా
చైనాం పరిరభ్య చషకహస్త
స్సాంత్వయన్ పాయయేత్, జలాను
పానం వా ఖండఖాద్యక మన్యద్వా
ప్రకృతి సాత్మ్యయుక్తం ఉభావప్యుప

యుంజీయాతాం, అచ్ఛరసకయూష,
మమ్లయవాగూం భృష్టమాంసోప
దంశాని, పానకాని, చూతఫలాని,
శుష్కమాంసం, మాతులుంగ చక్రకాణి
సశర్కరా ణిచ యథా దేశసాత్మ్యంచ.
తత్ర మధురమిదం మృదువిశద మితిచ
విదశ్య విదశ్య తత్తదుపా హరేత్
హర్మ్య తలస్థిత యోర్వా, చంద్రికా
సేవనార్థ మాసవం, తత్రానుకూలాభిః
కథాభిరనువర్తేత, తదంక సంలీనా
యాశ్చంద్ర మసంపశ్యంత్యా నక్షత్ర
పంక్తి వ్యక్తీకరణం, అరుంధతీ ధ్రువ
సప్తర్షి మాలా దర్శనం చేతి రతావ
సానికం.

రతి అనంతరం ఏం చేయాలి ?

ఇక రతి అనంతరం చేయవలసిన దాన్ని గురించి చెపుతున్నారు. రతి సుఖం అనుభవించిన తరువాత స్త్రీ పురుషులు, ఏ మాత్రం పరిచయం లేని వాళ్ళలాగా, సిగ్గుపడుతున్నట్లుగా, ఒకరి వంక ఒకరు చూసుకోకుండా వేర్వేరు మరుగు ప్రదేశాలకు వెళ్ళిపోయి, కొంచెం వేడిగా ఉండే నీటితో పరిశుభ్రంగా స్నానం చేయాలి. మర్మావయవాలను గోరువెచ్చని నీళ్ళతో కడుక్కోవాలి. తిరిగివచ్చి ఉచితమైన స్థలంలో కూమని తాంబూలం సేవించాలి. స్వచ్ఛమైన మంచి గంధాన్ని, తదితర అనులేపనాలను పురుషుడు కాంతకు స్వయంగా అలది, అలంకరించాలి. మళ్ళీ పురుషుడు తన ఎడమ

బాహువుతో ప్రియురాలిని ఆలింగనం చేసుకుని, ఆమెచేత మద్యం త్రాగించాలి. ఆటు పిమ్మట నీటిని కూడా అనుపానంగా త్రాగించి, ధాతువృద్ధికి వాడే వంటకాలతో, పానకాలతో, తమకు ఇష్టమైన వాటిని ఇద్దరూ కలిసి భుజించాలి.

ఆ తరువాత మాంసంతో, లేదా పిండితో తయారైన భక్ష్యాలను భుజించాలి. ఇంకా ధాతుపుష్టిని కలిగించే రకరకాల మాంసపు పదార్థాలు, పిండిపదార్థాలు, పానకాలు, మామిడిపండ్లు, ఎండు మాంసం, చక్కెర కలిపిన మాదీఫలం ముక్కలు, దేశాచారాన్ని బట్టి సేవించాలి. అలా వాటిని సేవించే సమయంలో 'ఈ వస్తువు తియ్యగా ఉంటుంది, ఇది రుచిగా ఉంటుంది, తినడానికి ఇది చాలా శ్రేష్ఠమైనది' - అని మాటలు చెప్పుకుంటూ ఇద్దరూ ఆనందంగా భోజనం చేయాలి. అంతట ఇద్దరూ మేడ పై భాగాన ఆరుబయట వెన్నెల్లో ఒకే ఆసనంపై కలిసి కూచోవాలి. అక్కడ ఆనందంగా ఇష్టాగోష్ఠి జరపాలి. అప్పుడు తరుణి, ప్రియుడి ఒడిలో పడుకుని, అతనిలో లీనమైపోయినట్లుగా భావించుకుంటూ, చంద్రుడివంక చూస్తూ నక్షత్రాలను గుర్తించి వాటిని గురించి చెప్పుకోవాలి. అరుంధతి, ధ్రువుడు, సప్తర్షులు మున్నగు ఉత్తమ నక్షత్రాలను ఇద్దరూ దర్శించాలి. ఇదంతా రతి అనంతరం సాగవలసిన కార్యక్రమం.

23-27 అవసానేఽపి ప్రీతిరూప చారైరుప
స్కృతా, సవిస్రంభకథా యోగైరతిం
జనయతే పరాం, పరస్పర ప్రీతికరై
రాత్మభావానువర్తనైః, క్షణా
త్క్రోధపరావృత్తైః క్షణాత్ప్రీతి
విలోకితైః, హల్లీసక క్రీడనకైః,

గాయనై ర్నాట్యరాసకైః, రాగ
లోలార్ద్రి నయనైః చంద్రమండల
వీక్షణైః, అద్యే సందర్శనే జాతే
పూర్వం యే స్యుర్మ నోరథాః,
పునర్వియోగే దుఃఖం చ తస్య
సర్వస్య కీర్తనైః, కీర్తనాంతే చ
రాగేణ పరిష్వంగై స్స చుంబనైః,
తై స్తైశ్చ భావై స్సంయుక్తో యూనో
రాగో వివర్థతే.

రతి ఆరంభంలోనూ, రతి అవసానదశలోనూ కూడా స్త్రీ పురుషులు పుష్పమాలలు, సుగంధాలు ధరించి మధురమైన పానీయాలు సేవిస్తూ, వాటిని ఒకరి కొకరు అందించి పుచ్చుకుంటూ, సరససల్లాపాలతో గోష్ఠులు జరుపుతూ ఉండే, వాటివల్ల ప్రేమానురాగాలు చెప్పలేనంతగా వృద్ధి పొంది, అపరిమితమైన స్థిరమైన సుఖాన్ని కలిగిస్తాయి. తమ ప్రేమభావాలకు తగిన ప్రణయ కోపాలతోనూ, క్రీగంటి చూపులతోనూ ఒకరి నొకరు తృప్తి పరచుకుంటూ, ప్రేమానురాగాలను వృద్ధి చేసుకోవాలి. హల్లీసకం [మండలాకారంతో చేసే నృత్యం ఇది. కోలాటం మున్నగునవి ఈ నృత్యం కోవలో చేరుతాయి] మున్నగు నృత్యక్రీడలతోనూ, సంగీతాలతోనూ, రాసక్రీడం తోనూ వినోదించాలి. అలా వృద్ధి పొందిన అనురాగంతో, చిత్ర విచిత్రంగా చలిస్తున్న నయనాలతో, చందమామ వంక చూస్తూ వినోదించాలి.

ప్రేయసీ ప్రియులు మొట్టమొదట తాము కలుసుకున్న రోజుల్లో మనస్సున ఎలాంటి కోరికలు పుట్టాయో, ఎడబాటు కలిగినప్పుడు ఎలాంటి బాధ అనుభవించారో, ఆ విషయాలన్నీ ఒకరితో ఒకరు చెప్పుకుంటూ

కొంతసేపు, ఆ మధురస్మృతులతో ఆనందించాలి. ఆటు పిమ్మట ఆలింగన చుంబనాదులతో అన్యోన్యానురాగాన్ని అనుభవించాలి.

(సంభోగానంతరం స్త్రీ పురుషులకు చెమట పట్టడం సహజం. అంచేత స్నానం చాలా అవసరం. ఈ విషయాలన్నీ ఏదో ఆషామాషీగా చెప్పినవి కావు ఆరోగ్యం కోసం వైద్యశాస్త్ర రీత్యా ఆలోచించి చెప్పినవి. వేడినీళ్ళ స్నానం వెంటనే శరీరానికి ఉత్సాహాన్ని, బలాన్ని కలుగజేస్తుంది. అలాగే శుభ్రవస్త్ర ధారణం, తాంబూలా చర్వణం, చందనం అందుకోడం, ఉపాహారపానీయ సేవనం, వెన్నెల విహారం, సుఖ నిద్ర – ఇవన్నీ సంభోగానంతరం అవశ్యం ఆచరించాలి. వీటివల్ల ఆయువు వృద్ధి అవుతుంది. అలాగే మర్మాంగాలను శుభ్రం చేసుకోడం కూడా చాలా ముఖ్యం. ప్రధానంగా స్త్రీలు. ఎంచేతనంటే స్త్రీల మర్మాంగంలో ఎక్కువగా క్రిములు దాగి ఉండే అవకాశం ఉంది అలాగే సురతానంతరం రెండు గడియల దాకా వ్యాయామం కాని, మరే రకమైన దేహ పరిశ్రమ కాని చేయకూడదు. సంభోగానంతరం శ్రమ చెందినవారు పగలు కూడా నిద్రపోవచ్చునని కామ శాస్త్ర కారుల అభిప్రాయం. దీనివల్ల ధాతువృద్ధి, బలం, అవయవ పుష్టి కలిగి ఆయుర్వృద్ధి అవుతుంది. రతి అనంతరం చక్కెర కలిపిన పాలు, చెరకు రసం, ఇంకా బెల్లం మున్నగు వాటితో తయారైన తీపి భక్ష్యాలు సేవించడం ప్రశస్తమని 'భావప్రకాశ కారుడు' తెలిపి ఉన్నాడు.

వీర్య స్ఖలనం కాగానే రతి ముగిసినట్లు భావించకూడదు. వీర్య పతనం అయిన పిమ్మట కూడా పురుషాంగం ఇంకా సేపు బిర్ర బిగిసే ఉంటుంది. అలా బిగిసి ఉన్నంత సేపూ దాన్ని యోనిలోనే ఉంచాలి కాని బయటికి తీయరాదు. అలా ఉంచడం వల్ల స్త్రీలకు విశేషంగా తృప్తి కలగడమే కాక స్త్రీ పురుషుల ఆరోగ్యానికి మంచిదని శాస్త్రకారులు అంటున్నారు. అలా పురుషాంగాన్ని యోనిలో ఉంచడం వల్ల, అది యోనిలో ఊరిన ద్రవాన్ని చర్మం ద్వారా లోపలికి పీల్చుకుంటుంది. ఈ ద్రవాన్ని ఎంత ఎక్కువగా పీల్చుకుంటే అంత ఎక్కువగా పురుషుడికి

ఆయుపు వృద్ధి అవుతుందని వైద్యశాస్త్రం చెపుతున్నది. ప్రతిసారీ సంభోగానంతరం అలా చేస్తుంటే త్వరగా ముసలితనంరాదట. అంతేకాక పురుషాంగం మరింత బలపడుతుందట.

సురతానంతరం యోనిలో ప్రవేశించిన వీర్యం, రక్తంచే గ్రహింప బడి స్త్రీ శరీరమంతటా వ్యాపిస్తుందని, దీనివల్ల స్త్రీ దేహం నూతన తేజస్సుతో, చైతన్యంతో, శక్తి ఉత్సాహాలతో, ప్రకాశిస్తుందని శాస్త్ర కారుల అభిప్రాయం. అంతే కాకుండా, స్త్రీ శరీరంలో ప్రవేశించిన వీర్యం యొక్క వాసన, కొన్ని గడియల తరువాత ఆమె ఉచ్ఛ్వాసంలో కనిపిస్తుందని ఒక పాశ్చాత్య శాస్త్రజ్ఞుడు తెలుపుచున్నాడు.

రామాయణాన్ని పద్య కావ్యంగా తెనిగించిన ప్రసిద్ధకవి గోపి నాథం వెంకటకవి (1820 ప్రాంతం) మరో విశేషాన్ని వెల్లడించాడు. ఒక స్త్రీ, ఎవరైనా పురుషుడితో సంభోగించిందీ, లేనిదీ ఆమె శరీరం వాసన చూచి కనిపెట్టవచ్చునని, ఆమె సంభోగం జరిపి ఉంటే శరీరం వాసనలో తెలుస్తుందని ఈ కవి తాను రచించిన 'బ్రహ్మానందశతకం' లో తెలిపినాడు. ఏమైనా వీర్యం స్ఖలనమైన తరువాత కూడా పురుషాంగాన్ని పది, పదిహేను నిమిషాలపాటు యోనిలో ఉంచడం ఆరోగ్య ప్రదమని శాస్త్రకారులు చెప్పిన మాట.]

28. రాగవ, దాహార్యరాగం, కృత్రిమరాగం,
వ్యవహితరాగం, పోటారతం, ఖలరితం
అనియంత్రితరత మితి రత విశేషాః.

రతిలో ఇంకా విశేషాలున్నాయి. వాటి రాగవత్తు, ఆహార్యరాగం, కృత్రిమరాగం, వ్యవహితరాగం, పోటారతం ఖలరతం, అనియంత్రిత రతం – అని పేర్లు,

29. సందర్శనాత్ప్రభృత్యుభయో రపి,
ప్రవృద్ధ రాగయోః ప్రయత్నకృతే
సమాగమే, ప్రవాస ప్రత్యాగమనే వా కలహ
వియోగయోగే త్ద్రాగవత్.

ఇక ఈ రతి విశేషాల లక్షణాలను గురించి, వాటి విధానాలను గురించి ఇక్కడ చెపుతున్నారు. స్త్రీ, పురుషులు మొట్ట మొదట ఒకరి నొకరు చూచినది మొదలు, ప్రేమానురాగాలు వృద్ధి పొంది కలుసుకునేంత వరకూ, దూరంగా ఉండడం వల్ల ప్రేయసీ ప్రియులు వియోగం పొంది మరల కలుసుకున్నప్పుడూ, ప్రణయకలహం వచ్చి, దానివల్ల ఎడబాటు సంభవించి తిరిగి కలుసుకున్నప్పుడూ జరిగే రతాన్ని రాగవత్తు అంటారు.

30. తత్రాత్మాభిప్రాయా ద్యావదర్థం చ ప్రవృత్తిః.

ఈ రాగవత్తులో ప్రేయసీ ప్రియులు అంతకు ముందే పరస్పరం ప్రేమానురాగాలు వృద్ధి పొందించుకున్నవారు కాబట్టి, తమ తమ అభిప్రాయాలను అనుసరించి, అభిలాష తీరదాకా సురతక్రీడల్లో మునిగి తేలతారు.

31. మధ్యస్థరాగ యోరారబ్ధం
యదనురుజ్యతే తదాహార్య రాగం.

ఇంతకు ముందు కేవలం చూపులతోనే ప్రేమించుకుంటూ, హృదయాలు విప్పి చెప్పుకోడానికి వీలులేని మధ్యస్థ అనురాగం గల స్త్రీ పురుషులు చూపులతోనే పొందే రతి సుఖాన్ని ఆహార్యరాగం అంటారు.

రతిలో మరికొన్ని విశేషాలు

32. తత్ర చతుః షష్ట్యైకై ర్యోగైః
సాత్మ్యాను విద్ధైః సంధుక్ష్య

సంధుక్ష్య రాగం ప్రవర్తేత తత్కార్య
హేతో రన్యత్ర స క్తయోర్వా
కృత్రిమ రాగాత్.

పురుషుడు ఆహార్య రాగంలో తన అభిలాషను అనుసరించి చతుష్షష్టి యోగాలతో, బాహ్యరూపంలో ఉన్న ప్రేమానురాగాలను బాగా వృద్ధి పొందించుకోవాలి. ధనాశవల్ల కానీ, అవసరానికి ప్రతిక్రియ చేయడం కోసం కానీ ఉపయోగిస్తుంది ఈ రాగం. ఇది నిజమైన అనురాగం కాదు. ఎంచేతనంటే ఈ పురుషుడు వరో రమణిని ప్రేమిస్తూ ఉంటే, ఆ మగువ కూడా వరో పురుషునిపై మరులుగొని ఉంటుంది. ఆలాంటి స్త్రీ పురుషులు ఏదో ఒక ప్రయోజనాన్ని అపేక్షించి రతికి పూనుకొంటారు. అంచేతనే ఇది నిజమైన అనురాగం కాదని కృత్రిమ రాగం అని అన్నారు. ఇది చాలా నీచమైన పని. సత్పురుషులు ఈ పద్ధతి ఎన్నడూ అనుసరించరు.

33. తత్ర సముచ్చ యేవ యోగాన్
శాస్త్రతః పశ్యేత్.

ప్రేమానురాగాలు లేని సందర్భంలో పురుషుడు శాస్త్రంలో చెప్పిన ఆలింగనాదులను దేశ కాల పరిస్థితులను బట్టి ప్రయోగించాలి,

34. పురుషస్తు హృదయ ప్రియామన్యాం
మనసి నిధాయ వ్యవహరేత్.
సంప్రయోగా త్ప్రభృతి రతింయావ
దత స్తద్వ్యవహిత రాగం.

పురుషుడు తనకు ఇష్టురాలైన స్త్రీపై మనస్సుపెట్టి, సంయోగం మొదలుపెట్టినప్పటినుంచీ సంభోగించేవరకూ వ్యవహరిస్తే, దాన్ని వ్యవ హిత రాగం అంటారు. స్త్రీ కూడా పురుషుడిపట్ల ఇలాగే వ్యవహరిం

దాలి. ఈ రతిలో కూడా ఇంతకు ముందు చెప్పిన కృత్రిమ రాగం ప్రాప్తిస్తుంది. అంచేత పైన పేర్కొన్నట్లుగానే ఇక్కడ కూడా శాస్త్రంలో చెప్పిన యోగాలన్నీ ప్రయోగించి చూడవలసి ఉంటుంది.

35. న్యూనాయాం, కుంభదాస్యాం,
పరిచారికాయాం వా యావదర్థం
సంప్రయోగస్తత్పోటారతం.

నీచలైన పరిచారికలతోనూ, అలాంటి ఇతర దాసీ జనంతోనూ, తక్కువ స్థాయి కాసేపు కామం తీర్చుకోడానికై రతి సాగిస్తే దాన్ని 'పోటా రతం' అంటారు. ఇందులో స్త్రీ పురుషులకు నిజమైన ప్రేమ ఉండదు. తాత్కాలికంగా దురద తీర్చుకోవానికే సంగమిస్తారు. 'పోటా' అంటే నపుంసకం అని అర్థం.

36. తత్రోపచారాన్నాద్రియేత

ఇలాంటి వారితో సంభోగించినప్పుడు కేవలం మైథునక్రియ జరపాలే కాని కౌగిలింతలు, ముద్దులు మొదలైనవి చేయకూడదు. కేవలం భగలింగాల దురద వదల్చుకోవమే ఇందులో ప్రధానం.

37. తథా వేశ్యాయా గ్రామీణేన
యావదర్థం ఖలరతం.

అందాన్నీ, దేహాన్నీ అమ్ముకుని బ్రతికే వేశ్యలు, దాసీ స్త్రీలు, తమ తృప్తి తీరేదాకా రతి చేయగల పురుషులు దొరకనప్పుడు దృఢకాయులైన కార్మికులనో, కర్షకులనో పిలిచి వారిచేత రతి చేయించుకుంటారు. దాన్నే ఖలరతం అంటారు.

38. గ్రామ ప్రజ ప్రత్యంత యోషి
ద్భిశ్చ నాగరకస్య.

అలాగే గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో కొందరు పల్లెపడుచులు కామోద్రేకంతో మదించి ఉంటారు. వారు విలాసంగా ఉండే పట్టణవాసులైన యువకులను చూచి వారిచేత తృప్తి తీరేదాకా రతి చేయించుకుంటారు. దాన్ని కూడా 'ఖలరతం' అనే అంటారు.

39. ఉత్పన్న విస్రంభయోశ్చ పరస్పరాను
కూల్యా దయంత్రిత రతమితి రతాని.

ఎంతో కాలం బట్టి చనువుగా ఉంటూ, ఒకే భావాలు గల స్త్రీ పురుషులు రతి చేస్తే దాన్ని అనియంత్రిత రతం అంటారు.

40. వర్ధమాన ప్రణయాతు నాయికా
సపత్నీనామ గ్రహణం, తదాశ్రయ
మాలాపం వా, గోత్ర స్ఖలితం,
వా సమర్షయేత్, నాయక వ్యలీకం చ.

ఒక పురుషుణ్ణి గాఢంగా ప్రేమిస్తూ అతని ప్రేమానురాగాలు చూరగొన్న స్త్రీ, ఆ పురుషుడు మరో యువతిని గురించి తనతో చెప్పినా, ఆమె పేరు ఎత్తినా, ఆమెను గురించి కలవరించినా, అతను అపరాధం చేసినా ఎంత మాత్రం సహించకూడదు. వెంటనే అతనితో కలహించాలి.

ప్రణయ కలహాలు, కోపగృహాలు !

41. తత్ర సుభృశః కలహో, రుదిత,
మాయాసః, శిరోరుహాణా
మవక్షోదనం, ప్రహణన,
మాసనా, చ్ఛయనాద్వా, మహ్యాం,
పతనం, మాల్యభూషణావ
మోక్షో, భూమౌ శయ్యా చ.

అలాంటి సందర్భాల్లో స్త్రీలు పోట్లాట పెట్టుకుని ఏడవడం, ఆయాసపడడం, జుట్టు విరబోసుకోడం, మొత్తుకోడం, కూచున్న ఆసనం నుంచీ లేదా శయ్యపైనుంచీ లేచి, నేలమీదపడి పొర్లాడడం, సిగలో ఉన్న పూలు, మెడలో, వంటిమీదా ఉన్న సొమ్ములు త్రెంచి పారెయ్యడం, ఇలాంటి పనులన్నీ చెయ్యాలి. [సత్యభామలా, కైకేయిలా నాయికలు కోపగృహంలో చేసినట్లుగా]

42. తత్రయుక్తరూపేణ సామ్నా
పాదపతితేన వా ప్రసన్నమనాః,
తామనునయన్నుపక్రమ్య శయన
మారోహయేత్ .

అప్పుడు ప్రియుడు తగినట్లుగా ఉపాయంగా ఆమెను లాలించి, బుజ్జగించి కాళ్ళా వేళ్ళా పడి బ్రతిమాలుకుని, ప్రసన్నమైన మనస్సుతో అనునయించి, మంచి మాటలతో ఒప్పించి, సమాధానపరిచి, రెండు చేతులతో ఎత్తుకుని వచ్చి మళ్ళీ శయ్యపై పరుండబెట్టాలి.

43. తస్య చ వచనముత్తరేణ
యోజయంతీ వివృద్ధక్రోధా సకచ
గ్రహమస్యాస్యమున్నమయ్య పాదేన
బాహౌ, శిరసి, వక్షసి, పృష్ఠే వా,
సకృద్ద్విస్త్రిరవహన్యాత్.

44. ద్వారదేశం గచ్ఛేత్తత్రచోపవిశ్యా
శ్రుకరణమితి.

45. అతిక్రుద్ధా ఒపి తు న ద్వార
దేశాద్భూయో గచ్ఛేద్దోషవత్త్వా
దితి దత్తకః

పురుషుడు ఈ విధంగా ప్రేయసిని అనునయించే సమయంలో అతని మాటలకు ఏవేవో సమాధానాలు చెపుతూ ప్రేయసి తన కోపాన్ని

రెట్టింపు చేసుకుని, అతని జుట్టు పట్టుకుని, ముఖాన్ని పైకెత్తి తన పాదంతో అతని బాహువుంమీద, వక్షస్థలంపైన, తలపైన, వీపుమీద 'ఒకటి, రెండు, మూడు, అంటూ తన్నాలి. [సత్యాదేవి కృష్ణుని చేసినట్లు] ఆ తరువాత ఇంకా ఇంకా కోపం తెచ్చుకుని తాను వెళ్ళిపోతున్నట్లుగా వాకిలిదాకా వెళ్ళాలి. అక్కడ గడప దగ్గర కూచుని కన్నీరు కార్చాలి. అయితే, ఎంత కోపం వచ్చినా స్త్రీ ద్వారం దాటి వీధిన పడరాదు. గడపదాటి వెళ్ళరాదు. అది కులకాంతకు తగనిపని. వాకిలిదాకా వెళ్ళడంకూడా అనేక సార్లు చేయకూడదు. అలా చేయడం ఎంతో దోషం – అంటారు దత్త కాచార్యులు. మరి అయితే, పురుషుణ్ణి కాలితో తన్నడం దోషం కాదా అంటే, అలా పాదతాడనం కూడా సౌభాగ్యానికి చిహ్నమేనని నాగరక వృద్ధులంటున్నారు. [అంచేతనే సత్యభామ కృష్ణుణ్ణి ఈ పని చేసిందేమో].

46. తత్ర యుక్తితోఽనునీయమానా
ప్రసాదమాకాంక్షేత ప్రసన్నాఽపితు
సకషాయైరేవ వాక్యైరేనం
తుదతీవ ప్రసన్నా రతికాంక్షిణీ
నాయకేన పరిరభ్యేత.

ఇలాంటి సందర్భాల్లో ప్రియుడిచేత యుక్తిగా ప్రతిమాలించుకుని, స్త్రీ ప్రసన్నురాలు కావాలి. అంతేకాని, మొండిగా భీష్మించుకుని కూచో రాదు. అయితే, ప్రసన్నురాలైనా కూడా నిష్ఠుర వాక్యాలతో అతన్ని నొప్పిస్తూ ఉన్నట్లే ఉండి క్రమంగా అతనికి లొంగిపోయి సురతాన్ని

కాంక్షిస్తూ అతని ఒడిలో వాలిపోవాలి. అప్పుడతను ఆమెను బిగియార కౌగలించుకుంటాడు.

47. స్వభవనస్థా తు నిమిత్తాత్కలహితా
తథావిధచేష్టైవ నాయకమభి గచ్ఛేత్.

48. తత్రపీఠమర్ద, విట,
విదూషకైః, నాయకప్రయుక్తైరుప
శమితరోషా తై రేవానునీతా తై
సహైవ తద్భవనమధిగచ్ఛే,
త్తత్ర చ వసే దితి ప్రణయకలహః

ఇక వేశ్యలు, పరస్త్రీలతో ప్రణయకలహం సాగించే విధానం చెపుతున్నారు - స్త్రీ తన ఇంట్లోనే ఉండి పైన పేర్కొన్న కారణాలతోనే పైన చెప్పినట్లు పురుషుడితో కలహించాలి. తరువాత అసూయను తెలిపే చూపులతో అతన్ని సమీపించాలి. అప్పుడు పురుషుడికి సహాయకులుగా ఉన్న పీఠమర్దుడు, విటుడు, విదూషకుడు మున్నగు మధ్యవర్తుల చేత ప్రతిమాలించుకుని రాజీపడి, శాంతి పొందాలి. వారు అదేపనిగా ప్రతిమాలుతూ ఉండగా వారిని వెంటపెట్టుకుని పురుషుడి మందిరానికి వెళ్ళి అక్కడే ఉండాలి. ప్రణయ కలహానికి లక్షణం ఇది.

49. భవంతి చాత్ర శ్లోకాః ఏవమేతాం చతుష్షష్టిం
బాభ్రవ్యేణ ప్రకీర్తితాం,
ప్రయుంజానో పరస్త్రీషు
సిద్ధిం గచ్ఛతి నాయకః. బ్రువన్న

50. బ్రువన్నప్యన్య శాస్త్రాణి, చతుష్షష్టివివర్జితః,
విద్వత్సంసది నాత్యర్థం కథాసు పరిపూజ్యతే.

51. వర్జితో ప్యన్య విజ్ఞానై
రేతయాయ స్త్వలంకృతః,
సగోష్ఠ్యాం, నరనారీణాం, కథాస్వగ్రం విగాహతే.

52. విద్వద్భిః పూజితామేనాం
ఖలైరపి సుపూజితాం, పూజితాం గణికా
సంఘైః నందినీం కో నపూజయేత్.

53_54 నందినీ సుభగాసిద్ధా సుభగం కరణీతి చ,
నాక్రియేతి చాచార్యైః శాస్త్రే
ష్వేషా నిరుచ్యతే. కన్యాభిః పర
యోషిద్భిః గణికాభిశ్చ భావతః,
వీక్ష్యతే బహుమానేన చతుష్షష్టి
విచక్షణః.

ఈ పాంచాలీ చతుష్షష్టిని గురించి బాభ్రవ్యుడు విశేషంగా కీర్తించాడు. దీన్ని సక్రమంగా స్త్రీయందు ప్రయోగించే పురుషుడు ఇష్టార్థ సిద్ధి పొందుతాడు. ఈ చతుష్షష్టిని నేర్చుకోకుండా ఇతర శాస్త్రాలు ఎన్ని చదివినా అలాంటివాడు విద్వత్సభల్లో పూజనీయుడు కాడు. తక్కిన శాస్త్రాల్లో పాండిత్యం లేకపోయినా ఈ శాస్త్ర విజ్ఞానాన్ని తెలుసుకున్నవాడు మానవ స్త్రీ జనం మధ్యలో, వారి గోష్ఠులలో, కథల్లో, గాథల్లో అగ్రస్థానం ఆక్రమిస్తారు ఈ చతుష్షష్టిని 'నందిని' అని కూడా పిలుస్తారు. పండితులూ, పామరులూ, సజ్జనలూ, దుర్జనలూ, వేశ్యాజనం - అందరూ పూజించి, గౌరవించే ఈ నందిని' అనే చతుష్షష్టిని ఎవరు పూజించకుండా, గౌరవించకుండా ఉండగలరు?

ఈ 'నందినీ' విద్య సుభగ అనీ, సిద్ధి అనీ, సుభగంకరణి అనీ నారీజనప్రియ అనీ ప్రాచీన ఆచార్యులు తమ కామశాస్త్ర గ్రంథాల్లో పేర్కొన్నారు. కన్యలు, వేశ్యలు, కులస్త్రీలు - అందరూ కూడా చతుష్షష్టి తెలిసిన పురుషుణ్ణి ఎంతో గౌరవంగా చూస్తారు.

ఇతి శ్రీవాత్స్యాయనీయే కామసూత్రే
సాంప్రయోగికే ద్వితీయేఽధికరణే,
రతారంభావసానికం, రతవిశేషాః,
ప్రణయకలహాశ్చ దశమోఽధ్యాయః.

ఇది వాత్స్యాయనముని విరచిత కామసూత్రాల్లో సాంప్రయోగికం అనే రెండో అధికరణంలో రతారంభం, రతావసానం, రతి విశేషాలు, ప్రణయ కలహాలు అనే పదో అధ్యాయం.

భారద్వాజ గోత్రుడూ, ఆశ్వలాయన సూత్రుడూ, ఋక్శాఖేయుడూ నందవరీకి అయిన రెంటాల గోపాలకృష్ణ వాత్స్యాయన కామసూత్రాలకు యశోధరుని జయమంగళ వ్యాఖ్యానుసారం రచించిన తెలుగు వ్యాఖ్య 'శృంగార తిలక,'

ఇది వాత్స్యాయన కామసూత్రాల్లో పూర్వార్థం.

— సమాప్తం —

వాత్స్యాయన కామ సూత్రాలు-1

రెంటాల గోపాలకృష్ణ

కామశాస్త్ర గ్రంథాలలో వాత్స్యాయన కామసూత్రాలదే అగ్రస్థానం. కామ పురుషార్థ సాధనకు దీనిని మించిన ప్రామాణిక గ్రంథం మరొకటి లేదు. వాత్స్యాయన మునివర్యుడు రచించిన అత్యంత ప్రాచీనమైన [క్రీ. శ. మూడవ శతాబ్దం] గ్రంథం ఇది.

స్త్రీ, పురుషుల్లో రకాలు, ఏ స్త్రీకి ఎలాంటి పురుషుడు సరిపడతాడు [మేడ్ ఫర్ ఈచ్ అదర్] ఎలా ప్రవర్తిస్తే దాంపత్య సుఖం పరిపూర్ణంగా లభిస్తుందో, రతిలో చిత్రవిచిత్ర బంధాలు, మున్నగు విషయాలెన్నో ఇందులో వివరించబడినాయి. కేవలం సెక్సు విజ్ఞానమే కాదు-వైద్య. జ్యోతిష, మనస్తత్వ, యోగ, తత్వ శాస్త్రాదులలోని విషయాలెన్నో వున్నాయి ఇందులో. ప్రాచీన కాలంలోనే కాక, ఆధునిక కాలంలో కూడా ప్రపంచంలోని లైంగిక శాస్త్రవేత్తలందరూ ప్రశంసించి, పరమ ప్రామాణికంగా పరిగణిస్తున్న గొప్ప కావ్యం ఇది. ప్రతి విషయమూ శాస్త్రీయ దృక్పథంతో చర్చించబడినది.

ప్రముఖ ఆధునిక కవి, రచయిత, నాటకకర్త, జర్నలిస్టు, బహుగ్రంథకర్త శ్రీరెంటాల గోపాలకృష్ణ దీర్ఘకాలం శ్రమించి, సంస్కృత మూలంతోపాటు సరళమైన, హృద్యమైన తెలుగు వచనంలో దీన్ని వ్రాశారు. ఇందులో చెప్పినట్లుగా ఒక క్రమపద్ధతిలో, శాస్త్రీయ విధానంలో పరిమితంగా కమాన్ని సేవించే స్త్రీ పురుషులు మహదానందాన్ని అనుభవిస్తారు. శారీరకంగా మానసికంగా ఆరోగ్యాన్ని. ఆహ్లాదాన్ని పొందుతారు. స్త్రీ పురుషుల ప్రేమానురాగాలు, శృంగార లీలా విలాసాలు ప్రోది చేసుకున్న ఈ ప్రణయ కావ్యాన్ని అందరూ తప్పక చదవాలి. ముఖ్యంగా యువతీ యువకులు, క్రొత్తదంపతులు చదివి భద్రపరుచుకోవలసిన పుస్తకం. సెక్సు విజ్ఞానంలోగల అపోహలను తొలగించి యువతీయువకులకు ప్రేమ విషయంలో సరైన త్రోవ చూపించే ఈ పుస్తకం, ఇంత సుందరంగా, సమగ్రంగా చిత్రాలతో ఇటీవలి కాలంలో తెలుగులో ఎవరూ ప్రచురించలేదు. తెలుగు పాఠకులు ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు అని మా ఆకాంక్ష!

తప్పక చదవండి!